





274/2-9

Acc. No. 24463

# శ్రీ దత్తమంత సుధార్ణము

(దత్తాత్రేయకల్ప, సహస్రనామస్తోత్ర, పూజావిధి సహితము)



J. V. N. విద్యాసాగరశర్మ, M. A.,  
(రిజిస్టర్డ్ ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల ప్రిన్సిపాల్)

## శ్రీ సాయి దత్త పబ్లికేషన్స్

రవలైను, ఆనందతీర్థ అగ్రహారం  
గుంటూరు. - 4.

శ్రీ సాయిదత్త పబ్లికేషన్స్-3.  
సర్వసామ్య సంకలితము  
ప్రతులు 1000

1993 డిసెంబర్ 28  
దత్త జయంతి

ముద్రాపయిత :

శ్రీ గోవిందరాజు దత్తాత్రేయులు  
సత్యనారాయణపురం,  
విజయవాడ.

ప్రతులకు :

విశ్వమందిరం  
3వ లైను, కృష్ణనగర్  
గుంటూరు-6.

గురుదక్షిణ : 25 రూ పాయలు

ముద్రణ :

శ్రీపతి ఆర్ట్ ప్రెస్  
బ్రాడీపేట, 4వ లైను,  
గుంటూరు - 2.





శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు మహారాజ్



# అంకితం

అజ్ఞాన ఛ్వాంత దీపకుడు  
ఆర్తజన బాంధవుడు  
దిష్ట్యనుందర విశ్వమందిర నివాసి  
ఆవ్యాజ కరుణామూర్తి  
ఆత్మానంద ప్రదాయకుడు  
సంపూర్ణ దత్తావతారుడు

శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు మహారాజ్  
అరుణారుణ చరణ కమలాలకు  
పూజా ప్రసూనంగా  
ఈ గ్రంథాన్ని అంకితం చేస్తున్నాను.

— గోవిందరాజు దత్తాత్రేయులు

## శ్రీ సాయి దత్త స్తోత్రము

- ॐ॥ అనాథనాథ నాథాయ ఆధివ్యాధి హరాయ చ  
విశ్వమందిర వాసాయ సాయిదత్తాయ తే నమః ॥
- ॐ॥ సిద్ధరాజాయ సిద్ధాయ దేవాయ పరమాత్మనే  
విశ్వమందిర వాసాయ సాయిదత్తాయ తే నమః ॥
- ॐ॥ సచ్చిదానందబోధాయ నిర్గుణాయ గుణాత్మనే  
విశ్వమందిర వాసాయ సాయిదత్తాయ తే నమః ॥
- ॐ॥ భక్త ప్రియాయ దేవాయ భక్తానంద కరాయ చ  
విశ్వమందిర వాసాయ సాయిదత్తాయ తే నమః ॥
- ॐ॥ సర్వాపరాధనాశాయ లీలా విశ్వంభరాయ చ  
విశ్వమందిర వాసాయ సాయిదత్తాయ తే నమః॥
- ఇదంస్తోత్రం మహద్ధివ్యం విశ్వమంగళదాయకం  
ప్రపతేత్ నియతో భక్త్యా సాయిదత్తప్రియోభవేత్॥

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

## దత్తా శీ స్సు లు

ఈ యావత్తు సృష్టికి మూలమై, విశ్వము నంతటిని క్రమరీతిలో నడిపించుచున్న విశ్వశక్తియే “దత్తశక్తి”. ఆ దత్తశక్తిని దర్శించడానికి గల వివిధ ఉపాసనామార్గాలు మంత్రతంత్రయంత్ర సహితమ గా ఈ గ్రంథంలో వివరించబడినవి. ఆర్థములు విశేషార్థములు, యోగార్థములతో నిండి ఈ గ్రంథము ఉపాసకులకూ, పరిశోధకులకూ, అన్వేషకులకూ ఆనందదాయకమై మనస్సంతృప్తిని ప్రసాదిస్తున్నది. అతిగోప్యమైన, గుహ్యోత్పి గుహ్యమైన, అతి నిగూఢమైన, విషయాలు కొన్ని చాలవిషయముగా, అందరికీ ఆర్థమయ్యే రీతిలో అందించబడినవి. పరమపవిత్రమై, శక్తివంతమై, పాతకులకు ఆశీస్సుల నందిస్తూ, సాధనా మార్గాన్ని దర్పణ దర్శితం చేస్తున్నది ఈ గ్రంథం. ఎక్కడెక్కడో దాగిఉన్న విషయాలు సద్గురు కృపాకటాక్షముతో అందించిన రచయితనూ, ఈ గ్రంథ ముద్రణకర్తనూ అభినందిస్తూ దివ్యాశీస్సు లందిస్తున్నాను.

సహృదయ సాధకలోకం ఈ గ్రంథాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలదని ఆశిస్తూ, సర్వజనావళికి శుభాశీస్సు లందిస్తున్నాను.

విశ్వమందిరం,

గుంటూరు.

17-12-1993,

— శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ

శ్రీ

## అమృతలహరి

శ్రీ దత్తమంత్రసుధార్ణవము రచించిన వ్యక్తి నాకు అత్యంత సన్నిహితుడు, ప్రాణసమానుడు విద్యాసాగరశర్మ. కొద్దికాలం క్రింద జరిగిన అతని షష్టిపూర్తిసభలో మా యిద్దరి ఆత్మీయతను గూర్చి నేను కొన్ని పద్యాలు చెప్పాను. అందులోని భావాలు కేవల కవితా విశేషాలు మాత్రమే కాదు. హృదయసుధార్ణవమధనో దిత ప్రేమామృతకలశ పయస్సులు. అటువంటి మిత్రుడు ఈ గ్రంథం రచిస్తే నన్నుమించి ఎవరు పొంగిపోతారు. ?

ఇక ఈ గ్రంథం సామాన్యమైనది కాదు. మైత్రీప్రధానులైన వ్యక్తులు గ్రంథరచన చేసినప్పుడు అందులోని విషయం కంటే అభిమానానికి ప్రాధాన్యంయిచ్చి ఏదో ప్రశంసించటం జరుగుతుంది. ఇక్కడ నాకా అవసరం కలగలేదు అసలు సాగరుని విషయంలో ఎప్పుడూ ఆ పరిస్థితి రాలేదు. సృజనాత్మకము, పరిశోధనదక్షము, ప్రతిభాపాటవోల్లసితము - అయిన అతని రచనాశక్తి రసరమణీయం కావటంచేత ఎవరికైనా మెచ్చుకోక తప్పదు.

విద్యాసాగరశర్మ దత్తభక్తుడు. దత్తోపాసకుడు. బహుజన్మ పరంపరాసాధనప్రాప్తదైవీసంపద్విభాసితుడు. విద్యావినయ విలసితుడు. లోకంలో ఎవరియిష్ట దైవం వారికి సర్వాధికము. అలానే ఉండాలి కూడా. అయినా మంత్రశాస్త్రములలో ఆయా దేవతల లక్షణాలు చెపుతూ ఎవరికేది యిష్టము, ఏది యిష్టం కాదు, ఎవరిని దేనివల్ల ప్రీతుణ్ణి చేసుకోవచ్చు అనేవి చెప్పబడినవి.

శ్లో॥ అలంకారప్రియోవిష్ణుః అభిషేకప్రియశ్శివః  
 నమస్కార ప్రీయస్సూర్యః గణేశ స్తర్పణప్రియః  
 హోమప్రియో మహేంద్రస్తు దుర్గాదే వ్యర్చనప్రియా  
 దీపప్రియః కార్తవీర్యః దత్తస్తు స్మరణప్రియః

విష్ణుమూర్తికి అలంకారమంటే యిష్టం. శివుడో అభిషేక ప్రీయుడు. సూర్యుడు నమస్కరిస్తే సంతోషిస్తాడు. అందుకే సూర్యనమస్కారాని వచ్చినవి. గణపతికి యాభైరకాల తర్పణాలున్నవి. అవి ఆయనకిష్టం. ఇంద్రుడు వేల్పులదొర. వేల్పుట దానినుండి అహుతులు స్వీకరించుట ఆదేవునకు ప్రీతి. వివిధ పుష్పాదులతో అర్చిస్తే పరమేశ్వరికిష్టం. దీపం వెలిగించి “కార్తవీర్యార్జున” అని ముమ్మారు తలచుకొంటే సర్వభాధలు తొలగిస్తాడా సహస్రభుజుడు. “దత్తా! దత్తా!” అని స్మరిస్తే చాలు అనుగ్రహిస్తాడా కరుణావరుణాలయ్యుడైన ఆత్రేయుడు. ఆ దత్తాత్రేయుని గురించిన ఎన్నో విశేషాలు ఎంతో పరిశోధనచేసి, బహుగ్రంథ పరిశీలనచేసి, భక్తుల కందుబాటులోకి తెచ్చిన సాగరుని హృదయపూర్వకముగా అభినందిస్తున్నాను. అందులోని విశేషాలు వివరించటమంటే మరో గ్రంథం వ్రాయాలి. ఆ పని చేయటంకంటే “ఇదిగో ! ఈ అద్భుత గ్రంథం మీ ముందుండి ! గ్రహించండి !” అనటం ఔచిత్య సుందరం. భవ్యతరం - భద్రమస్తు !

## దివ్యానుభవాతి

సకల సద్గుణ సంపన్నుడు, సర్వశక్తిసమన్వితుడు, సరకు  
జ్ఞుడు, ఏకైక శక్తిస్వరూపుడు, యోగీశ్వరేశ్వరుడు, లోకగుర్వుడు,  
బాలోన్మత్త పిశాచ వేషధారి శ్రీదత్తాత్రేయస్వామి. ఆయనయే  
అననూయాత్రి నందనుడై సర్వలోక పూజితుడైనాడు.

సాధకునకు అఖిలశక్తి ప్రదాత ఆయనయే ! నిత్యానంద  
నిలయుడైన ఆ పరమాత్ముని మీద దృఢమైన భక్తి కలగాలి.  
తద్వారా సాధకునికి శ్రీదత్తుని అనుగ్రహం తప్పక లభిస్తుంది.  
ఆయన కృపాలభివలననే “నేను” “నాది”-అనగాఅహంకార, మమద  
రములు-నివృత్తి అవుతవి. “సర్వభూతాలకూ సంబంధించిన  
సృష్టి స్థితి, లయాలకూ ఆ పరమేశ్వరుని లీలావిలాసమేకారణం. ఆ పర  
మాత్మ యొక్క శక్తి మనకు అగ్రాహ్యంగా ఉంటుంది. ఆయన  
సర్వకార్య నియంత. “ఆయన ఇచ్ఛామాత్రం చేతనే ప్రాణికోటికి  
సుఖదుఃఖాలు సంభవిస్తుంటా”యన్న విషయం గోచరిస్తుంది.  
సాధకునిలో శ్రీదత్త భక్తి ప్రవర్ధమానమగుచున్నకొలది పై దివ్యాను  
భూతులు క్రమంగా కలుగుతుంటవి.

ఆ పరమాత్మ యొక్క దివ్యానుగ్రహం పొందడమంటే అది  
బ్రహ్మానందప్రాప్తి కలిగినట్లే అయితే దానికై సాధకులు “సహ  
నము, సమత్వము, కనికరము, స్నేహశీలత, శ్రద్ధ, భక్తి అనే సద్గు  
ణాల (షడ్గుణాల) సోపానాల నధిరోపించవలసియున్నది. ఆ సర్వే  
శ్వరుని ప్రసన్నుని చేసుకోవడానికి ఇంతకన్నా వేరు మార్గములేదు.



అందుకై శ్రీదత్తచరిత్రపారాయణ, అయన కల్యాణగుణకీర్తన, అయన దివ్యభావస్మరణ, అనేవి మనం పాటిస్తే ఆయనకు మనలను అవి సన్నిహితులను చేస్తవి.

పరమ భాగవతోత్తమడై, శ్రీదత్తోపాసనతో ఆస్వామి యొక్క పరిపూర్ణానుగ్రహం పొందినవారు. శ్రీ జి. వి. ఎల్. ఎన్. విద్యాసాగరశర్మగారు. వారు అనేక జన్మలనుండి కూడ శ్రీదత్తోపాసకులని శ్రీదత్తునిద్వారా తెలిసి పరమానందభరితుడనై తిని. అట్టి ఆయన కలమునుండి ఈ రచన రూపొందినది. వారి గురుభక్తి సద్గురు చరిత్ర యను శ్రీవాసుదేవానంద సరస్వతీస్వామి (బెంబె స్వామి) జీవితచరిత్రయను గ్రంథములో అద్భుతంగా దర్శన మిస్తున్నది. గురు భక్తులనుసరించే రీతిలోనే వీరుగూడ తమ కృతిని శ్రీవాసుదేవానందులకు సమర్పించు కొంటూ “ఓసమర్థ సద్గురూ ! ఓ వాసుదేవ ప్రభో ! ఈ నీ చరిత్ర నీ కృపాకటాక్షం వలన నిర్మించబడినది, కనుక దీనిని నీకే హృదయపూర్వకంగా సమర్పించుకొంటున్నాను” అని విన్నవించుకుంటారు.

ఇదీ అసలైన గురుశిష్య సంప్రదాయంలో విశిష్టమైన పద్ధతి. శిష్యుడెంత గొప్పవాడైనా అంతా శ్రీగురు ననుగ్రహమనీ. తాను నిమిత్తమాత్రుడననీ భావించుతాడు. అప్పుడా శిష్యుడు తమోత్తము డుగా గుర్తింపు పొందుతాడు. గుర్వనుగ్రహపాత్రునికి దైవాను గ్రహమూ తోడవుతుంది. అటువంటి గుర్వనుగ్రహం పరిపూర్ణంగా

పొందినవారు శ్రీవిద్యాసాగరశర్మగారు. వీరికలంనండి ఈనాడు శ్రీదత్తమంత్రసుధార్ణవము వెలువడు టెంతయో ముదావహం. శ్రీదత్తావతారములోని రహస్యములు విజ్ఞాన శాస్త్రముతో సరిపోల్చి అధునికయువత కర్ణమయ్యే రీతిలో ఈ రచన సాగినది. భక్తులకు కావలసిన అనేక దత్తస్తోత్రములున్నూ, మంత్రములున్నూ, కవచము లున్నూ అర్ధసహితముగా పొందుపరుపబడిన ఈ గ్రంథం దత్తగురు భక్తులకు, సాయిభక్తులకు ఒక వరప్రసాద .

అట్టి ఈ గ్రంథాన్ని సమగ్రంగా పఠించినవారికి అచిర కాలంలోనే దత్తానుగ్రహం తప్పక కలిగి తీరుతుందని నా ప్రగాఢ విశ్వాసం. తద్వారా ఇష్టకామ్యసిద్ధియే గాక మోక్షప్రాప్తికూడ చేకూరుతుంది. సాధకుని మనస్సు శ్రీగురుచరణాల సన్నిధిలో స్థిరముగా ఉండునట్లు చేయుటలో ఈ గ్రంథం సమర్థవంతమైన దిగా భావిస్తున్నాను.

ఈరోజు-డిసెంబరు రివ తేది మధ్యాహ్నం-భోజనానంతరం శ్రీవిద్యాసాగరశర్మగారు “శ్రీగురుచరణం” కార్యాలయములో దర్శనమిచ్చారు. వారిని చూచి నేను పొంగిపోయాను. వారు ప్రింటింగులో ఉన్న “శ్రీదత్తమంత్రసుధార్ణవం” అనే గ్రంథానికి నా యభిప్రాయం వ్రాయమని కోరుచూ తమ దగ్గరున్న ప్రింటెడ్ ఫారాల ప్రతి నందించారు. దానిని తీసుకొని కన్నులకద్దుకొనిన

తోడనే అదృతమైనరీతిలో శ్రీదత్తుని దివ్యదర్శనం కలిగింది. అభయహస్తంతో, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, దివ్యతేజస్సుతో వెలిగి పోయే ఆనూర్తిని నాకు దర్శింపజేసినట్టి దీ గ్రంథం. ఆదృశ్యము ఈ గ్రంథకర్తయొక్క తపస్సుకు ఫలితం.

ఈ గ్రంథమహిమ అపారం, అమూల్యం, అనంతశక్తివంత మని అప్పుడే నాకు తోచినది ఈగ్రంథకర్త శ్రీవిద్యాసాగరశర్మ గారు తమకు తాము సాధకులకు, భక్తులకు ఈగ్రంథరూపంలో దత్తమౌతున్నారు. కాబట్టి ఓ సాధకులారా ! ఈ గ్రంథమును దత్తవరప్రసాదంగాభావించి, శ్రీదత్త తత్వమునవగాహనచేసుకొని, సమస్తశుభములు దత్తానుగ్రహంతోబాటు పొందుదురు గాక !

అవ్యాజ కరుణామూర్తియైన శ్రీదత్తుని అనుగ్రహముతో ఇంకను శ్రీవిద్యాసాగరశర్మగారి కలంనుండి ఇట్టి విశేషరచనలు ఎన్నో వెలువడాలని ఆశిస్తున్నాను - నా ఆశ పూర్తిచేయుటకై శ్రీదత్తగురుని హృదయపూర్వకముగా ప్రార్థిస్తున్నాను.

జై గురుదేవ దత్త

సత్యనారాయణపురం,

విజయవాడ

శ్రీశ్రీశ్రీ

13-12-93

స్వామి విశ్రాంత సరస్వతీమహారాజ్

## అక్షరానందము

మాపితృపితామహులు దత్తోపాసకులగుటవలన దత్తాత్రేయము లని నాకు పేరుపెట్టినారు. దత్తప్రభువుమీద వాళ్ళకు ఉన్న ఆరాధన అభిమానం, ఆదరం అట్లాంటివి. నేను దత్తోపాసకుడనుకాకపోయినప్పటికిని నాస్తికుడను మాత్రము కాను.

మా తండ్రిగారు శ్రీ వేంకట కోటేశ్వరరావుగారు, విజయవాడకు సమీపమునగల “ఎనమలకుదురు” గ్రామకరణంగారైన శ్రీ పెదప్రోలు వెంకయ్యగారివద్ద శ్రీదత్తాత్రేయమంత్రాన్ని స్వీకరించారు. అప్పటినుండి మాతండ్రిగారు ప్రతి సంవత్సరము పొడుగునా శ్రీదత్తాత్రేయ పోడశావతారజయంతులు జరుపుతూ, ఆ పర్వదినాలలో పూజాదికములు నిర్వహిస్తూ ఉండేవారు. ఆయన పూజాగ్రంథమును మేము జాగ్రత్త పెట్టి దాచలేక పోయినాము. కానీ వారి గురువుగారైన శ్రీ వెంకయ్యగారి మంత్రగ్రంథమును ఆయన జీవితానంతరము, ఆయనకుమార్తె ద్వారా నేను సంపాదించగలిగాను. ఆ గ్రంథమునకు రెండు కాపీలు తీయించుకొని వారి గ్రంథము వారికి తిరిగి అప్పగించియున్నాను ఆ గ్రంథములోని మంత్రములు, స్తోత్రములు మొదలైనవి శ్రీ వెంకయ్యగారు శ్రీగోవిందరాజు రామప్పగా పూర్వాశ్రమంలో షేరుగల శ్రీబ్రహ్మానంద సరస్వతీస్వామివారు ఎనమలకుదురులో ఉన్న కాలంలో, ఆ స్వామివారి దగ్గరగల గ్రంథమునుచూచి వ్యాసీకొనినట్లు వినికిడి.

1992వ సంవత్సరం జనవరి 14వ తారీఖున శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజ్ గారిని దర్శించుకొనే అదృష్టము నాకు కలిగినది. వారి అనుగ్రహము వలన నాలోని దౌర్బల్యము

నశించి. మనస్సు స్థిరపడి ప్రశాంతమైనది. కొన్ని సల్లక్షణములు అభివృద్ధి. అప్పటినుంచి వారిని కృతజ్ఞతాపూర్వకముగా తరచుగా సందర్శించుకొనుట జరుగుచున్నది. ఈ సందర్భములోనే శ్రీ విద్యాసాగరశర్మగారితో పరిచయబాగ్యముకూడా కలిగి వారికడకు గూడా తరచుగా పోయి దర్శించి వచ్చుచుండెడివాడను.

నా పూర్వజన్మ సుకృతమువలన, పెద్దల ఆశీర్వచనమువలన, నేను సంపాదించి కాపీ చేయించుకొన్న మంత్రగ్రంథమును ముద్రించవలయుననెడి సంకల్పము కలిగినది. శ్రీ విద్యాసాగర శర్మగారిని కలిసినప్పుడు గ్రంథమొసగి. గ్రంథమును పరిష్కరించి ముద్రణాకార్యము నిర్వహించవలసినదిగా ప్రార్థించితిని. వారికి నా అభిప్రాయము తెలిపితిని. ఆ తరువాత శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ వారిని దర్శించి. నాకార్యక్రమము నిర్విఘ్నముగా నెరవేరునట్లు ఆశీర్వదించవలెనని కోరితిని. “దత్తమంత్రగ్రంథమును పరిపూర్ణ దత్తావతారులైన తమకే అంకితమియవలయునన్న నా కోర్కెను డయచేసి మన్నించు”డని ప్రార్థించితిని. శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ వారు తమ ఆమోదము వెల్లడించి కార్యము ప్రారంభించుడని దివ్యాశీస్సు లిచ్చి అనుగ్రహించినారు.

మా మాతాపితరులు శ్రీయుతులు గోవిందరాజు శేషమ్మ వేంకటకోటేశ్వరరావుగార్ల జ్ఞాపకార్థం, మా కుటుంబ సభ్యులైన శ్రీమతి పరమేశ్వరమ్మ (భార్య), శ్రీ రాధాకృష్ణమూర్తి (తమ్ముడు) శ్రీమతి హైమవతి (మరదలు), మా కుమారులు చిరంజీవులు రామకోటేశ్వరశర్మ, శేషగిరిశర్మ, వల్లీమనోహర్, ఉమాకుమార్,

మా తమ్ముడి కుమారుడు చి॥ తిరుమల కోటేశ్వరరావుల సహాయ సహకారములతో ఈ గ్రంథముద్రణాభారమును వహించుచున్నాను.

దత్తాపాసకుడైన శ్రీ విద్యాసాగరశర్మగారి కృషి ఫలితముగా శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీగాం అనుగ్రహబలమువలన సకాలములో గ్రంథముద్రణము విజయవంతముగా ముగిసినది. గ్రంథమును సకాలములో అందముగా ముద్రించి యిచ్చిన శ్రీపతి ఆర్ట్ ప్రింటర్స్ ఆధినేత శ్రీ మూర్తి గారికీ, వారి సిబ్బందికీ హృదయ పూర్వకమైన కృతజ్ఞతలు వెల్లడిస్తున్నాను. దత్తజయంతి పర్వదిన సందర్భంగా, ఈ దత్తమంత్ర గ్రంథమును సంపూర్ణ దత్తావతారులైన శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీవారి అరుణారుణ చరణ కమలములకు పూజా ప్రసూనముగా సమర్పించుకొను అదృష్టము కలిగినందుకు ఎంతయో ఆనందించుచున్నాను.

మాకుటుంబ సభ్యుల కెల్లరకు సద్బుద్ధిని, సదాచరణమును ప్రసాదించి, లోకకళ్యాణమునకు పాటుపడగలందులకు మాకు కావలసిన శక్తియు కులను ప్రసారముచేసి, సదా అనుగ్రహించు చుండవలసినదిగా శ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు మహారాజ్ను సవినయముగా ప్రార్థించుచున్నాను. ఓం శ్రీ సాయిరామ్ గురుదేవదత్త

సర్వేజనా స్సుఖినోభవంతు.

సత్యనారాయణ పురం,

ఇట్లు

విజయవాడ

విశ్వకుటుంబసభ్యుడు.

12-12-1993.

గోవిందరాజు దత్తత్రేయములు.

## కృతజ్ఞతాచివందనములు

“దిగంబరాయ విద్యుహే అత్రిపుత్రాయ ధీమహి  
తన్నో దత్తః ప్రచోదయాత్”

ప్రతి మంత్ర గాయత్రి చెబుతున్నట్లుగానే దత్త గాయత్రికూడా తన తత్వాన్ని శుద్ధం చేసుకొని ఉపాసించమని చెబుతున్నది. మంత్రదేవత తత్వమేమిటో తెలుసుకోవటం ప్రతి ఉపాసకుడి ప్రథమకర్తవ్యం. దత్తుడు దిగంబరుడు. అవధూత. ఈ రెండు పదాల్లో దత్తతత్వమంతా ఇమిడిఉంది. దత్తతత్వాన్ని మనం వాక్కుతో విశదీకరించలేము మరొక వస్తుప్రకాశంలో దానిని గ్రహించాలనుకుంటే, అట్టి ప్రకాశమానమైన వస్తువు మరొకటి లేదు. అది సమస్తజ్ఞానము నుండి తనంత తాను ప్రకాశిస్తున్నదై ఉంది. అదే గురువు. దానిని తెలుసుకోవాలంటే సాక్షాత్కారం తప్ప గత్యంతరములేదు. అప్పుడది అద్వైతంగా అనుభవంలోకి వస్తుంది. అనాచ్ఛాదితమైన, శుద్ధ నిర్మలమైన అవధూత బావంలో అది దిగంబర మని చెప్పబడింది. అది ఆధ్యాత్మిక సాధనయొక్కపరా కావ్య. కాబట్టి దానికి రక్ష అక్కరలేదు. దాని కదే రక్ష. అందుకే అది దిగంబర మని చెప్పబడింది దిగంబరమనేమాట రక్షలేకపోవ టాన్నినూచిస్తుంది దానితోబాటు సర్వజగద్రక్ష అనీ నూచిస్తుంది. అది దిక్కులే బట్టగా కలిగి ఉండటమే కాక, అన్ని దిక్కులకుకూడా బట్టయై యున్నది. దత్తాత్రేయుడు వ్యక్తి కాదు శక్తి స్వరూపం. ఇంకా విశేషించి చెప్పాలంటే శివశక్తి స్వరూపం. సర్వమంత స్వరూపం. సర్వతంత్రస్వరూపం. సర్వ యంత్రస్వరూపం దత్తుడే. ఆయనేపరబ్రహ్మ. పరబ్రహ్మ వ్యక్తరూపమేదత్తుడు. దత్తుడే విశ్వం. ఈ విశ్వంలో దత్తుడు కాని దంటూ వేరే ఏమీ లేదు. ఈ

భావన ఒకే పరతత్వంలోని దైవత్వం యొక్క ఏకత్వం. ఈ ఏకత్వ గ్రహణాన్ని మనం ధ్యానం, ఉపాసన, జ్ఞానములద్వారా పొందవలసి ఉంది. దైవత్వం యొక్క ఏకత్వం ఎప్పటికైనా తెలియగల పరమసత్యం. ఈ సత్యదర్శనమే జ్ఞాన దర్శనము. అదే దత్తగురు దర్శనం. ఎవరు ఏ ఉపాసనామార్గాన్ని అవలంబించినా చివరికి చేరుకోవలసిన ఆఖరుమజిలీ అదే !

స్మరణమాత్ర సంతుష్టుడైన దత్తుణ్ణి ప్రసన్నం చేసుకోవటం ఎంత సులభమో, అంత కష్టం. ఆయన చెప్పిన యోగాన్ని అవలంబించాలనుకుంటే ముందు మనం మనమనస్సును స్థిరపరచుకోవాలి. కర్మ, భక్తి మార్గాలను యోగంగా మలచుకొని జ్ఞానంలో సంవిలీనం చెయ్యాలి. మంత్రం మానవుణ్ణి శక్తివంతుణ్ణి చేస్తుంది. స్మృత్యంలో ఏకత్వదర్శనానికీ, విశ్వమానవసమైక్యతకూ దత్తోపాసన ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది. శాంతి సౌఖ్యాలను ప్రసాదిస్తుంది. అందుకే దత్తుడు ఈ గ్రంథాన్ని ఇట్లా ఈనాడు వెలువరించాడు.

ఈ గ్రంథంలోని విషయాలేవి నా స్వంతం కావు. దత్తమైన వాటి నన్నింటినీ ఒకచోటికి చేర్చాను ఇదంతా దత్తుడు చేసిన పనే. దత్తుడు నన్నొక ఉపకరణంగా చేసుకొని, సాత్వికమూర్తి శి గోవిందరాజు దత్తాత్రేయులుగారిని ప్రేరేపించి ఇట్లా మంత్రసుధను ప్రవహింపజేశాడు. అవధుల్లేని దత్తుని అనుగ్రహానికి పాత్రులైన శ్రీ దత్తాత్రేయులుగారు ధన్యులు. వారి జన్మ చరితార్థమైంది.

దత్తాత్రేయులుగారు నాకందచేసిన వ్రాతప్రతి పరిశీలించేప్పుడు, ఫారాలను పరిశీలించటానికి వీలుగా ఉండేందుకు తమదగ్గ



రున్న దత్తస్తోత్ర గ్రంథాలను అందచేశారు ప్రియమిత్రులు, విశ్వ కుటుంబసభ్యులు శ్రీ అకెళ్ళ మాణిక్యమూర్తి గారు—

చాలా శ్రమపడి శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తోత్రావళితో బాటు శ్రీ బ్రహ్మానందసరస్వతి స్వామివారివని చెప్పబడుబడతున్న రెండు పూజా విధులు నాకు అందచేశారు మా బావగారు, రిటైర్డ్ జిల్లా ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసరు శ్రీ మారెళ్ళ సూర్యనారాయణరావు (M. S. రావు) గారు—

పాఠాలు సరిచెయ్యటంలో తమ అమూల్యమైన సలహాలు అందించారు ప్రియమిత్రులు, పండిత ప్రకాండులు శ్రీమాన్ కోగంటి సీతారామాచార్యులు, శ్రీ ఏలూరిపాటి అనంతరామయ్యగార్లు—

అడిగిన వెంటనే వాత్సల్యంతో “అమృతలహరి” ప్రవహింప చేశారు మా ప్రథమ గురువులు: అప్తమిత్రులు, అమృతహృదయులు డాక్టరు ప్రసాదరాయ కులపతిగారు —

“దివ్యానుభూతి” ప్రకటించి దివ్యాశీస్సులు ప్రసాదించారు. కారణజన్ములు శ్రీశ్రీశ్రీ స్వామి విఠలానంద సరస్వతీమహారాజ్ (శ్రీ విఠల్ బాబాజీ) గారు—

ఈగ్రంథముద్రణ నిర్విఘ్నంగాకొనసాగగలందుకు తొలుతనే దివ్యాశీస్సులు కురిపించి, ఈ గ్రంథాన్ని పూజాపుష్పంగా తమ పాదపద్మాలకు సమర్పించుకోవాలన్న మా కోర్కెను వాత్సల్య పూర్ణులై మన్నించారు సంపూర్ణదత్తావతారులు శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురు మహారాజ్ —

వీరికందరికీ ఈగ్రంథావిష్కరణ శుభ సమయంలో హృదయ పూర్వక కృతజ్ఞతాభివందనములు సమర్పిస్తున్నాను. భక్తిప్రపత్తు

లతో వ్రాతప్రతి సిద్ధంచేసిన మా చిరంజీవులు, దత్తాత్రేయభార్గవనూ, సాయిదత్త నూ హృదయపూర్వకముగా ఆశీర్వదిస్తున్నాను.

సకాలంలో గ్రంథాన్ని సర్వాంగ సుందరంగా ప్రింటింగ్ చేసి అందించారు శ్రీపతి ఆర్ట్ ప్రింటర్స్ గుంటూరు వారు- ఆ ప్రెస్ అధినేత శ్రీపతి పండితారాధ్యుల నాగలింగమూర్తిగారికి, మరియు ప్రెస్ సిబ్బందికి-ముఖ్యంగా చి|| గోపికి-నా హృదయపూర్వకమైన కృతజ్ఞతాంజలులు సమర్పిస్తున్నాను

ఈ గ్రంథరచనకు-ముఖ్యంగా-నాకు శ్రీ పోతుకూచిశ్రీరామ మూర్తిగారి శ్రీ దత్తాత్రేయకల్పము, శ్రీ మోపర్తి గోపాలరావుగారి దత్తాత్రేయ తత్వము, శ్రీ పోతాప్రగడ వెంకటసుబ్బాతావు గారి శ్రీగురు దత్తవైభవము, సంహితాయన గురుసంహిత తెలుగు అనువాదగ్రంథానికి రచయిత ఆచార్య ఎక్కిరాలభరద్వాజగారు వ్రాసిన పీఠిక, మైసూరుమహారాజ్ జయచామేంద్ర వడయార్ గారి దత్తాత్రేయమొదలైనవి చాలా తోడ్పడ్డవి. ఆయాగ్రంథరచయితలకు కృతజ్ఞతాపూర్వకనమస్సుమాంజలులు సమర్పిస్తున్నాను.

శ్రీ గోవిందరాజు దత్తాత్రేయులుగారిచ్చిన వ్రాత ప్రతిలో ఇంకా చాలా స్తోత్రాలు ముద్రణ కావలసిఉన్నవి. త్వరలోనే దత్తుడి అనుగ్రహం వలన శ్రీ దత్తస్తోత్రసూధార్ణవము, శ్రీ దత్తాత్రేయ షాడశావతారాలు తమ కరకమలాలకు అందగలవని ఆశిస్తున్నాను ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త.

గుంటూరు  
28-12-93

శ్రీ సాయిదత్తపాదపద్మ రజోలేశము  
— విద్యాసాగర శర్మ

## వి ష య నూ చి క

---

|    |  |     |
|----|--|-----|
| 1. | శ్రీ దత్తాత్రేయస్తోత్రము               | 1   |
| 2. | శ్రీ దత్తాత్రేయ తత్త్వరహస్యం           | 3   |
| 3. | శ్రీ దత్తాత్రేయ కల్పసంగ్రహం            | 65  |
| 4. | శ్రీ దత్తాత్రేయ మంత్రకల్పము            | 88  |
| 5. | మంత్రకల్పము                            | 97  |
| 6  | శ్రీ దత్తాత్రేయ మంత్రపఠన క్రమము        |     |
|    | i) పూర్వహృదయము, పూర్వమాలా              | 113 |
|    | ii శ్రీ దత్తాత్రేయ మహామంత్రములు        | 120 |
|    | iii మాలామంత్రము, ప్రసిద్ధ మాలామంత్రాలు | 133 |
|    | iv మరికొన్ని దత్తమంత్రాలు              | 140 |
|    | v దత్తాత్రేయ హృదయరాజం                  | 150 |
|    | vi ఉత్తరమాల                            | 153 |
|    | vii వజ్రకవచం, ఇతర కవచాలు               | 168 |
|    | viii పంజరం                             | 168 |
|    | ix అవధూతోపనిషత్తు                      | 180 |
|    | x దత్తాత్రేయోపనిషత్తు                  | 170 |
| 7. | శ్రీ దత్తాత్రేయ సహస్రనామస్తోత్రము      | 187 |
| 8. | శ్రీ దత్తాత్రేయ అష్టోత్తర శతనామన్యాసము | 210 |

- |     |                                     |     |
|-----|-------------------------------------|-----|
| 9.  | భృగువిరచిత శ్రీ దత్తాత్రేయస్తవరాజము | 215 |
| 10. | మహాదేవప్రోక్త శ్రీ దత్తస్తవరాజము    | 218 |
| 11. | నారదకృత శ్రీదత్తాత్రేయస్తవము        | 223 |
| 12. | శ్రీ దత్తాత్రేయస్తోత్రము            | 226 |
| 13. | శ్రీ దత్తాత్రేయ షట్పృక్తస్తోత్రము   | 229 |
| 14. | శ్రీ దత్తాపరాధ క్షమాపణ స్తోత్రము    | 232 |
| 15. | శ్రీ దత్తాత్రేయసహస్రనామావళి         | 236 |
| 16. | శ్రీ దత్తాత్రేయాష్టోత్తరశతనామావళి   | 259 |
| 17. | శ్రీ గురు దత్తాత్రేయ పూజావిధి       | 262 |
| 18. | శ్రీ గురుదత్త పూజ                   | 280 |
|     | (శ్రీ బ్రహ్మీనంద నరస్వతీ సంప్రదాయం) |     |
| 19. | మంగళహారతులు                         | 297 |
| 20. | శుద్ధపత్రిక                         | 298 |





# శ్రీ దత్తవంశ్రత సుధార్ణవము

శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తోత్రము



ఓం నమో బ్రహ్మాదిభ్యోః  
బ్రహ్మవిద్యా సంప్రదాయ కర్తృభ్యోః  
వంశర్షిభ్యోః నమో గురుభ్యః ॥

బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం  
ద్వంద్వాతీతం గోచర సదృశం తత్త్వమస్యాది లక్ష్యం  
ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీసాక్షిభూతం  
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం సద్గురుం తం నమామి ॥

గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః  
గురుర్దేవో మహేశ్వరః  
గురు స్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ  
తస్మై శ్రీ గురవే నమః ॥

కాషాయ వస్త్రం కరదండ ధారిణం  
 కమండలుం పద్మకరేణ శంఖం  
 చక్రం గదా భూషిత భూషణాఢ్యం  
 శ్రీ పాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥

ఔదుంబరః కల్పవృక్షః  
 కామధేనుశ్చ సంగమః  
 చింతామణి ర్గురోః పాదౌ  
 దుర్లభా భువనత్రయే॥

కృతే జనార్ధనో దేవః  
 త్రేతాయాం రఘునందనః  
 ద్వాపరే రామకృష్ణౌ చ  
 కలౌ శ్రీపాద వల్లభః ॥

మాలాకమండలు రథః కరపద్మయుగ్మే  
 మధ్యస్థపాణియుగళే డమరుత్రిశూలే  
 యస్యస్త ఊర్ధ్వకరయోః శుభశంఖచక్రే  
 వందే త మత్ప్రవరదం భుజషట్కయుక్తం॥

శ్రీ దత్త శ్శరణం మమ  
 ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవ దత్త



## శ్రీ దత్తాత్రేయ తత్త్వరహస్యం

దత్తాత్రేయం శివం శాంతం ఇంద్రనీలనిభం ప్రభుం  
 అత్మామాయారతం దేవం అవధూతం దిగంబరం  
 భస్మోద్ధూళిత సర్వాంగం జటాజూటధరం విభుం  
 చతుర్బాహుం ఉదారాంగం ప్రపుల్ల కమలేక్షణం  
 జ్ఞానయోగనిధిం విశ్వగురుం యోగిజనప్రియం  
 భక్తాను కంపినం సర్వ సాక్షిణం సిద్ధసేవితం  
 ఏవం యత్సతతం ధ్యాయేత్ దేవదేవం సనాతనం  
 ప్రముక్త స్సర్వపాపేభ్యో నిశ్శేయస మవాప్నుయాత్ ॥”

(శాండిల్యోపనిషత్తు)

దత్త తత్త్వాన్ని మనకు పురాణేతిహాసాలూ, శ్రీ వాసుదేవా నందసరస్వతీస్వామికృత దత్తాత్రేయ షోడశావతారాలూ, దత్త పురాణం, దత్తాత్రేయ స్తోత్రాలూ, దత్తాత్రేయ సహస్రనామాలూ, శాండిల్యోపనిషత్తూ, దత్తోపనిషత్తూ, అవధూతోపనిషత్తూ మొదలైన వన్నీ సమగ్రంగా వెల్లడిస్తున్నవి. ఎంత తెలిసినా తెలుసుకోవలసింది మరెంతగానో ఉంటుంది. సత్యం. జ్ఞానం, అనంతంగా పేర్కొన బడిన ఆ పరబ్రహ్మతత్త్వాన్ని తెలుసుకోవాలంటే శ్రీమన్నారాయణ తత్త్వస్వరూపుడైన ఆ దత్తాత్రేయుడికి ఒక్కడికే సాధ్యమౌతుంది. దత్తావతారులైన శ్రీశ్రీశ్రీవిశ్వయోగి విశ్వంజీ సద్గురుమహారాజ్ యొక్క మాటల్లో చెప్పాలంటే “సృష్టిసీతలయకారకమైన దివ శక్తియేదత్తశక్తి. అనంతశక్తిమయమై, విజ్ఞానతరంగమయమై, విశ్వం లోని ప్రతి అణువణువునకూ శక్తిని ప్రసాదిస్తున్న ఆదత్తశక్తి అనంతము. అనిర్వచనీయము. ఎవరైతే సాధన చేత, శోధనచేతదాన్ని

స్వంతం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నంచేస్తారో వారి కవి దత్త మాతుంది. కనుక ఆ శక్తిని “దత్తశక్తి” అన్నారు ప్రతివ్యక్తి లోను హృత్ శక్తిగా, చిత్ శక్తిగా ఆత్మశక్తిగా వెలుగ్నాందుతూ, ఇచ్చాశక్తిగా, జ్ఞానశక్తిగా, క్రియాశక్తిగా బాసిల్లుతూ, విష్ణు బ్రహ్మ రుద్ర సమైక్యరూపంగా, మనిషిలో తేజరిల్లుతున్న ఆదివ్యశక్తియే దత్తశక్తి! ఆ శక్తితో సంబంధ మేర్పరచుకొని, ఆశక్తిని తనలో జాగృతం చేసుకొన్నవ్యక్తి దత్తరూపమే! “అత్రి” అనగా త్రిగుణములకు అతీతమై, త్రిపురములను (మూడు గ్రంథులను) ఛేదించుకొని, అనసూయను (అనూయరహితమైన తత్త్వాన్ని) స్వంతము చేసుకొన్నవ్యక్తి. అటువంటి వ్యక్తికి (సాధకుడికి) దత్తాత్రేయుడు దత్త మాతాడు అందుకే దత్తుని “అత్రిఅనసూయల తనయు డని అనటం!”

## 1. అత్రి అనసూయలు — సాంకేతిక రహస్యం

“అత్రి” అన్నపదం సాధకుడికి ఒక సంకేతం. “ఇతిహాస పురాణాభ్యాం వేదాంతార్థప్రకాశ్యతే” అని ఇతిహాసపురాణాలలోని కథలన్నీ వేదాంతార్థాన్ని వ్యక్తం చేస్తుంటవి. ప్రాకృతులు కేవలం కథల కోసం, ఆనందం కోసం పురాణాలు చదివితే, జిజ్ఞాసువులూ, సాధకులూ, తత్త్వాన్వేషకులూ, సత్యదర్శనం కోసం, మూల తత్త్వాన్ని అర్థంజేసుకోవటం కోసం, పరమార్థాన్ని చేజిక్కించుకోవటం కోసం వాటిని పఠిస్తారు, “అధ్యాత్మికాది తాపత్రయ రహితత్వేన “అత్రి” శబ్దవాచ్యో జీవన్ముక్తో కశ్చి న్మహర్షిః” అని అత్రి శబ్దం నిర్వచింపబడింది. “మూడు”కానివాడు (లేనివాడు)–



అ+త్రి-ఎవడో? వాడు అత్రి. నత్వరజస్తమోగుణాలూ, అధ్యాత్మిక ఆసిఫాతిక ఆధిదైవికాలనే తాపత్రయాలూ, బ్రహ్మగ్రంథి విష్ణుగ్రంథి రుద్రగ్రంథి అనే పేర్లతో పలువబడుతున్న గ్రంథి(దోష) త్రయాలూ - ఈ మొదలైనత్రయాలేవీ లేని వాడు “అత్రి”. అంటే వాటికి అతీతమైన స్థితియందున్నవాడని అర్థం. నీవు, నేను, అది అనే తయాన్ని అతిక్రమించిన మానసికస్థితిని పొందినవాడు- జ్ఞానాతీతుడు (వేదాతీతుడు)-అత్రి. ఆ అత్రి భార్యను అనసూయగా పురాణాలు పేర్కొన్నవి. అత్రి(సాధకుడి)లోని మానసికశక్తే అతనిభార్యగా - అనసూయగా - చెప్పబడింది. “అనసూయ” అంటే అనూయను వీడిన తత్త్వం. ఇంకా దీన్ని వివరించాలంటే అది జీవుడు మాయను వదలిన స్థితి. త్రిసూర్తులు పరీక్షార్థం అనసూయాదేవి దగ్గరకు వచ్చి “వివశ్రవై భిక్షు పెట్ట”మని అడిగితే “అమె అప్రకారంగా చేసిం”దని మనపూర్వ్యులు వేదాంత పరమైన ఈ విషయాన్నే ఒక చమత్కారకథగా పురాణాల్లో చెప్పారు. ఈకథేకాదు. మనపురాణాల్లోని కథలన్నీ ఇట్లాంటివే! జీవుడికి స్వస్వరూపజ్ఞానం కలుగనీయకుండా “మాయ” ఒక వశ్రంలాగా అతణ్ణి కప్పివేస్తూ ఉంటుంది. ఆ మాయను గనుక తొలగిస్తే అప్పుడు అనసూయత్వం సిద్ధిస్తుంది. సాధకుడు అత్రిగా మారాలంటే అనసూయను మానసికసహధర్మచారిణిగా కలిగిఉండక తప్పదు. లేకపోతే అసలైనజ్ఞానం (ప్రజ్ఞానం) చేతి కందదు. శక్తి దత్తం కాదు.

కామక్రోధాది అరిషడ్వర్గం సాధకులకు ప్రతిబంధకంగా ఉంటుంటే మనపూర్వములు దానిజోలికి పోక, అనూయనే తొలి

గించా అని ప్రధానంగా నొక్కిచెప్పటం చూస్తే మనకు ఆశ్చర్య మనిపిస్తుంది. ఎక్కడ గాయ ముంటే అక్కడే మందు వెయ్యాలనే విషయం మనపూర్వములకు తెలిసినంతగా మరెవ్వరికీ తెలీదు అందువల్లనే వాళ్ళు “కామక్రోధ స్తధాలోభో మదో మోహశ్చ పంచమః మాత్సర్యం షష్ఠ మిత్యాహుః పైశున్యం సప్తమం తథా అసూయా త్వష్టమీ జ్ఞేయా ఇత్యేతా అష్టమా తరః (వరాహపురాణం)” అని చెప్పారు. కామక్రోధాదులూ, పైశున్యం (కొండేలు చెప్పటం), అసూయ అనే ఈ ఎనిమిదీ ప్రతి జీవిని నిరంతరం ఆవరించి ఉంటవి. మానవుడికి కలిగే సర్వదుఃఖాలకూ ఈఎనిమిదే కారణం. రహస్య మేమిటంటే - ఈ ఎనిమిది పూర్ణపరిణామస్వరూపం అసూయ. ఈఅసూయను ఆధారం జేసుకొనే మిగతావన్నీ చిలవలు పలవలుగా తలెత్తుతుంటాయి. ఈ సృష్టిలోని ఉత్తమ జీవియైన మానవుడు ఒక విశిష్టధర్మాన్ని అచరించవలసి ఉంది. దాని వల్లనే అతడు మానవు డనిపించుకొంటాడు, “ఆత్మైవమ్యేన భూతానాం దయా కుర్వీత మానవః” అని శాస్త్రము మానవుడు దయ (ప్రేమ+జాలి) కలిగి ఉండాలని శాసిస్తున్నది. సర్వభూతదయాశుత్వమే మానవత్వం. ఈ మానవత్వం సంపాదించడమంటే అంత తేలికవిషయం కాదు. ప్రేమ, ద్వేషం అనేవి ద్వంద్వాలు. ఒకదానికొకటి విరుద్ధాలు. సర్వభూతాలను కాదుగదా! ఏఒక్కమనిషినైనా మనం త్రికరణబుద్ధిగా ప్రేమించలేము. అట్లా ప్రేమించటం మనకు చాతకాకపోయినా ఆ మనిషిని మనం ద్వేషించకుండా ఉంటే చాలు. ఆ మనిషిమీద ఎప్పటికో ఒకప్పటికీ ప్రేమ పుట్టుక వచ్చే అవకాశ ముంటుంది.

కనుక మనం ముందు ఇతరులను ద్వేషించటం మన్నది మానాలి. ఎవరిమీదనైనా అసూయ కలిగినప్పుడే అతణ్ణి మనం ద్వేషిస్తాం. ఆ అసూయను మనలో చేరనియకుండా ఉంచటమే, అనసూయను మానసికసహధర్మచారిణిగా చేసుకోవటం. ఈ అనసూయాత్వం మనలో విస్తరిస్తున్నకొద్దీ కామక్రోధాదులు వాటంతట అవే క్రమంగా అణగారిపోతుంటవి కామక్రోధాదులు నశించటంతో తాపత్రయాలు కూడా దూరమై, మనస్సు ప్రశాంతమై జీవన్ముక్తి కలుగుతుంది. కనుకనే సాధనలో మనపూర్వములు అనసూయత్వానికి ఇంతపెద్ద పీట వెయ్యటం జరిగింది.

సాధకుడు అనసూయను మానసిక సహధర్మచారిణిగా చేసుకొన్నప్పుడు, సాధనాక్రమంలో- అతనిలోని తమోగుణం రజోగుణంలోకలవటం, ఆతర్వాత రజస్తమోగుణాలురెండూ తమప్రత్యేకతలనుకోల్పోయి సత్వంలో సంవిలీనంగావటం, నిర్గుణయోగశక్తిని ఆసాధకుడు దత్తం చేసుకోవటం జరుగుతుంది. ఈ విషయాన్నే “దత్తుడు విష్ణువు యొక్క అంశతో జన్మించినప్పటికీ, ఆతర్వాత చంద్రుడు తనబ్రహ్మాంశనూ, దుర్వాసుడు తనరుద్రాంశనూ దత్తుడికిచ్చి యథేచ్ఛగా వెళ్ళా”రని పురాణాల్లో కథగా చెప్పబడింది. త్రిగుణాతీతుడైన దత్తుడియోగపరిణామక్రమాన్ని సూచించే పరమ రహస్యతత్వం ఇది! ఎప్పుడో-ఇప్పటికీ 75 కోట్ల సంవత్సరాలకు పూర్వం-స్వాయంభువు మన్వంతరంలో దత్తాత్రేయడిద్వారా “యోగం” అనేస్థానం ఏర్పడింది కాబట్టే మనకీనాడు ఆయోగాన్ని పొందే అవకాశం లభించింది. లేకపోతే అహర్నిశలూ-ఆపరం

ధాషంలో-ఆపరమాత్మను ఆశ్రయించిఉండే యోగశక్తి ఈసృష్టి లోకి దిగివచ్చి, మనకు అందుబాటులో ఉండేది కాదు. దత్తుడితో బాటు యోగంకూడా భువిపై అవతరించింది. ఇది దత్తావతారం మనకు ప్రసాదించిన మహత్తరవరం.

“అనసూయాదేవి పాతివ్రత్యాన్ని పరీక్షించాలని త్రిమూర్తులు ఆమె దగ్గరికి వచ్చా”రని చెబుతున్నకథను పరిశీలిస్తే-అది సాధనా దశలో సాధకుడిమనస్సును పత్వరజస్తమోగుణాలు పెట్టే పరీక్ష అనీ, ఆ పరీక్షలో నెగ్గితేనేగాని సర్వసృష్టికీ మూలమైన ఆమహాశక్తి మనకు దత్తంకాదనీ బోధపడుతుంది.

## 2. దత్తజననం - కథలు

దత్తాత్రేయులవారి జననానికి సంబంధించి పురాణాల్లో - ముఖ్యంగా రెండుకథలు మనకు కనిపిస్తాయి. మొదటిది-త్రిమూర్తులు తనను పరీక్షించడానికి వస్తే అనసూయాదేవి వాళ్ళను పసిపాపలుగా మార్చివేసిందనేది. రెండోది-అలర్యాత అత్రిమూర్తికి బ్రహ్మాంశతో చంద్రుడూ, విష్ణ్వాంశతో దత్తుడూ, రుద్రాంశతో దుర్వాసుడూ జన్మించారనేది. ఈ రెండు కథలూ అత్రిక త్రిమూర్తులు “దత్తం” కావటాన్నే సూచిస్తున్నాయి. కాని పరమార్థాన్ని-వాచ్యంగా-వెల్లడించటంలేదు. శ్రీవాసుదేవానంద సరస్వతీ స్వామివారు దర్శించి వెల్లడించిన “శ్రీదత్తాత్రేయపోడశావతార కథనం” మరింత స్పష్టంగా దత్తతత్వాన్ని మనకు వెల్లడిస్తుంది.

ఆ షోడశావతార కథలను పరిశీలిస్తే - ఋక్షపద్మతంమీద అత్రి మహర్షి తపస్సుచేసుకొంటూంటే కార్తికశుద్ధ పౌర్ణమినాడు పరబ్రహ్మ అయిన ముందు “యోగిరాజు”గా ప్రప్రథమంగా అవతరించాడనీ, ఆ యోగిరాజు కార్తిక బహుళ పాడ్యమినాడు “అత్రివరదుడు”గా (రెండో అవతారంగా) దర్శన మిచ్చాడనీ, మూడవ అవతారంలో అత్రి తపస్సుకు మెచ్చి, ఆ మహర్షికి దత్తమై “దత్త”నామం స్వీకరించాడనీ.... అట్లా అత్రికి దత్తమైన యోగిరాజు మార్గశిరషుద్ధపౌర్ణమి (చతుర్దశి?) నాడు, నాలుగో అవతారంలో “కాలాగ్నిశమన” గా అత్రిదంపతులకు ఔరసుడుగా (దత్తమవటం కాదు. కన్నకొడుకుగా) జన్మించాడనీ మనకు తెలుస్తున్నది. పైన చెప్పిన మూడో ఆవతారానికీ. నాలుగో అవతారానికీ మధ్య త్రిమూర్తులు పరీక్షించడానికి వచ్చి ఉంటారని మనం అనుకోవాలి. మొదటి మూడు అవతారకథలూ అత్రికి (సాధకుడికి) సృష్టిస్థితి లయాత్మకమైన దివ్యశక్తి ఎట్లా క్రమంగా దత్తమౌతూ వచ్చిందో తెలియచేస్తుంటే అతర్వాత అననూయాదేవి పరీక్ష కథ అనూయారాహిత్యం వల్ల సాధకుడు తనకు కైవశమైన (దత్తమైన) శక్తిని ఎట్లా సుసంపన్నం చేసుకుంటాడో వివరిస్తుంది. నాలుగో అవతారంలోనికథ సాధకుడిలోని కుండలినీశక్తి సహస్రారం చేరటం (ఔరసుడుగా జన్మించడం, సూచిస్తుంది మూడవఅవతారం కార్తిక బహుళ విదియనాడు జరిగితే, నాలుగవ అవతారం మార్గశిర శుద్ధ సప్తమి నుండి పౌర్ణమి వరకూ - తొమ్మిదిరోజులూ తొమ్మిది నెలలుగా - అననూయా గర్భంలోనే తేజోరూపంగా ఉంది. ఈ తొమ్మిది (నవ) అనే సంఖ్య “దత్తుడు పరాశక్తి” అనే

విషయాన్ని సాంకేతికంగా సూచిస్తున్నది. ఆయన జన్మించిన మృగశిరా నక్షత్రం ఆయనది శివ (జ్ఞాన) స్వరూపమనే విషయాన్ని వెల్లడిస్తున్నది. ఇంతకుముందే విశ్వశక్తి తనకు దత్తమైసప్పటికీ సాధకుడు (అత్రి) దాన్ని స్వంతం చేసుకొన్నరోజు మార్గశిరషార్ణవి (చతుర్దశి) కావటం చేత ఆరోజు సాధకులకు పర్వదినమై, దత్త జయంతిగా ప్రసిద్ధి కెక్కింది.

“చతుర్దశ్యాం బుధే జన్మే మార్గశీర్షే శుభేదినే

తారకం విమలం వందే దత్తాత్రేయ నమోస్తుతే ॥

అని భృగుప్రోక్షమైన “దత్తస్తవరాజం” దత్తుడు మార్గశిరశుద్ధ చతుర్దశినాడు జన్మించాడని చెబుతున్నది మైసూరు మహారాజు శ్రీ జయచామరాజేంద్రవడియార్ బహదూర్ రచించిన “దత్తాత్రేయ” గ్రంథలోకూడా దత్త జననం చతుర్దశీబుధవార మనే చెప్పబడింది. మరి దత్తాత్రేయుడు షార్ణవినాడు అవతరించినట్లా? లేక చతుర్దశీ నాడా? అంటే - ఈ రెండూ నిజమే ననవలసివస్తుంది. చతుర్దశీ షార్ణవీ రెండూ కలసివచ్చిన (తిథిద్వయంగల) బుధవారంనాడు మార్గశిరమాసంలో దత్తుడు జన్మించాడని మనం అర్థంచేసుకోవాలి. ఆతర్వాత అవతారమైన “యోగిజనవల్లభ” ఆ మరుసటిరోజు - అంటే గురువారం - మధ్యాహ్నం ఏర్పడింది. ఆరోజు షార్ణవి కావటం గమనార్హం.

6. దత్తాత్రేయుడు ఏ యుగంలోని వాడు ?

దత్తుడు అవతరించింది త్రేతాయుగంలో నని కొందరు భావిస్తున్నప్పటికీ, వాస్తవ మాలోచిస్తే, ఆశక్తి ఒకమహాతేజోరాశిగా

(నక్షత్రరూపంగా) ఖగోళంలో అవతరించింది కృతయుగంలో నని స్పష్టమౌతుంది. శ్రీగురుసంహితా (శ్రీసంహితాయానగురుద్వి సాహసి) పీఠికలో బ్రహ్మశ్రీ వేమూరి దక్షిణామూర్తిగారు “కృత యుగే మాధవమాసి కృష్ణపక్షే దశమ్యాం దివణ్యవాసరే ఋక్షే జుషే జుషాంకే దత్త త్రిమూర్తి స్వయ మావిరాసీత్” అని వ్రాశారు. ఈ శ్లోకం ఏ గ్రంథంలోనుంచి గ్రహించారో వారు చెప్పలేదు. కాని కొన్నిదత్తమంత్రలిఖితగ్రంథాల్లో ఈ శ్లోకం కనిపిస్తున్నది. ఈ శ్లోకాన్ని పట్టిచూస్తే కృతయుగంలో, ఒకానొక వైశాఖబహుళ దశమిగురువారంనాడు రేవతీనక్షత్రయుక్త మినఃగ్నమినాంశలో త్రిమూర్త్యాత్మకుడై దత్తాత్రేయులవారు స్వయంగా అవతరించారని తెలుస్తున్నది, దత్తుడు సాక్షాత్తు బ్రహ్మకే గురువై ఉపదేశించటం (దత్తోపనిషత్తు) ప్రహ్లాదునికి యోగమార్గాన్ని బోధించటం ఈ మొదలైనవి దత్తుడు<sup>1</sup> కృతయుగంలోనివా డనటానికి బలం చేకూరు స్తున్నవి.

సృష్టిప్రారంభమైన మొదటి కృతయుగంలో - స్వాయంభువ మన్వంతరములో దత్తశక్తి తేజోరాశిగా (నక్షత్రంగా) ఖగోళంలో ప్రాదుర్భవించింది. బ్రహ్మ (చతుర్ముఖ) తనమొదటిసృష్టిగా సనకా దులనూ, అతర్వాత మరీచి, అత్రి మొదలైన మహర్షులనూ సృజించాడు అత్రిమహర్షి అనసూయను పెళ్ళిచేసుకొన్నాడు. (ఇదంతా కథాస్వరూపం. అప్పటివాళ్ళకి ఇప్పటి మనకులాగా

1. దత్తాత్రేయ వ్రజకవచంలో “భుజౌ పాతు కృతాదిభూః అనే పాఠం కనిపిస్తున్నది. ఇట్లే చాలాచోట్ల గలవు.

పాంచభౌతికశరీరాలు కావు. తేజోరూపా అని మనం గ్రహించాలి.) ఆతర్వాత స్వారోచిష, ఉత్తమ, తామస, రైవత, చాక్షుషమన్వంతరాలు జరిగాయి. చాక్షుషమన్వంతరం తర్వాతదైన వైవస్వత మన్వంతరంలో మన మిప్పు డున్నాం ఒక్కొక్క మన్వంతరం గడవడానికి సుమారు 30.86 కోట్లసంవత్సరాలు పడుతుంది. ఆలెఖ్కన చూస్తే ఇప్పటికి  $30.86 \times 6 = 185.16$  కోట్లసంవత్సరాలైంది—ఆ ఆరుమన్వంతరాలు గడచి. ఆధునిక శాస్త్రజ్ఞులు చెప్పే లెఖ్కప్రకారం సూర్యకుటుంబం పుట్టి ఇప్పటికి దాదాపు 500కోట్ల సంవత్సరాలౌతున్నది. భూమి పుట్టి 450 కోట్లసంవత్సరాలు. భూమిపై జీవదళ 200కోట్ల సంవత్సరాలనాడు ప్రారంభమైంది. ఈ ఆధునికశాస్త్రవేత్తలు చెప్పిన లెఖ్క సరిగ్గా శ్వేతవరాహకల్పం ఆరంభంగానూ, జీవసృష్టికి ఆరంభంగానూ—మనపురాణకాలంతో—సరిపోతున్నది. అరు మన్వంతరాలపైన ఈసప్తమవైవస్వత మన్వంతరంలో 12.6కోట్ల సంవత్సరాలు జరిగిందని మనపురాణాలు చెబుతున్నాయి. కనుక సైన్సు లెక్క సుమారు అంచనాయేగాని, ఖచ్చితంగా చెప్పింది కాదు కాబట్టి జీవసృష్టి 200కోట్లసంవత్సరాలనాడు జరిగిందన్నది మనపురాణాల ననుసరించి, శ్వేతవరాహకల్పంప్రారంభంనుండి నేటివరకూ జరిగినకాలంతో చక్కగా సరిపోతున్నది.

అయితే-ఇక్కడ మనం ఒకవిషయాన్ని గమనించవలసి ఉంది. 14మన్వంతరాలతరువాత, అప్పు డెప్పుడో రావలసిన నైమిత్తిక ప్రళయం (ముల్లోకాలునశించిపోయేప్రళయం) ఆరవదైన చాక్షుష మన్వంతరం చివర వచ్చినట్లు మనపురాణాల్లో చెప్పబడింది.



200కోట్ల సంవత్సరాలనాడు—మొదటి మన్వంతరంలో - ప్రారంభమైన జీవసృష్టి, 14కోట్లసంవత్సరాలనాడు, జలప్రళయంలో నశించిపోయింది. మానవరూపం ఏర్పడి సుమారు 500 లక్షలసంవత్సరాలై ఉంటుంది దని సైన్సు చెబుతున్నది అంటే జలప్రళయం తర్వాత భూమిపై సృష్టి పునఃప్రారంభమై క్రమక్రమంగా, కొద్దికాలం క్రితమే మానవదశకు చేరుకొన్న దని మనం భావించవచ్చు. జలప్రళయానికి ముందు జరిగినసృష్టిపరిణామంలో మానవజాతి లేదు.

మనపురాణగాథల్లోనివాళ్ళు భూమిపై నున్న వ్యక్తులుగా చెప్పబడినా, దేవాసురులుగా పేర్కొనబడినా, యక్షకిన్నరకింపురుషాదిఉర్వలోకవాసులకు సంబంధించినవాళ్ళని చెప్పినా, ఆ కథలన్నీ ఖగోళపరిణామగాథలనుగూర్చి సాంకేతికంగా చెప్పబడినవని మనం గ్రహించవలసిఉంటుంది అంటేగాని అవన్నీ భూమిపై జరిగిన వాస్తవికచరిత్రలు కావు. సైన్సు పరిభాషలో చెప్పాలంటే “Life generated from He‘ium Atom” (హీలియం అణువే జీవశక్తికి మూలం.) “జీవోత్పత్తి మొదట నక్షత్రఅంతర్భాగంలోనూ, వాటికి ప్రక్కనేఉన్న శూన్యక్షేత్రంలోనూ ఆవిర్భవించిందని” శాస్త్రజ్ఞులు చెబుతున్నారు. అట్లాఏర్పడిన జీవశక్తి, మన భూగోళంపై కేవలం 200కోట్ల సంవత్సరాలనాడు ప్రారంభమై, మొట్టమొదట జలాంతర్భాగంలోనూ, తర్వాత భూమిమీదా ఏర్పడి, క్రమంగా వృక్షజంతుదశలు దాటి, 14కోట్ల సంవత్సరాలక్రిందట వచ్చిన జలప్రళయంలో అదంతా నశించి, 12.5కోట్లసంవత్సరాలనుండి జరుగుతున్న ఈ వైవస్వతమన్వంతరంలో మళ్ళీ సృష్టి ప్రారంభమై మానవదశకు చేరింది. దీన్ని బట్టి చూస్తే దత్తుడి

ప్రపంచమున మహాతేజోవంతమైన శక్తి పుంజంగా - ఖగోళంలో - కృతయుగంలోనే ఏర్పడి దని మనకు తేలుతుంది. మహానుభావ సంప్రదాయాన్ని (దత్త సంప్రదాయాల్లో ఇది ఒకటి) స్థాపించిన చక్రధరుడు తన “సూత్రపాఠవిచారము” అనే గ్రంథంలో దత్తాత్రేయణ్ణి “చతుర్ముఖావతారు”డని కీర్తించాడు.

#### 4. దత్తాత్రేయుడు - నామవిశేషం

దత్త + అత్రేయుడు — ఈరెండుపదాలు కలసి దత్తాత్రేయుడైంది. నిజానికి “దత్తాత్రేయ”డని అయన్ను మనం పేర్కొననక్కరలేదు. “దత్తు”డన్నా “అత్రేయ”డన్నా సరిపోతుంది. దత్తుడంటే దత్తమైనవాడని అర్థం. అత్రేయ డన్నపదం ఆవత్యార్థకం. ఎవరి సంతానమో అపదం తెలియజేస్తుంది. అత్రీకుమారుడు (దత్తుడుకాదు. ఔరసుడు) అత్రేయుడు. మనపురాణాల్లో బ్రహ్మచంద్రుడుగా, విష్ణువు దత్తుడుగా, శివుడు దుర్వాసుడుగా పుట్టారని ఉంది. కొన్నిపురాణాల్లోనేతే వాళ్ళు అత్రీ మనస్సునుండి దత్తుడు నేత్రం నుండి (చంద్రుడు), శరీరం నుండి (దుర్వాసుడు, పుట్టారని ఉంది. కొన్నింటిలో వాళ్ళు అనసూయకే జన్మించారని ఉంది. త్రిమూర్తులు అత్రీకి దత్తం కావటంవల్ల అముగ్గురూ దత్తులే. అత్రీకి జన్మించినందువల్ల ఆ ముగ్గురూ అత్రేయులే. వాస్తవానికి అముగ్గుర్ని మనం దత్తాత్రేయ అనే పిలువవలసిఉంది. కాని విష్ణువుయొక్క అంశతో పుట్టినవాణ్ణిమాత్రమే దత్తుడూ, దత్తాత్రేయుడు అని మనం పిలుస్తున్నాం. మనమేకాదు - అత్రీమహర్షి కూడా అతనికి ‘దత్తు’డనే పేరు పెట్టినట్లు పురాణాల్లో ఉంది. మిగతా ఇద్దర్ని

వదలి-ఈయన్నే దత్తు డనటం ముఖ్యంగా మనం గమనించవలసిన విషయం] ఇది చాలా విచిత్రమైన విషయం “ఈచిక్కుముడి విప్పటం ఎట్లాగా?” అని ఆలోచిస్తే - అసలు - ఆపదం దత్తాత్రయం యుడా? దత్తాత్రేయుడా? అని సందేహం కలగటం కూడా సహేతుకమే. “దత్తాత్రయం” అంటే ఫర్వాలేదు గాని, దత్తాత్రయం డన్నప్పుడు “దత్త మైనత్రయంగలిగినవాడు, అత్రిమహర్షి” అని అర్థం వస్తుంది. కాని దత్తాత్రేయు డని అర్థం రాదు. “దత్తాత్రయం” అని (దత్తాత్రేయం అనేదానికీబదులు) కొన్నిమంత్రశ్లోకాల్లోకనిపిస్తున్నది. కాని లోకవ్యవహారంలో-గ్రంథాల్లో - దత్తాత్రేయు డనే ఉన్నది. రెండుపదాలకలయికతో-ఈదత్తాత్రేయపదం ఎట్లా ఏర్పడింది దని మనం విచారిస్తే, దేశకాలపరిస్థితులను మనం గమనించకుండా-ఇప్పటిలాగానే అప్పుడుకూడా పాంచభౌతికశరీరాలతో పుత్రులు జన్మించేవాళ్ళని అనుకోవడంవల్లనే ఈతికమక కల్గిందని అనిపిస్తుంది, అత్రికి కలిగినకుమారులు తేజోరూపా అని భావిస్తే చిక్కేలేదు. కృతయుగంలో-అప్పటికింకాభూమిమీద జీవసృష్టిజరుగలేదు. జరిగినదంతా ఖగోళంలోనే. ఆతర్వాత తత్పబంధమైన జీవసృష్టి భూమిమీద మళ్ళీజరిగింది (విశేషాలుకావాలనుకొనేవాళ్ళు దక్షుడులు మళ్ళీ ద్వితీయసృష్టిగా ఎట్లా ఉద్భవించారో భాగవతంలోని చాక్షుషమన్వంతరకథ చదువుకోవచ్చు). దత్తాత్రేయషోడశావతార కథనంలో (కాలాగ్నిశమనఅవతారంలో) అత్రికి దత్తమైన యోగిరాజు (పరబ్రహ్మ) కుమారుడుగా జన్మించాడనీ, త్రిమూర్తుల వదనత్రయాన్ని ఆ కుమారుడిలో అత్రి సందర్శించాడనీ చెప్పబడింది. దత్తాత్రేయుడు మొదట అత్రికి దత్తమై, ఆతర్వాత

ఔరసుడుగా (శక్తిస్వంతంకావటం) జన్మించాడని తెలియజేయటం కోసం “దత్తాత్రేయ”డన్నది లోకవ్యవహారంలో స్థిరపడింది. దని మనం ఊహించడానికి వీలు కలుగుతున్నది.

### 5. దత్తమంత్ర బీజం - విశిష్టత

గాయత్రీమంత్రాన్ని విశ్వామిత్రు డెట్లా దర్శించి లోకానికి ప్రసాదించాడో, అట్లాగే అత్రిమహర్షి దత్తాత్రేయయోగశక్తిని దత్తం జేసుకొని (భూమిపైకి రప్పించి) లోకానికి ప్రసాదించాడు. దత్తమంత్రాల కన్నిటికీ శబరరూపియైనపరమేశ్వరుడు ఋషి. అంటే ఆమంత్రాలన్నీ ఆపరమేశ్వరుడిచేత ప్రోక్తములైన వని అర్థం. దత్తమంత్రానికి బీజం “ద్రాం”అని చెప్పబడింది, “దక్షిణామూర్తి బీజం చ రామబీజేన సంయుతం, ద్రామిత్యేకాక్షరం, జ్ఞేయం, బిందు నాదకళాత్మకం ఏతద్బీజం మయాప్రోక్తం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకం, వేదవ్యాసేన కథితం ప్రకారాంతర ముచ్యతే, దత్తస్యాది మంత్రస్య దాత్రేయస్యాదిమన్వరః” ఇత్యాదిగా పరమశివుడుపార్యతితోచెప్పినట్లు కలదు. దక్షిణామూర్తి శివస్వరూపం. అంటే జ్ఞానస్వరూపం. ఆవిధం గానే దత్తాత్రేయలవారుగూడా సాక్షాత్తు మూర్తి భవించిన జ్ఞానమే! దత్తాత్రేయడూ శివుడూ ఒక్కటేనన్న విషయాన్ని “దత్తాత్రేయ హృదయం”, “శాండిల్యోపనిషత్తు” మొదలైనవెన్నో వెల్లడిస్తున్నవి. “శాండిల్యోపనిషత్తు” మహేశ్వరుని (సదాశివుడన్నా, మహేశ్వరు డన్నా మనం త్రిమూర్తుల్లోని శివుడుగా భావించకూడదు ఆమాటకు వస్తే పరబ్రహ్మే లయకాలంలో శివుడుగా పిలువబడుతున్నా డని మనం గ్రహించవలసివస్తుంది) వ్యక్తరూపమే ‘దత్తాత్రేయ’డని (శాం. ఉ. 3-1) చెప్పింది.

“ద” లేక “డా” అనే బీజం వ్యాసప్రోక్త మని చెప్పబడింది. వ్యాసప్రోక్త బీజం ఐహికసుఖాలు ప్రసాదిస్తుంటే, శివప్రోక్తం జన్మ రాహిత్యాన్ని కలిగిస్తుంది. ఇదే ఆరెంటికి ఉన్న తేడా కొన్ని గ్రంథాల్లో (మంత్రాల్లో) దత్త బీజం “క్రోం” అని ఉంది. ఈ విషయం కొంత పరిశీలించవలసి ఉంది. “క్రోం అనేది అంకుశ బీజం. దీన్ని దత్త బీజ మనటంకంటే దత్తమంత్రానికి కీలకంగా సంభావించటం సమంజసమని తోస్తుంది.

‘ద్రాం’ బీజస్వరూపమైన దత్తాత్రేయుడిలో దక్షిణామూర్తి తత్వం ఉందని చెప్పటమేకాదు - అది తారకంగూడా - అగ్ని (జ్ఞానాగ్ని) బీజమైన రకారం. పాశ బీజమైన “అం” (అసాధ్యాలనే బంధించగలమహాశక్తి వంతమైన బీజం) కలసి, దత్తాత్రేయుడిలోని గురుతత్వాన్ని వెల్లడిస్తున్నవి.

బృహదారణ్యకంలో ఒకకథ ఉంది. రాక్షసులు, మానవులు, దేవతలు ఒకసారి ప్రజాపతి (బ్రహ్మ) దగ్గరకు వెళ్ళుతారు. అక్కడ బ్రహ్మలోనుంచి ‘ద’ అనే ధ్వని వాళ్ళకి వినిపిస్తుంది. వాళ్ళు ఆశ్చర్యపోతూ, “దాని అర్థం ఏమైఉంటుంది?” దని ఆలోచిస్తుంటారు. రాక్షసులు తమలో దయాగుణం లేదు కాబట్టి బ్రహ్మ తమను “దయను” స్వీకరించమని చెబుతున్నాడని ‘ద’ అనే దానికి దయగా. అర్థం తీసుకొంటారు. అట్లాగే మానవులు “దాన” మనీ, దేవతలు “దమం” (అంతరిందియనిగ్రహం) అనీ అర్థం తీసుకొంటారు. ఇంతటితోకథ అయిపోతుంది. ఈకథలో ఒక చమత్కార ముంది. రాక్షసులూ, దేవతలూ అనేవాళ్ళు ఎక్కడోలేరు. మషిని

హృదయంలోనే వాళ్ళు ఉన్నారు. సురీ, అసురీసంపద లంటే అవే! మనిషి మనిషిగా ఎదిగి మహామనీషిగా మారటమే అతడు దైవీ సంపదను పొందాడనడానికి గుర్తు. అట్లా మారడానికి ముందు మనలోని రాక్షసత్వాన్ని తొలగించి, మానవత్వాన్ని పెంచుకోవలసిన అవసరముంది. అప్పుడు గాని సాధకుడిసాధన ఫలోన్ముఖంగాదు. మొట్టమొదటగా దయను ఆలవరచుకొని, త్యాగాన్ని పాటిస్తూ, అంతరిందియనిగ్రహం కలిగిఉంటే, విశ్వశక్తి (పరబ్రహ్మ)దత్త మౌతుం దని చెప్పడానికే బృహదారణ్యకంలో ఆకథ చెప్పబడింది.

“ద్రాం”లోని ‘ద’-పరబ్రహ్మతత్వమైతే, ఇకమిగిలిన “రాం” పరమాత్మతత్వం. యోగతత్వం. “రమయతీతి రామః”అని యోగులు నిరంతరం ఎవనియందు రమిస్తుంటారో, ఆ అత్మారాముడే ‘రాం’లోని రాముడు. ఇది దత్తాత్రేయుడి యోగమార్గాన్ని వెల్లడి చేస్తుంది ఈ ‘ద్రాం’అనే దత్త బీజానికి ‘ఆం’శక్తి, ‘క్రోం’ కీలకంగా మంత్రశాస్త్రంలో చెప్పబడింది. ఈ బీజం సర్వమంత్రములకే కాదు, ఈ విశ్వమంతటికీ మహాప్రాణం. విశ్వశక్తి సమస్తం ఆ బీజంలో నిక్షిప్తమై ఉన్నది.

## 6. దత్తాత్రేయుడు - విశ్వగురువు

దత్తాత్రేయుడిలో గురుదేవస్వరూపాలు రెండూ ఎట్లా సమ్మిళితమై ఉన్నవో దత్తాత్రేయషోడశావతారాల్లో “అత్రివరదు”డనే ద్వితీయావతారంలో సమగ్రంగా వివరించటం జరిగింది. ఆయనకు కుడివైపు గురుస్వరూపం. ఎడమవైపు దైవస్వరూపం ఆయన అజ్ఞానాన్ని తొలగించి, భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని దర్శింపజేసి, అత్మ

సంప్రదాయం ఇదే! మహాత్ములచర్య లెప్పడూ మార్గదర్శకాలు గానే ఉంటాయి. “యద్య దాచరతి శ్రేష్ఠః తత్త దేవేతరేజనాః” అని భగవద్గీత. మనంకూడా గురువును సాక్షాత్ పరబ్రహ్మస్వరూపంగా భావించి, గురుభక్తి కలిగిఉండాలని దత్తుడు తనచర్యల ద్వారా మనకు వెల్లడించాడు. దత్తసంప్రదాయంలోని విశేష మేమిటంటే దత్తుడు వేరేలేడు. గురువే దత్తుడు ఈ గురుభక్తి వైశిష్ట్యాన్నే దత్తసంప్రదాయ గ్రంథాలన్నీ ముక్తకంఠంతో ఉద్ఘాటిస్తున్నాయి

ఇకపోతే దత్తుడికి 24 మంది గురువు లున్నారని మనం చెప్పకూడదు. ప్రకృతిలోని 24 అంశలే ఆ గురువులు, అంటే అవి మనస్థూలనూక్ష్యశరీరాల్లోని శక్తులే. మనస్థూలదేహం పాంచభౌతిక మైంది. అంటే అది పృథివి, నీరు, అగ్ని, వాయువు. ఆకాశం అనే పంచభూతాలతో కూడింది నూక్ష్యదేహం (Astro body) జ్ఞానేంద్రియాలనూ, కర్మేంద్రియాలనూ పనిచేయించే పదిరకాలైన శక్తులూ, రూప, రస, గంధ, స్పర్శ, శబ్ద అనే తన్మాత్రలు ఐదు మనస్సు, బుద్ధి, చిత్తము అహంకారము అనే అంతఃకరణవృత్తులు నాచుగూ, మొత్తం 19 శక్తుల కలయికతో నూక్ష్యశరీరం ఏర్పడుతుంది. నూక్ష్యశరీరమంటే వేరే ఏమీకాదు. మన మనసికప్రాణ శక్తుల కలయికే. ఈ 24 అంశలలో అంతర్లీనంగా పరమాత్మ (అవ్యక్తం) ఉన్నాడు. ఈ 24 అంశలనుండి అవ్యక్తాన్ని సాధించటమే యోగం ఈ విషయాన్ని వ్యక్తం చేయడానికే దత్తుడికి 24 మంది గురువు లని చెప్పటం జరిగింది. (ఒక్కొక్క అంశనుం

అవ్యక్తాన్ని సాధించి ఎట్లా జీవన్ముక్తి సాధించాలో సూచిస్తూ దత్తుడు 24 శ్లోకాలతో జీవన్ముక్త గీత చెప్పాడు. ఆ 24 శ్లోకాలను ఈదృష్ట్యా మనం పరిశీలింపవలసి ఉంది.) గాయత్రీమంత్రంలోని 24 బీజాలు ఈ ప్రకృతిలోని అంశలే(శక్తులే). గాయత్రీశక్తికి దత్త శక్తికి పేరులోనేగాని శక్తిలో భేదం లేదు. విశ్వకేంద్రంనుంచి నేరుగావస్తున్నశక్తి దత్త శక్తి ఐతే, సూర్యుని ద్వారా విశ్వకేంద్రం (ఖగోళం) నుంచి వస్తున్నసౌరశక్తి గాయత్రి. గాయత్రిని ఒక్క ద్విజులే ఉపాసించేవాళ్ళు పూర్వం. (ప్రస్తుతం శ్రీలతోబాటు అన్ని వర్ణములవారు ఈ మంత్రాన్ని ఉపాసిస్తూఉండటం సంతోషకరమైన విషయం) దత్త మంత్రం ఆలోటు తీర్చి అన్నివర్ణముల వారికి ఉపాసనాయోగ్యమై వెలసింది. ఒకవిధంగాచెప్పాలంటే గాయత్రికంటే దత్త మంత్రంయొక్కశక్తి మహత్తర మైందని చెప్పవచ్చు గాని ఈ తరతమభేదాలు అమృతత్వానికి ఉండవు. అమృతం ఒక బిందెడైనా ఒక బిందువైనా ఇచ్చేది అమృతత్వమే ! గురుగాయత్రిలో దత్తుణ్ణి “గాయత్రీశుడు”గా మహర్షులు పేర్కొన్నారు. దత్త బీజాన్ని గాయత్రీసంపుటికరణంతో జపించేసంప్రదాయంకూడా ఒకటి ఉన్నది. దీన్ని బట్టిచూస్తే పరమంత్రమైన గాయత్రితో సరిపోల్చ గలది దత్త మంత్ర మొక్కటే నని మనకు విశదమౌతుంది.

బ్రహ్మవిద్యనూ, శ్రీవిద్యనూ, యోగవిద్యనూ లోకానికి ప్రసాదించిన అజ్ఞానతిమిరాంధవివస్వంతుడు విశ్వగురువు శ్రీదత్తాత్రేయుడు. “గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః గురుస్సాక్షాత్ పరబ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః” అన్నశ్లోకం త్రిమూర్త్యా త్మకుడైన శ్రీ దత్తాత్రేయస్వామివారిస్వరూప స్వభావాలను



వెల్లడిస్తూ చెప్పిన మంత్రగర్భితధ్యానశ్లోకం. మనం ఈలోకంలోని గురువులనందరినీ దత్తస్వరూపంగా భావించాలనీ, గురుశబ్దవాచ్యుడైనవాడు ఒక్కదత్తుడేననీ ఈ శ్లోకం మనకు బోధిస్తున్నది. ఎక్కడ విద్యుద్దీపం వెలిగినా, దాన్ని వెలిగించేది విద్యుచ్ఛక్తి నన్నమాటను మనం మరచిపోగూడదు. ఎక్కడ ఏ గురువు అజ్ఞానాన్ని పటాపంచలు చేస్తున్నా, దీపస్తంభంలా విరాజిల్లుతూ మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నా అగురువులందరిలో అంతర్భూతంగా ఉండి పనిచేయిస్తున్న మహాశక్తి జ్ఞానస్వరూపుడైన దత్తుడిశక్తి. అందుకు సందేహం లేదు. దేహతీతంగా గురుస్వరూపాన్ని మనం క్రమక్రమంగా దర్శించటం అభ్యాసంచేస్తే, గుణరహితుడూ, రూపరహితుడూ అయిన అగురుతత్త్వం మనజ్ఞాన చక్షువుకు గోచరిస్తుంది. భిన్నత్వంలో ఏకత్వదర్శన మౌతుంది. సత్యం సాక్షాత్కరిస్తుంది. అప్పుడు మాగురువు, మీగురువు అన్న సంకుచితత్వం తోలగి, సమదర్శన మౌతుంది-ఏగురువుదగ్గరికి వెళ్ళినా, ఏ దేవుణ్ణి సందర్శించినా అది తనగురుస్వరూపమేనన్న అంతర్బృష్టి అలవడుతుంది.

షోడశావతారాల్లో “అదిగురువు” అవతరించింది ఆషాడపూర్ణిమ కావటంవల్ల ఆపూర్ణిమ గురుపూర్ణిమ అయింది. అంతేకాని వ్యాసుడి పుట్టుకకూ, వ్యాసపూర్ణిమకూ ఏమీసంబంధంలేదు. వ్యాసుడు గురుపీఠంలోనివాడే గనుక-దత్తుడివిషయం మరిచిపోయి-గురుపూర్ణిమ అన్న పేరువ్యాసుడివల్లనే వచ్చింది దనుకొని, అదివ్యాసపూర్ణిమ అని కొంతమంది భావించిఉండవచ్చు. ఆరోజునుంచే సన్యాసులు చాతుర్మాసదీక్ష తీసుకునే సంవ్రదాయ మొకటి ఉండటం, అట్లా వాళ్ళు భావించిన దానికి బలం చేకూర్చి ఉండవచ్చు. ధ్యానం చేసే

వాళ్ళకు పూర్ణిమ చాలా పర్వదినం. దత్తుడిది ధ్యానమార్గం. దత్త సంపదాయంలో పౌర్ణమికి చాలాప్రాధాన్యత ఉంది. షోడశావతారాల్లో చాలా అవతారాలు పౌర్ణమినాడు ఏర్పడ్డవే! రహస్యం చెప్పాలంటే దత్తసంప్రదాయంలోని వాళ్ళందరికీ ప్రతిపౌర్ణమి ఒక దత్తపౌర్ణమే !

దత్తుడు బ్రహ్మకూ (దత్తోపనిషత్తు, మంత్రవిద్య) ప్రహ్లాదుడికీ (ఆధ్యాత్మవిద్య), వశిష్టుడికీ (యోగవిద్య) పరశురాముడికీ (శ్రీవిద్య), కార్తవీర్యార్జునుడికీ (ఆత్మవిద్య), అలర్కుడికీ, (యోగవిద్య), ఆయువుకూ, యదువుకూ, పింగళినాగుడికీ, శ్రాద్ధ దేవుడికీ, ఇంకా అనేకమందికి ఆత్మవిద్యా, యోగవిద్యా నేర్పాడు. ఈ కలియుగంలో జ్ఞానేశ్వరుడికీ, చాంగదేవుడికీ తుకారాంకూ, సమర్థరామదాసుకూ, శ్రీధరస్వామికి ఇంకా చాలామందికి ప్రత్యక్ష దర్శనమిచ్చాడు. కలియుగంలో శ్రీపాదవల్లభుడుగా, శ్రీనరసింహ సరస్వతీస్వామిగా, మాణిక్యప్రభువుగా, అక్కల్కోట మహారాజుగా, పీర్డిసాయిబాబాగా. గజానన మహారాజుగా, తాజుద్దీన్ బాబాగా ఇంకా అనేక సద్గురురూపాలుగా వెలసి జ్ఞానబోధ చేశాడు. ఇప్పుడుగూడా అనేక స్వరూపాలుగా వెలసి, తన మహిమలు ప్రదర్శిస్తూ, భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని సందర్శింపజేస్తున్నాడు.

## 7. దత్తాత్రేయుడి స్వరూపస్వభావాలు

దత్తాత్రేయు డనంగానే మూడుముఖాలూ, ఆరుచేతులూ, వెనుక కామధేనువూ, ఔదుంబర వృక్షం, ముంచుభాగంలో నాలుగు కుక్కలూ గల దేవతాస్వరూపం మనకళ్ళకు పొడగట్టుతుంది.

బ్రహ్మవిష్ణు మహేశ్వరులే మూడు శిరస్సులుగా, ప్రజ్ఞానమే దేహంగా షట్ శాస్త్రాల్లే హస్తాలుగా, అవిద్యను దరిజేరనీయనివేదాల్లే కుక్కలుగా. ధర్మమే గోవుగా, విశ్వశాంతియే ఔదుంబరంగా, అత్మజ్ఞాన ప్రబోధార్థం యోగేశ్వర్లుడుగా అవిర్భవించిన మహాచైతన్యంయొక్క షోడశకళాపూర్ణమైన వ్యక్తస్వరూపమే దత్తప్రభువు.

కాని సూక్ష్మంగా విచారిస్తే పైనఋణం పేర్కొన్నరూపం అత్రివరదుడిదేగాని దత్తాత్రేయుడిది కాదనిపిస్తుంది వాస్తవానికి దత్తాత్రేయుడు ఏకముఖుడు. ద్విభుజుడు. కొన్నిచోట్ల దైవత్వప్రకటనార్థం చతుర్భుజుడుగాకూడా కనిపిస్తాడు. శాండిల్యోపనిషత్తు “చతుర్భుజు ముదారాంగం” అని దత్తుడికి నాలుగుచేతు లని చెప్పింది. “సాధకః ప్రాత రుత్థాయ కృత శాచక్రియ స్మరేత్, అత్రేయం బ్రహ్మరంద్రస్థం ద్విభుజం గురురూపిణం” అనీ, “యోగారూఢం యోగపట్టేన వీతం హస్తద్వంద్వం జానుయుగ్మే ప్రసార్య” అనీ ఇత్యాదిగా మంత్రధ్యానశ్లోకాల్లో చాలాచోట్ల దత్తుడికి రెండే చేతులున్నట్లు భావించటం జరిగింది అద్వైతమాలా మంత్రంలో “వరాభయకరం దేవం సచ్చిదానంద విగ్రహం” అనీ, వజ్రకవచంలో “వామహస్తేన వరదం దక్షిణే నాభయప్రదం” అనీ ఆయనవామహస్తం వరదహస్తమనీ, దక్షిణహస్తం అభయహస్తమనీ ప్రకటించటం జరిగింది. శ్రీవాసుదేవానందసరస్వతీస్వామివారు పూజించిన దత్తవిగ్రహం ఏకముఖం, వరాభయకరాలు కలిగి, సిద్ధాననంలో ఉన్న దత్తమూర్తికావటం గమనార్హం దత్తుడి జన్మభూమిగా ప్రసిద్ధిగాంచిన నేపాల్ లోని “భటంగాన్” లో, అనసూయాపర్వతం మీద దత్తమందిరం ఒకటి ఉంది. ఆ మందిరంలోని దత్త

విగ్రహానికి ఒకముఖం, రెండుచేతులున్నాయి. అదిదత్తాత్రేయుడుగా ఆమూర్తిని సంభావిస్తారు మూడు శిరస్సులున్న దత్తమూర్తిని ఆరాధించటం మన్నది ఇటీవల మూడు నాలుగువందల సంవత్సరాలనుంచి ప్రారంభమై ఉంటుందని పరిశీలకులు భావిస్తున్నారు. ఇప్పటికీ దత్తసంప్రదాయంలోని ఒకవర్గం మూడుశిరస్సులున్న దత్తాత్రేయుణ్ణి ఆరాధించటం మహాపాపంగా భావిస్తుంది. కాని దత్తాత్రేయులవారు త్రిమూర్త్యాత్మకమైన పరబ్రహ్మస్వరూపమని వ్యక్తంచెయ్యటానికి (లేదా అత్రికి త్రిమూర్తులుదత్తమైనారన్న విషయం స్పష్టంచెయ్యటానికి) మూడుశిరస్సులూ, ఆరుచేతులూ గల దత్తరూపం వెలసింది, ఈమూర్తిభేదాలను మనం అధిగమించి, దత్తుడు మనకు బోధించిన యోగాన్ని (నిర్గుణతత్వాన్ని) పట్టుకుంటే అసూహ్యమైన శక్తి మనకు దత్తమౌతుందని గ్రహించి, అట్లా ఆచరించటం మంచిది.

దత్తాత్రేయుడు స్మరణమాత్రం సంతుష్టుడు. ఆయనకు మంత్రతంత్రాలతో, నియమబాహుళ్యాలతో పనిలేదు - ఆయన నామ స్మరణమే ఒక మహా మంత్రం. 'దత్తదత్త' అన్న సంకీర్తనమే - అధ్యానమే - పరమార్థాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. ఒక్కసారి ఆయనను మనసారా తలస్తేనే చాలు. ఆయన దర్శనమిస్తాడు. ఈవిషయం మనకు దత్తాత్రేయవ్రజకవచం సవిస్తరంగా వెల్లడిస్తున్నది. దత్తాత్రేయుడు "స్మర్తృగామి" (స్మరించినవాళ్ళ దగ్గరకు పోయి దర్శనమిచ్చేవాడు) అన్నమాట ఎంతవరకు నిజమో? పరీక్షించాలని తనను స్మరించిన దలాదనమహర్షి దగ్గరకు దత్తప్రభువు వెళ్ళి "మమప్రకృతి రీదృశీ, స్మర్తృగామి ననందే హేమో ద్విసప్తభువనే

ష్వహం, అభక్త్యా వా సుభక్త్యా వా యత్స్మరే న్మా మనన్యధీః  
 తదానీ మహ మాగమ్య దదామి తదభీష్మితం” నాస్వభావం నీవను  
 కొన్నటువంటిదే! నేను స్మృరగామి ననటంలో సందేహించవలసిన  
 పనిలేదు భక్తి ఉన్నా, లేకపోయినా, అనన్యబుద్ధితో ఎవరు నన్ను  
 స్మరిస్తే నేను వాళ్ళదగ్గరకి పోయి, వాళ్ళ కోరికలను తీరుస్తాను.  
 నారాక ఎప్పుడూ వృధాకాదు.” అని ఆమహర్షికి తనవజ్రకవచాన్ని  
 ఆయన ఉపదేశించాడు. దత్తప్రభువులో ఉన్న మరొక విశేష  
 మేమిటంటే ఆయన “భక్తకీర్తి వివర్ధనుడు”. తన మహిమను  
 చూపటం కంటే తన భక్తులమహిమలను అతిశయించేటట్లు  
 చేయాలనీ, వాళ్ళకీర్తిని విస్తరింపజేయాలనీ ఆయన ఆకాంక్షిస్తుం  
 టాడు. ఆయన భుక్తిముక్తిప్రదాత. ఆయన భక్తుల కెల్లప్పుడూ  
 స్వాధీనమై వాళ్ళవాక్కును వేదవాక్కు చేస్తుంటాడు తనకూ తన  
 భక్తులకూ భేదం లేదని నిరూపిస్తుంటాడు. ఇది నాన్యతోదర్శనీయం.

ఒకప్పుడు బాలుడుగా, ఒకప్పుడు కుమారుడుగా, ఒకప్పుడు  
 తరుణుడుగా, ఒకప్పుడు వృద్ధుడుగా, ఆయన ఉంటాడు ఒకప్పుడు  
 తలపైని జడ లుంటవి. ఒకప్పుడు సిగలుంటవి. ఒకప్పుడు మద్య  
 పాత్ర ధరించి, దివ్యాంగనాలింగితుడై, మదవిహ్వలాక్షుడై  
 ఉంటాడు. ఒకప్పుడు బంగారువన్నెగలశరీరంతో, చిత్రవిచిత్ర  
 మాల్యాంబరాలతో శోభిల్లుతుంటాడు. ఒకొక్కప్పుడు కల్లుత్రావుతూ,  
 శరీరంనిండా బూడిద పూసుకొని, దిగంబరుడై తిరుగుతుంటాడు

మందారమూలే మణిపీఠసంస్థం  
 సువర్ణదానై క నిబద్ధ దీక్షం  
 ధ్యామేత్ పరీతం నవనాద సిద్ధైః  
 దారిద్ర్యదావానలకాలమేఘం”

మందారవృక్షం....దాని క్రింద ఒక మణిపీఠం. దానిపై ఆసీనుడైన దత్తస్వామి. ఆయనజడలో మల్లెలు....మొల్లలు.... జాజులు, మెడలో మణిహారములు .... ఫణిహారములు. మొలలో బంగారు మొలతాడు. వామాంకమున యోగలక్ష్మియైన అనఘా (మధుమతీ) దేవి, వెనుక కామధేనువు. నాలుగువైపులా కుక్కల రూపంలో ఉన్నవేదాలు. స్వామివారిని సనకసనందనాదిసాధుల సత్తములూ, యోగులూ, మహర్షులూ, నవనాథులూ మొదలైన వాళ్ళంతా పరివేష్టించిఉంటారు పాశము, అఁకుశము, పరాశక్తి, వాగేశ్వరి, కామేశ్వరి, భువనేశ్వరి, శ్రీదేవి, భూతజాలము, ఆష్టసిద్ధులు, ఐశ్వర్యములు, దేవతలు, దానవులు ఆయనముందు చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తూ ఉంటారు. వరదులైన దత్తాత్రేయుల వారు భక్తుల కోర్కెలను అనుగ్రహిస్తుంటారు. ఆస్వామి శంఖ చక్రాలనూ, గదాపద్మాలనూ, డమరుతిశూలాలనూ, మాలాకమండలాలనూ ధరించి ఉంటారు. అత్రిమహర్షి, అనసూయాదేవి ఒక ప్రక్కన, దుర్వాసుడూ, చంద్రుడూ మరోప్రక్కన కూచోని దత్త వైభవాన్ని వీక్షిస్తూ ఉంటారు. గంధర్వులు గానంచేస్తుంటే అప్పరసలు నాట్యంచేస్తుంటారు. ఈవిధంగా నైమిశారణ్యంలో దత్తాత్రేయులవారికొలుపు ఉందని బ్రహ్మాండపురాణంలో వర్ణించబడింది. ఈవర్ణన దత్తాత్రేయులవారి పరబ్రహ్మతత్వాన్నీ, గురుస్వరూపాన్నీ, విశ్వరూపాన్నీ వెల్లడిస్తున్నది. దత్తాత్రేయుడు ఎట్లా ఉంటాడో? తెలుసుకోవాలనుకొనేవాళ్ళు “దత్తాత్రేయవజ్రకవచం” లోని ధ్యానం ఒకసారిచూస్తే బోధపడుతుంది ఇంకా దత్తమంత్రాల్లో, స్తోత్రాల్లో ఆయనవర్ణనఉంది. దత్తుడి స్వరూపస్వభావాలు

వర్ణించాలంటే అది మనశక్తికి మించినపని. “ఓంకారం ప్రత్యగాత్మానం పరబ్రహ్మాస్వరూపిణం, పరమాత్మాన మవ్యక్తం” అని నమస్కరించటంకన్నా మనం చేసే దేమీ లేదు.

“యస్యాస్తి మహారే నిద్రా, వాస స్పృహ్యపర్వతేః,  
భాగీరథ్యాం సదా స్నానం, ధ్యానం గంధర్వపత్తనే,  
కురుక్షేత్రే చాచమనం, ధూతపాపేశ్వరే తథా  
విభూతిధారణం, సంధ్యా కరహాటే, శ్రీయఃపురే  
భిషా, విఠలపురస్య సుగంధద్రవ్యధారిణం  
భుక్తి స్సారపురే, సాయంసంధ్యా పశ్చిమసాగరే”

దత్తాత్రేయుడు సహ్యాద్రినివాసి. రాత్రిసమయంతో మాహూర్, గడ్డలో (మాతాపురంలో) శయనిస్తాడు. ఉదయస్నానం కాశీలో గంగానదిలో చేసి, కురుక్షేత్రంలో ఆచమనంచేసి, గిర్నార్, గాణగాపూర్లలో మాధ్యాహ్నంకం నెరపి, ధూతపాపేశ్వరంలో భస్మధారణ కావిస్తూ, కర్ణాటకంలో సంధ్యావందనంచేస్తూ, కోల్లూపురంలో (కరవీరపురంలో) భిక్షను అర్ధిస్తూ, పండరీపురంలో తిలకధారణం చేస్తూ, పాంచాలేశ్వరంలో భుజిస్తూ, తుంగభద్రలో నీళ్ళు త్రాగుతూ, బదరీనారాయణంలో శ్రవణం జరుపుతూ, గిర్నార్లో విశ్రాంతి తీసుకొంటూ, సాయంసంధ్యావందనం పశ్చిమసముద్రతీరంలో జరిపిస్తుంటాడని పురాణాలు ప్రవచిస్తున్నాయి. ఇందువల్ల ఆసేతు శీతాచలం దత్తుడు ప్రతిరోజు తిరుతూ ఉంటాడనీ, దత్తుడి పాదస్పర్శతో పునీతంగా నిప్రదేశమంటూ భారతదేశంలో లేనేలేదనీ, యోగ్యులైన సాధకులకు ఆయన విత్యం దర్శనమిస్తూ, అనుగ్ర

హిస్తూ ఉంటాడని మనకు స్పష్టమౌతుంది. దత్తుడివల్లనే భారత భూమి “యోగభూమి”గా ప్రసిద్ధి గాంచింది.

### 8. దత్తాత్రేయుడు - పంచమాశ్రమం

చతుర్విధ పురుషార్థసాధనకై మానవజీవితంలో బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ. సన్న్యాసాశ్రమము లనే చతుర్విధాశ్రమములు నెలకొల్పబడినవి దత్తాత్రేయులవారు ఈనాలుగుఅశ్రమాలకూ అతీతంగా ఉండటం మనం గమనిస్తాం. ఒకసారి దత్తాత్రేయుడి వేషం చూచి పింగళినాగుడు ఆశ్చర్యపడి (షోడశావతారాల్లో 13వ అవతారంలో ఈవృత్తాంతము వివరించబడింది)” మీదే అశ్రమం?” అని ప్రశ్నిస్తే, దత్తుడు సమాధాన మిస్తాడు, ఆ సమాధానం వింటే దత్తుడి యోగపద్ధతి, ఆయన ధ్యేయం ఊనకు బోధపడుతుంది. “ఈ నాఅశ్రమాన్ని గుఱచి ఇంతకు ముందెన్నడూ నీవు కని విని ఉండవు. చతుర్విధాశ్రమాలకంటే నాఅశ్రమం భిన్నమైంది. ఈ అశ్రమంలోని వాళ్ళంతా జగత్తును తన అత్మగా సందర్శిస్తుంటారు. త్రిగుణాతీతులై, నిస్సంగులై ఉంటారు. వాళ్ళకు వేదమంత్రాలు తెలీవు. తంత్రం తెలీదు. పరతత్వమున సదా మునిగిఉంటారు”, అని చెప్పాడు. దత్తాత్రేయుడు చెప్పిన అశ్రమం అవధూతాశ్రమం. దత్త సంప్రదాయంలోనివాళ్ళంతా “దత్తోఽహం”అని నిరంతరం ధ్యానిస్తూ తామే అవధూతగా(దత్తస్వరూపంగా)మారిపోతారు. దత్త యోగులందరూ అవధూతలే. అవధూతస్థితి అందుకున్న ప్రతివ్యక్తి సాక్షాత్తు దత్తాత్రేయుడే అవుతాడు. దత్తాత్రేయులవారు ప్రవచించిన అవధూతగీతలో అవధూతలక్షణా లన్నీ చెప్పబడ్డవి. ఆవివరాలు ముత్రకల్పంలో మనం గ్రహించవచ్చు.



“అవధూత” అనేపదంలోని ‘అ’-అనే అక్షరానికి ఆశాపాశమునుండి విముక్తిపొందినవాడు, ఆదిమధ్యాంతములయందు నిర్మలుడు, ఆనందాన్ని నిరంతరం పొందుతుండేవాడు’ అని అర్థం. ‘వ’ అనేదానికి “వాసనల (పూర్వకర్మలు) నుండి విడివడినవాడు, నిరామయమైన పరబ్రహ్మగా పేర్కొనదగినవాడు, వర్తమానంలోనే (భూతభవవ్యత్యులను గురించి ఆలోచన లేక) ఉండేవాడు” అని అర్థము. “ధూ” అనేదానికి “ధూళీదూసరమైన శరీరంగలవాడు. మనస్సును స్వాధీనం చేసుకొన్నవాడు, దోషరహితుడు, ధ్యానధారణలు లేనివాడు” అని అర్థము ఇక “త” అనేదానికి “తత్త్వ చింత కలిగినవాడు, తమోగుణము, అహంకారము విడిచినవాడు” అని అర్థము. మొత్తముమీద ఆశాపాశానికి కట్టువడక, ఆత్మానందంలో మునిగితేల తూ, వాసనావర్జితమైనస్థితిని కలిగి, ధ్యానధారణ నిర్ముక్తస్థితిలో ఉండేవాడు, ధూళీదూసరగా త్రుడు, తమోహంకార రహితుడు, అవధూత” అని మనం చెప్పవచ్చు ఈ అవధూత ఆ శమమే దత్తుడి పంచమాశ్రమం.

### 9. దత్తుడు - జీవన్ముక్తగీత

మానవుడు జీవన్ముక్తుడు కావటానికి అవలంబించవలసిన మార్గాన్ని దత్తాతేయులవారు జీవన్ముక్తగీతలో ప్రవచించారు. దత్తుడియోగాన్ని అవలంబించా లనుకునేవాళ్ళు ముందు ముఖ్యంగా జీవన్ముక్తగీత, అవధూతగీత చదివి అర్థంచేసుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. లేకపోతే ఆత్మోపాసనకు దూరమై కేవలం సగుణోపాసనలోనే మునిగిపోయే ప్రమాద ముంది. ఇంద్రియాలనూ,

మనస్సునూ స్వాదీనం చేసుకోకపోతే యోగం సిద్ధించదు. జ్ఞానం వల్లనే యోగం చేకూరుతుంది.

“జీవుడికంటే శివుడంటూ ప్రత్యేకించి వేరొకడు లేడు. సర్వ భూతాల్లో ఉన్నది ఆ శివుడే. ఈసత్యాన్ని గ్రహించినవాడే జీవన్ముక్తు”డంటాడు దత్తాత్రేయుడు. “బ్రహ్మ ఒక్కడేకదా! అనేక జీవుల్లో, అనేక రూపాల్లో అయిన ఎట్లా ఉంటా?డనే దానికి, ‘చంద్రుడు ఒక్కడేగదా! మరి-అనేక సరస్సుల్లో, చెరువుల్లో, బావుల్లో, నదుల్లో. సాగరాల్లో, జలభాండాల్లో ప్రతిబింబిస్తూ అయిన అనేకాలుగా కనిపించటంలేదా? ఇదీ అంతే!’ నంటా డాయన. మనస్సులోని చంచలత్వాన్ని తొలగిస్తే, ఆత్మజ్ఞానం కలిగి, జీవన్ముక్తి చేకూరుతుం”దని చెబుతాడు. “జీవన్ముక్తు డికి దేనిమీద మమకారం ఉండదు. సుఖదుఃఖాది ద్వందాలయెడ సమభావం కలిగిఉంటాడు. అహంకారం (నేను చేస్తున్నా ననే భావం)వదలి విద్యుక్త కర్మలుచేసేవాడూ,కర్మే పరబ్రహ్మస్వరూప మన్న సత్యాన్ని తెలిసినవాడూ జీవన్ముక్తు”డని ఆయన అంటాడు. “విశ్వంలో సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్న చైతన్యమే పరబ్రహ్మ. జీవుడే దేవుడు— అనేభావంతో సర్వభూతములపట్ల మైత్రి,కరుణ కలిగినవాడూ, ఆత్మయే గురువు, అది తానే, సర్వమూ ఆత్మే, ఆత్మకు వికారాలుగాని, దోషాలుగాని ఉండవు. జీవుడికి హనివృద్ధు లంటూ, ఉండవు” అని తెలుసుకొన్నవాడే జీవన్ముక్తుడు. సదా “సోఽహం” (అతడే నేను) అని ధ్యానిస్తూ, సర్వత్రా వ్యాప్తమైనచైతన్య లో లీనమైనవాడే జీవన్ముక్తుడు “నేను-నీవు-నాది, నీది”అనే భావమే సంసారకారణం. ఈమనోవ్యాపారం వల్లనే లోకవ్యవహారం జరుగు

తున్నది. “మనస్సు వాసనారహితమై, నిశ్చలస్థితిని పొందటమే మోక్షం” అనే విషయాన్ని గ్రహించినవాడే జీవన్ముక్తుడు దత్తాత్రేయులవారు మహాసిద్ధులు కాబట్టి, జీవన్ముక్తస్థితిని చేరుకోవటానికి అవలంబించవలసిన ఉపాయాలను ఇట్లా సిద్ధాంతం చేశారు ఇది “సిద్ధసిద్ధాంత”మనే పేరుతో ప్రసిద్ధికెక్కింది. దత్తాత్రేయులవారి ప్రచోదం హృదయస్థం చేసుకొని, అనుభవంలోకి ఆ విషయాలు తెచ్చుకొన్నప్పుడు జీవన్ముక్తస్థితికి మనం చేరుకోవటం తథ్యం.

## 10. దత్త సంప్రదాయం - ఆత్మధ్యానం

మనం భగవంతుణ్ణి పూజిస్తుంటాం. స్తోత్రాలు చేస్తుంటాం జపతపాలు కొనసాగిస్తుంటాం. కాని ధ్యానంజోలికి మాత్రం పోము. అసలు ధ్యానమంటే ఏమిటో చాలామందికి తెలీక అదికూడా మంత్ర జపమేనని అనుకోవటంకూడా ఉంది. మంత్రజపం వేరు. ధ్యానం వేరు. ధ్యానమంటే ఆలోచన. ఆలోచనకూడా కాదు-దానిని అధిగమించిన - మనస్సును స్థిరపరచుకొన్న - ఒకానొక నిశ్చలనిర్మల ప్రశాంత ఆనందమయ మనస్థితి అది !

ఉత్తమో బ్రహ్మసద్భావో ధ్యానభావస్తు మధ్యమః  
స్తుతిర్జపోఽధమోభావో బహిఃపూజా అధమాధమః”

“ఎల్లప్పుడూ బ్రహ్మభావనలో ఉండటం ఉత్తమం ధ్యానం చేయటం మధ్యమం. స్తోత్రజపాదులు అధమం. ఇక విగ్రహ పూజలూ, తీర్థయాతలూ మొదలైనవి అధమాధమం.” అని మహానిర్యాణతంత్రం చెబుతుంది. బ్రహ్మభావనలో ఉండటమంటే “తాను దేహంకాక ఆత్మయేననీ, ఆ ఆత్మే సర్వభూతాల్లోనూ ఉన్న

దనీ, తనకంటే వేరైనది ఈ జగత్తులో ఏమీ లేదని గ్రహించి తనను అన్నిజీవుల్లోనూ, అన్ని జీవులనూ తనలోనూ దర్శించి మనస్థితిలో ఉండటం. అంటే “అహం బ్రహ్మస్మి”, “తత్త్వ మసి” మొదలైన మహావాక్యాలకు ఉదాహరణప్రాయంగా ఉండటం. ఎట్లా బ్రహ్మభావనలో ఉండటం మనేది ఉత్తమోత్తమమైన స్థితి, ఇది కోటి ధ్యానాలతో సమానం. కోటిపూజలు ఒకస్తోత్రానికీ, కోటిస్తోత్రాలు ఒకజపానికీ, కోటిజపాలు ఒకధ్యానానికి సమానం. అంటే మనం చేసే పూజలూ, జపతపాలు వ్యర్థమైన వని కాదు. అవి వరుసగా అంతరంగ సాధనగా పరిణమించాలని భావం. ముఖ్యంగా దత్త సంప్రదాయంలోని వాళ్ళు సగుణారాధన (బాహ్యపూజ) చేస్తున్నా, దాన్ని నిర్గుణోపాసనగా (అంతరంగ సాధనగా) మార్చుకొనేటట్లు మానసికపరిణతి సాధించాలి. క్రమంగా ధ్యానాన్ని అభ్యాసం చేసి, ఆత్మసాక్షాత్కారాన్ని పొందాలి. దత్తుడి యోగానికి ఆత్మసాక్షాత్కారమే గమ్యం.

ఒక ప్రశాంతమైనచోట (ఏకాంత ప్రదేశంలో) ఎట్లా కూచుంటే సుఖంగా ఉంటుందో అట్లా అసనం వేసుకొని (పద్మాసనం శ్రేష్ఠం) వెన్ను వంచకుండా నిలారుగా కూచోని, శిరస్సు కొంచెంపై కెత్తి, నోరుమూసుకొని (దంతములు ఒకదానితో నొకటి తగులరాదు) దృష్టిని భూమధ్యమునందే నిలిపి ఉంచాలి. తర్వాత ప్రాణాయామం చెయ్యాలి. ఎడమముక్కుతో 16 మాత్రల (క్షణాల)కాలం వాయువును పూరించి, 64 మాత్రలకాలం కుంభించి (పూరించేకాలానికి కుంభించేకాలం 4రెట్లు ఉండాలి) 32 మాత్రల

కాలం(పూరిణకు రెట్టింపు) కుడిముక్కుద్వారామెల్ల గాగాలి వదలాలి. కుడిముక్కుతో గాలిని పీల్చి, ఎడమముక్కుతోనైనా నదలవచ్చు గాలిని పూరించి లోపల కుంభించేమాదిరిగానే వాయువును వదలి, వెలుపలనే కుంభించేపద్ధతికూడా ఉన్నది. ముందుగా కుడిముక్కుతో గాలిని పీల్చిస్తే, రెండోసారి గాలిని వదలిన ఎడమముక్కుతోనే గాలిని పూరించాలి. ఎడమముక్కుతో ముందుగా పూరిస్తే రెండోసారి కుడిముక్కుతో పూరించాలి. ఈ ప్రాణాయామాన్ని ఓంకారంతోగాని, లేకుండాగాని చెయ్యవచ్చు. దీనివల్ల ప్రాణం స్థిరపడి, మనస్సు నిశ్చలమౌతుంది. నరాలు ఉత్తేజం పొంది మానసికోల్లాసం కలిగి, రక్తం శుభ్రపడటంచేత శరీరానికి, జవకత్తాలు కలుగుతవి. మనస్సు, ప్రశాంత మౌతుంది. శ్రీబహ్య నందనరస్యతీస్వామివారిఅభిప్రాయాన్ని అనుసరించి మాత్రం అంటే ఒకసెకండు. ప్రాణాయామం ప్రతిరోజు ఉదయం, సాయంత్రం కనీసం 10సార్లు చెయ్యాలి. ఇది లఘుప్రాణాయామం. ప్రాణాయామం చెయ్యాలనుకున్నప్పుడు మొట్టమొదట 16మాత్రలకాలం చేయలేకపోతే కాలపరిమితి తగ్గించుకోవచ్చు. అయితే పూరకానికి రెట్టింపు రేచకం, నాలుగురెట్లు కుంభకం ఉండాలి.

ప్రాణాయామం చేసినతర్వాత మొదటచెప్పినట్లు నిశ్చలంగా కూచోని, మనస్సులో పుట్టే ఆలోచనలను జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ ఉండాలి. మన మనస్సులో ఒకఆలోచన తరువాత మరొకటి—దాని తర్వాత ఇంకొకటి, ఇట్లా తరంగాలలాగా ఆలోచనలు పుట్టుకొని వస్తుంటవి. ఒక తరంగానికీ మరొక తరంగానికీ మధ్యనున్న నిశ్చలస్థితిని అందుకోవటానికే ధ్యాసం చేయాలి. ధ్యానంయొక్క

లక్ష్యం ఏకాగ్రతను (మనోనిశ్చలతను) సాధించటమే. శంకర భగవత్పాదులు ధ్యాన మంటే 'అత్మస్వరూప చింతన'మని సెల విచ్చారు. ఏకాంత ప్రదేశంలో కూచోని, కళ్ళు మూసుకొని, పుట్టుకొనివస్తున్న ఆలోచనలను త్రుంచివేస్తూ, జ్ఞప్తికి వస్తున్న విషయాలను అణచివేస్తూ—భూమధ్యంలో దృష్టి నిలిపేందుకు ప్రయత్నిస్తూ సాధన కొనసాగిస్తుంటే—కొంతకాలానికి బుద్ధి ఏకాగ్రం కాక తప్పదు మనోనిశ్చలత కలగక తప్పదు.

అత్మచింతన చేస్తూ, “నే నెవరు” ? అని ఆలోచిస్తూ (ధ్యానిస్తూ) ఉంటే, అలర్కుడిమాదిరిగా “నేను మనస్సును కాను. బుద్ధిని కాను. అహంకారాన్ని కాను. శరీరాన్ని కాను. వీటికంటే విలక్షణమైనవాణ్ణి. నాకు అతిసమీపంలో ఉన్న ఈ దేహాన్నే నేను కానప్పుడు మరి నేనెవర్ని ? నేను ఆత్మను (చైతన్యాన్ని) అన్ని జీవులలో ఉన్న ఆత్మను నేనే. అన్ని జీవులు నేనే. నేను కానిది ఈ లోకంలో లేదు. నేనే పరమాత్మను” అనే ఎరుక క్రమంగా కలుగుతుంది. ఇట్లా కలగటానికి కొన్ని రోజులు పట్టవచ్చు. కొన్ని సంవత్సరాలు పట్టవచ్చు. కొన్ని జన్మలు పట్టవచ్చు. అది వారివారి సాధనతీత్రతపై ఆధారపడి ఉంటుంది. “నేను ఆత్మను” అని తెలుసుకొని, ఆ ఆత్మకూ పరమాత్మకూ భేదం లేదన్న సత్యస్థితిని అందుకోవటమే—“దత్తోఽహమని భావించటమే - దత్తుడు చెప్పిన యోగమార్గం. (ఆత్మవిషయే ఏకాగ్రీకరణం” అని యోగానికి భగవత్పాదులు భాష్యం చెప్పారు.) అదే జీవన్ముక్తస్థితి. దీన్ని సాధించటమే దత్తసాధకుల ధ్యేయం.

## 11. దత్తాత్రేయుడు - షోడశసంఖ్య

దత్తాత్రేయులవారిది షోడశకళాపూర్ణమైన పరబ్రహ్మవతారమనే విషయాన్ని ఆ అవతారంతో ముడివడిన షోడశసంఖ్య (16) ధ్రువపరుస్తున్నది. పరిపూర్ణ విష్ణ్వవతారాలుగా పరిగణించబడుతున్న రామకృష్ణావతారాలనుగురించి లోకంలో కొన్ని భిన్నాభిప్రాయాలున్నవి. “ఆత్మానాం మానుషం మన్యే రామం ధశరథాత్మజం” అని పలికిన రాముడిఅవతారం 14కళలతో కూడింది. అదిసంపూర్ణావతారం కాదని కొన్నిపురాణాలు వెల్లడించాయి. “అవజానాంతి మాం మూఢాః మానుషీం తను మాశ్రితం” అని కంఠోక్తిగా చెప్పిన శ్రీకృష్ణపరమాత్మనే మత్స్యపురాణం “మత్స్య కూర్మ వరాహశ్చ, నారసింహశ్చ వామనః రామో రామశ్చ రామశ్చ” అని పరశురాముణ్ణి, దశరథరాముణ్ణి, బలరాముణ్ణి దశావతారాల్లో చేర్చింది కాని శ్రీకృష్ణుణ్ణి చేర్చలేదు. అంతమాత్రంచేత రామావతారానికి, కృష్ణావతారానికి మనం విలువఇవ్వక త్రోసిపుచ్చలేదుకదా! దశావతారాల్లో దత్తావతారం లేదనీ అది సంపూర్ణావతారం కాదు కేవలం అంశావతారమనీ, రామకృష్ణాదులతో దత్తాత్రేయుడు సరిపోలడనీ- ఇంకా ఏమేమో తెలియనివాళ్ళు అనుకుంటూ ఉంటారు వాల్మీకి రచించిన రామాఘణం, ఇతరకవుల రామనాటకాలు, కావ్యాలు మొదలైన వాటివల్ల రాముడు మనకు బాగా దగ్గరివాడైనాడు. ఇందుకు తులసీదాసు, రామదాసు మొదలైన భక్తులుగూడా ఎంతగానో తోడ్పడ్డారు. రాముడికథ ప్రతివానికీ అత్యంతాకర్షకమై, రాముడనంగానే “దశతథ రాము” డన్న అభిప్రాయానికి జనం వచ్చారు (ఆరాముడికంటే ముందు పరశురాముడూ, ఆయనకంటే ముందు ఆత్మారాముడూ ఉన్నారన్న

విషయం తెలిసినా)-అట్లాగే కృష్ణుడి చరిత్ర భారతభాగవతాల్లో, హరివంశంలో ఇట్లా అనేకపురాణాల్లో కావ్యాల్లో, నాటకాల్లో వర్ణించబడింది. రామకృష్ణావతారచరిత్రగాధలు రసరంజితాలు-రామకృష్ణులకు కావ్యనాయకులుగా ఉండటానికి కావలసినలక్షణాలన్నీ ఉన్నాయి. దత్తుడు అట్లాకాదు. ఆయన్ను గురించి చాలాపురాణాలు (ముఖ్యంగా బ్రహ్మాండపురాణం, మార్కండేయపురాణం, బ్రహ్మవైవర్తము, భాగవతము మొదలయినవి) చెప్పినా-అదంతా ఆయన జ్ఞానబోధలు గురించే. రామకృష్ణులు కేవలం విష్ణువుయొక్క అవతారాలైతే దత్తాత్రేయుడు సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ. దత్తుడిలో త్రిమూర్తులఅంశలున్నవి. ఈ అవతారం అన్ని అవతారాల్లాగా నిర్దిష్టకార్యం పూర్తి కాగానే (దుష్టశిక్షణ కాగానే) ఈ లోకంనుంచి నిష్క్రమించిన అవతారంకాదు. నిత్యసత్యావతారం. ఈ నాటికీ, మరేనాటికీ ఈ భూమిమీద జనావళి ఉన్నంతకాలం, వాళ్ళకు జ్ఞానబోధ చేయటం కోసం, ధర్మవ్యవస్థను చక్కదిద్దటంకోసం ఆ అవతారంయొక్క ఆవశ్యకత ఉండకతప్పదు. ఆ అవతారానికి ఇంతటి విశేషం ఉన్నప్పటికీ రామకృష్ణావతారాలలాగా అంతప్రాచుర్యం రాకపోవటానికి ఆయన అవలంబించిన యోగమార్గం ఒకకారణం కావచ్చు. శ్రీకృష్ణుడు తన వార్తకార్యంలో ఏఅర్జునుడికో, ఏఉద్ధవుడికో యోగం బోధించాడు. ఆ యోగీశ్వరేశ్వరుడియోగం ఒకమూల పడిపోయింది. భక్తి విశ్వరూపంధరించింది. ఈనాడు కృష్ణభక్తికి ఉన్నంత ప్రాచుర్యం కృష్ణయోగానికి లేదు. లోకులు భక్తిని పట్టుకున్నంతగా యోగాన్ని పట్టుకోలేరు. దత్తుడి యోగమార్గం కూడా భక్తిమార్గంగా మలుపు తిరిగింది. మహానుభావ, సమర్థ, సిద్ధ, ఆనందాదిసంప్రదాయులుగా



అనేకశాఖలుగా చీలింది. అనేక మంత్రతంత్ర పద్ధతులు వెలిశాయి. దత్తుడి యోగపద్ధతికంటే దత్తమంత్రవిద్యకు ఉనాడు లోకంలో చెలామణి ఎక్కువగా ఉంది. యోగనాధుడైన దత్తుణ్ణి ఈ నాడు భక్తి మార్గంగా ఉపాసించటం జరుగుతున్నది. అయినప్పటికీ దత్తుడు లోకానికి అంతగా తెలియకపోవటానికి, ఆయనచరిత్రను క్రొవ్వొత్తం చేసే వాల్మీకివ్యాసులు పుట్టుకొచ్చటం - ఒకకారణం కావచ్చు. ఇంకా ఇంకా కారణాలను అన్వేషింపవలసిఉంది.

శ్రీకృష్ణావతారాన్ని దశావతారాల్లో చేర్చని మత్స్య పురాణం దత్తుడికి విశేష గౌరవం ఇచ్చింది. మత్స్య పురాణంలో నందీశ్వరుడు నారదుడికి విభూతి ద్వాదశీ ప్రతాన్ని గూర్చి చెబుతూ “విష్ణువు యొక్క అవతారాలైన మత్స్య, కూర్మ, వరాహ, నారసింహ, వామన, భార్గవరామ, శ్రీరామ, బలరామ, బుద్ధ, కల్కి, దత్తాత్రేయ వ్యాసులను 12 మందిని మాసానికి ఒకరిని చొప్పున క్రమంగా 12 మాసాల్లోనూ పూజించాలి” అని చెప్పాడు. దత్తుడు బ్రహ్మ విద్యకూ, శ్రీవిద్యకూ, యోగవిద్యకూ, ఆద్యుడైన గురుస్వరూపంగా, ఆదిగురువుగా. పరబ్రహ్మ స్వరూపంగా పురాణాలు పేర్కొన్నాయి.

దత్తాత్రేయుడికి మార్కండేయుడిలాగా ఎప్పుడు చూచినా వయస్సు పదహారు సంవత్సరాలే. ఆయన అవతారాలు పదహారు ప్రసిద్ధి కెక్కిన ఆయననామాలు పదహారు. ఆయన మంత్రాలలో షోడశాక్షరి చాలా ప్రధానమైనది. ఇది ఎంతశక్తివంతమైన మంత్రమంటే - ఆమంత్రాన్ని గురించి శ్రీమన్నారాయణుడు బ్రహ్మకు

చెబుతూ “ఎవరికన్నా కళ్ళ నివ్వవచ్చు, చెవి నివ్వవచ్చు ప్రాణం ఇవ్వవచ్చు, పదహారుసార్లు తలనైనా కోసి ఇవ్వవచ్చు, కానీ ఈ మంత్రాన్ని ఎవరికీ ఇవ్వరాదు. అతి సేవా పరాయణుడైన యోగ్యుడైన సాత్వికుడైన శిష్యుడికి మాత్రమే -వానిని పరీక్షించి తృప్తిపడిన తరువాతే అమంత్రం ఇవ్వాలి” అని చెప్పాడు. సంఖ్యా శాస్త్ర పరంగాచూస్తే ఈ పదహారు అనే సంఖ్యకు ఒక విశేషం కనబడుతున్నది. 16 లోని ఒకటి ఆరు కలిపితే ఏడవుతుంది. ఈ సప్త సంఖ్య అనంతత్వానికి సంపూర్ణతకూ సంకేతం. ఈ సంఖ్యను శ్రుతులు ఆవ్యక్తంగా అనంతత్వంగా సూచించాయి. మొదట ఏకమైన తత్త్వం ఆతర్వాత అనేకధా చీలి సృష్టిగామారింది “తంధీరా వాచా ప్రణవంతి సప్తా” అని మన ఋషులు మూల తత్వాన్ని సప్తసంఖ్య (ఏడు)గా పేర్కొన్నారు. మూలతత్వమైన పరబ్రహ్మయే రత్నాత్రేయులవారు. శ్రీవిద్యలో నవారణకు ప్రాధాన్యమున్నట్లే, దత్తసంప్రదాయంలో సప్తావరణకు పూజావిధిలో ప్రధాన్యముంది.

## 12. దత్తాత్రేయ షోడశనామస్తోత్రము

వరదః కార్తవీర్యాదిరాజరాజ్యప్రదోఽనఘః  
 విశ్వశ్లాఘ్యోఽమితోచారో(రీ)దత్తాత్రేయో మునీశ్వరః  
 పరాశక్తిపదాశ్లిష్టో యోగానందః సదోన్మదః  
 నమస్తవై రితేజోహృత్ పరమామృతసాగరః  
 అనసూయాగర్భరత్నో భోగమోక్షసుఖప్రదః  
 శ్రీపాదవల్లభః పాతు శ్రీనరసింహసరస్వతీ

1) ఓం ద్రాం వరదాయనమః 2) ఓంద్రాంకార్తవీర్యాదిరాజ  
 రాజ్యప్రదాయ నమః 3) ఓంద్రాంఅనఘాయనమః 4) ఓంద్రాం  
 విశ్వశ్లాఘ్యాయ నమః 5) ఓంద్రాంమితాచారాయనమః 6) ఓంద్రాం  
 దత్తాత్రేయాయ నమః 7) ఓంద్రాంమునీశ్వరాయ నమః 8) ఓం  
 ద్రాంపరాశకి పదాశ్లిష్టాయ నమః 9) ఓంద్రాంయోగానందాయ నమః  
 10) ఓంద్రాంసదోన్యదాయనమః 11) ఓంద్రాం సమస్తవై రితేజో  
 హృతేనమః 12) ఓంద్రాంపరమామృతసాగరాయ నమః 13) ఓం  
 ద్రాం అననూయాగర్భరత్నాయనమః 14) ఓంద్రాంభోగమోక్షసుఖ  
 ప్రదాయనమః 15) ఓంద్రాంశ్రీపాదశ్రీవల్లభాయనమః 16) ఓం  
 ద్రాంశ్రీనామోహనరస్వతీస్వామి సద్గురుపాదుకాభ్యాం నమః

అష్టోత్తరశతనామపూజకూడా చేసుకోవడానికి సమయం చాల  
 నప్పుడు ఈ షోడశనామాలతో దత్తాత్రేయణ్ణి అర్చించి మనం లఘు  
 పూజ చేసుకోవచ్చు.

### 13. షోడశావతారాలు - కాలనిర్ణయం

శ్రీవాసుదేవానందసరస్వతీస్వామివారు వెల్లడించిన శ్రీదత్తాత్రేయ  
 షోడశావతారాలు చాలావరకు దత్తతత్త్వాన్ని విస్పష్టంగా వెల్లడిస్తు  
 న్నవి. ఆ అవతారాలెప్పుడు? ఏ ప్రయోజనంకోసం ఏర్పడ్డవో?  
 మన మిప్పుడు తెలుసుకొందాం.

1) యోగిరాజు-కార్తీక శుద్ధపౌర్ణమినాడు దత్తాత్రేయు డీ అవ  
 తారాన్ని ధరించాడు. దత్తాత్రేయుడు సర్వదేవమయు డనే  
 విషయాన్ని ఈ అవతారం వెల్లడిస్తున్నది. 2) అత్రివరదుడు-  
 కార్తీక బహుళ పాడ్యమినాడు ఈ అవతారం ఏర్పడింది. దత్తా

త్రేయుడు సర్వమంత్రార్థగమ్యస్వరూపు డన్న విషయం ఈ అవతారం మనకు స్పష్టంచేస్తుంది. 3. దత్తప్రభువు - ఈ అవతారం కార్తిక బహుళ విదియనాడు ఏర్పడింది. అత్రేతపస్సుకు మెచ్చి యోగి రాజుగా అవతరించిన పరబ్రహ్మ తనంతట తానే ఆయనకు దత్తం కావటం ఇది వెల్లడిస్తుంది. 4. కాలగ్ని కళున - కూర్గిరశుద్ధ చతుర్దశి (పౌర్ణమి)నాడు ఈ అవతారం ఏర్పడింది యోగిరాజు అత్రికి బెరసుడు కావటం ఇది వెల్లడిస్తుంది. 5. యోగిజన వల్లభ - మార్గిర పౌర్ణమి. ఈ అవతారం దత్తుడు భక్త వరదుడనే విషయం వెల్లడిస్తుంది. 6. లీలా విశ్వంభర - పౌష్య పౌర్ణమి. ఈ అవతారం ఆయన భక్తజన సంరక్షణార్థం బాలుడై వాళ్ళమధ్య ఎల్లా క్రీడించింది మనకు వివరిస్తుంది. 7. సిద్ధరాజు - మాఘపౌర్ణమి. పూర్వమున్న యోగాన్ని హరించి, తనదైన ఒక కొత్తయోగపద్ధతిని ఆయన ప్రవేశ పెట్టిన విధానాన్ని ఇది తెలుపుతుంది. 8. జ్ఞాన సాగర - ఫాల్గుణశుద్ధ దశమి. తాను ప్రసాదించిన యోగవిద్యను జ్ఞానసాధనకు వీలుగా మార్చటం కోసం (జ్ఞానసాగరరూపేణ తం యోగం జ్ఞానసాధనం కృత్వా-అని మూలము) ఇది ఏర్పడింది. 9. విశ్వంభరావధూత - చైత్ర పౌర్ణమి. భక్తి యోగం సంస్థాపించడం కోసం ఈ అవతారం ఏర్పడింది. 10. మాయాముక్తావధూత వైశాఖశుద్ధ చతుర్దశి. భక్తుల హృదయాలను శోధించటం కోసం ఈ అవతారం ఏర్పడింది. 11) మాయాముక్తావధూత - జ్యేష్ఠ శుద్ధత్రయోదశి. భక్తులకు మోహం కలిగించటం కోసం (భక్తానాం మోహకం ఫలం దత్వా-అనిమూలం) ఈ అవతారం ఏర్పడింది. 12. ఆది

---

1. కొన్ని గ్రంథాలలో ఇది “మాయాముక్తావధూత” అని పొరబాటుగా ముద్రించబడింది.

గురువు-అషాడపౌర్ణమి. ఉత్తమాధికారులకు జ్ఞానప్రదానం చెయ్యటం కోసం ఇది ఏర్పడింది. 13. శ్రీ శివరూప-శ్రావణపౌర్ణమి. మధ్యమాధికారులైనభక్తులకు సగుణసాయుజ్యాన్ని ఇవ్వటంకోసం (మధ్యమానాం శివరూపేణ సగుణసాయుజ్యం దత్వా)ఇది ఏర్పడింది. 14. శ్రీదేవదేవ-భాద్రపదశుద్ధ చతుర్దశి. దేవగంధర్వ మనుష్యాదులకు ఆత్మపదం ప్రసాదించటంకోసం (దేవదేవస్యరూపేణ మోహితపూర్వాణాం దేవగంధర్వమనుష్యస్యరూపాణాం ఆత్మభక్తానాం ఆత్మపదం దత్వా) ఈ అవతారం ఏర్పడింది. 15. శ్రీ దిగంబర-ఆశ్వీజపౌర్ణమి. యోగభక్తిజ్ఞాన వై రాగ్యసాధనామార్గాన్ని సంస్థాపన చెయ్యటంకోసం ఇది ఏర్పడింది. 17. శ్రీకృష్ణ శ్యామ కమలనయన-కార్తీకశుద్ధద్వాదశి నానారూపాలు ధరించి, యోగనిర్మలచెందిన శ్రీకృష్ణరూపుడైనదత్తుడుతానుసర్వదేవమయుణ్ణని తెలియజేయటం కోసం ఈ అవతారం ఏర్పడింది.

ఈ పదహారు అవతారాలేగాక లోగడ మనం చెప్పకున్నట్లు దత్తాత్రేయులవారు కృతయుగంలో వై శాఖబహుళ దశమి గురువారం నాడు అవతరించినట్లుగా ఉంది. అది ఖగోళానికి సంబంధించిన పరిణామ విశేషం. షోడశావతార కథనాన్ని బట్టి విచారించి చూస్తే, ఖగోళంలో కృతయుగంలో ఏర్పడిన త్రిమూర్త్యాత్మకమైన దత్తశక్తి ఓం ప్రథమం యోగశక్తిగా భూమిపై అవతరించింది కార్తీక పౌర్ణమి కావటం మనం గమనించవలసిన విషయం. కుండలినీ శక్తికి సంకేతంగా పేర్కొనబడిన కార్తికేయుడి (కుమారస్వామి లేదా సుబ్రహ్మణ్య స్వామి) శక్తి సంపూర్ణంగా భూమి మీద ప్రసారమౌతున్న పర్వదినంకార్తీక పౌర్ణమి. ఆరోజు మనం మన ఆత్మ

జ్యోతులను ప్రజ్వలంప జేసుకోవాలనటానికి సంకేతంగా దేవాలయాల్లో - ఇళ్ళముందు దీపతోరణాలు, కార్తీకదీపాలు వెలిగిస్తుంటాం. గురుదేవ స్వరూపాలు రెండూ కలిగి, షడ్భుజాలతో, మూడు శిరస్సులతో “అత్రి వరదుడు” గా దత్తుడు అవతరించటం ఆయన త్రిమూర్త్యా త్మకమైన పరబ్రహ్మ స్వరూపం (త్రిగుణాత్మకమైన యోగస్వరూపం) అని తెలియజెప్పడానికే - “నేను పరబ్రహ్మను గూర్చి ధ్యానిస్తుంటే ముగ్గురు మూర్తులు మీరు కనిపించారేమిటి?” అని అడిగిన అత్రి అజ్ఞానాన్ని తొలగించి, భిన్నత్వంలో ఏకత్వాన్ని దర్శింపజేసిన జ్ఞానస్వరూపం అది కావటం మరొక విశేషం. అత్రికి (సాధకుడికి) విశ్వశక్తి సొంతమైంది మార్గశిరషార్థమి(చతుర్దశి) కావటం చేత సాధకులందరికీ ఆరోజు విజయనూచకమైన పర్వదినమైంది. ఈ 16 అపతారాలూ కార్తీకం నుండి తిరిగి కార్తీకం వరకూ - అంటే ఒక సంవత్సర కాలంగా ఏర్పడిన విధం గమనిస్తే, కాలచక్రంలో (రాశిచక్రంలో) జరిగిన దత్తశక్తి యొక్క పరిణామక్రమాన్ని అది వెల్లడిస్తున్నట్లు తోస్తుంది. ఈ అవతారాలేర్పడిన ఆయా నెలలలో, ఆయారోజులలో - ఆశక్తి భూలోకవాసులకు అతి చేరువలో ఉండటం చేక, ఉపాసన ద్వారా ఆశక్తిని సాధకులు సునాయాసంగా దత్తత చేసుకోగలుగారు. షోడశావతార పర్వదినాల్లో చేయవలసిన పూజావిధానం (దత్తజయంతి ఒకటి కాదు. ఇట్లా పదహారు ఉన్నాయి) దత్తాతేయ షోడశావతారాల చివర పొందుపరచబడింది. అక్కడ దాన్ని చూడవచ్చు. దత్త ప్రధువు ఆయాకాలాలలో ప్రసాదించిన సగుణసాక్షాత్కారాలనే మన మహర్షులు ఆయన యొక్క షోడశావతారాలుగా గుర్తించి ఉంటారని మనం భావించవచ్చు.

## 14. ఖగోళశాస్త్రం - దత్తాత్రేయుడు

“సప్తదిశోనానాసూర్యం” అని బ్రహ్మాండపరిమాణంగల సూర్యగోళాలనుగురించి, అవి నక్షత్రరూపాలు కావటంగురించి, మనవేదములు ఎన్నో పరిశోధనలు చేసి, వివరాలు గ్రహించారు. ఏముతువులో ఏనక్షత్రం ఉదయించే సమయానికి భూమిమీద ఎటువంటి పరిస్థితు లేర్పడతాయో, ఆ వివరాలుకూడా గ్రహించి, ఆయా దేవతలతో అవినాభావసంబంధాన్ని కలిగియుండటాన్ని తెలుసుకొన్నారు. “త్రైత్రీయసంహిత”లో ఉన్న “నక్షత్రశష్టి”నుండి మంత్రాలను గ్రహించి ఏనక్షత్రానికి ఎవ్వ రధిదేవతో నిశ్చయం చేసుకొన్నారు. కృత్తికా నక్షత్రం అగ్నిదేవతగా, స్వాతీనక్షత్రం వాయుదేవతగా ఇత్యాదిగా ఋషులు చెప్పటం జరిగింది. ఒక్కొక్క నక్షత్రంలో ఒక్కొక్కదేవతకు ఇట్లా సంబంధం ఏర్పడటమేగాక అద్వైతభావం రూఢమైంది. “అహోరాత్రే పార్శ్వే నక్షత్రాణీ రూపం” అని శృతి చెబుతున్నది. సూర్యోదయానికిముందు నక్షత్రాలు తూర్పున మొట్టమొదట పొడచుటనుబట్టి, సూర్యాస్తమయంకాగానే తూర్పున ఉదయించటాన్నిబట్టి, ఆనక్షత్రదేవతలకు పూజలనీ, పండుగలనీ ఏర్పడ్డాయి. ఇంతేకాదు. ఖగోళంలోని ఒక నక్షత్రంగాని, నక్షత్రసముదాయంగాని అక్రమించినస్థానాన్నిబట్టి దాని సమీపంలోనున్న నక్షత్రరూపవిశేషాలనుబట్టి ఆయానక్షత్రాదిదేవతల వాహనాలూ, ధ్వజాలు, రూపవిశేషాలూ, వారు సాధించిన మహాకార్యాలూ, కథలుగా పురాణాల్లో చెప్పబడ్డాయి. ఈవివరాలు తెలుసుకోవాలనుకొనేవాళ్ళు శ్రీగొబ్బూరు వేంకటానంద రాఘవరావుగారు రచించిన “జ్యోతిర్వేదం” చూడవచ్చు.

“విష్ణుపదం” అనేది ఖగోళంలో ఆకాశాన ఉత్తరవైపుగా ఉంది. “ఉర్ధ్వోత్తరాం ఋషిభ్యస్తు ద్రువో యత్రాస్తివైస్సృతమ్, ఏతత్ విష్ణుపదం దివ్యం” ద్రువమండలమునకుపైగా, సప్తఋషి మండలానికి ఉత్తరంగా, ఎగువగా “విష్ణుపదం” ఉన్నదని (విష్ణు పురాణం II-99) తెలుస్తున్నది. ద్రువుడు, సప్తఋషులు, అగస్త్యుడు మున్నగునవి నక్షత్రరూపంగా ఉన్నట్లు విష్ణువుకూడా నక్షత్రస్వరూపంగా ఉన్నాడు ఒక సూర్యునిద్వారా మనకు ఎంత గానో జీవశక్తి (ఒకక్షణానికి 640 టన్నులఉదజని హీలియంగా మారి భూమిపైకి శక్తిరూపంగా ప్రసార మౌతున్నదని శాస్త్రజ్ఞుల అంచనా ప్రసార మౌతుంటే కొన్నిలక్షలనక్షత్రాల సముదాయంలో ఏర్పడే తేజోవంతమైన విశ్వభాగాలనుండి సూర్యుడికంటే ఎంతో పెద్దవైన నక్షత్రాలనుండి వెలువడుతున్న ఆ శక్తి ఎంతమహత్తరమైనదో మనం ఊహించలేము. ఈ శక్తి ప్రసారాన్ని గమనించి మనపూర్వమహర్షులు, మనకు కనబడే నక్షత్రాల సముదాయంలో ఏ ఏ స్థానాలనుంచి ఎట్లాంటి శక్తి భూలోకవాసులకు అందుతున్నదో వాటికి ప్రత్యేకంగా పేర్లుపెట్టి మనకు అందించారు. మన పూర్వీకు లందించిన ఈజ్ఞానసంపదవల్లనే ఈనాడు మనం ఆరాధిస్తున్న దేవతామూర్తులకు రూపకల్పన జరిగింది. ఇప్పుడు భూమిపై రుద్రుని ఆరాధించేవాళ్లు ఖగోళంలోని రుద్రస్థానం నుండి విష్ణువును ఆదాధించేవాళ్లు విష్ణుస్థానం నుంచి,.... ఇట్లా ఆయాదేవతల స్థానా న్నుంచి ఆయాశక్తులు పొందుతున్నారు.

సూర్యపథాన్ని అనుసరించి మనకు కనిపించేనక్షత్రభాగాన్ని “రాశిచక్రం” అంటారు. ఈరాశిచక్రాన్ని ద్రువనక్షత్రంలో



కలిపితే శంఖంలాంటి ఆకారం ఏర్పడుతుంది. అఆకారాన్నే విష్ణువు గా (విష్ణుపథంగా) పేర్కొనటం జరిగింది రాశి చక్రంపైనా, క్రిందా ఉన్న అర్ధగోళాకృతులనుగూడా ఎన్నో భాగాలుగా విభజించి అక్కడినుంచి గూడా - ప్రత్యేక నక్షత్రాలద్వారా-విశ్వకేంద్రంలోని శక్తి భూలోకనాసులకు అందుతున్న దని తెలిసిన మహర్షులు “సప్త ఋషిమండల”మనీ, “హంసారూఢుడైన బ్రహ్మస్థాన”మనీ, “మృగ వ్యాధరుద్రునిస్థాన”మనీ ఇట్లా ఎన్నోనక్షత్రమండలభాగాలను గుర్తించి పేర్లు పెట్టారు, అత్యంత తేజోవంతమైన నక్షత్రాలు దట్టంగాఏర్పడిన తెల్లటిభాగానికి “క్షీరసాగరం”(పాలపుంత) అని పేరుపెట్టారు. అందులో కొంతభాగాన్ని “దివిజగంగ” అన్నారు. ఈపాలపుంతపైగల ఒకానొక నక్షత్రభాగాన్ని “వైకుంఠదామం”గా గుర్తించారు. మిథునరాశిసమీపంలోని రుద్రక్షేత్రం “మృగవ్యాధుడు”గా (ఓరియన్ గా) పేరుపెట్టారు. ఇక్కడున్న నక్షత్రసముదాయం ఒకవేటగాని ఆకారంగా ఉండటం చేత ఆపేరుపెట్టారు. ఈనక్షత్రసముదాయంలో అర్ధానక్షత్ర ముంది. బ్రహ్మీజియం ఆకారంగా ఉన్న మూడు చిన్ననక్షత్రాలు “మృగశిర”. అర్ధానక్షత్రానికి రుద్రుడూ, మృగశిరకు చంద్రుడూ అధిష్టాన దేవతలు. “ఛారిటీర్”అనేనక్షత్రమండలం ఖగోళంలో ఉంది. దీన్నే “అరిగ” అంటారు. ఇందులో బ్రహ్మ, ప్రజాపతి అనేరెండునక్షత్రాలున్నవి. “ఓరైన్” (orion) అనేరుద్రనక్షత్రం పాలపుంతక్రిందిభాగాన-పాలపుంతదగ్గరిలో - మృగశిర, రోహిణీనక్షత్రాలుగల విష్ణుస్థానం ఉన్నది. మరొకవైపున రథాకారంలోఉన్న ప్రజాపతి, బ్రహ్మస్థానం రాశిచక్రంలో, మిథునరాశి సమీపంలో ఉన్నవి. త్రిమూర్తులకు

నెలవైన ఈ మూడుప్రదేశాలు రాశిచక్రంలో అతిదగ్గరగా ఉండి, దత్తాత్రేయులవారి త్రిగుణాత్మకమైనస్వరూపంగా ఏర్పడుతున్నది. దీనికి దగ్గరగానే శేషశాయిగా ఉన్న విష్ణుస్వరూపం ఉంది. ఈ విశ్వ కేంద్రం, విష్ణుస్థానం, త్రిమూర్తుల కలయికగా ఉన్న దత్తుడిస్థానం ఒకసరళరేఖపై ఏర్పడిఉన్నాయి. దత్తుడు జన్మించిన మార్గశిర మాసంలో పూర్ణిమనాడు మనం ఉన్న భూమి దత్తుడిస్థానానికి అతి సమీపంగా మిథునరాశిలోనూ, ఆత్మకారకుడైన రవి ఎదురుగా దనుస్సురాశిలోనూ ఉండటం జరుగుతుంది. రవి ధనస్సులోనూ (ధనుర్మాసం) చంద్రుడు పూర్ణిమనాటికి మృగశిరానక్షత్రంలోనూ (మిథునరాశి) ఉండడంవల్ల, ఆయన జన్మించిన సమయానికి భూ వాసులమైన మనంకూడా అదే సరళరేఖలోకి వచ్చి నిలుస్తున్నాం. కనుక దత్తజయంతినాటికి మనప్రమేయం లేకుండానే విశ్వకేంద్రం నుండి, విష్ణుస్థానం నుండి (ధనుస్సుసమీపంలో) శక్తిని గ్రహించే స్థితికి మనం వస్తున్నామనీ, ఆసమయంలో త్రిమూర్త్యాత్మకుడూ, యోగమూర్తి (త్రిగుణాత్మకుడు) అయిన దత్తునిస్థానంకూడా మనకు అతి సమీపంలో ఉంటుందనీ అర్థమౌతుంది.

## 15. దత్తాత్రేయుడు - శ్రీకృష్ణుడు

దత్తాత్రేయ అనుష్టుప్ మంత్రము “దత్తాత్రేయ హరేకృష్ణ” ఇత్యాది గా చెబుతున్నది. దత్తాత్రేయ షోడశావతారాల్లో చిట్టచివరి అవతారం “శ్రీకృష్ణ శ్యామ కమల నయన”. ఇవన్నీ మనం గమనించినప్పుడు దత్తుడికి శ్రీకృష్ణుడికి గల సంబంధ మేమి? అనే ప్రశ్న ఉదయించటం సహజం. గోపాలపూర్వతాపిన్యపనిషత్తు ఏమి చెబుతున్నదో చూడండి!

“క: కృష్ణ: ? పాపకర్షణ: గోభూమి వేదవిది ?  
 గోపీజన విద్యాకలాపప్రేరక: తన్మయా చేతి సకలం  
 పరంబ్రహ్మైవ తత్. యో ధ్యాయతి రసతి భజతి న  
 అమృతో భవతి ఇతి. కిం తద్రూపం? సత్  
 పు: డరీకనయనం మేఘాభం వైద్యుతాంబకం  
 ద్విభుజం జ్ఞానముద్రాఢ్యం వనమాలిన మీశ్వరం”

కృష్ణుడంటే ఎవరు ? పాపములు పోగొట్టేవాడు. గోవు, భూమి, వేదములవలన తానున్నట్లు తెలియబడేవాడు. గోపీజనాన్నీ, వాళ్ళవిద్యాకలాపాన్నీ ప్రేరేపించేవాడు. అతడే మాయ. ఆయన తోనే అంతా నిండిఉంది. అదంతా పరబ్రహ్మమే. ఎవరైతే ఆయన్ను ధ్యానిస్తుంటారో, కీర్తిస్తుంటారో, భజిస్తుంటారో వాళ్ళంతా అమృతత్వాన్ని పొందుతుంటారు. ఆయనరూపం ఎట్లాంటిదను కొన్నారు? శ్రేష్ఠమైన పుండరీకాల్లాంటి కళ్ళుకలది వార్షకాభం లాంటి కాంతిగలది. మెరిసిపోయే వస్త్రాలతో కూడి ఉన్నది. రెండు చేతులు గలది. జ్ఞానముద్రతోకూడింది. వనమాలను ధరించింది. అది ఈశ్వర (పరబ్రహ్మ) సంబంధమైంది. ఈవర్ణన సమస్తం దత్తుడికి సరిపోతుంది. దత్తాత్రేయుడు కృష్ణుడికంటే వేరేగాదు.

దత్తాత్రేయుడు యోగానికి మూలస్థానమైతే కృష్ణుడు యోగ ప్రకాశకుడు. దత్తుడినక్షత్రం మృగశిర (రోహిణి?) అయితే కృష్ణుడిది రోహిణి. ఈరెండు అవతారాలు (దాదాపు) రాశిచక్రంలో ఒకే స్థానంలో—వృషభరాశిలో—అవిర్భవించాయి. కాని దత్తాత్రేయుడిలో లాగా కృష్ణుడిలోని యోగతత్త్వం—ఆయనపల్లగల భక్తితత్త్వం

మాదిరి-అంతగా ప్రచారం కాలేదు. ఆయనకూడా ఏ ఉధృతమిడికో, ఏ అర్జునుడికో తప్ప - అదీ తన జీవితం చివరి దశలో మరెవ్వరికీ యోగతత్వం బోధించినట్లు కనిపించదు. దత్తుడికీ, కృష్ణుడికీ గల పోలికలు చాలా సన్నిహితంగా ఉండి, ఇద్దరూ ఒక్కటే నన్న తత్వాన్ని (ఆత్మ స్వరూపంలో) ఖగోళ శాస్త్ర రీత్యా మనం నిర్ధారించటాకి వీలు కల్పిస్తున్నది. విచిత్రమేమంటే ఒకరు యోగశక్తిని దత్తం చేస్తుంటే మరొకరు సాధనాఫలితాన్ని అందిస్తున్నారు. ఇదీ రహస్యం! అతి ప్రాచీన కాలంలో విష్ణు తత్వంగా మృగశీర్ష్య (రోహిణి ?) లోపుట్టిస దత్తుడు-తనకు ఒకవైపునగల రుద్రక్షేత్రం (ఓరియన్) తాలూకూ శక్తిని, మరొక వైపున గల పజాపతి బ్రహ్మస్థానం (ఆరిగ)లోగలశక్తిని తనలో కలుపుకొని, ఏక రూపంగా నిలిచి, రాశిచక్రంలో ఒక విశిష్టస్థానాన్ని ర్పరిస్తే ఆతర్వాత చాలాకాలానికి ఆవిర్భవించిన శ్రీకృష్ణుడు అదే స్థానం గుండా బహిర్గతుడై ఆశక్తిని వెల్లడించాడు. దత్తుడిలోనే యోగ మాయ ఉంటే - అది కృష్ణుడినుండి విడివడి, ఆయనతోపాటే స్పష్టి లోకి వచ్చింది. తనకు వశ్యమైన ఈ శక్తిని కృష్ణుడు తనలో చోటు కల్పించి, అవసరం తీరగానే బాహ్య ప్రకృతి లోకి విడిచి వెయ్యటం జరిగింది. కానీ దత్తుడి విషయంలో ఈ శక్తి సదా ఆయనలోనే నిలిచి ఉంది. దత్తుడి యోగమార్గ ప్రాచీన సంప్రదాయానికి చిహ్నమైతే కృష్ణుడిది పరిణితి చెందిన ఒక వినూత్న విధానం. ఈ శక్తిని అవసరమైనప్పుడు ధరించి, మిగతా సమయాల్లో ప్రకృతిలోనే దాన్ని నిలిపి ఉంచగల కొత్త విధానం కృష్ణుడి వల్ల ఏర్పడ్డది. ఇప్పుడు యోగశక్తిని సంపాదించిన వాళ్లు దానిని నిలిపి వుంచటానికి పాత విధానంలో ఉన్న క్లిష్టతను

భరించనక్కరలేదు ఈ మలుపు కృష్ణావతారం రీత్యా ఏర్పడింది కృష్ణుడు ఆ శక్తిని తన అవతార కార్యక్రమాలకు పూర్తిగా వినియోగించుకున్నాడు. కనుకనే యోగులు తన ఆత్మస్వరూప మనీ-సగుణస్వరూపం కాదని చెప్పటం జరిగింది విశేషాలు తెలుసు కోగోరేవాళ్ళు శ్రీ మోపర్తి గోపాలరావుగారు రచించిన “దత్తతత్వ విచారం” అనే గ్రంథం చూడవచ్చు.

## 16. దత్తాత్రేయుణ్ణి ఎందుకు ఆరాధించాలి ?

ఉన్న దేవుళ్ళు చాలకనా ? ఇప్పుడీ దత్తాత్రేయుణ్ణి ఎందుకు ఆరాధించాలి ? ఆరాధించకపోతే వచ్చిన నష్టమేమిటి ? అని చాలామంది భావిస్తుంటారు. దత్తాత్రేయుణ్ణి కాదు, ఏదేవుణ్ణునా ఎందుకు ఆరాధిస్తున్నామంటే-ముఖ్యంగా మన కష్టాలూ, బాధలూ తీరిపోయి సుఖశాంతులు కలగటానికీ, మన కోరికలు నెరవేరటానికీ, అంతేగానీ కేవలం మోక్షం కోసమంటే అది ఆత్మవంచనమౌతుంది. అకలితో ఉన్నవాడు అన్నం కావాలనీ, బాధలలో వున్నవాడు బాధలు పోవాలనీ కోరుకోవటంలో తప్పులేదు. అది సహజం కూడా మంత్ర జపంతో శక్తిని పొందాలనుకోవటంలో విడ్డూర మేమీ లేదు లోకంలో అర్దులు, అర్ధార్దులు సూటికీతాంబై మంది ఉంటే జిజ్ఞాసువులు తొమ్మిదిమంది ఉంటారు. ఇక ముముక్షువులు ఎంతతక్కువగా ఉంటారో మనం చెప్పలేం. జ్ఞానుల విషయానికీ వస్తే ఇంకా తక్కువగానే ఉంటారు. మనశక్తి పనికిరానప్పడు భగవంతుని అనుగ్రహం పొందిన తర్వాతనైనా అభగవంతునిపట్ల కృతజ్ఞతకలిగిఉండటం మన కనీసధర్మం. సుఖశాంతులు లభించిన

తర్వాతనైనా మన మనస్సును మోక్షసాధనవైపు (నివృత్తిమార్గం వైపు మనం మళ్ళించవలసి ఉంటుంది.

సత్యం జ్ఞాన మనంతమైన బ్రహ్మను గూర్చి వేదాలు ఘోషిస్తుంటే, ఆతర్వాత వచ్చిన అగమాలు, పురాణేతిహాసాలు త్రిమూర్తులనూ, కోటానుకోట్ల దేవతలనూ, సృష్టించాయి. తత్ఫలితంగా అనేక ఆరాధనా మార్గాలు బయలుదేరాయి. విభిన్న ఉపాసనా మార్గాలద్వారా హిందూ సమాజంలో అనేక కృత ప్రబలింది మాదేవుడు గొప్పంటే మాదేవుడు గొప్ప అనే కీచులాట చివికి చివికి గాలివాన అయింది. మనిషికొక దేవుడు వెలిశాడు. మనపూర్వమహర్షులు ఆవలంబించిన యోగమార్గాన్ని అనుసరించటం మనకు కష్టమైపోయింది. కర్మలు అచరించటం, భగవంతుణ్ణి పూజించటం, తీర్థయాత్రలకు పోవటం, స్తోత్రాలు జపాలు చెయ్యటం భక్తిగా లోకంలో చలామణై ఆసలు భక్తి మరుగున పడిపోయింది. సనాతన ధర్మం విస్మరించ బడింది ఏ మహాశక్తి ఈలోక లో ధర్మ వ్యవస్థను చెడిపోకుండా నిలుపుతున్నదో, ఏమహాశక్తి ఏవటి కప్పుడు మానవుల్లో ఉన్న అజ్ఞానాన్ని రూపుమాపి మార్గదర్శకత్వం వహిస్తున్నదో ఆశక్తిని మనం మరిచిపోయాం. ఏ మార్గం మోక్షానికీ (బ్రహ్మానందానికీ) రాజమార్గమో, ఆమార్గాన్ని వదిలి పెడదారులు పట్టాం. అశాంతితో కుమిలిపోతున్నాం. అట్లాగాక ఎవరిని మనం ఉపాసిస్తే తక్కువ శ్రమతో ఎక్కువ శక్తిని పొందుతామో, ఎవరు చెప్పిన మార్గాన్ని అనుసరిస్తే సర్వమార్గాభిగమ్యమైన జీవస్మృతి శీఘ్రతరంగా లభిస్తుందో. ఎవరు సర్వదేవతా మయలో, ఎవరు సర్వ మంత్రాత్మకులో, ఎవరు సర్వసృష్టికీ మూలమైన పర

బ్రహ్మ స్వరూపమో, అటువంటి దత్తాత్రేయుల వారినే మనం మంచి పోయాం. దత్తాత్రేయుడు స్మరణ మాత్ర సంతుష్టుడు. భక్తుల కీర్తిని విస్తరింప చెయ్యాలన్న అకాంక్ష, దీక్ష కలిగినవారు ఇతర దేవీ దేవ మంత్రోపాసనల్లోలాగా మనం ఈదత్తోపాసనలో నియమ బాహుళ్యాలు పాటించవలసిన అవసరం లేదు. చాతుర్వర్ణముల వారూ ఈ దత్తోపాసన అప్రయాసంగా చేసుకోవచ్చు. శీఘ్రంగా ఫలితాన్ని పొందవచ్చు. బాధలు హిగొట్టుకొని ఆత్మశాంతి పొందవచ్చు. అంతిమ ధ్యేయమైన జీవన్ముక్తిని సాధించవచ్చు. సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి (తెలుగు అనువాద గ్రంథానికి) ఉపోద్ఘాతం వ్రాస్తూ, ఆ గ్రంథ అనువక్త అయిన ఆచార్య ఎక్కిరాల భరద్వాజ గారు దత్తుని మనం పూజించవలసిన అవసరాన్ని గూర్చి ఎంతో చక్కగా వివరించి చెప్పారు. అది చూద్దాం

అవ్యయుడూ, రూపరహితుడు అయిన పరమాత్మ తన సంకల్పంవల్ల ఈ అనంత విశ్వరూపం ధరించాడు. ఈలా రూపాలను సృష్టించిన ఆయన శక్తిని బ్రహ్మ అనీ, వాటిని పోషించే దానిని “విష్ణు” వనీ, వాటిని సకాలంలో నశింపజేస్తుండే శక్తిని “శివు” డనీ అన్నారు. ఈ మూడు శక్తులూ దేనివో, దేని యందు పనిచేస్తాయో దానిని “పర బ్రహ్మ” మంటారు, పై మూడు తత్వాలూ పనిచెయ్యటం వలన వివిధ ప్రకృతి శక్తులైన దేవతలూ వారి సమిష్టి క్రియ యైన యజ్ఞతా వల్ల వస్తుజాలమూ ఏర్పడతాయి అయితే ఒకానొక శక్తి నీటిలో పనిచేసి తరంగాన్ని లేపినా, మరొక శక్తి అతరంగాన్ని కొంతనేపు నిలిపినా, మరల ఇంకొకశక్తి

పనిచేయటం వలన ఆతరంగం అయించినా, ఈశక్తులన్నీ ఏ నీటి యందు పనిచేసాయో ఆనీరు ఆతరంగాలన్నింటి రూపాలలోనూ ఉన్నట్లుగా పరబ్రహ్మము ఈ సమస్త విశ్వంలో శాశ్వతంగా నెలకొని ఉంటుంది. అయితే బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరు లనబడే సృష్టిస్థితిలయకారకులైన శక్తుల సమిష్టి క్రియలో ఒకప్పుడు పరమాత్మ సంకల్పాను సారం జరిగే సృష్టిలో అస్తవ్యస్త మేర్పడు తుంది. అంటే సృష్టి వికాసాన్ని ప్రతిఘటించే శక్తి ఏర్పడుతూ ఉంటుంది, అటువంటప్పుడు సమిష్టియైన పరబ్రహ్మ నుండి అట్టి అస్తవ్యస్తాన్ని సవరించే క్రియ జరుగుతుంది. ఇట్టి అస్తవ్యస్తాన్నే “ధర్మగ్ధాని” అనీ, దాన్ని నివారించే ప్రక్రియనే “భగవదవతరణ” మనీ ఋషులు వర్ణించారు. దీనికొక సారూప్యం. మన దేహం జీవించడానికి ఆకలితో అన్నం తింటుంటే, ఒక్కొక్క సారి ముద్ద గొంతుకడ్డం పడి ప్రాణాపాయావకాశం ఏర్పడుతుంది. అప్పుడు శరీరగతమైన ప్రాణశక్తి అవ్యక్తి నీరు త్రాగేలా ప్రేరేపిస్తుంది. అలానే ఇదికూడా. ఒక్కొక్కప్పుడు అన్నపు మెతుకు పొరపాటున శ్వాసకోశంలోకి ప్రవేశించవోతే పొరబోయి ఆ మెతుకును బయటకు వెడలగొట్టి, ప్రాణాన్ని కాపాడుతుంది. ఇలా సృష్టి యొక్క సమిష్టి వికాసానికేర్పడే అవరోధాలే “ధర్మగ్ధాని”. తన్నివారణమే ‘భగవదవతారం’.

ఈలాగాక అనుక్షణమూ శరీరంలో శ్వాస, హృదయస్పందన వంటి నిత్యప్రక్రియలు ఆదేహ మున్నంతవరూ జరుగవలసిందే. ఆదేహం జీవించడానికి—నిజానికి—అన్నపానీయాలకంటేగూడా ఈ క్రియలే ఎక్కువ అవసరం, నిజానికి ఈ క్రియలు జరుగుతుంటేనే



అన్నపానీయాదిసేవనం సాధ్యం అంటే శ్వాస, హృదయస్పందనాలను నిర్వర్తించే ప్రాణశక్తి ప్రాథమికము. అన్నపానాదిసేవనం చేసేసామర్థ్యాలు సహకారులు మాత్రమే. అలానే భగవంతునివ్యక్త రూపము (దేహము)అయిన ఈవిశాలవిశ్వం నిరంతరం చక్కగా కొనసాగడానికి అవసరమైనమరొకదైవశక్తి ప్రత్యేకంగా ధర్మగ్లానిని బాపడానికేగాక సక్రమనిర్వహణకోసంగూడా పనిచేస్తుండాలి.

ఈనిత్యసంరక్షకశక్తియొక్కలక్ష్యం ఒకటున్నది. జీవకోటి అంతా జీవించ యత్నిస్తుంది జీవితమంతా నిత్యనూత్నానుభూతుల వలన మరింతవికాసం కలిగి జ్ఞానాన్ని సంపాదిస్తుంది. తద్వారా మరింతఉత్తమంగానూ, సుఖసంతోషాలతోనూ జీవించడం నేర్చుకో జూస్తుంది. ఇదే ధర్మజిజ్ఞాస కల్గి, ధర్మాన్ని తెలిసి ఆచరించడంగా మానవచరిత్రలో ప్రకటమౌతుంది. ఈజిజ్ఞాస చివరికి ఆత్మజ్ఞానం తోగాని పూర్తిగాదు. అంతవరకూ జీవికి స్థిరమైన తృప్తి, శాంతి లభించవు. తనలోని “నేను” అన్నప్రజ్ఞ వాస్తవానికి జననమరణ రహిత మని తెలిసేదాకా మృత్యుభీతి వీడదు. అంతవరకు జీవికి స్థిరసుఖరూపమైన శాంతి కలుగదు.

“అంటే-అన్నపానాదినైమిత్తికావసరాలను నెరవేర్చే శక్తులు దేహంలో సకాలంలో ప్రకటమై అవసరంతీరంగానే ఉపశమించినట్లు రామకృష్ణాద్యవతారాలు, సృష్టి అనే ఈ పరమేశ్వరదేహంలో అవతరించి, కాలబద్ధమైన అవసరాలను నెరవేర్చి నిర్వాణంచెందుతుంటే, మరొకవంక ఈవిశ్వాన్ని ధర్మాచరణద్వారా అనుక్షణమూ చక్కగా మనేలా చూస్తూ, జీవులను ఆత్మజ్ఞానోమ్మఖులను చేస్తూ,

జీవితపరమార్థంవై పుకు కృషిచేసేలా ప్రేరేపించి, సహకరించి, కృతార్థతనిచ్చే భగవత్తత్వం ఎల్లప్పుడూ సృష్టిలో పనిచేస్తుండా లన్నమాట ! ఇట్టిశక్తి దత్తాత్రేయస్వామిఅవతారంగా, ఎల్లప్పుడూ భూమిమీద విజయంచేస్తుంటారనీ, తమ మహిమచేత జీవులను ధర్మాచరణకూ, ముముక్షుత్వానికీ కృషిచేసేలా ప్రోత్సహిస్తారనీ పురాణాలలో చెప్పబడింది. ఈసత్యాన్నే భాగవత మీలా చెప్పింది. భగవంతుడు మహర్షులకు ధ్యానబలంవలన వారి హృదయాలకి మాత్రమే గోచరుడు. అట్టి తపోనిష్ఠ సర్వులకూ సాధ్యంకాదు. కనుక జీవులపట్ల అపార కరుణచేత వారందరికీకూడా తాను లభ్యమయ్యేందుకు పరిపూర్ణులైన మహనీయుల రూపంలో ఎల్లప్పుడూ భూమిపై సంచరిస్తూఉంటాడు. వీరందరిరూపాలలో ఎల్లప్పుడూ ప్రకటితమయ్యే భగవత్తత్వమే శ్రీదత్తాత్రేయుడు. అందుకనే ఆయనను “యోగనాథుడు”అని ణాగవతం కీర్తించింది (కేవలం ఈకారణంచేతనే గాదు. యోగశక్తిని తొలదొలుత ఈప్రపంచం లోకి అవతరింపజేయటంవల్ల, వేదాలను నమఃద్ధరించి, వాటి సారమైన ఆత్మోపాసనను ప్రవేశపెట్టి. నూతనయోగమార్గానికి శ్రీకారం చుట్టటం వల్ల, కర్మభక్తిజ్ఞానాను ఒక్కొక్కదాన్ని ఎట్లా యోగంగా మలచుకోవాలో తెలిపి, ఆమూడింటినీ ఒకమహాయోగంగా ఏలా రూపొందించుకోవాలో తేటతెల్లం చేయటంవల్లా ఇత్యాది అనేక కారణాలవల్ల ఆయన యోగనాథుడుగా కీర్తించబడ్డాడు శ్రీసుద్భాగవతషష్ఠస్కంధంలో, అష్టమాధ్యాయంలో ఉన్న నారాయణకవచమందు (ఈకవచాన్ని ఒకప్పుడు దేవతలకు గురువుగాఉన్న త్వష్టప్రజాపతికుమారుడైన విశ్వరూపుడు దేవతలకు ఉపదేశించాడు)

“దత్త స్వయంగాదధ యోగనాథః పాయాత్” యోగనాథుడైన దత్తుడు నన్ను ఆయోగమునుండి రక్షించుగాక!” అని కలదు. హరివంశంలో వైశంపాయనుడు “భూయో భూతాత్మకో విష్ణుః ప్రాదు, ధ్వావో మహాత్మనః దత్తాత్రేయ ఇతిఖ్యాతః” విష్ణువు దత్తాత్రేయుడై అవతరించాడని చెప్పి, వేదాలూ, యజ్ఞ క్రియలూ, చాతుర్వర్ణాలూ మొదలైన వాటినిన్నింటినీ దత్తుడు పునరుద్ధరించాడని చెప్పాడు. అప్పుడేకాదు. ఇప్పుడుగూడా ఆయన అనేకగురుస్వరూపాలుగా లోకంలో వెలిసి జ్ఞానప్రబోధంచేస్తూ ధర్మాన్ని సంరక్షిస్తూనే ఉన్నాడు. భారతీయ సంప్రదాయంలో విశిష్టమైనదిగా పరికీర్తింపబడుతున్న “గురుపరంపర”కు ఎటువంటి విచ్ఛిన్నం కలుగకుండా కాపాడుతునే ఉన్నాడు. ఇది దత్తాత్రేయులవారివిశేషలక్షణం. సుఖశాంతులలోకూడిన ధర్మబద్ధమైన జీవితవిధానాన్ని, దానిపర్యవసానమైన పరమార్థాన్ని పొందాలంటే ఈ దత్తాత్రేయుణ్ణి మనం ఆశ్రయించక తప్పదు. అంటే పరిపూర్ణులైన మహనీయులరూపంలో భూమిపై ఎల్లప్పుడూ అవతరిస్తున్న ఆస్వామిని మనం సేవిస్తూ, అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకొంటూ ఉండాలన్నమాట. గురువునే దత్తాత్రేయుడిగా భావించి జీవిత పరమార్థాన్ని మనం సాధించాలన్నమాట!

దత్తాత్రేయుడు జీవితపరమార్థాన్నేకాదు. మునుముందుగా మనభౌతిక అవసరాలను తీర్చి, తృప్తిని, ప్రశాంతిని కలిగించటం ఆయన ప్రత్యేక లక్షణం. ఆయన్ను ప్రసన్నం చేసుకోవడంకోసం అనుగ్రహం సంపాదించటం కోసం ఎన్నో స్తోత్రాలూ, కవచాలూ, హృదయాలూ, మాలామంత్రాలు వెలిసాయి. వాటిలో ఏ ఒక్కదాన్ని మనం పట్టుకొని త్రికరణశుద్ధిగా ఉపాసించినా ఫలితం వెంటనే

కనిపిస్తుంది. ఇట్లా ఆయన్ను సగుణోపాసన చేస్తుంటే-క్రమక్రమంగా మనసాధనను నిర్గుణంవైపు ఆయనే మళ్ళిస్తాడు. అత్యానందం చేకూరుస్తాడు. జీవన్ముక్తి కలిగిస్తాడు. నేటి సమాజంలో మానవ సమైక్యతను సాధించాలంటే దత్తోపాసన ఒక్కటే శరణ్యం. పరబ్రహ్మ, మాయ ఒక్కటేనా మాయా(దేవి)మంత్రాలు జపించి పరమార్థాన్ని చేజిక్కించుకోవటం చాలాకష్టం. మాయను ఉపాసించే వాళ్ళు మాయలోనే పడకతప్పదు. ఈమాయను ఛేదించే మహాశక్తి ఏ రామకృష్ణపరమహంసలాంటివాళ్ళకోతప్ప అందరికీ లభించదు. ఈమాయను ఛేదిస్తే కనిపించేది దత్తుడే. మాయావరణంలో ఉన్న అవ్యక్తుడు అదత్తుడే. ఈడొంకతిరుగుడు మానేపి సరాసరి దత్తుణ్ణే ఆగ్రయిస్తే అమాయాయుక్తావధూత మాయాముక్తు డౌతాడు. అనుగ్రహిస్తాడు. అఅవధూత ప్రసాదించిన అవధూత గీత, జీవన్ముక్త గీత మనిషిని మహామనిషిగా, దివ్యుడిగా తీర్చిదిద్దటానికి, ఆయన అనుగ్రహం పొందటానికి, జీవిత పరమార్థం చేజిక్కించుకోవడానికి ఎంతగానో సహకరిస్తావి ఆయనమంత్రాల్లో ఒక్కొక్కటీ అనంత మైశక్తిని ప్రసాదించి మానవుణ్ణి శక్తికేంద్రంగా మార్చగల మహాశక్తివంతమైతే ఆయన చెప్పిన త్రిపురారహస్యమైతే పరాశక్తి తనకూ భేదం లేదనీ-చిచ్చక్తి స్వరూపమే తాననీ తెలిపేది. కల్పవృక్షాన్ని ఎదురుగా పెట్టుకొని, దాన్ని పట్టించుకోక అజ్ఞానంతో పెడదారులు పట్టడం ఎంత అచితమో మనం యోచించాలి. దత్తుడు యోగాధినాథుడే కాదు. అధ్యాత్మిక సామవాదిగూడా. యోగసాధన లన్నింటినీ సంయోగపరచిన (కర్మ, భక్తి, జ్ఞానాలను ఒక్కొక్కదాన్ని యోగంగా మలచి-కలిపి మహాయోగంగా రూపొం

దించిన) పరమాత్మ ఆయన. ఆయన ప్రబోధాలు విశ్వ శాంతికిదోహదాలు. ద్వైతాద్వైతవిశిష్టాద్వైతాలూ, మాయావాద, పరిణామవాద, చిద్విలాసవాదాలూ మొదలైనవాటికన్నింటికి, చక్కటిసామరస్యం ఘటింపజేసా డాయన. ఈనాడు కులమతాలకు అతీతంగా, ప్రాంతాల కతీతంగా, మానవుల్ని సంఘటితంచేసి సమైక్యపథంలో నడిపించగలిగేది ఒక్క దత్తసంప్రదాయమే నన్నమాట మనం మరచిపోరాదు.

“దత్తాత్రేయతత్త్వవిచార”మనే గ్రంథంలో మోపర్తి గోపాల రావుగారు ఒక విషయం చెప్పారు. అది కూడా మనం తెలిసికోవటం అవసరం. నక్షత్రరూపమైన దత్తుని గోళంలో (వృషభరాశిలో) సూర్యకుటుంబంలోని గ్రహాలన్నీ (యురేనస్, నెప్ట్యూన్ తప్ప) కలవబోతున్నాయి (గ్రహకూటమి రాబోతున్నది). దానివల్ల భూ అయస్కాంతక్షేత్రంలోనూ, గురుత్వాకర్షణ పరిధిలోనూ గొప్ప మార్పులు సంభవించే అవకాశం ఉన్నది. దత్తుడు గూడుశిరస్సు లలో, ద్రుద్రాంశకు సంబంధించింది “ఓరియన్” అనే నక్షత్రంలోనూ, బ్రహ్మాంశకు సంబంధించింది “ఛారిటీయర్” లేక “ఆరిగ” అనే నక్షత్రంలోనూ, మధ్యలో-పాలపుత్రపమిపంలోని రోహిణి నక్షత్రంలో విష్ణువుకు సంబంధించింది ఉన్నట్లు మనం లోగడ చెప్పకొన్నాం. ఈవృషభరాశినే పాశ్చాత్యులు Hades (హెడ్డు) అంటే నరకతుల్యమైందని భావిస్తారు. పాలపుంతకు రెండువైపులా “మృగవ్యాధరుద్రుడనే Sirius (సిరియస్-గ్రేటర్ డాగ్) మరియు “పైకన్” (లిటల్ డాగ్) అనే నక్షత్రాలున్నాయి మృగవ్యాధరుద్ర నక్షత్రాన్నే (సిరియస్ నే) “కాలభైరవ నక్షత్ర”మని కూడా పిలుస్తారు

కొన్ని సాంప్రదాయాల్లోనేతే దీన్ని “ప్రళయ నక్షత్ర” మనీ (Dooms day star) భూవాసుల హిపపుత్యాలను లెక్కించే (Judge of nations) నక్షత్రమనీ చెప్పబడు తున్నది. ఇది సూర్యుడికంటే 24 రెట్లుకాంతివంతమైనది. ఇక పరిమాణంలో ఇది ఎంత పెద్దదంటే - దీన్ని మనం సూర్యుడి స్త్రానంలో ఉంచితే సూర్యకుటుంబం యావత్తూ (ప్లాటో ఇత్యాది దూరగ్రహాలతోసహా) దీనిలో ఇమిడిపోతుంది. ఈ నక్షత్రంనుంచే చాలా మార్పులు సంభవించే అవకాశమున్నదని (సిరియస్ ఎఫెక్టు) చాలా మంది యోగులూ, శాస్త్రజ్ఞులూ భావిస్తున్నారు సారాంశం ఏమిటంటే దత్తాత్రేయుడి రూపంలో వున్న శక్తి ఓరియస్, సీరియస్ నక్షత్రాల నుండి అనతికాలంలోనే (ఈ దశాబ్దం చివరకు) భూవాసులకు చేరబోతున్నది అది పూర్తిసంహారక శక్తి. అది జరిగిననాడు ప్రళయం తప్పదు యుగాంతం తవ్వం. చాలామంది అంచనా ప్రకారం ఈశతాబ్దాంతం క్రీ.శ2000 సం॥లో జరిగితే ఆరు సంవత్సరాలకాలంలో ఆధ్యాత్మికపరులు తమ జీవనవిధానంలో తగిన మార్పులు చేసుకొనే వీలున్నది. అందుకు వీలుగా దత్త ప్రభువు ఇటీవలికాలంలో-ఇంతకుముందెన్నడూ లేనంతగా-తన ప్రాబల్యాన్ని, అనుగ్రహాన్నీ చూపిస్తూ, తనసంప్రదాయాన్ని (సాయినాథునిసంప్రదాయం ద్వారా.... వివిధగురుస్వరూపాల గా) విస్తరింపజేయటం మనం చూస్తున్నాం

### 17. దత్త తత్వ రహస్యం

“బిండు త్రికోట షట్కోణం దత్తాత్రేయస్వరూపకం”, త్రికోణాంతర్బిందురూపం దత్తాత్రేయం”, “బిండు త్రికోణ షట్కోణ

మధ్యరణరహస్యకం, బ్రహ్మరంధ్రాదిపాదాంతం శరీరం యంత్ర రూపకం”, “దత్తాత్రేయో బిందురూపో బ్రహ్మరంధ్రస్థితోఽస్యహం, ద్వీరాకరణసంయుక్తం శీర్షాదిచరణాంతకమ్”, “ద్రా”మిత్యేకాక్షరం జ్ఞేయం బిందునాదకళాత్మకం” ఇత్యాదిగా మంత్రశాస్త్రంలో దత్త తత్త్వం వివరించబడింది.

దత్తాత్రేయుడు త్రిమూర్తి స్వరూపం ఈ త్రిమూర్తుల భార్యలైన సరస్వతీ, లక్ష్మీ, పార్వతీ సృష్టిలోని ప్రకృతిఅంశకు చిహ్నమైతే, పురుషాంశకు త్రిమూర్తులు చిహ్నాలు ప్రకృతి పురుషుల కలయికయే ఈ సృష్టికి మూలం త్రిగుణాత్మకంగా ఉన్న ఈ సృష్టిలో పురుషాంశకు సంబంధించిన మూడుచిహ్నాలూ, ప్రకృతి అంశకు సంబంధించిన మూడుచిహ్నాలూ కలసి మూడుజంటలుగా ఉండే ఆరుశక్తులుగా మనం భావించవచ్చు. ఈ ఆరుబిందువులు (ఆరుశక్తులు) కలిసి, ఒకటి ఉర్ధ్వమైనత్రికోణం, మరొకటి అధోముఖమైన త్రికోణంగా ఏర్పడి; ఒకదానిపై ఒకటి చేరిస్తే షట్కోణతారగా ఏర్పడుతుంది ఇది మనభూమధ్యంలో ఉండే ఆజ్ఞాచక్ర మని యోగశాస్త్రం చెబుతున్నది. ఇదిషట్పుత్రాలలో అన్నింటికంటే పైస్థానంలో ఉన్నది దీనిపైన అమృతబిందుస్థానమైన సహస్రారచక్రం ఉంది. ఆజ్ఞాచక్రంలో ఉండే జ్ఞానశక్తి యోగశక్తిగా మారి చిట్టచివరకు చేరవలసినస్థానం అదే! ఆజ్ఞాచక్రంలోని ఆరు బిందువులలో తామసప్రధానమైనజంట ముందుగా కలిసి (తమ ద్వంద్వాలను వీడి) రాజసప్రధానమైనజంటతో కలిసి, ఏకత్వాన్ని పొంది. అతర్వాత ఈ రెండూ సత్త్వప్రధానమైనజంటతో కలిస్తే, అప్పుడు త్రిగుణాతీతమైనస్థితి ఏర్పడుతుంది. వేదాతీతస్థితి అంటే అదే! అట్టి

శక్తి సహస్రారమును చేరి, అమృత విందుస్నానంలో కలిసిపోవటమే యోగపరాకాష్ఠ. “దాం” అనే దత్తబీజం బ్రహ్మరంద్రమందు (సహస్రారంలో) ఉంటుందని చెప్పడానికి కారణం ఇదే! పైన చెప్పిన ఊర్వముఖమైనత్రికోణం దైవీపకృతి చిహ్నం. హృదయ స్థానంలో ఉండే అనాహతంనుండి క్రింద ఉన్న ఋషుడుచక్రాలనూ ఆధోముఖమైన త్రికోణం కలుపుతుంది. దానితో కలువకుండా అనాహతమునుండి జ్ఞానంచక్రంవరకూ ఊర్వమైనత్రికోణం ఏర్పడు తున్నది. అది దైవత్వసంజ్ఞ కలది, సాధకుడు తన సాధనద్వారా ఈ ఆధోముఖమైనత్రికోణాన్ని క్రమక్రమంగా దైవత్వంవైపు నడచి నప్పుడు (ఊర్వమైన త్రికోణంతో కలిపినప్పుడు) అతనిలోని శీవశక్తి ఆజ్ఞాచక్రంలోని జ్ఞానశక్తిగా మారుతుంది. అంటే జీవప్రకృతినుండి దైవప్రకృతిగా మారుతుంది. అప్పుడు జీవాత్మ దైవత్వంలోని ఉన్నతస్థితిని (నిర్గుణయోగశక్తిని) ధారణ చేయగల శక్తిని పొందు తుంది. ఇట్టి శక్తిని సాధించినవ్యక్తి జీవన్ముక్తుడు. ఇది యోగ పరాకాష్ఠదశ.

యోగమార్గంలో విగ్రహారాధన, పూజలు వీటి ప్రమేయం ఉండదు. ఇది కేవలం అత్యయోగం. ప్రకృతిలోని ప్రతిఅంశానికీ మనలోని ప్రతిస్పందన ఎట్లా ఉంటుందో గమనించ టం అభ్యాసం చేయాలి. ప్రకృతిలోని 24 అంశాలలో ఏది ఈ ప్రతిస్పందన కలిగిస్తున్నదో గమనించి, అది ఒకచేళ తామసరాజస గుణవిశేషంగా కనిపిస్తే దానిని వదలిపెట్టటం నేర్చుకోవాలి. రాజస క్రోధాదులుకలిగించేవికారాలు గుర్తించి, వాటిని సత్త్వగుణంతో లయింపచెయ్యాలి. సత్త్వగుణాన్ని మనస్సులో నిలబెట్టుకోగలిగితే,



ప్రకృతిలోని 24 అంశలు దానితో కలసి, ఒకే ఆవరణలో మన ఆత్మ శక్తి నిలిచి అవ్యక్తానికి చేరువవుతుంది. ఈ విధానాన్నే జీవన్ముక్త గీతలో, 24 శ్లోకాలలో దత్తుడు సూచించాడు. ఆవిధానాన్ని మనం పరిశీలించి అర్థంచేసుకోవలసిన అవసరముంది. ఈవిధంగా దత్తుడు యోగమార్గం (జీవన్ముక్త పద్ధతి) చూపించాడు. అయితే అనేకమంది, సులువుగా ఉంటుందని, దత్తుడి మార్గాన్ని సగుణారాధనగా మార్చి (మిగతా అన్ని దేవతామూర్తులులాగానే సగుణారాధనగా మార్చి) ఆ సగుణారాధన ఫలితాన్నే పొందుతున్నారు. దత్త సంప్రదాయంలో యోగీశ్వరతత్వాన్ని పొందదలచినవారు, పూర్తిస్వార్థ త్యాగానికి సిద్ధపడి, అతి నిర్లిప్తమైన మానసిక వైరాగ్యంతో మాత్రమే దత్తశక్తిని ధారణచేయగల అర్హతను పొందుతారు. అట్లాగాక త్రిమూర్త్యాత్మకమైన దేవతా స్వరూపంగా కొలిచేవాళ్ళు విశిష్టమైన దైవ సంపదను మాత్రమే పొందగలుగుతారు.

అవాఙ్మానసగోచరమైన దత్తతత్వాన్ని వివరించాలంటే అది మానవమాత్రులకు సాధ్యమయ్యే పనికాదు. దత్తతత్వాన్ని క్రమ క్రమంగా మనం అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటుంటే దత్తాత్రేయుడు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు కనుక మనకు బ్రహ్మానందాన్నే ప్రసాదిస్తాడు.

వేద ప్రతిపాదితమైన పరబ్రహ్మకు 1 నిష్కలారూపం, 2 సకలారూపం, 3 నిష్కలసకలారూపం అని మూడు రూపాలున్నవి. నిరామయం, నిరంజనం, అవాఙ్మానసగోచరం, సూక్ష్మం ఇత్యాదిగా ఏది చెప్పబడుతున్నదో అది పరబ్రహ్మ యొక్క “నిష్కలారూపం”. ఈ పరబ్రహ్మకు సహజమైన మూలప్రకృతి ఒకటుంది.

అదేమాయ, (అవిద్య) పరబ్రహ్మయొక్క నిష్క్రియా రూపమెట్లా సర్వతంత్రస్వతంత్రమో మూలప్రకృతికూడా అట్లాసర్వతంత్రస్వతంత్రమే పరబ్రహ్మ సర్వకారణకారణమైన విధంగానే మూలప్రకృతి కూడాసర్వకారణకారణమే. ఈ రెండూ సకలచరాచరసృష్టికి ఉపాదానకారణములే! మూలప్రకృతితో గూడిన రూపమే “నిష్కలా సకలారూపం”. పరబ్రహ్మ ఆత్మశక్తికీడితుడైనంతనే “సకలారూపం” ఉదయించింది ఆ సకలారూపమే శ్రీ దత్తాత్రేయుడు.

శాండిలోపనిషత్తు మూడవ అధ్యాయంలో ఈ విషయమే చెప్పబడింది. “యస్యాత్ సదుశ్చరం తవస్తవ్యమానాయ అత్రయే పుత్రకామాయాతితరాం తుష్టేన భగవతా జ్యోతిర్మయేన ఆత్మైవ దత్తో యస్మాచ్ఛాన సూయాయాం అత్రేః తనయోఽభవః. తస్మా దుచ్యతే దత్తాత్రేయ ఇతి” పుత్రార్థియై అత్రి మహాముని చేస్తున్న కష్టసాధ్యమైనతపస్సుకు మెచ్చి, ఆయనకు దత్తుడైనందున, అత్రి కుమారుడై అనసూయకు పుట్టినందున “దత్తాత్రేయ”డని ఆయనకు పేరువచ్చిందని దత్తాత్రేయ శబ్దానికి అర్థం చెప్పబడింది. “ఓం సత్యక్షేత్రే బ్రహ్మనారాయణం మహాసామ్రాజ్య కిం తారకం తతో బ్రూహీ త్యువాచ భగవా నిత్యుక్తా స్పృత్యానందచిదాత్మకం సాత్వికం మామకంధామోషాస్వే త్యాహ సదా దత్తోఽహ మస్మీతి ప్రత్యేతత్సవదఽతి యేనతే సంసారిణో భవంతి నారాయణేనైవం వివక్షితో బ్రహ్మ విశ్వరూపధరం విష్ణుం నారాయణం దత్తాత్రేయం ధ్యాత్వా సద్వదతి” అని దత్తోపనిషత్తులో దత్తాత్రేయుడు ‘సచ్చిదానంద స్వరూపమైన పరబ్రహ్మ’ అని స్పష్టం చేయబడింది.

దత్తోపనిషత్తును జాగ్రత్త గా పఠింపిస్తే దత్తుడు పరబ్రహ్మ మనేవిషయం మనకు బోధపడుతుంది. ఉపనిషత్తుమొదట్లో బ్రహ్మ సత్యక్షేత్రంలో నారాయణుణ్ణి "సంసారసాగరాన్ని తరింపజేసేనావ యేది?" అని అడిగితే. "స్వచ్ఛమైన, సచ్చిదానంద స్వరూపమైన నాతత్త్వాన్ని ధ్యానించు. నేను సదా దత్తుణ్ణి" అని నారాయణుడు చెప్పాడు. ఉపనిషత్తు చెప్పిన అన్నిమంత్రాలలోనూ ఋషి సదాశివుడు. దేవత (ధ్యానవిషయం) దత్తాత్రేయుడు ఆ ఉప నిషత్తు ద్వితీయఃకంఠం "ఓంనమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ" అని దత్తుడికి నమస్కారంతో మొదలై, "ఓంనమశ్శివాయ" అని శివ నమస్కారంతో అంతమౌతున్నది అంటే సదాశివుడే శివుడనీ, దత్తాత్రేయుడు సదాశివుడికంటే వేరుగాదనీ మనకు తేలుతుంది శివుడు, సదాశివుడు లేక మహేశ్వరుడైన దత్తాత్రేయుడే శ్రీమన్నారాయణుడని ఈ ఉపనిషత్తు మనకు వెల్లడిస్తున్నది ఇది ఒకేపర తత్త్వంలోని దైవత్వం యొక్క ఏకత్వం జ్ఞానంద్వారా అడి పొందదగినది. ఏకత్వమనే సత్యాన్ని ఎప్పటికైనా మనం తెలుసు కోవలసిందే ! ఆ సత్యమే బ్రహ్మము. దత్తాత్రేయ నామం యొక్క అర్థాన్ని వివరించటంలో ఆ ఉపనిషత్తు ఈసత్యాన్నే వెల్లడించింది. దత్తాత్రేయస్వామివంటి సకలారూపం మరొకటి లేదు. విలక్షణమైన దత్తాత్రేయుడి పరమరహస్యతత్త్వం ఇదే !

త్రిమూర్తిం త్రిగుణం త్ర్యంబకం త్రిశక్తిం త్రిస్వరం త్రికం  
 త్రికోణాంతర్పిందురూపం దత్తాత్రేయం భజామ్యహం॥  
 బిందుత్రికోణవక్రోణం దత్తాత్రేయస్వరూపకం  
 సహ్యాశాయన మాత్రేయం అవధూతం నమామ్యహం॥

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

## శ్రీ దత్తాత్రేయకల్పసంగ్రహము

ఒకానొకప్పుడు కిరాతరూపధారులై పార్వతీ పరమేశ్వరులు యభేచ్ఛగా విలాసవిహారం చేస్తున్న సుఖసమయంలో, పార్వతీదేవి శివుణ్ణి చూచి “పూర్వం మీరు నాకు అభ్రమతీ, భద్రసావతీ, వారాహీ, బగళాముఖీ, యక్షిణీ, కార్తవీర్యార్జునాదిమంత్రా లెన్నో ఉపదేశించారు. కాని దత్తాత్రేయ మంత్రాలను గురించి ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ మంత్రాలు మహాశక్తిమంతాలనీ, తక్కిన మంత్రాల్లాగా వాటిని ఉపాసించేటప్పుడు కఠోరనియమా లేవీ పాటించ నవసరం లేదనీ, అవి శీఘ్రంగా ఫలమిస్తాయనీ విన్నాను. వాటి శిశేషాలు వినాలని చాలా కుతూహలంగా ఉన్నది. ఆ విషయం సవిస్తరంగా తెలియజేయండి” అని అడిగింది అప్పుడు శబర వేషధారియైన శివుడు పార్వతికి దత్తమంత్ర, యంత్ర తంత్ర విశేషాలనూ, మంత్ర హోమ ప్రక్రియలనూ వివరించి చెప్పాడు. ఆవిషయ మంతా “దత్తాత్రేయ కల్పం”లో ఉంది. ఆ గ్రంథంలోని విషయమే ఇక్కడ సంగ్రహించబడింది.

దత్తాత్రేయమంత్రాల కన్నింటికీ శబరవేషధారియైన శివుడే ఋషి. ఆమంత్రాలు చాలావరకు గాయత్రీ ఛందస్సులోనే ఉంటాయి. దత్తాత్రేయ మంత్రానుష్ఠానానికీ, మిగతా దేవతల మంత్రానుష్ఠానానికీ చాలాతేడా ఉంది. దత్తాత్రేయమంత్రానుష్ఠానానికీ అంతగా నియమాలు ఏమీలేవు. ఏవో స్థూపామాన్య నియమాలే చెప్పబడ్డాయి. ఆనియమాలైనా తక్కినమంత్రాలను చూచి, అట్లా ఉంటే బావుంటుందని అతర్వాతి సాధకులు ఏర్పాటు చేసుకున్నవే గాని మౌలికాలు కావు. పూజ, స్తోత్రము, మంత్రజపము, కవ

చము, పంజర స్తోత్రము, దత్తహృదయము, సహస్రనామము, ఇట్లా ఎన్నో ఉపాసనాపద్ధతులు కాలక్రమమున ఏర్పడ్డవి. దీనికి తోడు తంత్రములు, యంత్రములు. ఈరెండూ మంత్రముతో కలసి జోడుగా పోయేవే. ఇక మంత్రాల విషయానికి వస్తే దత్తత్రేయ ఏకాక్షరితోబాటు ఎనిమిది నుప్రసిద్ధమహామంత్రాలున్నాయి. వాటితోబాటు మరికొన్ని మంత్రాలు వెలిసాయి. అందులో ఉపాసనా పద్ధతి - గురుసంప్రదాయాన్ననుసరించి మళ్ళీ ఎన్నో పాఠాంతరాలు. మహామంత్రాల్లో మాలామంత్రం ఒకటి ఉంది. బీజ సంపుటికరణమే ఆ మంత్రం. దానికి దత్తవ్యాహృతి అనేపేరు కూడాఉంది. అది మంత్రఖడ్గంలా కూడా పనిచేస్తుంది. నియమ నిష్ఠలతో ఉపాసిస్తే దానివల్ల అత్యధికశక్తి సాధకుడికి వస్తుంది. కొన్ని శక్తివంతమైన రహస్యస్తోత్రాలు - మంత్రగర్భితాలుగా - "రుద్రయామళం" లో చెప్పబడ్డాయి. "దత్తాత్రేయసంహిత"లో మరికొన్ని ఉన్నాయి. ప్రతిమంత్రానికీ దానికి సబంధించిన గాయత్రి ఉంటుంది అట్లాగే దత్తమంత్రానికీ ఉంది. విశేష మేమిటంటే దత్తసంప్రదాయంలో "గురుగాయత్రి" కూడా ఉంది. మంత్రాన్ని ఎంత జపించ మని ఉంటుందో ఆ సంఖ్యలో దశాంశము మంత్రగాయత్రి జపం చెయ్యాలి. తద్దశాంశము మాలామంత్ర జపం చెయ్యాలి. ప్రతి మంత్రానికీ కరాంగన్య సాలూ, దిగ్బంధనదిగ్విమోకాలూ, ధ్యానం, పంచపూజలూ - ఈ సరంజామా అంతా ఉండనే ఉంటుంది. ప్రతిమంత్రానికీ ఇది సర్వసామాన్యమే మేరుతంత్రం 'ఇవన్నీ అనవసరం' అని అంటుంది. దానిద్వైతంలో మూలమంత్రమే ప్రధానం. దాని ఉపాసనే ముఖ్యం. దత్తోపాసనలో నియమా లక్కురలేదంటే

లేదని అర్థంగాదు. డాంభికాచారాలు నిష్యయోజన మని. భావ నిష్ఠప్రధాన మని. అంటే నియమాలను పెట్టుకొని - ఆప్రకారంగా ఒకపద్ధతి ప్రకారం పూజ, స్తోత్రాలు చేస్తూ మంత్రజపం చేస్తే దానిఫలితం దానికి ఉంటుంది ఇవేవీ లేకుండా కేవలం మంత్ర జపం చేస్తూ తనకిష్టమైన ఏకవచాన్ని పఠించినా, ఏమాలామంత్రాన్ని పఠించినా, ఏస్తోత్రం చేసినా, స్మరణమాత్రసంతుష్టుడైన దత్తుడు అనుగ్రహం వర్షించి దివ్యదర్శనం ప్రసాదిస్తాడు.

దత్తమంత్రాలకు తర్పణబాహుళ్యాలు లేవు. పూర్వంగాను ష్టానము, పూర్వంగానేవ మొదలయినవి మనము తప్పనిసరిగా చేయవలసరం లేదు. చేయదలుచుకున్న వాళ్ళు చేయవచ్చును. వాళ్ళైననూ అవి అన్నీ ఒకవరుస ప్రకారము, క్రమము తప్పకుండా చేయవలె నను నియమమేదీ లేదు. “కృమం పాటిస్తూ ఇష్టమైన వాటిని చెయ్యవచ్చు. ఇక పూజావిషయంలో సహస్రనామపూజ చేస్తే తప్పకుండా మనం ఆష్టోత్తరతనామపూజ చెయ్యాలి. ఒక ఆష్టోత్తరతనామపూజనే చెయ్యాలనుకొన్నప్పుడు సహస్రనామార్చనతో అవసరం లేదు స్తోత్రపారాయణ విషయంలో ఈ నిబంధన లేదు మనవీలునుబట్టి, శక్తినిబట్టి దత్తాత్రేయఅనుష్ఠానం విధివిధానంగా చేయవచ్చు లేదా లఘువుగానైనా చేసుకోవచ్చు. మానసికంగాకూడా చేసుకోవచ్చు. వత్తసంప్రదాయంలో మానసికపూజకే పెద్దపీట వేయటం జరిగింది. అనుష్ఠాన విషయంలో క్రియకుగాక భక్తికీ, ఏకాగ్రతకూ ప్రాధాన్యమియవలెను. దత్తమంత్రానుష్ఠానం చేస్తూ, దత్తసంబంధమైన గ్రంథాలు

పారాయణం చేస్తూ, ఇంటికి వచ్చినవాళ్ళకు మాధ్యాహ్నాక భిక్షా విధి పాటిస్తూ సదా దత్తధ్యానంలో ఉంటున్న సాధకుడికి దత్తాష్ట గ్రహం త్వరలో లభిస్తుంది

**దత్తమంత్రాలు - రకాలు :**

దత్తాత్రేయమంత్రాల్లో 1) ద్వాదశాక్షరి 2) షోడశాక్షరి 3) షడక్షరి 4) అష్టాక్షరి 5) ఏకాక్షరి 6) వింశత్యక్షరి 7) అనుష్టుప్ 8) మాలా అనే ఎనిమిదిమంత్రాలు సుప్రసిద్ధమైనవి. అమంత్రా లన్నీ ఎంతో శక్తిగలవి. అవన్నీ ఆభీష్ట సిద్ధిని కల్గించేవే. వాటిని భక్తిశ్రద్ధలతో ఉపాసిస్తే భోగభాగ్యాలూ దీర్ఘాయుస్సూ, అణిమాదిఅష్టసిద్ధులూ, జల అగ్నిస్తంభనాదివిద్యలూ, దూరశ్రవణ, దూరదర్శనాది మహాశక్తులూ సాధకుడికి కలుతాయి.

సప్తకోటి మహామంత్రా లన్నీ కలిసినప్పటికీ దత్తాత్రేయ మహామంత్రంతో వీసమెత్తుకూడా సరితూగలేవు. ఇంద్రాది అష్ట దిక్పాలకులూ, ముప్పదిమూడుకోట్ల దేవతలూ, బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులూ, దత్తోపాసకుడికి అత్యంత సంతోషదయాహృదయులై అతని అధీనంలో ఉంటారు. దత్తమంత్రోపాసకుడికి ఈముల్లోక లలో ఆసాధ్యమంటూ ఏదీ ఉండదు. అతడు తాను చేస్తున్న మంత్రజపంతో, భ్రమరకీట న్యాయంగా, సాక్షాత్తు దత్తాత్రేయుడుగ పరిణామం చెందుతాడు.

**1. ద్వాదశాక్షరమంత్రము :-**

అదౌ ప్రణవ ముచ్చార్య పాశబీజ మధోద్ధరేత్  
హృల్లేఖా ముద్ధరే త్వశ్చ తత్పశ్చ దంకుశాక్షరం

ఏహీతి పదముచ్చార్య దత్తాత్రేయ స్తతః పరమ్  
 వహ్నిజాయాం తతః పచ్చా స్మిత్రోఽయం ద్వాదశాక్షరః॥

మొదట “ఓం”, తర్వాత పాశబీజమైన “అం”, ఆ తర్వాత  
 “హ్రిం”, ఆపైని అంకుశబీజమైన “క్రోం”, అటుపిమ్మట “దత్తా  
 త్రేయ” అనేపదం, ఆ తర్వాత దానికి “స్వాహా” అనేది చేర్చితే  
 “ఓం, అం, హ్రిం, క్రోం, ఏహి, దత్తాత్రేయ స్వాహా” అనే ద్వాదశా  
 క్షరీమంత్రం ఏర్పడుతుంది.

ఈమంత్రలో 12 అక్షరాలున్నవి. కనుక మంత్రజపం  
 అక్షరలక్ష-అంటే 12 లక్షలు-చేయాలి. అప్పుడు మంత్రం  
 సిద్ధిస్తుంది. గురూపదేశం పొందినవాళ్ళు మాత్రమే మంత్రాన్ని  
 జపించాలి. “చాతుర్వర్ణ్యాధికారోఽయం” అని చెప్పటంవల్ల అన్ని  
 వర్ణములవారు దత్తాత్రేయ మంత్రాన్ని జపించవచ్చునని స్పష్ట  
 మౌతున్నది. 12లక్షలు మంత్రజపం చేసినతర్వాత తద్దశాంశము-  
 అంటే 12 వేలు-తర్పణ చెయ్యాలి ఆతర్వాత తర్పణచేసిన  
 దానిలో దశాంశము (12 వందలు) నెయ్యి, పాయసము (పాలు)  
 లతో హోమం చెయ్యాలి. హోమం చేసినదానిలో దశాంశము  
 (1:0 మందికి) భోజనం పెట్టాలి. ప్రతిమంత్రానికి 1. జపం  
 2. తర్పణ 3. హోమం (కొంతమంది జపంతర్వాత హోమం,  
 ఆ తర్వాత తర్పణ చేస్తారు) 4. అభిషేకం 5. బ్రాహ్మణభోజనం  
 అనే పంచాంగాలు ఉంటాయి. ఈ ప్రకారంగా చూస్తే హోమము  
 సంఖ్యలో దశాంశము (120) అభిషేకం, అందులో దశాంశము  
 (12 మందికి) భోజనం పెట్టాలి. ఈ అభిషేకవిషయం దత్తాత్రేయ  
 కల్పం ఎందువల్లనో చెప్పటం మరచిపోయింది.



హోమవిధి :-

దత్తగాయత్రితోగాని, మూలమంత్రంతోగాని హోమం చెయ్యవచ్చు. నిష్కామ్యంగా చేసిన జపహోమానికి నేయి, పాయసం సరిపోతుంది. కాని విశేషకామనలతో జపం చేసినప్పుడు హోమం విశేషఫలాలతో చేయవలసి ఉంటుంది. వశీకరణ కై నచో ఉప్పు, మధుర ద్రవ్యములతో హోమం చేయాలి. పసుపు, హరితాశములతో చేస్తే దుష్టస్తంభన, గోరోచనాది అష్టద్రవ్యాలతో చేస్తే దారిద్ర్యనాశనం, పుష్పిడితోకూడిన (కుసుమైర్మధుసంయుక్తైః అని మూలం) మందారపుష్పాలు, ఎఱ్ఱసిగరికతో చేసిన రాజవశ్యం గుగ్గిలం, ఇంగువ మొదలగువాటితో చేసిన భూతశాంతి, ఉమ్మెత్త, మఱిపుల్లలను పంచగవ్యాలలో ముంచి చేసిన వ్యాదినివారిణం, నాలుగంగుళాలు పొడవున్న దూర్వాంకురాలనూ, « మృతవల్లి (తిప్పతీగ) ఖండాలనూ గోఘృతంలో ముంచి చేసిన సర్వరోగ ప్రశమనం, మామిడిచిగుళ్ళతో చేస్తే స్త్రీవశ్యం, అముదంచెట్టు కాండాలు నేతిలో ముంచి చేస్తే గణవశ్యం అవుతుంది. జపాకుసు మాలు (దాసానిపూలు) రక్తవస్త్రంతో (ఎఱ్ఱని గుడ్డతో) కలిపి హోమం చేస్తే సమస్తకామనలు సిద్ధిస్తవి. సంపెంగపూలు, మొగలిపూలతో చేసినా ఇదేఫలితం చేకూరుతుంది. విష్ణుక్రాంత పుష్పాలతో, నీలివస్త్రాన్ని హోమం చేస్తే సమస్తకార్యసిద్ధి కలుగుతుంది. ఈ విధంగా హోమప్రక్రియ పలువిధాలుగా ఉంటుంది. ఆ విశేషాలన్నింటిని గురువుద్వారా తెలుసుకోవటం మంచిది.

ఇక హోమగుండం నిర్మించేపద్ధతి చాలా రహస్యమైంది.

ఒక్కొక్క క్రియాసిద్ధికి ఒక్కొక్కరకంగా మనం అగుండాన్ని తయారుచేసుకోవలసి ఉంటుంది.

శ్రుణు గుహ్యతరం లోకే షట్కర్మవిధిసాధనం  
 వశ్యే తు చతురసం స్యా దాకర్షేతు త్రికోణకం  
 స్తంభనే వర్తులం దేవీ! షట్కోణం నాశనం స్మృతం  
 పంచకోణం చ విద్వేషే తధై వోచ్ఛాటనే స్మృతం॥

వశ్యంకోసం మంత్రజపం చేసినప్పుడు హోమగుండాన్ని చతురస్రాకారంగా నిర్మించాలి. అకర్షణకోసమైతే త్రికోణాకారంగా, స్తంభనకొత్తైతే వృత్తాకారంగా, నాశనాన్ని సంకల్పించి చేస్తే షట్కోణాకారంగా, శత్రునాశనానికైతే పంచకోణాకారంగా, ఉచ్ఛాటనకైతే అట్లాగే పంచకోణంగా హోమగుండాన్ని తయారు చేసుకోవాలి. “జ్ఞాత్వా త్రివర్షపర్యంతం పాపకర్మణి నిష్ఠితమ్” ఎంతటి పాపమైనా సరే! ఈ హోమప్రక్రియద్వారా తొలిగిపోతుంది. పరదేశాలనుంచి మనదేశానికి ముప్పు పచ్చే పరిస్థితిలో, గోబాహ్మణ పరిరక్షణకు ఉచ్ఛాటన, నాశనాలను సంకల్పించి హోమం చేయవచ్చు. అందులో దోషం లేదు. కాని వ్యక్తి గత విద్వేషంతో, స్వార్థంతో చేసిన హోమప్రక్రియ తిప్పికొడుతుంది. చివరకు తనకే వినాశనం కలుగుతుంది. ఇట్లా స్వార్థంతో హోమంచేసేవాణ్ణి పరమశాంతమూర్తియైన దత్తాత్రేయుడు సహించడు. ఈ విషయాన్ని గమనించి సాధకులు విశ్వకళ్యాణంకోసం శాంతవ్యభావులై, సర్వహితైషులై మంత్ర జప హోమాదిక్రియలు నిర్వర్తించవలెను.

## యంత్రోద్ధారము :-

ప్రతిమంత్రానికి ఒకయంత్రం, ఒకతంత్రం ఉంటుంది. ద్వందశాక్షరీమంత్రానికి సంబంధించిన యంత్రాన్ని ఎట్లా తయారు చేసుకోవాలో ఆకల్పంలో ఇటా చెప్పబడింది.

యంత్రోద్ధారం ప్రవక్ష్యామి సావధానతయా శృణు  
 ద్వందశాతిమంత్రస్య రహస్యాతిరహస్యకమ్॥  
 ఆదోఽస్త్రం సమాలిఖ్య <sup>1</sup>చతుష్పత్రం తతఃపరమ్  
 తతః పశ్చా దష్టదశం విలిఖే ద్భూపురం తతః॥  
 వేదాదిం విలిఖేద్వృత్తే తద్వీజం ప్రణవాంతలే  
 చతుర్దశేషు చత్వారి వేదాదీని సమాలిఖేత్ ॥  
 ఏహ్యదీ న్యష్టబీజాని దశేద్వష్టసు విన్యసేత్  
<sup>2</sup>తత్సంధి వ్యంగమంత్రాశ్చ సమంతా త్పురిపూజయేత్ ॥  
 అకారాదిక్షకారాంతై <sup>3</sup>ర్చిందువన్మాతృకాక్షరైః  
 అనులోమవిలోమాభ్యాం వేష్టయేచ్చ దశాత్మకమ్॥  
 భూపురం వేష్టయే త్పశ్చాత్ భూబీజై ర్దశభిః పృథక్  
 వృత్తంతు ప్రణవేనైవ వేష్టయేచ్చ ప్రయత్నతః॥  
 చతుర్దశం వేష్టయేచ్చ బీజైః <sup>4</sup>పాశగజాంకుశైః  
 (ఉం ఊం ఓం గం జం డం దం సం లం శం చ దశ  
 భూపురే)॥

మొదట వృత్తాన్ని గీసి, ఆ తరువాత చతురస్రం దానిచుట్టూ

1 చతురస్రం      1 తత్సంధౌ సర్వమంత్రాణాం      3 బీజ

4 పాశాంగజైశ్చబైః

గీయాలి. ఆ పిమ్మట అష్టదశపద్యం వ్రాసి, భూపురం లిఖించి, దానిమధ్య “ఓం”, అటుపిమ్మట మంత్రవీజాలను ప్రణవసహితంగా వ్రాయాలి. 14 దశములలో ఇట్లు వ్రాసి, “ఏహి” మొదలైన ఏనిమిది వీజాక్షరాలనూ 8 దశాలలో వ్రాయాలి. దశం మధ్య నున్న ఖాళీలలో అకారమునుండి క్షకారమువరకూ ఉన్న అక్షరాలను వ్రాయాలి. భూపురం చుట్టూ మంత్రాన్ని అనులోమంగా, విలోమంగా వృత్తం చుట్టూ వచ్చేటట్లు వ్రాయాలి. ఈ యంత్రోద్ధారము గురుముఖముగా బాగుగా తెలుసుకొని చేయాలి. అంతే కాని పుస్తకము చూచి స్వయముగా వేయరాదు యంత్రమును పూజించుటవలన సాధకుడు శక్తివంతు డౌతాడు. ఆ శక్తిని స్ఫూర్ణమునకు ఉపయోగిస్తే దత్తుడు క్రుద్ధు డౌతాడు యంత్రాన్ని మంత్రస్వరూపంగా భావించి, పూజించి, సత్ఫలితం పొందవలసి ఉంటుంది.

దత్తమంత్రాన్ని పర్వదినాలలో-ముఖ్యంగా-గ్రహణసమయా లలో ఉపదేశిస్తే, ఉపదేశం పొందినవానికి మంత్రం శీఘ్రంగా సిద్ధిస్తుంది. గ్రహణవేళలో స్పర్శకాలం లగాయితు మోక్షకాలం దాకా మంత్రజపం చెయ్యాలి. ఆ తర్వాత దశాశం తర్పణ, తద్దశాంశం హోమం చేసి, బ్రాహ్మణభోజనం పెట్టాలి. ఇట్లా చేస్తే మంత్రం త్వరగా సిద్ధిస్తుంది. తర్పణ హోమాదులు లేకపోయిననూ, ఏకాగ్రతతో, తన్మయత్వంతో మంత్రాన్ని జపించిననూ అది సిద్ధిస్తుంది. అట్లని-తర్పణ హోమాదులతో పని లేదనుకొన రాదు. చేతనై నంతవరకూ విద్యుక్తముగా జరుపుట శ్రేష్టము.

### షడంగన్యాసవిధి :-

ద్వాభ్యాం ద్వాభ్యాం పునర్ద్వాభ్యాం చతుర్ద్విశ్చ తతఃపరం  
 పునర్ద్వాభ్యాం ప్రకుర్వీత పంచాంగన్యాస ఈరితం॥  
 ఉపయుక్తేన బీజేన షడంగా న్యధవాక్రియాః  
 ఏవం న్యాసవిధిం కృత్వా తతో ధ్యానం సమాచరేత్ ॥

ద్వాదశాక్షరమంత్రజపానికి ముందు కరహృదయాదిన్యాసములు మూలమంత్రముతో చేయవచ్చును. లేదా దత్తాత్రేయ షడ్బీజములతోనైనను చేయవచ్చును. మూలమంత్రముతో చేయునప్పుడు ఓం ఆం, హ్రీం క్రోం, ఏహి, దత్తాత్రేయ, స్వాహా-అని పంచాంగన్యాసమే ఉండును. దత్తాత్రేయ షడ్బీజములతో చేసిన ద్రాం, ద్రీం, ద్రూం, ద్రైం, ద్రౌం, ద్రః - అను షడంగన్యాసము లుండును. ఆ పదప “వాఖ్యాముద్రాం” అనే శ్లోకం చదివి పంచపూజలు చేయాలి, విశేషములు మంత్రకల్పములో వివరించబడినవి.

### సప్తావరణలు :-

ఆ తర్వాత ఆవరణ దేవతలను ఆరాధించాలి. ప్రథమావరణంలో-షడంగాలనూ, వహ్నిశ రక్షో వాయువ్యాదులనూ, ద్వితీయావరణంలో-చతుర్వేద, ఇతిహాస, పురాణ, మీమాంస, న్యాయశాస్త్రాలనూ, తృతీయావరణంలో-సరస్వతీ, గణపతి, శుక్. సుమంత, జైమిని, వైశంపాయన, పైల, గోభిలూనూ, చతుర్థావరణంలో-కశ్యప, అత్రి. భరద్వాజ, విశ్వామిత్ర, గౌతమ, జమ దగ్ని, వసిష్ఠ, వ్యాసాదులనూ, పంచమావరణంలో-అష్టసిద్ధులనూ,

షష్ఠావరణంలో - మత్స్యేంద్రాదినఽనాథులనూ, బైరపుణ్ణి, సప్తావరణంలో - ఆష్టదిక్పాలకునూ పూజించి దత్తమంత్రజపం చేయాలి.

ఇక్కడ మనం గమనించవలసిన ముఖ్యవిషయ మొకటి ఉంది. ఏకామ్యాన్ని సఫలీకృతం చేసుకోవటంకోసం మనం దత్తాత్రేయణ్ణి పూజిస్తున్నామో (జపిస్తున్నామో) దానికి అనుగుణమైన విధంగా దత్తాత్రేయ డున్నట్లు, మనం మనమనస్సులో ఆ ఆకారానికి రూపకల్పనం చేసుకొని - అమూర్తినే ధ్యానిస్తే ఇష్టకామ్యాలు సిద్ధిస్త వని దత్తాత్రేయకల్పం వక్కాణిస్తున్నది.

ఉదాహరణకు మనం జనవశీకరణకు జపం చెయ్యాలనుకొన్నప్పుడు -

జపాపుష్పారుణాకారో జటాఽల్లవ శోభితః

తాంబూలాంచన్ముఖీ సాక్షా ద్భహ్వస్త్రో వశ్యకృద్యువా॥

దాసాని పువ్వలవంటి ఎఱ్ఱనిరూపం కలిగినవాడూ, తాంబూలంతో కూడిన ఎఱ్ఱనినోరు గలవాడూ, ఎఱ్ఱనైన జడలు గలవాడూ, అందరినీ వశం చేసుకొనేవాడూ, యువకుడూ అయి దత్తాత్రేయ డున్నట్లు భావించాలి.

ద్వేషణానికి (ఎవరిమధ్యనైనా మైత్రి చెడగొట్టి విరోధం కలిగించడానికి) :-

హులం దోర్భ్యాం సమాదాయ దిక్షు భిత్వా వినిక్షిపేత్

నానావర్ణశ్చ భృకుటిః కూరాస్యో ద్వేషకాఠకః॥

రెండు చేతులతో హులాన్ని ధరించి, దిక్కులను చిన్నా

భిన్నంచేసి పాతివేస్తున్నట్లు, రంగులువారుతున్న బొమ్ముడితో కూడిన, భయంకరమైనముఖం కలిగిఉన్నట్లు, ద్వేషకారకుడైనట్లు దత్తాత్రేయు డున్నట్లు అరూపాన్ని ధ్యానించాలి.

**శత్రుచ్ఛాటనకు :-**

వాయ్వస్థః కృష్ణరూపస్థః తమేవం చాలయ న్యజేత్  
జ్యోఘాతైః పాదఘాతైశ్చ శత్రో రుచ్ఛాటకారకః॥

వాయువులో ఉన్నవాడు, నల్లనిరూపంతో ఉన్నవాడు, వింటి బిల్బులతో, పాదఘాతాలతో శత్రువులను దూరంగా విసరిపారవేసే వాడుగా దత్తాత్రేయు డున్నట్లు ధ్యానించాలి.

**శత్రుసంహారానికి :-**

త్రివ్రన్ జానుయుగేనైవ నమ్రపాణియుగే సమే  
కంఠే బద్ధ్వా రిపూన్ హంతా ధ్యేయః కర్మణిమారణే॥

మోకాళ్ళమీద కూచోని, సమంగా వంచిన చేతులతో శత్రువుల గొంతు బిగించి చంపుతున్న విధంగా దత్తాత్రేయు డున్నట్లు ధ్యానించాలి.

**సనాకస్థానకు :-**

సపాశాంకుశమధ్యస్థం రక్తనానావిభూషణం  
సాధ్యం నయంతం భిన్నాగ్రే ఛాయేవాకృష్టకర్మణే॥

సాధ్యుణ్ణి పాశంతో బంధించి, అంకుశంతో పట్టి లాగి, నీడలాగా ఆకర్షించి, తెచ్చేవాడుగా దత్తాత్రేయు డున్నట్లు స్మరించాలి.

**శత్రుస్తంభనకు :-**

పీతం పీతాంకుశం పీతపుష్పం పీతవిభూషణం

పీతాలేపం ద్విషత్ జిహ్వధరం స్తంభకరం సృరేత్ ॥

పసుపుపచ్చనివాడు, పీతాంకుశం ధరించినవాడు, పసుపు పచ్చనిపూలు, నగలు ధరించినవాడు, పసుపుపచ్చని మెయిపూతలు గలవాడు, శత్రువులను స్తంభింపజేసేవాడుగా దత్తాత్రేయు డున్నట్లు భావించాలి.

ఈ విధంగా ఆయా కోర్కెలతో జపం చేస్తున్నప్పుడు ఆయా విధాలుగా దత్తాత్రేయస్వామిరూపం ఉన్నట్లు సాధకుడు మనస్సులో భావించి జపం చేస్తే ఆకామ్యం శీఘ్రంగా ఫలిస్తుంది.

**యంత్రమహిమ :-**

దత్తాత్రేయయంత్రం భూర్జపత్రంమీదగాని, తాటియాకుమీద గాని, అశ్వత్థవటపతాలమీదగాని, వెండి, బంగారం, రాగిరేకులపై గాని, నేలమీదగాని, గోడమీదగాని లిఖించి, అష్టగంధాలతో అష్టపిష్టాలతో (తెల్లనివికాని ఎనిమిది రకాల ధాన్యాలపిండితో), ఎరుపు, తెలుపు మొదలైన ఆకులతో, గురువు చెప్పిన ప్రకారం శ్రద్ధగా పూజించాలి “గురుహీనం చ యత్కించి న్నకర్తవ్యం కథాచన” గురువుసలహా లేనిది ఏ కార్యము స్వతంత్రించి చేయరా దని కల్పము చెబుతున్నది. క్షీరపాత్రలోగాని, జలపాత్రలోగాని ఆయంత్రాన్ని నిక్షేపించి, జపపూజానంతరం ఆ పాలను (లేదా ఆ నీళ్ళను) తీర్చగా పుచ్చుకోవాలి. ఆ తీర్చం పుచ్చుకోవటంవల్ల గుదరోగములు, నాభీరోగములు, నేత్రరోగములు, హృదయ



వ్యాధులు, కంఠవ్యాధులు మొదలైన దీర్ఘ వ్యాధు లన్నీ నశిస్తాయి. యంత్రధారణంవల్ల భూతపిశాచాది గ్రహబాధలు తొలిగి, శాంతి చేకూరి, అయారోగ్య ఐశ్వర్యములు లభిస్తాయి.

**షోడశాక్షరమంత్రము :-**

తార 1 మాదిం సముచ్చార్య తతో వాగ్భవ ముద్ధరేత్  
 కామబీజం తథా కుర్యా జ్ఞాతిత్రితయ సంయుతం॥  
 భువనేశం తథా 2 కుర్యా దధజాతిత్రయాన్వితం  
 చంద్రబీజం విసర్గాంతం నవమం పరికీర్తితం॥  
 3 దత్తాత్రేయ చతుర్థ్యంతం పల్లవం శిరసామతం  
 షోడశాక్షరమంత్రో 2యం దత్తాత్రేయస్యయోగినః॥  
 తారవాగ్భవబీజాభ్యాం 3 హృదయాయనమ శ్చరేత్  
 కామబీజై ప్రిభిః శీర్షం హృల్లేఖాభి 4 స్తథా శిఖా॥  
 చంద్రబీజేన కవచ మస్త్రం దత్తాది సప్తభిః  
 ఏవం పంచాంగకన్యాసం 5 పడంగానా మధాచరేత్ ॥

“ఓం ఐం క్లాం క్లిం క్లూం హ్రం హ్రీం హ్రూం సౌః దత్తాత్రేయాయ స్వాహా” అనునది షోడశాక్షర మహామంత్రము. దత్తాత్రేయమంత్రములలో ఈ మంత్రము విశేషమైనది. “సిద్ధి సిద్ధి ర్భవేత్తస్య నరసిద్ధిః ప్రజాయతే” అని ఈ మంత్రము సిద్ధిస్తే మానవ జన్మ చరితార్థ మౌతుంది. ఈ మంత్రానికి తర్పణాదులు ద్వాదశాక్షరవలె ఉంటవి. “మంత్రాక్షర సహస్రకం” అని చెప్పటంవల్ల ఈ మంత్రాన్ని 16 వేలు జపిస్తే మంత్రసిద్ధి అవుతుంది.

1 మాదో 2 కుర్యాత్తుజ్ఞాతిత్రయాన్వితం 3 ద్వాభ్యాం హృదయ మాచరేత్ 4 ప్రిభిఃశిఖాం 5 కృత్వా ధ్యానం సమాచరేత్

## యంత్రోద్ధారము :-

యంత్రోద్ధారం ప్రవక్ష్యామి <sup>1</sup>షోడశార్థషునో శృణు  
 త్రికోణం విలిఖేత్ పూర్వం షట్కోణం విలిఖేత్తతః॥  
 అష్టపత్రం లిఖేత్పద్మం తతః పార్ధివమండలం  
 తార వాగ్భవ తద్బీజాన్ త్రిషు కోణేషు విలిఖేత్ ॥  
 వేష్టయే తత్స్త్రిణవే నైవ త్రికోణం పూరితం యథా  
 షట్కోణేషు లిఖే ద్బీజం షట్కం హృల్లేఖయావృతం॥  
 చంద్ర బీజా ద్యష్టవర్ణాన్ అష్టారాజ్ఞే సమాలిఖేత్  
 ధారణా దస్యయంత్రస్య నానావిషవినాశనం॥

మొదట త్రికోణము గీయవలెను. పిదప షట్కోణము వ్రాసి, చుట్టూ అష్టదశములు వేసి, ఆ తర్వాత భూపురము వేయవలెను. ఓం, ఐం బీజాలను త్రికోణమందు నింపవలెను. త్రికోణమును ఓం కారముతో చుట్టవలెను. షట్కోణములందు క్లాం క్లిం క్లాం హ్రం హ్రీం హ్రూం బీజములను నింపవలెను. హ్రీం కారముతో దానిని చుట్టవలెను. అష్టదశములలో సాః దత్తాత్రేయాయ స్వాహా" అను ఎనిమిది అక్షరములను వరుసగా నింపవలెను. ఈ మహాయంత్రాన్ని ధరిస్తే ఎటువంటి మహావిషాలైనా హరించి పోవును.

## షడక్షరి :-

ఆదౌ ప్రణవ ముచ్చార్య శ్రీబీజం తదనంతరం  
 మాయాబీజం తతః పశ్చాత్కామబీజం తతఃపరమ్॥

భూవీజంతు తతః పశ్చాద్దత్తవీజం తతః పంమ్  
 అయం షడక్షరోమంత్రో <sup>1</sup>రహస్యస్తవ ఈరితమ్॥  
 లక్షసంఖ్యా పురశ్చర్యా తద్దశాంశేన తర్పణం  
 హవనం భోజనం కృత్వా తతః కార్యాని సాధయేత్॥

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లిం గ్లౌం ద్రాం—అనునది షడక్షర  
 మంత్రము. ఒక లక్షమంత్రజపము చేసిన సిద్ధించును. దశాంశ  
 తర్పణహోమభోజనాదులు అన్ని మంత్రములమాదిరిగానే చేయ  
 వలెను. “ఉత్తానితే కరతలే” అను శ్లోకముతో ధ్యానము  
 చేయవలెను.

ఈ మంత్రపూజాజపవిషయములో చిన్న అవరణ భేద  
 మున్నది తూర్పున లక్ష్మీనారాయణులను, దక్షిణమున పార్వతీ  
 పరమేశ్వరులను, పడమర రతీమన్మథులను ఉత్తరమున భూవరాహ  
 ములను అవరణలో నిలిపి ఉపాసించవలెను. ఇట్లు ఉపాసించిన  
 వానికి చక్రవర్తిపదవి లభించును. ఈ మంత్రము ను చ్చరించి  
 నంత మాత్రమున సర్వాభీష్టములు సిద్ధించును. ఈ మంత్రరహ  
 స్యము తెలిసినవాడు శ్రీమన్నారాయణు డొక్కడు మాత్రమే.

యంత్రోద్ధారము :-

యంత్ర మస్య ప్రవక్షామి త్రికోణం పూర్వమాలిఖేత్  
 షట్కోణం విలిఖే త్పశ్చాత్త్రికోణే ప్రణవం లిఖేత్॥  
 షట్కోణే మంత్ర మఖిలం తత్సంధి వ్యంగమంత్రకాన్  
 ఏత ద్యంత్రస్య మాహాత్మ్యం వేత్తి <sup>2</sup>హైహయనాయకః

---

1 రహస్యతే సమీరితం    2 సోహయనాయకః

మొదట త్రికోణము గీసి, ఆ తర్వాత షట్కోణము లిఖించి, ఆ త్రికోణమున 'ఓం' వ్రాయవలెను. షట్కోణముల మంత్రబీజాక్షరములన్నియు వ్రాసి, ఆ కోణమధ్యస్థానములలో అంగమంత్రాలు లిఖించాలి. ఈ యంత్రమహిమ తెలిసినందువల్లనే కార్తవీర్యార్జును డంతటివాడు సహస్రబాహువై నాడు ఈ మంత్రము సర్వార్థ సిద్ధిదమనుటలో సందేహము లేదు.

**ఏకాక్షరి :-**

దత్తాత్రేయ బీజమైన “ద్రాం” అనునది ఏకాక్షరి. సంసార దుఃఖాన్ని అది ద్రవింపజేస్తుంది దానిముందు ప్రణవమును (ఓం) చేర్చి జపించుట సంప్రదాయముగా వచ్చుచున్నది. వ్యాసప్రోక్తమైన “దాం” లేక “దం” అనుదానిని కొందరు ఉపాసించుట కలదు. ద్రాం బీజషట్కముతో న్యాసములు చేసి ఆ తర్వాత “యోగారూఢం....” అను శ్లోకముతో దత్తాత్రేయస్వామిని ధ్యానించవలెను. ఈ మంత్రమునకు సంబంధించిన యంత్రము అష్టదశ పద్మముతో కూడియుండి, దానిమధ్య దత్తబీజము “ద్రాం” యుండును. ఈ మంత్రాన్ని రి వేలు జపించిన సిద్ధించును. తర్పణ హావనాదులు అన్ని మంత్రముల మాదిరిగానే ఉండును.

**అష్టాక్షరి :-**

అష్టాక్షరమనుం వక్ష్యే <sup>1</sup>తద్బీజం తస్యనామకం

1 తద్బీజం క్రోం తతఃపరమ్-అనుపారాంతరము  
పరిశీలింపవలసి ఉన్నది.

నమఃపదసమాయుక్తం విదు రష్టాక్షరం మనుః  
 న్యాస ధ్యానాదికం సర్వం ఏకాక్షరమనోరివ  
 ఏకాక్షర మనోరివ యంత్ర మష్టదశాధికం  
 జపే దష్టసహస్రాణి పురశ్చరణసిద్ధయే

“ద్రాం దత్తా తేయాయనమః” అన్నది అష్టాక్షరీ మంత్రము. ఈ మంత్రమునకుకూడా ఏకాక్షరివలెనే తొలుత ఓంకారము చేర్చి జపించుట సంప్రదాయముగా వచ్చుచున్నది న్యాసధ్యానాదికములు ఏకాక్షరీ మంత్రము మాదిరిగానే చేయవలెను. ఈ మంత్రమునకు సంబంధించిన యంత్రము ఏకాక్షరీ మంత్రమువలెనే ఆష్టదశాధికము. ఈ మంత్రమును ఎనిమిది వేలు జపించిన మంత్రస్థియగును.

వింశత్యక్షరి :-

ఈ వింశత్యక్షరి మంత్రమునకే “విశ్వాదర్శమంత్ర” మని మరియొక పేరున్నది.

విశ్వాదర్శమనుం వక్ష్యే షోడశాక్షర మంత్రతః  
 నమః ప్రాక్ శ్రీవిష్ణవేతి వింశద్యర్ణాత్మకోమనుః

షోడశాక్షరీమంత్ర బీజముల తర్వాత “శ్రీ విష్ణవేనమః” చేర్చవలెనని కల్పము చెప్పుచున్నది. అప్పుడు మంత్రము “ఓం ఐం క్లాం క్లిం క్లూం హ్రాం హ్రీం హ్రూం సౌః దత్తాత్రేయాయ శ్రీవిష్ణవేనమః” అగును. కాని—

“వింశత్యర్ణమనుం వక్ష్యే షోడశాక్షరమంత్రతః  
 శ్రీవిష్ణవే సమాయుక్తో వింశత్యర్ణాత్మకోమనుః”

అను సారాంతరము కన్పించునున్నది. వివరములు దత్తా  
త్రేయ మంత్రకల్పములో మనము చూడవచ్చును. ఈమంత్రమును  
20 వేలు జపించిన మంత్రసిద్ధి యగును

**యంత్రోద్ధారము :-**

అధికం కించి దస్త్య త పశ్చా ద్వాదశపత్రకం  
అష్టార్ణపర్ణం నాస్త్యత్రకార్యం ద్వాదశపత్రకం

షోడశాక్షరీమరత్రమునకు సంబంధించిన యంత్రముకంటే  
ఈ మంత్రమునకు సంబంధించిన యంత్రానికి ఒక విశేషముంది  
ఆయంత్రానికంటే అధికంగా ఈ యంత్రంలో ద్వాదశపత్రకం  
ఉంటుంది. ఎనిమిది బీజాలపద్మం ఉండదు.

**అనుష్టుభమంత్రము :-**

దత్తాత్రేయ హరేకృష్ణ ఉన్మత్తానందదాయక  
దిగంబర మునే బాల పిశాచ జ్ఞానసాగర

అనునది అనుష్టుప్ మంత్రము. ఇది అన్ని మంత్రములకంటె పురా  
తన మైనది. సర్వమంత్రములకు ప్రాణమువంటిది ఒక్క పర్యా  
యము మంత్రమును స్మరించినంత మాత్రమున సర్వకార్యములు  
ఫలించును. ఈ మంత్రము మిగుల రహస్యమైనది. యోగ్యులైన  
వారికే దీనిని ఉపదేశింపవలయును.

“ద్వాభ్యాం ద్వాభ్యాం చతుర్భిశ్చ ద్వాభ్యాం ద్వాభ్యాం క్షమాత్పదైః  
సంబుద్ధ్యంతై ర్నామభిశ్చ పంచాంగన్యాస ఈరితః॥  
అని చెప్పటంవల్ల - దత్తాత్రేయహరే-కృష్ణ ఉన్మత్త - అనంద

దాయక-దిగంబరమునే-బాలపిశాచ - జ్ఞానసాగర-ఈరీతిగా కర  
 హృదయాది న్యాసములు చేయవలెను (ఈ విషయమున కొన్ని  
 పాఠభేదములు కన్పించుచున్నవి. అవి మంత్రకల్పములో చెప్ప  
 బడినవి). “మంత్రే ద్వాదశనామాని షడంగా న్యధ వాచరీత్”  
 అని కల్పములో చెప్పబడినది. “జప్యం వర్ణసహస్రకం” అనటం  
 వల్ల మంత్రములో ఎన్నిఅక్షరము లున్నవో అన్నివేలు (32వేలు)  
 మంత్రజపము చేసి తద్దశాంశము తర్పణాదులు చేయవలెను.

**యంత్రోద్ధారము :-**

త్రికోణ మధ్యకోణ షట్కోణ మష్టపత్రం తతఃపరం  
 ద్వాదశారం షోడశారం వింశత్యార మతఃపరః॥  
 ద్వాత్రింశద్దశపద్మం చ తతః త్రివలయం లిఖేత్  
 భూపురద్వితయం పశ్చా దష్టపత్రవిభూషితం॥  
 మహాయంత్ర మిదం పోక్తం దత్తాత్రేయస్యయోగినః  
 త్రికోణే విలిఖేత్ బీజం ప్రణవేనై వ వేష్టయేత్॥  
 లిఖే దష్టదశపద్మేఽప్యష్టాక్షర మనుకృమాత్  
 వేష్టయేత్ కామబీజేన పద్మమష్టదశం సుధీః<sup>1</sup>  
 ద్వాదశారే ద్వాదశార్ణం రమాబీజేన వేష్టయేత్  
 షోడశారే తు విలిఖేత్ షోడశాక్షరకం మనుః॥  
 కళాభిర్వేష్టయే త్సమ్యక్ షోడశార సరోరుహమ్  
 వింశత్యరాజే విలిఖే ద్వింశత్యక్షరమంత్రకం॥  
 వేష్టయే ద్భూమిబీజేన వింశత్యారసరోరుహం  
 ద్వాత్రింశద్దశపద్మే తు లిఖే దానుష్టుభంమనుః॥

హల్పిస్తు వేష్టయే త్సమ్యక్ ద్వాత్రింశద్దశపద్మకం  
మాలామంత్రం త్రివలయే వక్ష్యమాణం సమాలిఖేత్ ॥

వేష్టయే త్తత్త్రివలయం పాశాంకుశయుగేనవై  
భూపుర త్రితయే పశ్చాద్భూషీజాన్ విలిఖేద్దశ ॥

ఏవం యంత్రం లిఖిత్యాధ ప్రిణస్తాపన మాచరేత్  
వత్తాత్రేయస్యయంత్రాణాం దశాంగాని న సంతి హి  
ఏకాదశావతారోఽయం దశాంగా త్మావతారకః ॥

**పాఠాంతరము :-**

త్రికోణ మథ షట్కోణ మష్టపత్ర మతఃపరం  
ద్వాదశారం షోడశారం వింశత్యార మతఃపరం ॥

ద్వాత్రింశద్దశపత్రం చ తతస్త్రివలయం లిఖేత్  
భూపురం ద్వితయం పశ్చాద్దశేవజ్రివిభూషితం ॥

త్రికోణే విలిఖేత్ బీజం ప్రిణవేనైవ వేష్టయేత్  
షడక్షరం తు షట్కోణే మాయాబీజేన వేష్టయేత్ ॥

లిఖే దష్టదశేపద్మే అష్టాక్షరమనూత్తమం  
వేష్టయేత్ కామబీజేన పద్మ మష్టదశం సుధీః ॥

ద్వాదశారే ద్వాదశార్ణం రమాబీజేన వేష్టయేత్  
షోడశారే తు విలిఖేత్ షోడశాక్షరకం మనుం ॥

కళాభిర్వేష్టయేత్ సమ్యక్ షోడశారం సరోరుహం  
వింశత్యారే తు విలిఖేత్ వింశద్వర్ణాత్మకం మనుం ॥

వేష్టయేత్ రసబీజేన వింశత్యారం సరోరుహం  
ద్వాత్రింశద్దశపద్మే తు లిఖేత్ అనుష్టుభం మనుం ॥



హలభిర్వేష్టయేత్\* పద్మం త్రింశద్దశసమన్వితం  
 మాలామంత్రం తతోలిఖ్యాత్ అంతరే లేఖయోర్ద్వయో॥  
 తత్సర్వం వేష్టయేత్ పశ్చాత్ పాశాంకుశయుగేనవై  
 భూపురే విలిఖేత్ పశ్చాత్ చతుర్థాష్టాక్షరాన్ దశ॥

దిక్పాలబీజాన్ విలిఖేత్ ప్రాణస్థాపన మాచరేత్  
 జపం కుర్యాద్ది హవనంకుర్యాత్ బ్రాహ్మణభోజనం॥

గంధానులేపన వసన భూషణ తాంబూల దక్షిణైః  
 ఏవం కృత్వాభ్యర్చయంత్రం దత్తాత్రేయస్య యోగినః॥

వందారు జనమందారం వాంచితార్థ ఫలార్ణవం  
 భవారణ్య సుహదావ నిర్వాపణ బలాహకం  
 మహాఘోషారణం వుంసాం మహావ్యాధి నివారణం  
 మహాగ్రహోచ్ఛాటనం చ మహాశ్రేయస్కరం పరం

ఈ యంత్రపూజ, మంత్రజపంవల్ల మహాపాపములు నశించును. మహావ్యాధులు నివారణ మగును. గ్రహబాధలు తొలగును. వేయిమాట లెందుకు ? ఈ యంత్రమునకు సాటి మరొకటిలేదు. మాలామంత్రము :-

ఈ మంత్రము రహస్యాతిరహస్యమైనది. దశాక్షరీసహాయకమైనది (ఓం ఆం హ్రీం క్రోం ఐం క్లిం సౌః శ్రీం గ్లోద్రాం అనునవి దశబీజములు). సర్వపల్లవరూపకమైనది “ఏకఋరోచ్ఛా రణేనమాత్రేణాఖిలసిద్ధయః” ఓ ని పేర్కొనటంవలన ఒకవారూ మి మంత్రమును జపించిన అఖిలసిద్ధులు లభించును. ప్రతిదినం కనీసము పదిసార్లు జపించినను దత్తాత్రేయ ప్రసాదము లభించును.

ఇది మహాశక్తివంతమైన మంత్రము. “1జప్యం వర్ణశతం” అని ఈ మంత్రప్రమాణము. ఈ మంత్రములో ఎన్ని అక్షరము లున్నవో అన్ని వందలసార్లు మంత్రమును జపించిన అతడు దత్తాత్రేయనితో సమానుడగును. తర్పణాదులు అన్ని మంత్రముల మాదిరిగానే చేయవలెను. ఈ మంత్రము “మంత్రకల్పము” లో చెప్పబడినది. అక్కడ దీనిని చూడవచ్చును.

యంత్రములకు సంబంధించిన విశేషములు :-

ఏక ద్వి త్రి చతుష్పంచ షట్సప్తాభిరంగుళైః  
 ఏకాక్షరాత్ అష్టమంత్రయంత్రాణాం మాన మీరితం॥  
 పూజాయంత్రం మంత్రమయం పంచాగుళసమం మితం  
 సప్తావరణ దేవానాం తత్త ద్భావనయా యజేత్॥

యంత్రాంతరము :-

వృత్త షట్కోణాష్టత్రం త్రివృద్ధ్యచతురశ్రకైః  
 మండితం చ సమాలిఖ్య కుర్యాత్ ఆవరణార్చనం॥  
 సప్తావరణ సయుక్తం దత్తాత్రేయస్యయోగినః  
 పూజాయంత్ర మిదం ప్రోక్తం అపృష్టమపి తే మయా॥

ప్రసిద్ధమైన దత్తాత్రేయ మహామంత్రాలకు ఎనిమిదింటికి సంబంధించిన యంత్రాలు తయారుచేసుకోవా అనుకొన్నప్పుడు— వీటి రహస్యాలనూ, తయారుచేసేవిధానాన్ని గురుముఖతః తెలుసుకోవటం మంచిది. లేదా యంత్రనిర్మాణంలో సిద్ధహస్తులైనవారి ద్వారా వాటిని నిర్మించే విధానం గ్రహించటం ఉత్తమం.

అవదూతచింతన శ్రీగురుదేవదత్త.

---

1 సహస్రావృత్తి జపాత్ సిద్ధిర్భవతి - అని కూడా ప్రమాణం ఉన్నది.

# శ్రీ దత్తాత్రేయ మంత్రకల్పము

**ప్రాతః స్మరణము :-**

సాధకుడు తెల్లవారుఝామున బ్రాహ్మీముహూర్తంలో (గం 4½ కు) “ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త” అని స్మరిస్తూ నిద్ర లేచి, కాళ్ళు, చేతులు, ముఖము కడుగుకొని, అసనము పై కూర్చుండి పదకొండుసారులు (కనీసం మూడు పర్యాయములు) ఓంకారమున జపించవలెను. ఓమ్మ్మ్మ్మ్..... అని ఏంతసేపు శ్వాసన బంధించగలమో అంతసేపు ప్రణవమును ఉచ్చరించవలెను. ఎః ఉచ్చైస్వనముతో చేసిన అంతమంచిది. తనప్రక్కన ఎవరి ఉండి, ఆప్రణవ ముచ్చరించుచున్నట్లుగా తా నుచ్చరించు శబ్ద తనకే వినబడుస్థితికి వచ్చినప్పుడు ఆ ప్రణవోచ్చారము సక్రమముగా జరుగుతున్నట్లు గుర్తు. శబ్దము నాభీస్థానమునుండి బయలుదేరడీ వలెను ముందు ‘ఓమ్’ అని పెద్దగా ఉచ్చరించుచు, క్రమక్రమముగా....సన్నముగా .. మ్మ్మ్మ్....అని ఆపవలెను. ఇట్లు ఓంకార చేసినతర్వాత దత్తాత్రేయప్రాతఃస్మరణము చేయవలెను. స్తోత్ర చేయునప్పుడు తన శిరస్సు పైభాగమున(సహస్రారమున) తె అష్టదశపద్మ మున్నట్లు భావించి, దానిమధ్య నవరత్నఖచితక సింహాసనముపై చిరునవ్వుతో వరదాభయహస్తములతో, సర్వాభ భూషితుడై, ఏకముఖుడై దత్తాత్రేయుడు ఆసీనుడై యున్న భావించుచు, సద్గురుస్వరూపమే దత్తాత్రేయుని స్వరూపమని తలచుచు, (లేదా దత్తాత్రేయులవారి హృదయములో తన గురువును

ధ్యానము చేయవలెను. “సాధకః ప్రాతరుత్థాయ కృతశాచక్రియ  
స్మరేత్, ఆ తేయం బ్రహ్మరంద్రస్థం ద్విభుజం గురురూపిణం”  
అనునది ఇందుకు ప్రమాణము.

### దత్తాత్రేయ స్మరణము :-

ఓంకారం ప్రత్యగ్తానం పరబ్రహ్మస్వరూపిణం  
పరమాత్మాన మవ్యక్తం దత్తాత్రేయం స్మరామ్యహం॥  
అననూయాత్మజం చంద్రానుజం దుర్వాససోగ్రజం  
నారాయణం మహావిష్ణుం దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥  
మహాదేవం త్రినయనం భస్మోద్దూశితవిగ్రహం  
చిన్ముద్రితకరాంభోజం దత్తాత్రేయం భజామ్యహం॥  
త్రిమూర్తిం త్రిగుణం త్ర్యర్ణం త్రిశక్తిం త్రిస్వరం త్రికం  
త్రికోణాంతర్పిందురూపం దత్తాత్రేయం భజామ్యహం॥  
బిందుత్రికోణవట్కోణం దత్తాత్రేయస్వరూపకం  
సహ్యాశాయిన మాత్రేయ మవధూతం నమామ్యహం॥  
విష్టోరంశావతారం చ శ్రీదత్తం స్మర్త్వగామినం  
శ్రీదత్తం యోగినం వందే హ్యవ దూతస్వరూపిణం॥  
నిత్యం గంగాంభసి స్నానం భిక్షా చ కషలాలయే  
మాతులింగపురే నిద్రా స్మృత స్పన్నిధికృత్పదా॥

ఈ స్తోత్రము చదివి “అవధూత చింతన శ్రీగురుదేవదత్త”  
అని పెద్దగా ఉచ్చరింపవలెను. సహస్రారమున ఉన్న దత్తా  
త్రేయుని పాదపద్మములనుండి ప్రవించు అమృతధారలు శరీరము

నంతటిని తడుపుచున్నట్లు భావించుచు, ఐదునిమిషము లా ధ్యానమున, నిశ్చలముగా అట్లే యుండవలెను. ఆ తర్వాత ఈ క్రింది స్తోత్రములు పఠించవలెను.

**శ్రీపాదాష్టకము :-**

వేదాంతవేద్యో వరయోగిరూపం  
 జగత్ప్రకాశం సురలోకపూజ్యం  
 ఇష్టార్థసిద్ధిం కరుణాకరేశం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥  
 యోగీశరూపం పరమాత్మవేషం  
 సదానురాగం సహకార్యరూపం  
 వరప్రసాదం విభుదై కసేవ్యం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥  
 కాషాయవస్త్రం కరదండధారిణం  
 కమండలుం పద్మకరేణశంఖం  
 చక్రం గదా భూషిత భూషణాఢ్యం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥  
 భూలోకసారం భువనై కనాథం  
 నాథాధినాథం నరలోకనాథం  
 కృష్ణావతారం కరుణాకటాక్షం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥  
 లోకాభిరామం గుణభూషణాఢ్యం  
 తేజోమునిశ్రేష్ఠ మునిర్వరేణ్యం

సమస్త దుఃఖాని భయాని శాంతం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥

కృష్ణాసుతీరే వసతి ప్రసిద్ధం  
 శ్రీపాదశ్రీవల్లభయోగమూర్తిం  
 సర్వైర్జనై శ్చింతిత కల్పవృక్షం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥

మంత్రాబ్ధిరాజం యతిరాజపూజ్యం  
 త్రైలోక్యనాథం జనసేవ్యనాథం  
 ఆనందచిత్తం అఖిలాత్మతేజం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥

మంత్రానుగమ్యం మహానిర్వితేజం  
 మహాత్ ప్రకాశం మహాశాంతమూర్తిం  
 త్రైలోక్యచిత్తం అఖిలాత్మ తేజసం  
 శ్రీపాదరాజం శరణం ప్రపద్యే॥

శ్రీపాదాష్టక మిదం పుణ్యం ప్రాతరుత్తాయ యః పఠేత్  
 కోటిజన్మకృతం పాపం స్మరణేన వినశ్యతి॥

**శ్రీసరసింహసరస్వతీశ అష్టకం :-**

ఇందుకోటి తేజకీర్ణ సింధు భక్తవత్సలం  
 నందనాత్రి సూను దత్త మిందిరాక్ష శ్రీగురుం  
 గంధమాల్య అక్షతాది బృంద దేవవందితం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

మోహపాశ ఆంధకార జాతదూర భాస్కరం  
 ఆయతాక్ష పాహి శ్రీయ వల్లభేశనాయకం  
 సేవ్యభక్తబృంద వరద భూయో భూయో నమామ్యహం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

చిత్తజాత వర్గషట్క మత్తవారణాంకుశం  
 సత్య(త్వ)సార శోభితాత్మ దత్త శ్రీయవల్లభం  
 ఉత్తమావతార భూతకర్తృభక్తవత్సలం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

వ్యోమ వాయు తేజ ఆప భూమి కర్తృ మిశ్వరం  
 కామక్రోధ మోహరహిత సోమసూర్యలోచనం  
 కామితార్థదాతృ భక్తకామధేను శ్రీగురుం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

పుండరీక ఆయతాక్ష కుండలేందుతేజసం  
 చండదురిత ఖండనార్థ దండధారి శ్రీగురుం  
 మండలీకమౌళి మార్తాండ భాసితాననం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

వేదశాస్త్రస్తుత్యపాద మాదిమూర్తి శ్రీగురుం  
 నాదబిందుకళాతీత కల్పపాద సేవ్యయం  
 సేవ్యభక్తబృంద వరద భూయో భూయో నమామ్యహం  
 వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

అష్టయోగ తత్త్వనిష్ఠ తుష్ట జ్ఞానవారిధిం  
 కృష్ణవేణీతీరవాస పంచనదీ సంగమం

కష్టదైన్యదూర భక్తుష్ట కామ్యదాయకం  
వందయామి నారసింహ సరస్వతీశ పాహి మాం॥

నారసింహ సరస్వతీశ నామమష్టమౌక్తికం  
హర కృత్య శారదేన గంగాధరాఖ్యస్యాత్మజం  
ధారుణీశ దేవదీక్ష గురుమూర్తి తోషితం  
పరమాత్మానంద శ్రేయ పుత్రహేత్రదాయకం॥  
నారసింహసరస్వతీశ అష్టకం చయః పఠేత్  
ఘోరసంసారసింధు తారణాఖ్యసాధనం  
సారజ్ఞాస దీర్ఘ ఆయు రారోగ్యాదిసంపదాం  
చారువర్గ కామ్యలాభ నిత్యమేవ యః పఠేత్ ॥

శ్రీదత్తాత్రేయ ప్రాతఃస్మరణ :-

ప్రాతః స్మరామి కరుణావరుణాలయం తం  
శ్రీదత్త మార్తవరదం వరదండహస్తం  
సంతం (సంతతం) నిజార్తి శమనం దమనం వినీత  
స్వాంతర్గతాఖిలమలం విమలం ప్రశాంతం॥

ప్రాత ర్భజామి భజ దిష్టవరప్రదం తం  
దత్తం ప్రసాదసదనం వరహీరదం తం  
కాంతం ముదాత్రితనయం భవమోక్షహేతుం  
సేతుం వృషస్య పరమం జగదాదిహేతుం॥

ప్రాత ర్నమామి ప్రయతోఽనసూయా  
పుత్రం స్వమిత్రం యమితోఽనసూయాః



భూయాంస ఆపాస్త (ఆపాస్త) మిహార్తబంధుం

కారుణ్యసింధుం ప్రణమామి భక్త్యా॥

లోకత్రయగురో ర్యస్తు శ్లోకత్రయ మిదం పఠేత్

శ్రీదత్తాత్రేయదేవస్య తస్యసంసారభీః కుతః?

(ఇతిశ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీస్వామి విరచితం శ్రీదత్తా త్రేయ

ప్రాతఃస్మరణస్తోత్రం సంపూర్ణం)

ప్రాణాయామము :-

పరనానంతరము “శ్రీదత్త శ్మరణం మమ”, “అవదూత చింతన శ్రీగురుదేవదత్త” అని ఉచ్చరించి, 10 పర్యాయములు ప్రాణాయామము చేయవలెను.

ప్రాణాయామంలో 1 పూరకం (ఓం ఓం....అని 8 సార్లు ఉచ్చరించటానికి పట్టినంతకాలం గాలిని మెల్లగా లోపలికి వీల్చటం) 2 కుంభకం (ఓం ఓం ఓం....అని 3వ సార్లు ఉచ్చరించటానికి పట్టేకాలం గాలిని లోపల నిలపటం) 3 రేచకం (ఓం ఓం....అని 16 సార్లు ఉచ్చరించటానికి పట్టేకాలం గాలిని బయటికి వదలటం) అనేవి మూడు ఉంటాయి. ఈ సమయం మొదట ఎక్కువ నిపిస్తే సగానికి తగ్గించి-క్రమంగా ఎక్కువచేస్తూ పోవచ్చు. మనస్సును స్థిరపరచుకొనుటకు ప్రాణాయామము ముఖ్యము.

కన్నుమూసి తెరచిన కాలమును మాత్రాకాలమని అంటారు బ్రహ్మానందసరస్వతీస్వామివారి ఆభిప్రాయప్రకారము మాత్రా అంటే ఒకసెకండు. ప్రాణాయామము 12 మాత్రాలకాలమైనచో లఘు

వనబడును. దీనివలన స్వేదదోషం నశిస్తుంది. 24 మాత్రల కాలమైన మధ్యమము—దీనివలన వేపఘోషము (కంపమునకు సంబంధించిన దోషము) నశించును. 36 మాత్రల కాలమైన ఉత్తమము దీనివలన విషాదదోషము నశించును. ఈ ప్రాణాయామంచేసేవాడికి ధ్వస్తి, ప్రాప్తి, సంవిత్తు, ప్రసాదము అనే నాలుగుదశలు కలుగుతాయి. ధ్వస్తి అనే దశలో మనస్సు పరిపక్వమై ఇష్టానిష్టములైన పుణ్యపాపకర్మలను ఉన్నీలిస్తుంది. ప్రాప్తి అనే దశలో ఐహికాముష్మికకామము లన్నీ లభిస్తాయి. సంవిత్ అనే దశలో దూరమందున్నవాటిని, కనిపించకుండా ఉండేవాటిని, అతీతానాగతములనూ సర్వం తెలుసుకొనే స్థితి కలుగుతుంది. ప్రసాద మనే నాలుగవదశలో ఇందిరియా లన్నీ స్వాధీనంకావటం వల్ల ఆత్మనిష్ట కలిగి బ్రహ్మానందం చేకూరుతుంది.

ఈ ప్రాణాయాయం లఘువు, మధ్యమం, ఉత్తమం అని మూడువిధాలు. 8 సెకండ్లపూరకం 32 సెకండ్లకుంభకం 16 సెకండ్లు రేచకమైతే అది లఘుప్రాణాయామం. పూరకం 12 కుంభకం 48 రేచకం 24 సెకండ్లు అయితే అది మధ్యమం. పూరకం 16 కుంభకం 64 రేచకం 32 సెకండ్లు అయితే అది ఉత్తమప్రాణాయామం. ఈ ఉత్తమ ప్రాణాయామస్థితిని చేరుకొంటే సాధకుడు పైనిచెప్పిన నాలుగదశలను అందుకొంటాడు దత్తాత్రేయ సంప్రదాయము లో ఈ ప్రాణాయాయమునకు ప్రముఖస్థానమున్నది. 12 ప్రాణాయాయములు చేసిన ఒకధారణ అవుతుంది. రెండుధారణలు యోగ మనబడుతుం దని యోగశాస్త్రం చెబుతున్నది. ఈ యోగంవల్ల పాపాలన్నీ నశించటమేకాక మనస్సు నిశ్చలమై

అత్మదర్శన మౌతుంది. ఈ యోగ ప్రక్రియకు సంబంధించిన రహస్యాలను సంప్రదాయవిజ్ఞులనుండి తెలుసుకొని యోగాభ్యాసము, చేయవలెను.

మూడుసార్లు (కనీసము) పైనిచెప్పిన విధంగా ప్రాణాయామం చేసిన తరువాత ఐదునిమిషములు ప్రశాంతంగా కళ్ళుమూసుకొని, నిశ్చలంగాఉండి, అతర్వాత గురుగాయత్రి లేదా దత్తగాయత్రిని 10 పర్యాయములు జపించాలి

**గురుగాయత్రి :-**

ఓం దత్తాత్రేయాయ విద్మహే గాయత్రీశాయ  
ధీమహి తన్నో గురుః ప్రచోదయాత్ ॥

**దత్తగాయత్రి :-**

ఓం దిగంబరాయ విద్మహే అవధూతాయ  
ధీమహి తన్నో దత్తః ప్రచోదయాత్ ॥

**దత్తగాయత్రి పాఠాంతరములు :-**

1) ఓం అవధూతాయ విద్మహే అత్రిపుత్రాయ  
ధీమహి తన్నో దత్తః ప్రచోదయాత్ ॥

2) ఓం అనసూయాయ విద్మహే అత్రిపుత్రాయ  
ధీమహి తన్నో దత్తః ప్రచోదయాత్ ॥

ప్రాతఃస్మరణానంతరం సాధకుడు వెంటనే ఆసనంమీ నుంచిలేవక, ఒక అయిదు నిమిషాలసేపు కళ్ళుమూసుకొ సహస్రారంలో నెలకొనియున్న దత్తాత్రేయుణ్ణి ధ్యానించి అ తర్వా లేవాలి.

## మంత్రకల్పము

జపవిధానము :-

మంత్ర మనగా - “మ” మననము చేయువారిని, ‘త్ర’- (త్రాణము) కాపాడునది అని అర్థము. జప మనగా - ‘జ’-జన్మ విచ్ఛేదము చేయునది, ‘ప’ - పాపములను నాశనము చేయునది అని అర్థము. మంత్రజపమువలన మన శరీరములో నాడిస్పందనము కలిగి, మహాశక్తి ఉద్భవించును. శరీరమునకు ఉత్తేజము కలిగి, బుద్ధి వికసించును. మానసిక ప్రశాంతి లభించును. జన్మార్జిత పాపములన్నియు నశించును.

గురువునుండి మంత్రదీక్ష పొందినవాడు, శుచియై, ఒక ఏకాంత ప్రశాంత ప్రదేశములో కూర్చుండి, ఏకాగ్రనిష్ఠతో మంత్రమును జపించవలెను. కాష్ఠాసనమున కూర్చుండి జపము చేసినచో దుఃఖము, యశోహాని, ఋణబాధ కలుగును. రాతిపై కూర్చుండి చేసినచో వ్యాధి సంభవించును. దర్భాసనమున చేసినచో వశీకరణము, పాపనాశనము, రోగవిముక్తి - వస్త్రముపై చేసిన దారిద్ర్యము కలుగును. “కృష్ణాజినే జ్ఞానసిద్ధి ర్మోక్షసీ వ్యాఘ్రిచర్మణే, కుశాసనే యోగసిద్ధి స్సర్వసిద్ధిస్తు కరణశే” అని శాస్త్రము చెబుతున్నది. దర్భాసనము, చిత్రాసనము పీటపై వేసుకొని జపముచేయుట మంచిది. మృగాజినం లేదా వ్యాఘ్రాజినం ఉత్తమోత్తమములు.

“అంగుష్ఠేతు మోక్షార్థీ తర్జనీ ధనవర్ధనీ

మాధ్యమాంగుశ్యం విద్యాస్త్రీ మరణం అనామికం తథా  
కనిష్ఠాఽకర్షణం చైవ శత్రైతే జపలక్షణం”

అని జపముచేయు విధానము చెప్పబడినది. జపము చేయు  
నప్పుడు చేతికొనలతో లెక్కించిన ఏకగుణఫలితము, వ్రేళ్ళకణుపు  
లతో లెక్కించిన దశగుణఫలితము లభించును. ఉంగరపువ్రేలు  
మధ్యకణుపుమొదలుకొని ప్రదక్షిణముగా అన్నివ్రేళ్ళ కొనలమీదుగా  
చూపుడువేలు మూలమువరకు లెక్కించిన పదియగును. ఇట్లు కణుపుల  
ద్వారా లెక్కించుట శ్రేష్ఠము. శంఖములు, మణులు గల మాలలో  
చేసినఫలము శతగుణము, పగడపుచండతో చేసిన సహస్రఫలము,  
ముత్యాలహారంతో చేసిన పదిలక్షలరెట్లు ఫలితము వచ్చును.  
స్ఫటికమాలతో చేసిన పదిలక్షలరెట్లు ఫలము, తులసిపూసలతో,  
రుద్రాక్షలతో, దర్భగ్రంథులతో చేసినమాలతో జపించిన బహు  
పుణ్యము లభించును.

సాధకుడు అసనమున-సుఖాసీనుడై నిశ్చలముగా, సీతారుగా  
కూర్చుండి, మాటవలన ధ్వనిరాకుండా జపము చేయవలెను. జప  
మాలను వస్త్రముతో కప్పి జపము చేయవలెను. బొటనవ్రేలు, మధ్య  
వ్రేలుమధ్య, మేరుపూసను ప్రక్కకు తప్పించి మాల త్రిప్పవలెను.  
జపమాలకు, తర్జని తాకరాదు. మేరుపూస దాటునట్లు పూసలను  
త్రిప్పరాదు. మేరుపూసను ప్రక్కకు తప్పించవలెను. ప్రాణాయా  
మము మూడుసార్లు చేయుటవలన మేరుపూస దాటుటవలన వచ్చు  
పాపము నశించును. ప్రాతఃకాలమున బొడ్డుదగ్గర, మధ్యాహ్న  
కాలమున హృదయసమీపమున, సాయంకాలమున ముఖసమీప  
మున మాలను ధరించి జపము చేయవలయు నని శాస్త్ర నియమము.

నిత్య విధిగా మంత్రోపాసన చేయు సాధకుడు నిత్య జప సాధనకై ఒక శాశ్వతమైన ప్రదేశము నెన్నుకొని, ప్రతిదినము అచ్చటే కూర్చుండి జపము చేయవలెను. తరచుగా జపముచేయు ప్రదేశములను మార్చరాదు. జపము చేయుటకుగాను నిర్దిత ప్రదేశమునకు పోయి, చేతిలో నీళ్ళుపోసుకొని 12 సార్లు అభిమంత్రించి జపము చేయుచోట చల్లవలెను. తర్వాత “అస్త్రియఫట్” అని మళ్ళీ నీళ్ళు చల్లి “ఫట్” అని ఆస్థలాన్ని దర్పలతో కొట్టి, “కవచాయహుం” అని తిరిగి నీళ్ళుచల్లి, కూర్మాకారంగా చేతివేలితో ఆ ప్రదేశంలో వ్రాయాలి ఆ తర్వాత 1 ఆధారశక్తినమః 2 కూర్మాయనమః 3 అనంతాయనమః 4 వరాహాయనమః 5 పృథివ్యేనమః 6 సుధార్ణవాయనమః 7 నవరత్నద్వీపాయనమః 8 స్వర్ణశైలాయనమః 9 నందనవనాయనమః 10 కల్పవృక్షేభ్యోనమః 11 రత్నభూమికాయనమః 12 స్వర్ణప్రాకారాయనమః 13 రత్నసుంఠసాయనమః 14 స్వర్ణవేదికాయనమః - అని అసనదేవతను అక్షతలతో పూజింపవలెను.

ఆ తర్వాత దర్శాసనం గాని, చిత్రాసనం గాని. కంబళిగాని వీటపై పరవాలి “ఫట్” అని మళ్ళీ జలం ఆ అసనంమీద చల్లాలి. “సైః ఆధారశక్తి కమలాసనాయ నమః” అని నమస్కరించి, కూర్చుంటే, ఉత్తరంగాగాని ముఖంపెట్టి కూర్చోవాలి

“పృథ్వీ త్వయా ధృతా లోకా దేవి త్వం విష్ణునాశ్చేధృతా  
త్వం చ ధారయ మాం దేవి పవిత్రం కురు చాసనే॥

అని భూదేవిని ప్రార్థించి, అసనం నాలుగు దిశలనూ “ఓం గం

గణేశాయనమః, ఓంసం సరస్వత్యైనమః ఓందుం దుర్గాయై  
నమః, ఓంక్షం క్షేత్రపాలకాయనమః” అంటూ అక్షతలుచలి  
పూజించాలి.

“ఓం మణిధారిణీ, ప్రిజణి, శిఖరిణీ, సర్వలోకవశంకరి, హుం  
ఫచ్ఛ్వాహా” అని జుట్టు ముడివేసుకోవాలి. ఆతర్వాత “త్రిఖండ  
ముద్ర” వేయాలి

“అఖండ మండలాకారం విశ్వం వ్యాప్య వ్యవస్థితం  
త్త్రైలోక్యం మండితం యేన మండలం తత్సదాశివం॥”

“ఐం వ్యాప్తమండలాయై నమః” అని నమస్కరించి ఈక్రింది  
“కారికాష్టకం” చదవాలి.

ద్వారశ్రీ స్సర్వదా పాతు దేహశీ పాతు మాం సదా  
శంఖపద్మనిధీ రక్షాం కురుతా మర్థసిద్ధయే॥

గణనాథ స్సదా పాతు దుర్గా మాం పరిరక్షతు  
వటుకః క్షేత్రపాలశ్చ రాజరాజేశ్వరోఽవతు॥

పరాశంభు స్సదా పాతు లలితా జన్మహేతుకః  
జాతా సంవిన్మయీ యస్మా జ్ఞాతవేదా స్స పాతు మాం॥

కాదివిద్యా యతో జాతా స చిక్లీత స్సదాఽవతు  
వాణీలక్ష్మీ సదా రక్షాం కురుతా మర్థసిద్ధయే ॥

శృంగేరిభట్టభారత్యై రేణుకా చ సదాఽవతు  
ఏతశ్చాత్ర స్థితా స్సర్వా రక్షాం కుర్వంతు సర్వదా॥

ఇంద్రో రక్షతు మాం పూర్వే అగ్నేయ్యా మగ్నిదేవతా  
యామ్యే యమ స్సదా పాతు నైర్మత్యాం నిర్మతిశ్చ మాం॥

పశ్చిమే వరుణః పాతు వాయవ్యాం వాయుదేవతా  
 ధనద శోచిత్ర రే పాతు చై శాన్యా మీశ్వరో విభుః॥  
 ఊర్ధ్వం ప్రజాపతిః పాత్వధస్తా చ్చానంతదేవతా  
 వాస్తూనా మధిపో బ్రహ్మ స్రష్టా రక్షతు సర్వతః

ఆ తర్వాత పాపశమనార్థం ఇట్లా చదవాలి -

దేవ త్వత్ప్రకృతం చిత్తం పాపాక్రాంత మభూ న్మమ  
 తన్నిస్సరతు చిత్తాన్మే పాపం హుం ఫట్సు తే నమః  
 సూర్య స్సోమో యమః కాలో మహాభూతాని పంచ చ  
 ఏతే శుభాశుభ స్యేహ కర్మణో నవసాక్షిణః॥

ఈ క్రింది శ్లోకాన్ని చదివి, నమస్కారం చేసి, “భైరవాఙ్గ”తీసు  
 కోవాలి.

అతితీక్షణమహాకాయ కల్పాంతదహనోపమ  
 భైరవాయ నమస్తుభ్యం అనుజ్ఞాం దాతు మర్హసి॥

తదుపరి ఆచమానం, ప్రాణాయామము చేసి సంకల్పంచెప్పకోవాలి-

“...మమకుటుంబస్య, క్షేమ సైర్య విజయ అభయ ఆయు  
 రారోగ్య ఐశ్వరాభివృద్ధిద్వారా ధర్మార్థ కామ మోక్ష చతుర్విధ  
 పురుషార్థ ఫలసిద్ధ్యర్థం, శ్రీదత్తాత్రేయ పరదేవతా ముద్దిశ్య శ్రీదత్తా  
 త్రేయ పరదేవతా ప్రీత్యర్థం శ్రీదత్తాత్రేయహృదయ, పూర్వమాల,  
 పూర్వకవచ, ఉత్తర హృదయ, ఉత్తరమాలా, ఉత్తరకవచ,  
 పుజర, ఉపనిషద్వయ, సహస్రనామస్తోత్ర; అష్టోత్తర శతనామ  
 స్తోత్ర, స్తవరాజపారాయణసహిత శ్రీదత్తాత్రేయ మహామంత్రజపం  
 కరీష్యే” అని నీళ్ళు తాకాలి -



గురుర్బ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః  
గురుస్సాక్షాత్ పరం బ్రహ్మ తస్మై శ్రీగురవే నమః

అని గురువును సంస్మరించుకొని నమస్కారం చేయాలి.

ఓం గణానాం త్వాగణపతిగ్ం హవामహే  
కవిం కవీనా ముపమశ్రవస్తమం  
జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్పత  
అనశ్చుణ్విన్నూతిభి స్సీద సాధనమ్॥

అని గణపతిని ప్రార్థించాలి -

అపక్రామంతు భూతాని పిశాచా స్పర్వతో దిశం  
యాశ్చాత్ర నివసంత్యన్యదేవతా భువి సంస్థితాః ॥  
అపనర్పంతు తే భూతా యే భూతా భువి సంస్థితాః  
యేభూతా విఘ్నకర్తారస్తే నశ్యంతు శివాజ్ఞయా॥

అని చెప్పి, ఎడమపాదముతో భూమిని మూడుసార్లు కొట్టవలెను.  
కోపదృక్కులతో నాలుగుదిశలూ పరికించవలెను.

సముద్రమేఘే దేవి పర్వతస్తనమండలే  
విష్ణుపత్ని నమస్తుభ్యం పాదస్పర్శం క్షమస్వ మే॥

అని భూమిని క్షమాపణ వేడి, నమస్కరించవలెను.

ధూమధ్వజం మహాభుజం స్వాహానాథం సురేశ్వరం  
ప్రాకారరూపతో వ్యాప్తం మహావహ్నిం విచింతయే ॥

ఓం నమో భగవతే మహాజ్వాలాయ, మేషవాహనారూఢాయ,  
ధూమధ్వజాయ, స్వాహాప్రియాయ, సర్వదేవతాZZరాధ్యాయ

నిరుపమ విభవాయ, దివ్యమంగళ విగ్రహాయ, సర్వదేవతా  
గ్రగణ్యాయ, వహ్నయే, ఓం హ్రీం శ్రీం ప్రాకారరూపేణ సర్వతోఽవ  
స్థాయ, మాం రక్ష రక్ష, మహోపద్రవం నాశయ, నాశయ, ఓం  
హ్రీం హుం ఫట్ స్వాహా॥

ఈ విధంగా ప్రాకారత్రయాన్ని తనచుట్టూ క్షణంలో నిర్మిం  
చుకొన్నట్లు భావించాలి—

ఓం సుదర్శన సర్వదిశో బంధ బంధః, సర్వతో మాం రక్ష  
రక్ష, మామకా నశేషాన్ రక్ష రక్ష॥

ఇట్లా సుదర్శనమంత్రంతో దిగ్బంధనం చేసి, ఆ తర్వాత  
“భద్రం కర్తేభిః, “సహనావవతు “ఇత్యాది శాంతి మంత్రాలు చదివి  
“శ్రీ దత్తాత్రేయ పూర్వహృదయం” మొదలైన మంత్రాలను క్రమంగా  
ఙఠించి, శ్రీదత్తాత్రేయాపరాధ క్షణాపణస్తోత్రముతో మంత్రాను  
ష్ఠానివిధిని పూర్తి చేయాలి.

అట్లాకాక, జపం, పూజ ఒకేసారి చెయ్యాలనుకునేవాళ్ళు  
సుదర్శనమంత్రంతో దిగ్బంధనం చేసినతరువాత “ఓం హ్రీం” అని  
దీపాన్ని వెలిగించి, గంధ పుష్పాక్షతలతో దాన్ని పూజించాలి. “రం”  
అని ఉచ్చరించి, దీపశిఖను రెండుచేతులతో అద్ది, “ఓం ఘోరాయ,  
ఘోరతమాయ, మహారౌద్రాయ, వీరభద్రాయ, జ్వాలామాలినే, సర్వ  
దుష్టోప సంహర్త్రే హుం ఫట్ స్వాహా” అని ఆ తేజస్సును ఆత్మకు  
అర్పించినట్లు భావించాలి, “ఓం హుం ఫట్ స్వాహా” అని పలుకుతూ  
రెండుచేతులతో దీపప్రకాశాన్ని అద్ది ముఖానికి తాకిం

చాలి. “ఓం రక్ష రక్ష స్వాహా” అని హృదయాన్ని స్పృశిం  
చాలి. తర్వాత కలశారాధనం, వీరపూజ, ప్రాణప్రతిష్ఠాపనం  
మొదలయినవి యధాక్రమంగా చేయాలి దత్తాత్రేయపూజాకల్పంలో  
ఆ విధానమంతా వివరించబడింది. అక్కడ గమనించవచ్చు,

దత్తాత్రేయ మంత్రజపవిధిలో ఒకక్రమం ఉంది. ఆక్రమాన్ని  
సాధకులు తప్పనిసరిగా పాటించవలసిఉంటుంది.

హృదయం ప్రజపే దాదౌ పూర్వమాలాం పఠే త్త తః  
పూర్వవర్మ చ సంజప్య దత్తాత్రేయస్య యోగినః॥  
దత్తాత్రేయః నూన్ జప్త్వా హృదయం ఉత్తరం పఠేత్  
పఠే దుత్తరమాలాం చ కవచం పంజరం తతః  
ఉపనిషద్వయం పశ్చాన్నామ్నాం సహస్రకం పఠేత్  
నామ్నా మష్టోత్తరశతం పఠే ద్దత్తస్యయోగినః ॥  
స్తవరాజం పఠే త్పశ్చా దపతాధస్తవం పఠేత్  
షడంగం చ వునర్నస్య ధ్యాత్వా దేవం సుసాధకః

ముందుగా దత్తాత్రేయహృదయం, తర్వాత పూర్వమాల, పూర్వ  
కవచం పఠించాలి. తర్వాత గురూపదిష్టమంత్రాన్ని - కనీసం నూట  
ఎనిమిది పర్యాయాలైనా జపించాలి ము త్త్రదేవతే మంత్రరూపం  
దాల్చిందనీ, మంత్రం మంత్రాధిదేవత, గురువు తాను ఒక్కటేనన్న  
మానసికస్థితి పొంది చేసేజపం ఉత్తమోత్తమమైంది జపానికి  
ఏకాగ్రత ప్రధానం.

- మంత్రజపం 1 వాచికం (పైకి వినిపించేటట్లు చేయటం)  
2 ఉపాంశువు (పెదిమలు కదుపుతూ పైకివినబడకుండా చేయటం)

3 మానసికం (పెదవులు కదపకుండా చేయటం) అని మూడు విధాలు. మానసికజపం శ్రేష్ఠమైంది. 244-53

25-00  
 ప్రతి మంత్రానికి "అస్యశ్రీ....ఋషిః....ఛందః....దేవతా...."  
 NID 3

అని ఉంటుంది. "అవిదిత్వా ఋషిః ఛందందై ఋతం యోగమేవ చ" అని ఋషి, దేవతా, ఛందస్సు, వినయోగములను తెలియకుండా మంత్రం పఠిస్తే ప్రయోజనం లేకపోగా - పైగా మహాపాపం వస్తుంది. "ఫలానామంత్రాన్ని దర్శించి, ఈ లోకానికి ప్రసాదించిన ఫలానా ఋషి అని ఆ ఋషిని కృతజ్ఞతా పూర్వకముగా తలచుకొనేటప్పుడు ఆఋషిని గౌరవపూర్వకంగా శిరస్సున ధరిస్తున్నా"నని భావించి శిరస్సుమధ్య భాగాన్ని కుడిచేత్తో స్పృశించాలి, ఆ మంత్రము ఏ ఛందస్సుకు సంబంధించిందో ఆ ఛందస్సు మనకు తెలుపుతుంది. బృహతీ, జగతీ, పంక్తి, అనుష్టుప్, గాయత్రీ ఇత్యాదిగా ఎన్నో ఛందస్సు లున్నాయి. "ఛందః" అన్నప్పుడు మనం మనముఖాన్ని తాకాలి. మంత్రాదిష్ఠాన దేవతారూపాన్ని ధ్యానిస్తూ "అదేవతమ హృదయస్థము చేయుచున్నా"నని భావించుచు, దేవతపేరు ఉచ్చరించేటప్పుడు మనహృదయాన్ని స్పృశించవలెను.

Accno. 24463

మంత్రానికి బీజము, శక్తి, కీలకము అనే మూడు, ప్రధానాంశములున్నవి. మట్టివిత్రనంలో కొమ్మలు, రెమ్మలతో కూడిన బ్రహ్మాండమైన మట్టిచెట్టు సూక్ష్మరూపంగా ఇమిడిఉన్నట్లు, ఆ మంత్రబీజంలో సమస్తమైన బ్రహ్మాండం సూక్ష్మంగా ఇమిడి ఉంటుంది, "బీజ" మన్నప్పుడు గుహ్యంగాన్ని తాకాలి. "శక్తి" అన్నప్పుడు పాదాలు తాకాలి. "కీలక"మన్నప్పుడు నాభీస్థానాన్ని

తాకాలి. [ఇట్లు గాక బీజ మన్నప్పడుముఖభాగం యావత్తు అన్ని వ్రేళ్ళతో తెరిచి చూపించటం, శక్తి అన్నప్పడు అన్నివ్రేళ్ళను ముడిచి నాభిని స్పృశించటం, కీలక మన్నప్పడు అన్నివ్రేళ్ళను ముడిచి కంఠాన్ని స్పృశించటం మరొక సంద్రదాయం. ఎవరి గురుసంప్రదాయాన్ని అనుసరించి వాళ్ళు ఆవిధంగా ఆచరించాలి] “కీలక” మంటే తాళపుచెవి అని అర్థం. మంత్ర మనే పెట్టెను తెరవడానికి ఉపయోగించే తాళపుచెవి అన్నమాట - కీలక మంటే. ఇది మంత్రానికి ఆయువుపట్టు. ఇక “జపే వినియోగః” అన్నప్పడు ఉద్ధరిణ నీళ్ళలో అనామికను ముంచాలి. ఇట్లా అనడానికి ముండ్లు ఏ కోర్కెతో మనం జపంచేస్తున్నామో దాన్ని సంకల్పించాలి. ఇష్ట కామ్యార్థ సిద్ధికోసమైతే “ఇష్ట కామ్యార్థ సిద్ధ్యర్థ” మనీ, వ్యాధి నివారణ కోసమైతే “వ్యాధి నివారణార్థ” మనీ ఇత్యాదిగా సంకల్పించిచెప్పాలి. సంకల్పవిహీనమైన జపం నిష్ఫలం. నిష్కామంగా జపంచేసేటప్పుడ కూడా “శ్రీ దత్తాత్రేయ ప్రీత్యర్థే (ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే) అనియోన చెప్పాలి.

తర్వాత నిర్లిప్తబీజాలతో కరహృదయాది న్యాసములు చే “భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః” అని దిగ్బంధనం చేయాలి కరన్యాసములు ఆరు, హృదయాదిన్యాసములు ఆరు ఉన్నవి. కొని చోట్ల పంచన్యాసములే ఉంటవి. మంత్రన్యాస విధానాన్ని అనుసరించి సాధకుడు ఆయా బీజాలతో న్యాసం చేయాలి. “న్యాస మంటే “ఉంచుట” అని అర్థం. ఒక్కొక్క బీజాక్షరం పలికి, శక్తిని మనదేహంలో, ఆయాచోట్ల నిక్షిప్తము చేయటమే న్యాస న్యాసం వల్ల మంత్రబీజాల శక్తి మనదేహాన్ని కవచంగా స

క్షిప్తా, మనం చేసే జపానికి ఎట్టి అవరోధాలు రాకుండా, ప్రతికూల శక్తుల బెడదనుంచి కాపాడుతూ ఉంటుంది. ఒక రహస్యముంది. మనం అష్టోత్తర శతనామావళి చెబుతూ (పూజచేసేటప్పుడు కాదు) నామన్యాస విధిగా చెయ్యాలి. శ్రీ దత్తాత్రేయపూజావిధిలో ఈవిషయం చెప్పబడింది. ఒక్కొక్క చీజాన్ని తేడా నామాన్ని స్మరిస్తూ కుడిచేత్తో ఆయా శరీరభాగాలను తాకటం న్యాసం. ఈ న్యాసం మన శరీరం చుట్టూ ఒక ధుర్భేద్యమైన కవచాన్ని నిర్మిస్తుంది. కవచం పఠించేటప్పుడు కూడా ఆయా భాగాలను మనం తాకాలి. ఈ న్యాసం శరీరానికి రక్షణ కల్పిస్తుంది. కొన్ని మంత్రాలలో ఉగ్రాంధనం "పూర్ణవస్సువరోమితి" అని కాకుండా పేరుగా ఉండకమ్మ అష్టాక్ష అక్కడ చెప్పినట్లు మనం చేయాలి.

**ఆచమన విధి :-**

24 నామస్మరణములతో చేయబడు క్రియలకు ఆచమనం అని పేరు. ఇందులో 1, 2, 3 నామములు "స్వాహ" యుక్తములు. అవి జ్ఞాన్యార్థిక అధిదైవిక అధిభౌతిక తాపత్రయ నివారణ సూచకములు. మిగతా 21లో కర్మేంద్రియములు 5, జ్ఞానేంద్రియములు 5, తన్మాత్రలు 5, ప్రాణములు 5, అంతఃకరణము 4 (మనోబుద్ధిచిత్త అహంకారఘట్ట) మొత్తం ఈ 24 జీవులకు ప్రతిబంధకాలు. వాటి విశ్వాదనార్థం (బద్ధికోసం) ఈ 24 నమస్కారక్రియలు ఏర్పడ్డవి. 1, 2, 3 నామాలు చెబుతూ గోకర్ణాకృతిహస్తంతో జలప్రాశసం చెయ్యాలి 4, 5 చెబుతూ ఆరచేతులతో ఒకదానితో ఒకటి తుడుచుకోవాలి. 6, 7 చెబుతూ క్రింది పెదవి పైపెదవి తుడుచు

కోవాలి. [క్రింది పెదవిని బొటనవ్రేలితో, పైపెదవిని మధ్య అనామికముతో] 7, 8, 9, చెబుతూ శిరస్సును కొనవ్రేళ్ళతో మార్జనం చేసుకోవాలి. 10 చెబుతూ ఎడమచేతిని ప్రక్షాళనం చెయ్యాలి 11 చెబుతూ పాదములను ప్రక్షాళనం చెయ్యాలి. 12 చెబుతూ శిరస్సును తాకాలి. 13 చెబుతూ అన్ని వ్రేళ్ళచివరలతో గడ్డాన్ని తాకాలి. 14, 15 చెబుతూ బొటనవ్రేలు చూపుడు వ్రేలు కలిపి రెండు ముక్కు రంధ్రములనూ స్పృశించాలి. 16, 17 చెబుతూ బొటనవ్రేలు ఉంగరపువ్రేలు కలిపి కుడి ఎడమ నేత్రాలను తాకాలి. 18, 19 చెబుతూ ఉంగమువ్రేలు కనిష్ఠములతో కుడి ఎడమ చెవులు తాకాలి. 20 చెబుతూ బొటనవ్రేలు చిటికెనవ్రేలు కలిపి నాభీప్రదేశంలో ఉంచాలి. 21 చెబుతూ అరచేతిని హృదయం పై అనించాలి. 22 కుడిచేతివ్రేళ్ళకొనలను శిరస్సు నందుంచాలి. 23, 24 చెబుతూ కుడి పిడికిలితో కుడి ఎడమ భుజాల మూలములను తాకాలి. ఇట్లా ఈక్రియ స్వయమాకర్షణ: (Self mesmerism)గా, మనోవిర్మలీకరణం (Inner Purification)గా ఋషులచేత రూపొందించబడింది. ఈ ఆచమానమునకే పూర్వం మనసన్నానవిధి అచరించటం మనం మరచిపోరాదు.

అపవిత్ర పవిత్రోవా సర్వావస్థాం గతోఽపివా  
 యస్మరే త్పుండరీకాక్ష, సబాహ్యభ్యంతరశుశ్రుచిః#  
 (పుండరీకాక్ష, పుండరీకాక్ష, పుండరీకాక్ష అనీ ముమ్మా  
 అసవరెను:)

గోవిందేతి సదాస్నానం గోవిందేతి సదాజపః  
 గోవిందేతి సదాధ్యానం సదా గోవిందకీర్తనం

కరంగన్యాస విధి :-

అచమన, ప్రాణాయామ, సంకల్పము లైనపిదప మంత్ర జపానికి ముందు వెనుక కరాంగన్యాసములు చేయవలెను. జపానంతరము దిగ్విమోకము చేయవలెను. కరన్యాసములు 6. అంగన్యాసములు 6 మొత్తం 12 న్యాసము లుండును. ఈ న్యాసక్రియ శరీరమునకు మంత్రకవచముగా ఉపకరించును. దుష్టశక్తులనుండి ఏన్నూడి ప్రతిబంధకములనుండి రక్షణ కల్పించును కరన్యాసములలో మొదటిది చెప్పేటప్పుడు రెండుచూపుడువ్రేళ్ళతో రెండు బొటనవ్రేళ్ళను తుడవాలి. రెండోది చెప్పేటప్పుడు బొటనవ్రేళ్ళతో చూపుడువ్రేళ్ళను తుడవాలి. మూడోది చెప్పేటప్పుడు బొటనవ్రేళ్ళతో మధ్యవ్రేళ్ళను తుడవాలి. నాలుగోసారి బొటనవ్రేళ్ళతో ఉంగరవ్రేళ్ళనూ; ఐదోసారి బొటనవ్రేళ్ళతో చిటికెనవ్రేళ్ళనూ తుడిచి, ఆరోది చెప్పేటప్పుడు కుడిచేతివ్రేళ్ళనుంచి ఎడమచేతి వ్రేళ్ళను తుడవాలి.

ఇక అంగన్యాసాలలో మొదటిది చెప్పేటప్పుడు కుడిచేత్తో ఎదురురోమును తాకాలి “శిరసే” అన్నప్పుడు శిరస్సును ముట్టుకోవాలి. “శిఖాయై వషట్” అన్నప్పుడు వెంట్రుకలు ముట్టుకొని చప్పట్లు ఒకదానిని కొట్టాలి. నాలుగోది చెప్పేటప్పుడు కుడిభుజాన్ని ఎడమచేత్తో, ఎడమభుజాన్ని కుడిచేత్తో తాకాలి. ఐదోది చెప్పేటప్పుడు కుడిచేత్తో కళ్ళను తాకి రెండు చేతులతో చప్పట్లు ఒకదాన్ని కొట్టాలి. “అస్త్రియఫట్” అన్నప్పుడు రెండుచేతుల వ్రేళ్ళను రెండు చేతులతో తుడుచుకొని చప్పట్లు ఒకదాన్ని కొట్టాలి.



“దిగ్బంధ” మన్నప్పడు కుడిచేతి చూపుడువేలుతో ఎడమచేతి చూపుడువేలు మెలియవెయ్యాలి. “దిగ్విమోక” మన్నప్పడు ఎడమ చేతి చూపుడువేలుతో కుడిచేతి చూపుడువేలును మెల్లియవెయ్యాలి. కూర్చున్న ప్రదేశానికి దుష్టశక్తులు ప్రవేశించి జపానికి విఘ్నం కలిగించకుండా దిగ్బంధనం పనిచేస్తుంది.

దిగ్బంధనం చేసిన తరువాత ముస్కం మంత్రదీక్ష ఇచ్చిన గురువును స్మరించి నమస్కరించి, దేవతాఛానం చెయ్యాలి ఛానానంతం అమిత్యాదిపంచపూజలు చేయాలి. అం పృథివీ తత్వాత్మనే గంధం పరికల్పయామి, అం ఆకాశతత్వాత్మనే పుష్పం సమర్పయామి. అం వాయుతత్వాత్మనే ధూపం పరికల్పయామి. రక్షాఘ్నితత్వాత్మనే దీపం పరికల్పయామి. వం అమృత తత్వాత్మనే అమృతం నైవేద్యం పరికల్పయామి. సం సర్వతత్వాత్మనే సర్వోపచార రాజోపచార పూజాం పరికల్పయామి. అని చెబుతూ ఒక్కొక్క పర్యాయం ఉద్ధరిణెడనీళ్ళు పళ్ళెంలో ఉంచు తుండాలి. మంత్రజపం తరువాత తిరిగి కరారగన్యాసాలు చేసి దిగ్విమోకంతో దిగ్బంధనం విప్పాలి.

ఆ తర్వాత మంత్రజపం మొదలుపెట్టాలి. రోజుకు కనీసం 108 సార్లు మంత్రజపం చేయాలనేది ఒక నియమం. మంత్రదీక్ష పొందినవాడు ఏ అవాంతర పరిస్థితులలోనో (దీర్ఘవ్యాధి, అశాశము మొ॥ సంభవించినప్పుడు) తప్ప ఏ రోజూ జపము లేకుండా ఉండరాదు. కనీసము దశమంత్రజపము మానసికంగానై వాచెయ్యాలి. ఒక్కొక్కమంత్రానికి “దీన్ని ఇన్నిసార్లు జపిస్తే మంత్ర

సిద్ధి" అనే నియమం ఉంటుంది. ఆ చెప్పిన సంఖ్యప్రకారం మంత్రాన్ని జపించి దశంశం తర్పణాదులు చేయాలి.

ఒక ముఖ్య విషయం. గాయత్రీమంత్రం వినా ఏ మంత్రం సిద్ధించదు. కాబట్టి మన మంత్రజపానికి ముందు దశగా గాయత్రీజప మైనా చెయ్యాలి. కొంతమంది దత్త మంత్రజపానికి ముందుగాని వెనుకగాని "దత్త గాయత్రీ" లేదా "గురుగాయత్రీ" మంత్రజపం చేయటం ఉంది. మరికొంతమంది గాయత్రీ సంపుటికరణంతో దత్త మంత్రాన్ని జపించే సంప్రదాయంకూడా ఒకటి ఉన్నది. ఇది విశేష పద్ధతి మామూలు మంత్రజపంలో ఇట్లా చెయ్యాలనే నియమ మేదీ లేదు, ఎవరికి వారు, వారివారి గురుపదిష్టమార్గంలో - గురువుపై అచంచల భక్తివిశ్వాసాలుంచి, గురువునే త్రిమూర్త్యాత్మకుడుడైన దత్తాత్రేయుడిగా భావించి, తనకూ గురువుకూ భేదంలేదని, "దత్తోహం" అనుకుంటూ మంత్రజపం చేయటం సాధకుడి ప్రధానకర్తవ్యం.

"మంత్రజపానంతరం మళ్ళీ న్యాసములు చేసి, "భూర్భువ స్సువరోమితి దిగ్విమోకః" అని జపము మొదలుపెట్టినది గ్బంధనాన్ని సడలించాలి. తర్వాత ఉద్ధరిణితో నీళ్ళుతీసుకొని "....సర్వం త్రీ దత్తాత్రేయాయర్పణ మస్తు" అని ఆ నీళ్ళు ఆరివేణిలో వదలాలి. ఆ వదిలిననీళ్ళు ఎవరూ తొక్కునిచోట - ఏ తులసికోటలోనో - పోయాలి.

మంత్రజపానికి ముందు దత్తాత్రేయపూర్వహృదయం, పూర్వ మాల, పూర్వకవచం చేసినట్లుగానే, జపం తర్వాత దత్తాత్రేయ

హృదయరాజం, ఉత్తరమాల, వజ్రకవచం, పంజరం, ఉపనిషద్వ్యయం, సహస్రనామస్తోత్రం, అష్టోత్తర శతనామస్తోత్రం, స్తవరాజం, దత్తాపరాధస్తవం పారాయణ చెయ్యాలి.

ఇక్కడ సాధకులు ఒక ముఖ్యమైన విషయం గమనించవలసి ఉంది. దత్తాత్రేయ మంత్రపఠనక్రమం చూచి, ఇన్ని మంత్రాలు పఠించడానికి సమయం చాలదే అని నిరుత్సాహపడనవసరములేదు. మంత్రాలను ఏకమంగా పఠించాలో, ఏ విధంగా విధివిధానంగా పూజచెయ్యాలో అక్రమం సూచించబడిందే కాని, అవన్నీ వరుస క్రమం తప్పకుండా చెయ్యాలనే నియమం మంటూ ఏదీలేదు. వీలున్నవాళ్ళు తమ మంత్రజపలలోపాటు, ముందో వెనుకో తన కిష్టం వచ్చిన కవచాన్నో, మాలామంత్రాన్నో జపించవచ్చు. పూజలఘువుగా చెయ్యాలనుకొనేవాళ్ళు పూజావిధిలో చూపించిన అఘుపూజావిధానాన్ని అనుసరించి, తక్కువ పమయంలోనే తమ పూజ, జపాలను ముగించుకోవచ్చు. దత్తమంత్రజప విధానం తెలియజేయటం కోసం ఆ మంత్రక్రమం చూపబడింది. అక్రమాన్ని అనుసరించి సాధకులు ఎవరికి వాళ్ళు వాళ్ళవాళ్ళ ఇష్టానుసారం, వీలునుబట్టి యధేచ్ఛగా వేటినైనా ఉపాసించవచ్చు. జపవిధానంలో ఎంతకాలం జపం చేశామనీ, ఎన్ని స్తోత్రాలు చదివామనీ కాక ఎంత నిష్ఠతో, ఎంత ఏకాగ్రతతో, చేసామన్నది ప్రధానంగా భావించాలి. అనన్యమైన భక్తి తన్మయత్వం, స్థిరమైనమనస్సు ఉపాసకునకు ప్రధానమైన అంశాలుగా ప్రతి సాధకుడు భావించి, ధృఢదీక్ష బద్ధుడు కావాలి. అప్పుడే మంత్రం సిద్ధిస్తుంది. శక్తి దత్తమౌతుంది.

# శ్రీ దత్తాత్రేయ మంత్రపఠన క్రమము

## శ్రీ దత్తాత్రేయ పూర్వహృదయం

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ హృదయ మహామంత్రస్య । శ్రీభగవాన్ ఈశ్వరో ఋషిః । అనుష్టుప్ ఛందః । శ్రీచిత్స్వరూప దత్తాత్రేయో దేవతా<sup>1</sup>అం బీజం । హ్రీం శక్తిః । క్రోం కీలకం । మమాభీష్టసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

(ద్రాం, ద్రీం ద్రూం, ద్రైం, ద్రౌం, ద్రః - అనువానితో కరహృదయాది న్యాసములు చేయవలెను)

ధ్యానము :- <sup>2</sup>బాలచంద్ర సుశోభే చ కిరీటీ  
పుష్పహార మణియుక్త వక్షస(క)మ్  
పీతవస్త్ర పది (మణి)శోభిత మధ్యం  
ప్రణమా మ్యనసూయోద్భవ దత్తం॥

దత్తం సనాతనం నిత్యం నిర్వికల్పం నిరామయం  
హర(రి)ం శివం మహాదేవం సర్వభూతోపకారకం॥ 1

నారాయణం మహావిష్ణుం సర్గస్థిత్యంతకారిణం  
నిరాకారం చ సర్వేశం కార్తవీర్య వరప్రదం॥ 2

అత్రిపుత్రం మహాతేజం మునివంద్యం జనార్దనం  
<sup>3</sup>ద్రాం బీజవరదం శుద్ధం హ్రీం బీజేన సమన్వితం॥ 3

1 ఒకప్రతిలో ఓం బీజమని ఉన్నది

2 శ్రీబాలచంద్ర శోభిత కిరీటినం - అని పాఠాంతరము

3 మాయాబీజ సమాయుక్తం పాశబీజం వరప్రదం

- శరణ్యం శాశ్వతం యుక్తం మాయయా చ గుణాన్వితం  
 త్రిగుణం త్రిగుణాతీతం త్రియామాపతిమౌళికం॥ 4
- రామం రమాపతిం కృష్ణం గోవిందం పీతావాససం -  
 దిగంబరం నాగహారం వ్యాఘ్రచర్మోత్తరీయకం॥ 5
- భస్మగంధాధి లిప్తాంగం మాయాము(యు)క్తం జగత్పతిం  
 నిర్గుణం చ గుణోపేతం విశ్వవ్యాపిన మిశ్వరం॥ 6
- ధ్యాత్వా దేవం మహాత్మానం విశ్వవంద్యం ప్రభుం గురుం  
 కిరీటకుండలాభ్యాం చ యుక్తం రాజీవలోచనం॥ 7
- చంద్రానుజం చంద్రవక్త్రం రుద్ర మింద్రాదివందితం  
 అననూయావక్త్రం పద్మదినేశ మమరాధిపం॥ 8
- దేవదేవేశ యోగీశ <sup>1</sup>అబ్జసనాదివందిత  
 నారాయణ విరూపాక్ష దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 9
- అనంత కమలాకాంత ఔదుంబరస్థిత ప్రభో  
 నిరంజన మహాయోగిన్ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 10
- మహాబాహు మునిమణి సర్వవిద్యావిశారద  
 స్థావరం జంగమానాం చ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 11
- ఐంద్ర్యాం త్రా(పా)తు మహావీర్యో(రో) వహ్స్వం  
 ప్రణవ పూర్వకం  
 యామ్యాం దత్తాత్రేయో రక్షేత్ నైర్పత్యాం భక్తవత్సలః 1
- ప్రతీచ్యాం పాతు యోగీశో యోగీనాం హృదయేస్థితః  
 అనిల్యాం వరద శృంభుః కౌబేర్యాం <sup>3</sup>జగతఃప్రభుః 13

1 అబ్జసనాదివందిత

2 చ జగత్ప్రభుః

- 1 ఏకాక్షరో మహామంత్రః సర్వమంత్రేషు విశ్రుతః  
 అష్టోక్షరో సర్వసిద్ధిః సర్వతంత్రేషు గోపితః॥ 14
- ఈశాన్యాం పాతు మే రామో ఊర్ధ్వం పాతు మహామునిః  
 2 షడక్షరో మహామంత్రః పాత్వ ధస్తా జగత్పితా(పతిః)॥ 15
- ఏవం పంక్తిదిశో రక్షేత్ యదురాజవరప్రదః  
 3 అకారాది క్షకారాంతం సదా రక్షేత్ విభు స్వయం॥ 16
- దత్తం దత్తం పునర్దత్తం యో వదేత్ భక్తిసంయుతః  
 తస్య పాపాని సర్వాణి క్షయం యాంతి న సంశయః॥ 17
- య ఇదం 4 పఠతే నిత్యం హృదయం సర్వకామదం  
 పిశాచ శాకినీ భూత డాకినీ కాకినీ తథా॥ 18
- బ్రహ్మరాక్షస భేతాళ జోటిం(టుం)గా బాలభూతకాః  
 గచ్ఛంతి పఠనా దేవ నాత్ర కార్యా విచారణా॥ 19
- అపవర్గప్రదం సాక్షాత్ మనోరథప్రపూరకం  
 ఏకవారం ద్వివారం చ త్రివారం చ పఠేన్నరః॥ 20

1 ఈ శ్లోకము కొన్ని గ్రంథములలో కన్పించుటలేదు  
 2 పాత్వధస్తాజగద్రక్షకరో దత్తగురుః ప్రభుః 3 ఏకాక్షరో  
 మహామంత్రః సర్వమంత్రేషు విశ్రుతః క్షరస్మృతః: 17వ శ్లోకానికి  
 బదులుగా “షడక్షరో మహామంత్రః; పావనోఽష్టాక్షరస్మృతః సదార  
 క్షేప్తేవిభుస్వయం” అనుశ్లోకము, అతర్వాత “అదినాధస్య దత్తస్య  
 హృదయం సర్వకామదం, దత్తం దత్తం పునర్దత్తం యో వదేత్  
 భక్తిసంయుతః” అను శ్లోకము కొన్ని గ్రంథములలో  
 కనిపించుచున్నది. 4 పఠేత్

జన్మ మృత్యుం చ దుఃఖం చ నైవ ప్రాప్నోతి భక్తిమాన్  
గోపనీయం ప్రయత్నేన జననీ జారవత్ ప్రియే॥ 21

నదేయం దుర్లభదే స్తోత్రం హృదయాఖ్యం చ భామినీ  
గురుభక్తాయ దాతవ్యం అన్యథా న ప్రకాశయేత్॥ 22

తవ స్నేహచ్చ కథితం భక్తిం జ్ఞాత్వా మయా శుభే  
దత్తాత్రేయస్య కృపయా సంభవే <sup>1</sup>ద్వీర్షమాయుకః

(ఇతి శ్రీరుద్రయామశే శివపార్వతీసంవాదే శ్రీదత్తాత్రేయ  
హృదయస్తోత్రం సంపూర్ణం)

### శ్రీదత్తాత్రేయ పూర్వమాం

అస్య శ్రీమధుమతీసమేత శ్రీదత్తాత్రేయ మాలా మంత్రస్య  
శబరఋషిః। శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా। ఓం బీజం। నమః శక్తిః।  
శ్రీదత్తాత్రేయేతి కీంకం । గాయత్రీచ్ఛందః। శ్రీమధుమతీసమేత  
త్రయస్త్రింశతోక్తి దేవతాస్వరూప శ్రీగురుదత్తాత్రేయ ప్రసాద  
సిద్ధ్యర్థే జపేవినియోగః॥

**న్యాసములు :-**

ఓం ఐం-అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, క్లాం క్లిం క్లూం - తర్జనీభ్యాం  
నమః. హ్రం, హీం, హ్రూం మధ్యమాభ్యాం నమః, సౌః-అనామికా  
భ్యాం నమః, దత్తాత్రేయాయ-కనిష్ఠకాభ్యాం నమః, నమః-కరతల  
కరపృష్ఠాభ్యాం నమః (ఇట్లే హృదయాదిన్యాసములు చేయవలెను)

ధ్యానం :-

మాలా కమండలు రథః కరపద్మయుగ్మే  
 మధ్యస్థ పాణియుగళే డమరు త్రిశూలే  
 యస్యస్త్ర ఊర్ధ్వకరయోః శుభశంఖచక్రే  
 వందే త మత్రివరదం భుజషట్కయుక్తం॥  
 (ల మిత్యాది పంచపూజలు చేయవలెను)

మూలమంత్రము :-

ఓం, ఐం, క్లౌం, క్లిం, క్లూం, హ్రీం, హ్రీం, హ్రూం, సౌః  
 ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, విష్ణుతేజాంశ సంభూతాయ,  
 లోకానుగ్రహ కారణాయ, అననూయాత్రివరకుమారాయ, సహస్రా  
 ర్జునగురవే, మాణిక్యఖచితసింహాసనస్థాయ, మధుమతీసమేతాయ,  
 సకలసురాసురబృంద వందితాయ, కపిలాదిమునిసిద్ధగణ సేవితాయ.  
 జ్వల జ్వల, ప్రజ్వల ప్రజ్వల ; సకల భూత ప్రేత పిశాచ  
 బ్రహ్మరాక్షసాది దుష్టగ్రహ నుచ్ఛాటనాయ, అవేశయ ఆవేశయ,  
 భాషయ భాషయ, బంధయ బంధయ, నివారయ నివారయ,  
 తాడయ తాడయ, మమ సర్వసౌభాగ్యం దాపయ దాపయ, శ్రీగురు  
 దత్తాత్రేయాయ స్వాహా॥

(పూర్వం మాదిరిగానే కరహృదయాదిన్యాసములు చేసి,  
 “భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్విమోకః” అనవలెను)

శ్రీ దత్తా త్రేయ పూర్వకవచం

అస్య శ్రీ దత్తాత్రేయకవచస్తోత్ర మహామంత్రస్య। నారాయణ



ఋషిః అనుష్టుప్ ఛందః। శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా। ఐం వీజం।  
క్రీంశక్తిః। స్వాహా కీలకం। మమ సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థే జపేవినియోగః॥

న్యాసములు :- ఓం ఆం, ఓం ఈం, ఓం, ఊం ఓం ఏం, ఓం  
ఐం, ఓంఔం-లతో కరహృదయాది న్యాసములు  
చేయవలెను..

ధ్యానము :-

దత్తాత్రేయ హరే కృష్ణ ఉన్నతానందదాయక  
దిగంబర మునే బాల పిశాచ జ్ఞానసాగర  
(లమిత్యాది పంచపూజలు చేయవలెను).

మంత్రస్తోత్రము :-

భక్తాశ్రయ శిరః పాతు లలాటం మునిశేఖరః  
యోగీశ్వరో దృశౌ పాతు త్రైలోక్యస్య ప్రియః శృతిః 1  
కపాలౌ మునిరాజేంద్ర ముఖం పాతు కుమారకః  
జిహ్వం మే పాతు మంత్రాత్మా కంఠం విష్ణుస్వరూపకః॥ 2  
స్కంధౌ కపిలవర్ణశ్చ దత్తాత్రేయా భుజౌ తథా  
కర్ణౌ తు తాపసో నిత్యం హృదయం రాజయోగవిత్ 3  
వక్షో మే హఠయోగీ చ స్తనౌ మే నాదయోగవిత్  
పార్శ్వే తు యోగిరాజేంద్రో కుక్షిం మే యోగవాన్ ప్రభుః॥ 4  
మధ్యం పాతు చ తేజస్వీ నాభిం మే జృంభయోగిరాట్  
కటిం పింగళియోగీ చ యోగీశో జఘనం మమ॥ 5

- గుహ్యం మే కర్మయోగీ చ తన్మూలం తత్త్వయోగవిత్  
 ఊరూ పరమహంస శ్చ జానునీ బిందుయోగవిత్ ॥ 6
- జంఘే జటాధరః పాతు గుల్ఫౌ మే శివయోగవాన్  
 పాదామే విష్ణుయోగీచ పూర్వాంగం బ్రహ్మయోగవిత్ ॥ 7
- అపరాంగం సదా రక్షేత్ దత్తాత్రేయో ముని స్తథా  
 సర్వాంగాని సదా రక్షేత్ దత్తాత్రేయో ఋషీశ్వరః ॥ 8
- పూర్వస్యాం దిశి మే పాతు <sup>1</sup>అష్టాంగయోగాభ్యాసవిత్  
 ఆగ్నేయ్యాం పాతు యోగీశో యామ్యాం మే నిగమప్రియః ॥ 9
- నైర్యత్యాం పాతు విశ్వేశో సదా షట్కర్మయోగవిత్  
 వారుణ్యాం దిశి పార్శ్వే తు పాతు మే మునిపుంగవః ॥ 10
- కౌశేర్యాం తథైశాన్యాం పాతు మే సర్వామరప్రియః  
 అనసూయాసుతో రక్షేత్ ఉర్ధ్వంతు అపరం తథా ॥ 11
- పఠనే శ్రవణే చైవ <sup>2</sup>గిరిణాంగహ్వరేషు చ  
 అశ్వారోహే గజారోహే శిబికాందోళికే తథా ॥ 12
- వృక్షారోహే, శిలారోహే యుద్ధే <sup>3</sup>భువి రసాతలే  
 ఉద్యానే వనవాసే చ అసనే చ జప్త స్తథా ॥ 13
- <sup>4</sup>బాహ్యభ్యంతరకాలేషు(తు) సర్వం రక్షే చ్చ ఈశ్వరః  
 శంఖచక్రకులారాది ఆయుధేభ్య స్త్రిసంధ్యయా ॥ 14
- సర్వరక్షకరో రక్షేత్ కార్తవీర్యప్రియంకరః  
 బ్రహ్మరాక్షస భేతాశ చూశ్మాండ రాక్షసాదయః ॥ 15

1 అష్టాంగాభ్యాసయోగవిత్ 2 గిరిగహ్వరేషుచ

3 వహ్ని 4 గతిభ్యాంతర



ద్రాం-మధ్యమాభ్యాం నమః, దైర్గిం-అనామికాభ్యాం నమః,  
 ద్రాం-కనిష్ఠకాభ్యాం నమః, ద్రం-<sup>ః</sup>కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః

ద్రాం-హృదయాయ నమః, ద్రిం-శిరసే స్వాహా, ద్రాం-  
 శిఖాయైవషట్, దైర్గిం-కవచాయ హుం, ద్రౌం-నేత్రత్రయాయ  
 వాషట్ ద్రః-అస్త్రాయఫట్, భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః

ధ్యానం :-

రవి శశికోటి ప్రకటితభాసాం  
 సత్యజ్ఞానానంద విలాసాం  
 చింతిత మనసా రత్నం హ్యేదం  
 సరతి చ యోగీ దత్తాత్రేయం

సంపూజలు :-

ఓం ద్రాం శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః 'లం' పృథ్వీతత్త్వాత్మకం  
 గంధం పరికల్పయామి [ఉద్ధరిణైతో నీళ్ళు పళ్ళెంలో పోయాలి.  
 ఇట్టే ప్రతినారి చేయాలి].

ఓం ద్రాం శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః "హం" ఆకాశతత్త్వాత్మకం  
 పుష్పం సమర్పయామి.  
 ,, ,, "యం" వాయుతత్త్వాత్మకం  
 ధూపం పరికల్పయామి  
 ,, ,, "రం" తేజస్తత్త్వాత్మకం దీపం  
 పరికల్పయామి  
 ,, ,, "వం" అమృతతత్త్వాత్మకం  
 నైవేద్యం పరికల్పయామి

ఓం ద్రాం శ్రీ దత్తాత్రేయాయనమః “సం” సర్వతత్త్వాత్మకం  
 తాంబూలాది సర్వోపచారాన్  
 పరికల్పయాపి

మూలమంత్రం :-

ఓం ద్రాం

పాఠాంతరము :-

అస్య శ్రీ దత్తాత్రేయ ఏకాక్షర మహామంత్రస్య! శబరరూపీ  
 మహారుద్ర ఋషిః! గాయత్రీ ఛందః! శ్రీదత్తాత్రేయో పరమాత్మా  
 దేవతా! ద్రాం బీజం! ఆం శక్తిః! క్రోం కీలకం! శ్రీదత్తాత్రేయ  
 ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపేవినియోగః॥

(న్యాసములు పైనచెప్పిన విధముగనే చేయవలెను),

ధ్యానం :-

యోగారూఢం ద్రోగపట్టేన యుక్తం (వీతం)

హస్తద్వంద్వం జానుయుగ్మే ప్రసార్య

<sup>1</sup>అంసోగ్రస్థం గ్రక్త చంచజ్జటాకం

దత్తాత్రేయం భావయే(త్) వీక్షమాణం

(మిగిలినదంతయు పైమంత్రముమాదిరే)

2. షడక్షరి :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ షడక్షరీ మహామంత్రస్య! అర్థనారీశ్వర

1. అంసోగ్రస్థం రక్తచంచజ్జటాకం; దివ్యభూషాజటాకం(లం)

సదాశీవముషిః! అనుష్టుప్ ఛందః! భగవాన్ దత్తాత్రేయో దేవతా  
ఓం శ్రీం బీజం! హ్రీం క్లీం శక్తిః! గ్లాం ద్రాం కీలకం! శ్రీదత్తా  
త్రేయ షడక్షరీమంత్ర ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

ఓం, శ్రీం, హ్రీం, క్లీం, గ్లాం, ద్రాం - అను బీజములతో  
కరహృదయాదిన్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానం :-

ఉత్తానితే కరతలే ప్యపసవ్యసవ్య  
సోపాన పర్వసదృశే ప్యురిపస్వనాభేః  
ప్రస్తార్య చర్మవసనం భసితాంగరాగం  
మంత్రేణ తం భజత రక్తజటాకలాపం  
(లమిత్యాది పంచపూజలు)

మూలమంత్రము :-

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లీం గ్లాం ద్రాం॥

పారాంతరము :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ షడక్షర మహామంత్రస్య! శబరో మహా  
రుద్రముషిః! గాయత్రీ ఛందః! శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా! ద్రాం బీజం  
శ్రీం శక్తిః హ్రీం కీలకం! జపే వినియోగః॥

(న్యాసములు ద్రాం ద్రిం.... అను బీజములతో చేయాలి.  
తక్కినది సమానమే).

1 ద్రాం బీజం, శ్రీం శక్తిః, హ్రీం కీలకం - అని పారాంతరము.

2 మంత్రేస్థితం, మత్రిసుతం

3. అష్టాక్షరి :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ అష్టాక్షరీ మహామంత్రస్య, సదాశివ  
 ఋషిః| గాయత్రీ ఛందః| శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ద్వాం దీక్షం  
 నమః శక్తిః| దత్తాత్రేయాయ కీలకం| మమ శ్రీదత్తాత్రేయాష్టాక్షర  
 మహామంత్రప్రసాదసిద్ధ్యర్థే| జపే వినియోగః॥

(ద్వాం.....షడంగన్యాసములు చేయాలి)

ధ్యానం :-

యోగారూఢం యోగపట్టేన యుక్తం(వీతం)  
 హస్తద్వంద్వం జానుయుగ్మే ప్రసార్య  
 అంసాగ్రస్థ రక్తచంచజ్జటాకం  
 దత్తాత్రేయం 'భావయే ద్వీక్షమాణం

(ఈ శ్లోకమునకు బదులుగా “ఉత్తానితే కరతలే....” అను  
 శ్లోకమును ధ్యానించుటగూడ కలదు.).

మూలమంత్రము :-

ఓం, ద్వాం, దత్తాత్రేయాయ నమః

[ఈ మంత్రోజపమున కొందరు ఒకపద్ధతి పాటించుచున్నారు.

ధ్యానమునకు :-

మందారమూలే మణిపీఠ సంస్థం

2 సువర్ణదామైక నిబద్ధకక్షం

1 భావయే ద్వీక్షమాణం

2 “సువర్ణదామైక నిబద్ధకక్షం” అని పారాంతరము.

1 ధ్యాయేత్ పఠితం నవనాథసిద్ధైః

దారిద్ర్యి దావానల కాలమేఘం (మైః)ః॥

అను శ్లోకమును వారు చదువుదురు. పంచపూజలు చేసి, “హరిం దత్తం ఆత్రేయం సిద్ధం బ్రహ్మవిద్యాం” అనే ప్రాణ మంత్రాన్ని హృదయంపై చెయ్యివేసుకొని 10 సార్లు చదువుతారు. ఆ తర్వాత “దత్తాత్రేయాయ విద్మహే। గాయత్రీశాయ ధీమహి తన్నో గురుః ప్రచోదయాత్” అనే గురుగాయత్రిని 10 సార్లు పఠించి, ఆ పదప మూలమంత్రజపం చేస్తారు].

#### 4. ద్వాదశాక్షరి :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య। సదాశివ ఋషిః। శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా। అనుష్టుప్ ఛందః। శ్రీదత్తాత్రేయ ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

ఓం-అంగుష్ఠాభ్యాం నమః, నమో-తర్జనీభ్యాం నమః, భగవతే -మధ్యమాభ్యాం నమః, దత్తాత్రేయాయ-అనామికాభ్యాం నమః, నమః-కనిష్ఠకాభ్యాం నమః, ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ- కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం నమః, ఇట్లే హృదయాదిన్యాసములుకూడా చేయవలెను.

ధ్యానం :- దిగంబరం భస్మ 2సుగంధలేపనం  
చక్రం త్రిశూలం డమరుం గదాంచ  
పద్మాసనస్తం శశిహార్యనేత్రం  
3దత్తత్రయం దేహిమభీష్టసిద్ధిం(సిద్ధ్యై॥)

- 1 ధ్యాయేత్ పఠితం      2 విలేపితాంగం  
3 ధ్యాయేత్ సదా దత్తమభీష్టసిద్ధిదం.



మూలమంత్రం :-

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ (12 లక్షలు జపసిద్ధి)

[ఈ రహస్య మహామంత్రము శ్రీ బ్రహ్మానందసరస్వతీస్వామి వారి దగ్గరగల మంత్రపాఠపుస్తకము చూచి వ్రాసుకొన్న పుస్తకములో లభించినది].

పాఠాంతరములు :-

1. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య, సదా శివఋషిః, గాయత్రీఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ఓం బీజం, స్వాహేతిశక్తిః, దత్తాత్రేయేతి తీలకం, మమ సర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థం జపే వినియోగః॥

న్యాసము :-

ఓం ఆం-అంగుష్ఠా, హ్రీం క్రోం-తర్జనీ, ఏహి-మధ్యమ, దత్త-అనామిక, అత్రేయ-కనిష్ఠక, స్వాహా-కరతలకరపృష్ఠ.... ఇట్లే హృదయాదిన్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానం :-

వాఖ్యాముద్రాం. కరసరసిజే దక్షిణే సందధానో  
జానువ్యస్తాపరకరశరోజాత్తవామొన్నతాంసః

1 ధ్యానాధ్యానాత్ సుఖ పరవశాదర్థమామీలితాక్షో  
 దత్తాత్రేయో భసితధవళో పాతు నః కృత్తివాసాః॥

[ పంచపూజలు ]

మూలమంత్రము :-

ఓం అం హ్రీం క్రోం ఏహి దత్తాత్రేయాయ స్వాహా.

2. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ ద్వాదశార్ణమహామంత్రస్య శబరో  
 మహారుద్రఋషిః జగతీఛందః శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా ద్రాం  
 బీజం నమశ్శక్తిః దత్తాత్రేయేతి కీలకం జపేవినియోగః.

[ మిగతావన్నియు పైమంత్రము మాదిరే ]

3. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ ద్వాదశాక్షరీ మహామంత్రస్య సదా  
 శివ ఋషిః జగతీ ఛందః శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా ఓం బీజం హ్రీం  
 శక్తిః క్రోం కీలకం దత్తాత్రేయప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః

న్యాసములు :-

[ హ్రోం, హ్రీం, హ్రూం, హ్రౌం, హ్రౌం హ్రాః-అను  
 బీజములతోకరహృదయాదిన్యాసములు చేయవలెను ].

ధ్యానం :-

మహాదేవ త్రినయనం భస్మోద్ధూళిత విగ్రహం  
 చిన్ముద్రిత కరాంభోజం దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥

[ పంచపూజలు ]

మూలమంత్రము :-

ఓం అం హ్రీం క్రోం ఏహి దత్తాత్రేయాయ స్వాహా॥

4. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ మహామంత్రస్య, సదాశివ ఋషిః, గాయత్రీఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ద్రాం బీజం, శ్రీం శక్తిః, హ్రీం కీలకం, శ్రీదత్తాత్రేయప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

[ శ్రీం, హ్రీం, క్లిం, గ్లౌం, ద్రాం, దత్తాత్రేయాయ స్వాహా- అను వాటితో కరాంగన్యాసములు చేయవలెను ].

ధ్యానం :-

“ఉత్తానితే కరతలే” అను శ్లోకము పఠించవలెను  
మూలమంత్రము :-

ఓం శ్రీం హ్రీం క్లిం గ్లౌం ద్రాం దత్తాత్రేయాయ స్వాహా॥

5 షోడశాక్షరి :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ షోడశాక్షర మహామంత్రస్య, సదాశివ ఋషిః, గాయత్రీ ఛందః, శ్రీమద్దత్తాత్రేయో దేవతా, ఓం బీజం, స్వాహా శక్తిః, దత్తాత్రేయాయ కీలకం, మమ దత్తాత్రేయ షోడశాక్షరీమంత్ర ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

న్యాసము :-

ఓం ఐం, క్షాం క్లిం క్షూం, హ్రాం హ్రీం హ్రూం, సోః, దత్తాత్రేయాయ, స్వాహా అనువాటితో చేయవలెను.

మందారమూలే ....ధ్యానము చేయవలెను.

మూలమంత్రము :-

ఓం ఐం క్షాం క్లిం క్షూం హ్రాం హ్రీం హ్రూం సోః దత్తాత్రేయాయస్వాహా

పాఠాంతరములు :-

1. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ షోడశాక్షర మహామంత్రస్య శబరో  
మహారుద్రఋషిః | ద్రాం బీజం | నమ శక్తిః | దత్తాత్రేయాయేతి  
కీలకం | జపే వినియోగః

సూచన :- న్యాసములు పైమంత్రము మాదిరే. కాని  
దీనికి పంచాంగన్యాసములు మాత్రమే. “దత్తాత్రేయాయ స్వాహా-  
కనిష్ఠకాభ్యాం నమః” అని అంతవరకు మాత్రమే చెప్పవలెను. ఇట్లు  
గాక ద్రాం బీజఋతుతో ద్రాం ద్రిం-అని షడంగన్యాసములు  
చేయుపద్ధతికూడ ఉన్నది. మిగిలిన దంతయు పైమంత్రము  
మాదిరే].

2. ఈ మంత్రములో న్యాసములు ఓం, క్లిం, క్లూం, సౌః,  
దత్తాత్రేయాయ, శ్రీవిష్ణవే, స్వాహా-అనువాటితో చేయవలెను.  
ధ్యానము పైమంత్రము మాదిరే. కాని మూలమంత్రములో భేద  
మున్నది. “ఓం క్లాం క్లిం క్లూం సౌః దత్తాత్రేయాయ శ్రీవిష్ణవే  
స్వాహా” అనునది మూలమంత్రము.

6. అనుష్టుప్ :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయానుష్టుప్ మహామంత్రస్య | సదాశివ ఋషిః |  
అనుష్టుప్ ఛందః | శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా | ఓం బీజం | తత్ శక్తిః |  
సత్ కీలకం | మమ శ్రీదత్తాత్రేయానుష్టుప్ మంత్ర ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే |  
జపే వినియోగః

**న్యాసము :-**

దత్తాత్రేయాయ, హరేకృష్ణాయ, ఉన్నతానందదాయకాయ,  
దిగంబరాయ, మునేబాల, పిశాచ జ్ఞానసాగరాయ-అను వాటితో  
చేయవలెను.

**ధ్యానము :-**

దత్తో నామస్మరణ మమలం కుర్వతాం సన్నిధానే  
గూఢాకార శ్చరతి సహసాం వాంఛితం దాతు కామః  
నిత్యాకారం నిరుపమయశస్సంపదా మాదిహేతుం  
దత్తాత్రేయం వరద మనిశం భావయామి ప్రసన్నం॥

[ పంచపూజలు ]

**మూలమంత్రము :-**

దత్తాత్రేయ హరేకృష్ణ ఉన్నతానందదాయక  
దిగంబర మునే బాల పిశాచ జ్ఞానసాగర

[“ఓం హ్రీం ద్రాం” అను బీజములను పైమూలమంత్రానికి  
ముందు చేర్చి, మంత్రం చివర “ద్రాం హ్రీం ఓం” అని చేర్చి  
పఠించుట ఒక సంప్రదాయముగా ఉన్నది].

**పాఠాంతరము :-**

1. అస్య శ్రీదత్తాత్రేయానుష్టుభమంత్రస్య, శబరో మహా  
రుద్ర ఋషిః, అనుష్టుప్ ఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, దత్తాత్రేయ  
హరే కృష్ణ ఇతిబీజం, ఉన్నతానందదాయక దిగంబరేతి శక్తిః, మునే  
బాల పిశాచ జ్ఞానసాగరేతి కీలకం, జపే వినియోగః॥

న్యాసము :-

దత్తాత్రేయహరే, కృష్ణఉన్నత్త, అనందాయక, దిగంబర  
మునే. బాలపిశాచ, జ్ఞానసాగర-ఈ అరింటితో కరహృదయాది,  
న్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానము :-

కాశీ కోల్లా మాహురీసహ్యకేషు  
స్నాత్వా జప్త్వా <sup>1</sup>ప్రాశ్య శేతే న్యహం యః  
<sup>2</sup>దత్తాత్రేయః తక్షణాత్ స్మర్తృగామీ  
త్యాగీ భోగీ దివ్యయోగీ దయాళుః

[మూలమంత్రములో మార్పులేదు “ధ్యానమాత్రేణసిద్ధ్యం,  
చింతితా భీష్టసంపదః”, “సర్వమంత్రపురాతనః” ఇత్యాదిగా ఈ  
మంత్రమును గూర్చి చెప్పబడినది. ధ్యానమాత్రము చేతనే ఈ  
మంత్రం సిద్ధిస్తుంది. 32వేలు మంత్రం జపిస్తే సిద్ధి కలుగుతుంది].

2 అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ అనుష్టుభమంత్రస్య। సదాశివ  
ఋషిః। అనుఘవ్ ఛందః। దత్తాత్రేయో దేవతా। ద్రాం బీజం। స్వాహా  
శక్తిః। దత్తాత్రేయేతి కీలకం। దత్తాత్రేయప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే  
వినియోగః।

దత్తాత్రేయేతి, హరేకృష్ణేతి, ఉన్నత్తేతి, అనందదాయకేతి,  
దిగంబరమునేబాలేతి, పిశాచ జ్ఞానసాగరేతి-అనువాటితో కరహృద  
యాది న్యాసములు చేయవలెను.

[ధ్యానము పైపారాంతరములో చూపినట్లే చేయవలెను].

1. ప్రాశ్యతే చాన్యహంయః, ప్రాశ్యశేతే చాన్యహం
2. దత్తాత్రేయ స్మరణాత్

## 7. వింశదక్షరి :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ వింశత్యర్ణ మహామంత్రస్య, సదాశిష  
 ఋషిః, కృత్తిశ్చందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ఓం వీజం, స్వాహా  
 శక్తిః, సోః శ్రీవిష్ణవేతి కీలకం, జపే వినియోగః

## న్యాసము :-

ఓం ఐం, క్లాంక్లీంక్లూం, హ్రంహ్రీంహ్రూం, సోః శ్రీవిష్ణవే  
 దత్తాత్రేయాయస్వాహా - పంచన్యాసములు చేయవలెను.

## ధ్యానం :-

మందారమూలే మణిపీఠసంస్థం  
 సుపర్ణదామైక నిబద్ధకక్షం  
 థ్యాయేత్ పరీతం నవనాథసిద్ధైః  
 దారి ద్ర్యదావానల కాలమేఘం।  
 (పంచపూజలు)

## మూలమంత్రము :-

ఓం ఐం క్లాంక్లీంక్లూం హ్రంహ్రీంహ్రూం సోః <sup>1</sup>శ్రీవిష్ణవే  
 దత్తాత్రేయాయస్వాహా॥ (ఇది దత్తోపనిషత్తు ననుసరించిన మంత్రం)

## పారాంతరము :-

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ వింశత్యక్షరీ మహామంత్రస్య, సదాశి  
 ఋషిః, గాయత్రీ ఛందః, దత్తాత్రేయో దేవతా, ఓం వీజం, నమః

---

1 “దత్తాత్రేయాయ శ్రీవిష్ణవే స్వాహా” అని పారాంతరము

శక్తిః, దత్తాత్రేయాయేతి కీలకం, దత్తాత్రేయప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జపే  
వినియోగః

న్యాసము :-

ఓం ఐం, క్లంక్లీంక్లూం, హ్రంహ్రీంహ్రూం, సోః, దత్తాత్రేయా  
య, శ్రీవిష్ణవే నమః (షడంగన్యాసములు చేయవలెను)

ధ్యానం :-

పై మాదిరిగానే చేయవలెను.

మూలమంత్రము :-

ఓం ఐం క్లంక్లీంక్లూం హ్రం హ్రీం హ్రూం సోః దత్తాత్రే  
యాయ శ్రీవిష్ణవే నమః

(ఈ మంత్రము దత్తాత్రేయ కల్పములో సూచించిన విధంగా  
ఉండుట గమనార్హము)

గి. మాలామంత్రం :-

అస్య శ్రీ దత్తాత్రేయ మాలామహామంత్రస్య। నదాశివ! ఋషిః।  
అనుష్టుప్ ఛందః॥ శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ఓమితి బీజం, స్వాహేతి  
। శక్తిః! ద్రామితి కీలకం। జపే వినియోగః।

న్యాసము :-

ద్రాం.... మున్నగు ఆరుబీజములతో న్యాసము చేయవలెను.



ధ్యానము :-

జపాపుష్పారుణాకారో జటాపల్లవ శోభితః  
తాంబూలంచోన్ముఖ శోభిష్టా అబ్జహస్త వరోయువ  
(ధ్యాన పాఠాంతరము)

కాశీ కోల్లా మాహురీ సహ్యకేషు  
స్నాత్వా జప్త్వా ప్రాశ్య శేతే న్వహం యః  
దత్తాత్రేయ స్తక్షణా త్సర్త్వగామీ  
త్యాగీ భోగీ దివ్యయోగీ దయాళుః॥  
(పంచపూజలు)

మూలమంత్రము :-

ఓం, ఆం, హ్రీం, క్రోం, ఐం, క్లీం, సౌః, శ్రీం గ్లో, ద్రాం,  
ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, స్మరణమాత్ర సంచుష్టాయ,  
మహాభయ నివారణాయ, మహాజ్ఞానప్రధాయ.(ఃత్) చిదానం  
దాత్మనే, బాలోన్మత్త పిశాచవేషాయ, మహాయోగినే, అచధూతాయ,  
అనసూయానందవర్దనాయ, అత్రిపుత్రాయ, సర్వకామఫలప్రదాయ,  
ఓం భవబంధవిమోచనాయ, ఆం అసాధ్యసాధనాయ, హ్రీం సర్వ  
విభూతిదాయ,, క్రోం అసాధ్యాకర్షణాయ, ఐం వాక్యప్రదాయ, క్లీం  
జగత్ వశీకరణాయ, సౌః సర్వమనక్షోభణాయ, శ్రీం మహాసంపత్ప్ర  
దాయ, గ్లో భూమండలాధిపత్యప్రదాయ, ద్రాం చిరంజీవినే, వషట్  
వశీకురు వశీకురు, వౌషట్ అకర్షయ అకర్షయ, హుం విద్వేషయ  
విద్వేషయ, ఫట్ ఉచ్ఛాటయ ఉచ్ఛాటయ, <sup>1</sup>ఠః ఠః స్తంభయ  
స్తంభయ, <sup>2</sup>ఫేం ఫేం మారయ మారయ, నమః సంపన్నాయ

సంపన్నాయ స్వాహా, పోషయ పోషయ, పరమంత్ర పరయంత్ర,  
 పరతంత్రాణి భింది భింది, గ్రహాన్ నివారయ నివారయ, వ్యాధీన్  
 వినాశయ వినాశయ, దుఃఖం హరయ హరయ, దారిద్ర్యం  
 విద్రావయ విద్రావయ, దేహం పోషయ పోషయ, చిత్తం  
 తోషయ తోషయ, సర్వమంత్రస్వరూపాయ, సర్వయంత్ర  
 స్వరూపాయ. సర్వతంత్రస్వరూపాయ, సర్వపల్లవస్వరూపాయ,  
 ఓం నమో మహాసిద్ధాయ స్వాహా॥ (ఈ మాలామంత్రమునే ఉత్తర  
 మాలామంత్రముగా పేర్కొనుచున్నారు).

పసిద్ధ మాలా మంత్రములు

1. ఆధ్యాత్మ (అద్వైత) మాలా మహామంత్రము :-

పరాభయకరం దేవం సచ్చిదానంద విగ్రహం  
 దత్తాత్రేయగురుం ధ్యాత్వా మాలామంత్రం పఠే శ్శుచిః  
 (జపే)

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, సచ్చిదానంద  
 విగ్రహాయ, అదృశ్యత్యైది గుణకాయ, నిత్య శుద్ధ బుద్ధ ముక్త  
 స్వభావాయ, అసంగతాయ, ఈశామాతేణ ప్రకృతి ప్రవర్తకాయ,  
 అజాయ, అవ్యతాత్మనే, ఘోషైశ్శైలాయ, సద్ధర్మ త్రాణార్థం కల్పిత  
 యోగమాయా విష్కృత శుద్ధసత్త్వస్వరూపాయ, అచ్యుత, భవ  
 బంధం విమోచయ విమోచయ, అపవిద్ధాం సక్తతయా సక్తతయా,  
 అశ్రమోచితకర్మాణి సాధయ సాధయ, శ్రీమాన్ సాధన సంపదాం

1 దత్తోపనిషత్తులో “ఓం నమశ్శివాయ” అని ఉన్నది.

దేహి దేహి, సద్గురుత్తమ సరూపసత్త్వ్యా శ్రవణాద్య భ్యాసపూర్వకం  
 భవత్పదభక్తి వితర వితర, అద్యలయ విక్షేపాదీన్ పరిహర  
 పరిహర, శ్రీహరేఽసంభావనాది డాకినీర్జహి జహి, క్లేశకర్మ  
 వికాశయ వికాశయ, వర్జితావిద్యాది క్లేశాన్ నాశయ నాశయ, హృషీ  
 కేశార్థదోషదృష్ట్యా ప్రమాదీంద్రియాణి వశీకురు వశీకురు, సర్వాం  
 తర్యామిన్ వై రాగ్యాభ్యాసవశాత్ చంచలంఽన ఆకర్షయాకర్షయ,  
 సంగరాగద్వేషాదీన్ విద్వేషయ విద్వేషయ, ఆప్తకామ కామాది  
 శత్రూన్ ఉచ్ఛాట యోచ్ఛాటయ, కల్పనాఽతీత దుష్కల్పనాః  
 స్తంభయ స్తంభయ, అసురనిషాదనా, అసురభావం మారయ  
 మారయ, ఆత్మసుదర్శనవ్యాధిస్త్యానాది యోగోపసర్గాన్ శమయ  
 శమయ, మృత్యుంజయ, ప్రమాదమృత్యుం విద్రావయ విద్రావయ,  
 విముక్తహృదయ, గ్రంథిం భింధి భింధి, నిస్సంశయ, సర్వసంశ  
 యాం భింధి భింధి, నిర్వాసన దుర్వాసనాన్నివారయ నివారయ,  
 క్రియాకారకఫలాసంస్పృష్ట జ్ఞానాగ్నినా దాహ్యాకర్మాణి దహదహ,  
 పాశవిమోచన పాశాన్ త్రోటయ త్రోటయ, ఆదిత్యవర్ణాత్మ స్వరూప  
 ప్రదర్శనేన స్వపదేన నియోజయ నియోజయ, జయ జయ భగవన్  
 పరమాత్మనే, అనసూయానందవర్ధనాయ, దత్తాత్రేయాయ నమస్తే  
 నమస్తే నమః॥

ఇతి పంచశతర్ణాం యో దధ్యా న్మాలామనుం గశే  
 అర్ధతస్య న ముష్టుతి దేహస్తేంద్రియ తస్కరాః॥  
 దంభ దర్పాదయో ఘోరా యే చావిద్యానిశాచరాః  
 యే యోగభూచరా జ్ఞాన భూచరాః భేచరా అపి॥  
 అంతరాయకరా భూతగ్రహః క్రూరతరా అపి  
 యాశ్చత్పష్టాదిరాక్షసోఽదుర్భరా భైరవా అపి॥

యే చ త్రివిధదుఃఖాఖ్యా వేతాలో లోభసంజ్ఞితః  
 మహామోహాభిదో బ్రహ్మరాక్షసో ద్వివిధావృత్తిః॥  
 శాకినీ డాకినీ చాపి లయాద్యాశ్చ పిశాచకాః  
 దూరాదేవ పలాయంతే తేఽపి మాలాభృతో ద్రుతం ॥

ధీశద్దిక్రమతో లభ్యా పరభక్తిః ప్రజాపతిః  
 దత్తోఽంతే పరమం దద్యా త్పదం దేవసుదుర్లభం॥

ఇతి శ్రీవాసుదేవానందసరస్వతీస్వామి విరచిత ఆధ్యాత్మ  
 (అద్వైత) మాలామంత్రం సంపూర్ణం.

## 2. చత్వారత్రేయ దిగ్బంధన మాలామంత్రము :-

ఓం నమో భగవతే, దత్తాయ, సర్వలోకాలంకృతాయ,  
 సర్వభూమి నికాయ, సర్వతంత్రాయ, సర్వకామఫలప్రదాయ, సర్వ  
 విద్యాపారంగతాయ, సర్వయోగీంద్ర సేవితాయ, సర్వభక్తలోక  
 సంరక్షణాయ, నదాబ్రహ్మచర్యవ్రతధారణాయ, మాయాకూట( గూఢ)  
 విహారాయ, జడోన్మత్త మూక బధిర స్వరూపాయ, నగ్నవేషసంచా  
 రిణే, మహాయోగినే, అవధూతాయ, సర్వదేవతాభయప్రదాయ,  
 సర్వరాక్షస వినాశకారణాయ, సర్వోపద్రవ నివారణాయ,  
 సర్వగ్రహలూచ్చటనాయ, సర్వరోగ నివారణాయ, ఓం  
 హ్రం హ్రం, ఊం ఊం, క్రోం క్రోం, హ్రీం హ్రీం, ఓం నమో  
 భగవతే కార్తవీర్య సముద్ధరణాయ, రేవానదీ జలక్రీడా పరాయ  
 నాయ, పరమంత్ర, పరయంత్ర, పరతంత్ర, పరవిద్యాప్రభంజ  
 నాయ, అత్మమంత్ర, అత్మయంత్ర, అత్మతంత్ర, అత్మవిద్యాప్రకట

నాయ, రండుద్రాయ, మహారౌద్రాయ, దత్తాత్రేయ యోగీశ్వరాయ,  
 అస్మత్ హృదయే సాన్నిధ్యం కురు కురు, మాం రక్షయ రక్షయ,  
 ప్రాచీదిశాం బంధయ బంధయ, ఆగ్నేయదిశాం బంధయ బంధయ,  
 దక్షిణదిశాం బంధయ బంధయ, నైర్వతిదిశాం బంధయ, బంధయ  
 పశ్చిమదిశాం బంధయ బంధయ, వాయువ్యదిశాం బంధయ  
 బంధయ, కౌబేరదిశాం బంధయ బంధయ, ఈశాన్యదిశాం బంధయ  
 బంధయ, ఉార్ధ్వదిశాం బంధయ బంధయ, అధోదిశాం బంధయ  
 బంధయ, అవాంతరదిశాం బంధయ బంధయ, పాతాళదిశాం  
 బంధయ బంధయ, సర్వదిశాం బంధయ బంధయ, మాం  
 రక్ష రక్ష, మమశత్రూన్ సహర సహర, హనహన, ఫణ  
 పణ, భస్మీకురు భస్మీకురు, సచ్చిదానంద దత్తాత్రేయాయ  
 హుం ఫట్ స్వాహా॥

**3 శ్రీదత్తాత్రేయ మహామాలా మంత్రము :-**

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ మహామాలామంత్రస్య | అత్రిబుషి |  
 అనుష్టుప్ ఛందః | శ్రీమద్దత్తాత్రేయో దేవతా | ఆం బీజం | హ్రీం  
 శక్తిః | క్రోం కీలకం | మమ సకలసంపత్తిర్ధయే శ్రీదత్తాత్రేయ మహా  
 మాలామంత్ర ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః ॥

[ద్రామిత్యాదిషడంగన్యాసములు చేసి. భూర్భువస్సువరోష్ఠ  
 అని దిగ్బంధనము చేయవలెను ]

**ధ్యానం :-**

అ కోణాంతన్యస్త పాదారవిందం  
 హృత్పద్మేన ధ్యానముద్రాంకరేణ

బ్రహ్మజ్ఞానం యోగతత్త్వస్వరూపం  
దత్తాత్రేయం సంతతం చింతయామి

[ పంచపూజలు ]

ఓం హ్రీం శ్రీం క్లీం. ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ,  
కపిల పింగళజటాధరాయ, ఊర్ధ్వరేతసే, సర్వజన హృదయాన్  
ఆకర్షయా కర్షయ, సర్వజన మోహనకరాయ, గ్రామపురపట్టణ  
మోహనాయ, సకలశత్రువాగ్బంధనాయ శత్రుకార్యహానికరాయ,  
మమోద్యోగ సఫలీకరణాయ, ఓంకార నిరాకార తత్త్వ నిరంజన  
స్వరూప, ఏహి ఏహి, ఆగ చ్చాగచ్ఛ, మమసన్నిధానం కురు కురు,  
మమముఖదర్శనే సర్వజనాన్ వశీకురు వశీకురు, ఓం ఆం హ్రీం  
క్లీం, ఆం అంబికాదత్తాయ, హ్రీం శ్రీం క్లీం కృష్ణదత్తాయ, హుం  
ఫట్ స్వాహా.

[ మరల అంగన్యాస కరన్యాసములు చేసి, “భూర్భువస్సు  
వరోమితి దిగ్విమోకః” అనవలెను ]:

#### 4. దత్తమాలాస్తోత్రము

అథా బ్రహ్మ హారి, ర్మధ్యేఽప్యంతే దేవ స్పదాశివః  
మూర్తిత్రయ స్వరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥  
దత్తాత్రేయ హరే కృష్ణ ఉన్మత్తానందదాయక  
ముని ర్దిగంబరో బాలో పిశాచో జ్ఞానసాగరః॥  
బ్రహ్మానందం పరమసుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం  
ద్వంద్వాతీతం గగనసదృశం తత్త్వమస్మాది లక్ష్యం  
ఏకం నిత్యం విమల మచలం సర్వధీసాక్షి భూతం  
దత్తాత్రేయం త్రిగుణరహితం సద్గురుం తం నమామి॥

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, స్మరణమాత్రం సంకు  
ష్టాయ, మహాభయ నివారణాయ, సర్వకామ కర్మఫల ప్రదాయ,  
చింతిత మనోరథసిద్ధిదాయ, వాక్ప్రదాయ, సర్వభూత నివారణాయ,  
సర్వశక్తి యుక్తాయ, రాజ్యాది సకలభోగాత్మకాయ, జగత్స్పృష్టి  
కారణాయ సకల మనోరథ సిద్ధిదాయ, ఓం ఐం శ్రీం క్లీం  
హ్రీం దత్తాత్రేయాయ స్వాహా॥

[ వసిష్టప్రణీత మహాంతీయ శక్తియామశే దత్తమాలా  
మంత్రం సంపూర్ణం. ద్వాదశనహస్య జపేన సిద్ధిః ]

### మరికొన్ని దత్తమంత్రాలు

#### 1. శ్రీదత్తాత్రేయమధుమతీ ద్వాదశాక్షరీ :-

అస్య శ్రీమధుమతీ దత్తాత్రేయ ద్వాదశాక్షర మహామంత్రస్య  
సదాశివ ఋషిః| ఆనుష్టుప్ ఛందః| మధుమతీసహిత దత్తాత్రేయ  
దేవతా| ఐం బీజం| శ్రీం శక్తిః| హ్రీం కీలకం| మమ సర్వసంపత్  
సిద్ధ్యర్థే| మధుమతీసహిత దత్తాత్రేయ ద్వాదశాక్షరీ మంత్రప్రసా  
సిద్ధ్యర్థే| జపే నినియోగః॥

ఐం, హ్రీం, శ్రీం, ఓం, శ్రీం హ్రీం, - బీజములతో షడః  
న్యాసములు.

ధ్యానం -

ఇంద్రనీలనిభాం రక్తవసనాభరణోజ్వలాం  
ప్రళంబవేణేనన్నద్ర పౌగంధిక సముజ్జ్వలాం॥

తత్క్షుప్త ముండమాలాంచ ముక్తాంబర సుశోభితాం  
 ఊర్మికావీరకటకనూపురై ర్మండి తాంఘ్రికాం॥  
 వాదయంతం సదావీణాం స్వసమానాంగనాజనైః  
 దత్తాత్రేయాంకగాం శ్యామాం ధ్యాయే ద్దేవీం సుచిస్మితాం॥  
 పంచపూజలు

మూలమంత్రము :-

ఐం హ్రీం శ్రీం ఓం శ్రీం హ్రీం మధుమత్యై స్వాహా॥

2. శ్రీ దత్తాత్రేయ మధుమతీ ప్రకారాంతర ద్వాదశాక్షరి:-

అస్యశ్రీ మధుమతీ ప్రకారాంతర ద్వాదశాక్షరీ మహా  
 మంత్రస్యః సదాశివఋషిః। అనుష్టుప్ ఛందః। మధుమతీసహిత  
 దత్తాత్రేయో దేవతా। క్లీం। బీజం। ద్రాంశక్తిః। గ్లాం కీలకం। మమశ్రీ  
 మధుమతీ దత్తాత్రేయ ప్రకారాంతర ద్వాదశాక్షరీ సర్వసంప  
 త్పిద్యర్థే జపే వినియోగః ॥

క్లీం, గ్లాం, ద్రాం, శ్రీం హ్రీం, ఐం-అను వాటితో  
 న్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానం :-

“ఇంద్రనీలనిభాం“ అనుశ్లోకము ధ్యానించవలెను.

మూలమంత్రము :-

క్లీం గ్లాం ద్రాం శ్రీం హ్రీం ఐం మధుమత్యై స్వాహా.

3 శ్రీమధుమతీసమేత దత్తాత్రేయమంత్రం :-

అస్యశ్రీ మధుమతీసమేత దత్తాత్రేయ మహామంత్రస్యః సదా  
 శివఋషిః। అనుష్టుప్ ఛందః। మధుమతీసహిత దత్తాత్రేయో



దేవతాః ఐం వీజంః శ్రీం శక్తిఃః హ్రీం కీలకంః మమ సర్వసంపత్తి  
 ద్ధ్యర్థం మధుమతీసమేత దత్తాత్రేయమంత్ర ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే  
 వినియోగః॥

**న్యాసము :-**

ఐం-అంగుష్టాభ్యాం నమః, హ్రీం-తర్జనీభ్యాం నమః, శ్రీం-  
 మధ్యమాభ్యాం నమః, ఓం-అనామికాభ్యాం నమః, శ్రీం-కనిష్ఠ  
 కాభ్యాం నమః, హ్రీం-కరతలకర పృష్టాభ్యాం నమః

[ ఇట్లే హృదయాది న్యాసములు కూడా చేయవలెను ].

**ధ్యానం :-**

పైమంత్రము మాదిరిగనే ధ్యానము చేయాలి.

[ పంచపూజలు ]

**మూలమంత్రము :-**

ఓం ఐం శ్రీం హ్రీం ఓం నమో భగవతే మధుమతీ మతంగ  
 ముని కుమారికే, సర్వముఖరంజనీ, సర్వేషాం మహామాయే,  
 (అముకం) వశ్య మానయ స్వాహా

**మూలమంత్రమునకు పాఠాంతరము :-**

ఓం నమో భగవతే మధుమతీసమేత దత్తాత్రేయాయ, అ  
 పుత్రాయ, సర్వకామప్రదాయ, సృష్టిస్థితి లయకరాయ, విధి హరిః  
 రాయ, త్రిగుణాత్మనే, సర్వకౌతుకాని దర్శయ దర్శయ, ఓం శ్రీ  
 హ్రీం క్లీం గ్లౌం ద్రాం సత్వమంత్ర, యంత్ర, తంత్ర సిద్ధి  
 కురు కురు స్వాహా

( సూచన :- ఈ మంత్ర జపమునకు ముందు ఓం, శ్రీం, హ్రీం, క్లీం గ్లాం, ద్రాం” అను బీజాక్షరాలతో న్యాసము చేయవలెను. ధ్యానము పైమాదిరిగానే )

4. పంచదళి :-

అస్య శ్రీ దత్తాత్రేయ పంచదశిమహామంత్రస్య, సదాశివఋషిః గాయత్రీఛందః, శ్రీ దత్తాత్రేయోదేవతా, ఆం హ్రీం క్రోం బీ జం, ఐం క్లీం సౌః శక్తిః, శ్రీం గ్లాం ద్రాం కీలకం శ్రీగురుదత్తాత్రేయ దేవతా ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే, జపే వినియోగః

ఆం హ్రీం క్రోం, ఐం క్లీం సౌః, శ్రీం గ్లాం ద్రాం, ఆం హ్రీం క్రోం, ఐం క్లీం సౌః, శ్రీం గ్లాం ద్రాం - అను వాటితో కరాంగన్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానము :- “ఉత్తానితేకరతలే....” అను శ్లోకము

ఓం ఆం హ్రీం క్రోం ఐం క్లీం సౌః శ్రీం గ్లాం ద్రాం దత్తాయ నమః॥

4. దత్తాత్రేయ మహామంత్రము :-

అస్య శ్రీ దత్తాత్రేయ మహామంత్రస్య, విష్ణుఋషిః, పంక్తి ఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయోదేవతా, హ్రోం బీజం, హ్రీం శక్తిః, హ్రూం కీలకం, మమసమస్త పాపక్షయార్థం జపే వినియోగః

ఓం హ్రోం, ఓం హ్రీం, ఓం హ్రూం, ఓం హ్రోం, ఓం హ్రీం, ఓం హ్రూం - అను వానితో షడంగన్యాసములు చేయవలెను.

**ధ్యానం :-**

దత్తాత్రేయో మహాదేవో దత్తాత్రేయో మహాగురుః  
దత్తాత్రేయాది వై కుంఠనారాయణ మహం భజే॥

**మూలమంత్రము :-**

ఓం హ్రం హ్రీం హ్రూం దత్తాత్రేయాయ నమః  
(10 వేలు చేసినచో జపసిద్ధి, దశాంశమోమాదులు చేయవలెను.

**5. దత్తాత్రేయ ఆత్మవిద్యాదశాక్షరి :-**

అస్యశ్రీ దత్తాత్రేయ ఆత్మవిద్యా దశాక్షరీ వహమంత్రస్య,  
దత్తాత్రేయఋషిః, విరాట్ ఛందః, ప్రణవస్వరూప దత్తాత్రేయో  
దేవతా, ఆం బీజం, హ్రీం శక్తిః, క్రోం కీలకం, దత్తాత్రేయ ప్రసాద  
సిద్ధ్యర్థే, జపే వినియోగః॥

ద్రాం .... ద్రీం .... అనువానితో న్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానములు :- “గారూఢం .... ” అనే శ్లోకము

**మూలమంత్రము :-**

ఓం ఆం హ్రీం క్రోం ఐం క్లిం సాః శ్రీం గ్లోం ద్రాం

**6. దత్తగాయత్రీ :-**

సంకల్పము.... ఏవం గుణవిశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ శ్రీ  
మాన్ శ్రీమతః .... గోత్రస్య .... నామధేయస్య, అస్మాకం సహ  
కుటుంబానాం, క్షేమ సైర్య విజయ అభయ అయురారోగ్య ఐశ్వర్య  
ర్యాభివృద్ధ్యర్థం, మమ అత్యంతిక దుఃఖరహిత నిశ్రేయస పరమ

పురుషార్థసిద్ధ్యర్థం, ధృఢవైరాగ్య సాధనీభూత, అపరోక్ష  
 సాక్షాత్కార జ్ఞానపూర్వక మోక్షప్రాప్త్యర్థం, మమ వర్ణాశ్రమోచిత  
 కర్మానుష్ఠాన శ్రద్ధాద్వారక, తదనుష్ఠానజనిత, చిత్తశుద్ధిసంపాదిత  
 సాధనవతుష్టయ సమాసాదిత ఆత్మవిచారణాసంజాత, ప్రత్యక్ష  
 బ్రహ్మైక్యానుసంధాన నిష్ఠా నిర్ధాశేష అనర్థవ్రాతత సముద్బోధిత  
 అఖండానంద సాక్షాత్కారరూప బ్రహ్మప్రాప్త్యర్థం, సర్వేష్పిత  
 కమాని సిద్ధ్యర్థం, త్రయత్రింశతోక్తిదేవతాస్వరూప, బ్రహ్మ  
 హరిహరాత్మక శ్రీగురు దత్తాత్రేయ జపే వినియోగః  
 ద్రాం బీజపటక్రముతో న్యాసములు చేయవలెను.

ధ్యానం :-

“వ్యాఖ్యాముద్రాం.... ....” అను శ్లోకము.

మూలమంత్రము :-

దిగంబరాయ విద్మహే। అవధూతాయ ధీవహి। తన్నో దత్తః  
 ప్రసోదయాత్ ।

[ మూలమంత్రమును పాఠాంతరములతో చేయుటయే గాక  
 గురుగాయత్రితో చేయు సంప్రదాయముకూడా ఉన్నది ]

1. సర్వోపరిమంత్రము :-

ఓం పరబ్రహ్మ పరమాత్మనే నమః। ఉత్పత్తిస్థితిప్రళయ  
 రాయ। బ్రహ్మహరిహరాయ। త్రిగుణాత్మనే। సర్వకౌతుకాని  
 శ్చయ దర్శయ। ఓం ద్రాం దత్తాత్రేయాయ నమః। ఘమ సర్వ  
 ాశ్శాణి (తంత్రాణి) సిద్ధిం కురు కురు స్వాహా॥

[ లక్షజపం చేస్తే మంత్రసిద్ధి. దత్తాత్రేయ తంత్రవిధికి ఈమంత్రసిద్ధి ముఖ్యముగా కావలసి ఉన్నది ].

8. "ఓం హ్రీం ద్రాం దత్తాత్రేయాయ నమః ద్రాం హ్రీం ఓం" అను మూలమంత్రము, "ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ యోగినే పరమహంసాయ స్వాహా" అను మంత్రము, "ఓం దత్తాత్రేయ" అను చతురక్షరీ మంత్రము కొందరు ఉపాసించు చుండుట కనిపించుచున్నది.

### 9. అనసూయామంత్రము :-

అస్య శ్రీ అనసూయామహామంత్రస్య, దత్తాత్రేయఋషిః, గాయత్రీఛందః, అనసూయా దేవతా, ఆంబీజం, అనసూయా యై శక్తిః, నమః కీలకం, శ్రీ అనసూయా ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే, జపే వినియోగః॥

ఆం, ఈం, ఊం, ఐం, ఔం, అః - అను బీజములతో క్ష హృదయాది న్యానములు

### ధ్యానం :-

అనసూయాం స్మరేద్దేవీం పురాస్తాత్రిపదాంబుజాం  
కటీతటి లసత్ దత్తాత్రేయ సిద్ధేశ్వరాంచితాం ॥  
పాణిభ్యాం పల్లవాభాభ్యాం భర్తు రత్రే ర్మహామునేః  
పాదసేవాం ప్రకుర్వంతీం సాదరం పతిదేవతాం॥  
(కుర్వాత్ సుహాసినీపూజాం పతిపుత్ర సమన్వితాం  
ఇమం మంత్ర జపిత్యాదౌ దత్తాత్రేయమనుం జపేత్)

ప్రసన్నో జాయతే శీఘ్రం దత్తాత్రేయో దిగంబరః  
ప్రసీదత్యనసూయా చ లక్ష్మీ స్తిష్ఠతి తద్గృహే॥)

ధ్యాన పాఠాంతము :-

అత్రిపత్నీం మహాలక్ష్మీం పాతివ్రత్యశిరోమణిం  
శ్రీ దత్తాత్రేయ జననీ మనసూయా మహం భజే॥

సూచన :- దత్తాత్రేయ మహామంత్ర జపానికి ముందు అనసూయా దేవిని ధ్యానించుట ఒక విశిష్ట సంప్రదాయమై ఉన్నది.

మూలమం తము :-

ఓం ఆం అనసూయాయై నమః

10. మధుమతీ మంత్రం :-

అస్యశ్రీ మధుమతీ మంత్రస్య, దత్తాత్రేయ ఋషిః, గాయత్రీ  
ఛందః, మధుమతీ దేవతా, మం బీజం, మధుమత్యే శక్తిః, నమః  
కీలకం, శ్రీ మధుమతీ ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః

(హ్రాం, మిం, మూం, మైం, మౌం, మః - కరహృదయ  
న్యాసములు)

ధ్యానం :-

వీతాంబరధరాం మాధ్వీం పాశాంకుశధరాం శుభాం  
శ్రీ దత్తాత్రేయ మహిషీం మోక్షలక్ష్మీ మహం భజే॥

మూలమంత్రము :-

ఓం మం మధుమత్యై నమః

## 11. దుర్వాసమంత్రం

అస్య శ్రీ దుర్వాసమహామంత్రస్య, దత్తాత్రేయ ఋషిః  
 గాయత్రీ ఛందః, దుర్వాసో దేవతా, దుం బీజం, దుర్వాససే శక్తిః,  
 నమః కీలకం, శ్రీదుర్వాసప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః

(ద్రాం ద్రీం .... కరహృదయన్యాసాలు)

ధ్యానం :-

సాక్షా చ్ఛివాంశాత్ స్వయయేవ జాతం  
 తపస్వినాం జ్ఞానవతాం వరిష్ఠమ్  
 చరాచరం బిభృతి యస్య కోపాత్  
 దుర్వాససం తం ప్రణమామి చండం॥

మూల మంత్రము :-

ఓం దుం దుర్వాససే నమః

## 12. చంద్రమంత్రం :-

అస్యశ్రీ చంద్రమస మహామంత్రస్య, దత్తాత్రేయఋషిః,  
 గాయత్రీఛందః, చంద్రమా దేవతా, చం బీజం, చంద్రమసే శక్తిః,  
 నమః కీలకం, శ్రీ చంద్రమస దేవతా ప్రసాద సిద్ధ్యర్థే, జపే  
 వినియోగః॥

(చాం చీం....ఈ ఆరింటితో కరహృదయాది న్యాసములు)

భ్యాసం :-

లోకాంధకారం సతతం నిరస్య  
విభాజయంతం ప్రభయా దిశశ్చ  
అత్రిక్షణానంద కృపీటజాతం  
ద్విజేశ్వరం చంద్రమసం నమామి॥

మూలమంత్రం :-

ఓం చం చంద్రమసే నమః

13. అత్రిమంత్రం :-

అస్య శ్రీ అత్రిబ్రహ్మ మహామంత్రస్య, దత్తాత్రేయ ఋషిః।  
గాయత్రీ ఛందః, అత్రి ర్దేవతా, ఆం బీజం, అత్రయే శక్తిః, నమః  
కీలకం, శ్రీ అత్రిబ్రహ్మ ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

భ్యాసము :-

దండకమండలు కరయుగళం  
మస్తక విద్యుద్విలసజ్జటిలం  
చంద్రమో దత్త దుర్వాసః పితరమ్  
వస్తుధ్యాయిన మత్రి మహా మీడే॥

మూలమంత్రము :-

ఓం ఆం అత్రయేనమః  
(అననూయా మధుమతీ దుర్వాసశ్చంద్రమోఽత్రయః  
జప్తవ్యా ఆయుతం సిద్ధ్యై నమోఽంతైః ప్రణవాదిభిః॥)



శ్రీ దత్తాత్రేయ హృదయరాజము

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ హృదయరాజ మహామంత్రస్య కాలా  
కర్షణ ఋషిః జగతీ ఛందః। శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతాః॥ అం బీజం।  
హ్రీం శక్తిః। క్రోం కీలకం మమ సకలవిషయ నిరసనార్థేమోక్ష  
(స్వేచ్ఛ) ఫల పాప్త్యర్థం। శ్రీ దత్తాత్రేయ హృదయరాజజపే  
వినియోగః

[ద్రామిత్యాదులతో షడంగన్యాసములు చేయవలెను]

ధ్యానము :-

నమో నమః శ్రీమునివందితాయ

నమో నమః శ్రీ గురురూపకాయ

నమో నమః శ్రీ<sup>1</sup>భవహారకాయ

నమో నమః శ్రీమనుతల్పకాయ

(పంచపూజలు)

మంత్రస్మృతిము :

విశ్వేశ్వరో నీలకంఠో మహాదేవో మహేశ్వరః

హరిః కృష్ణో వాసుదేవో మాధవో మధుసూదనః॥ 1

జనకశ్చ శతానందో వేదవేద్యో పితామహః

త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 2

పంచాననో మహాదేవో గౌరీమానసభాస్కరః

బ్రహ్మానందో సభా (సుఖా) సీనో సురలోకవరప్రదః॥ 3

1) భవహారణాయ

- వేదాననో వేదరూపో ముని (ముక్తి) మార్గప్రకాశకః  
 త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 4
- కర్పూరగౌరవర్ణాంగో శైలజామనోరంజకః  
 శ్యామాభః శ్రీనివాసో యో భక్తవాంఛితదాయకః॥ 5
- పీతరత్నాంగ<sup>2</sup> షర్ణాయో గాయత్ర్యాత్మప్రలాపకః  
 త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 6
- త్రిపంచనయనో రుద్రో మహాభైరవాంతకః  
 ద్విదశాక్షో మనఃకాయో కేశవో మాధవో హరిః॥ 7
- అష్టాక్షో వేదసారంగో శ్రీసుతో యజ్ఞకారణః  
 త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 8
- <sup>3</sup>దిగ్బాహుమండితదేహో మృడాసీప్రాణవల్లభః  
<sup>4</sup>సుముక్తికృత్ కార్తికేయో హృషీకేశ స్ఫురేశ్వరః॥ 9
- వసుషాణిః తపశ్శాంతో<sup>5</sup> బ్రహ్మణో<sup>6</sup> మఖభూషణః  
 త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 10
- గంగాధరో మహేశానో<sup>7</sup> శైలజాప్రియసంభవః  
<sup>8</sup>గోపీహృదయరంజో యో శ్రీపతి ర్భవభంజకః॥ 11

---

1) మనరంజకః 2) షర్ణాంగో 3) దిగ్బాహుమండితోదేవో  
 4) సుముక్తి 5) బ్రహ్మభ్యో 6) మఖభూషణః  
 7) శ్రీపతి ర్భవభంజకః 8) పోతుకూచివారిప్రతిలో “ గోపీహృద  
 యరంజో” అనునది లేదు. “బ్రహ్మరూపో విష్ణుశక్తి ర్విశ్వేశో  
 త్రిపురాంతకః” అని కలదు

- వాక్యేవః కామశాంతో యో సావిత్రి వాగ్విలాసకః  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 12
- నాగప్రియో భూతనాథో జగత్సంహారకారకః  
భువనేశో భయత్రాతా మాధవో భూతపాలకః॥ 13
- విధాతా రజరూపశ్చ బ్రాహ్మణో 'జగకారకః  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 14
- కృద్ధ క్రూర పిశాచేశో శాంభవో శుద్ధమానసః  
శాంతో దాంతో మహాధీరో గోవింద స్తత్త్వసాగరః॥ 15
- \*అర్థోనర్థో మహాభో(భా)గో రజోరూపో మహర్షికః  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 16
- చర్మాంబరధరో దేవో లీలాతాండవకౌశలః  
పీతాంబరపరీధానో మాయాచక్రాంతరాత్మవిత్॥ 17
- కర్మాంగవస్త్రభూషో యో జగత్కారణకార్యధృత్  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 18
- కపాలమాలాంసుధరో భస్మభూషో శుభప్రదః  
శ్రీవత్సః ప్రీతికరో 'యో వామనః పురుషోత్తమః॥ 19
- యజ్ఞసూత్రో త్తరీభూషో వేదమార్గప్రభాకరః  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః 20
- త్రిశూలపాణి స్పర్శజ్ఞో జ్ఞానేంద్రియప్రియంకరః  
గదాపాణిశ్చ <sup>4</sup>చార్వంగో విశ్వత్రాతా జగత్ప్రతిః॥ 21
- కమండలుధరో దేవో విధాతా విఘ్ననాశనః  
త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః॥ 22

1) బ్రాహ్మణోజకారకః 2) అర్థూసర్థూ 3) యోగ  
వాన్యో 4) చార్వాంగో

శిలాద (న) సూను వరదః చండాంశు శృండవిక్రమః  
 అరుణో విరజో ధాతా భక్తిమానసవోధకః  
 పద్మాసనో పద్మవేత్తా హంసమానస పంజరః  
 త్రిమూర్తిరూపో భగవాన్ దత్తాత్రేయో గురుం నమః

ఫలశ్రుతి :- ఇత్యేవం దత్తహృదయం ఏకభక్త్యా పఠేన్నరః  
 భుక్తిముక్తి ప్రదం లోకే దత్తసాయుజ్య మాప్పుయాత్

**శ్రీ దత్తాత్రేయ ఉత్తరమాళి**

అస్య శ్రీ మాలా మహామంత్రస్య సదాశివ ఋషిః, అనుష్టుప్  
 ఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ఓమితి బీజం। స్వాహేతి శక్తిః,  
 ద్రామితి కీలకం, జపే వినియోగః॥

ద్రామిత్యాది న్యాసములు చేయవలెను.

“కాశీ కోల్లా మాహూరి ....”అను శ్లోకాన్ని ధ్యానం చేయాలి.

**మూలమంత్రము :-**

ఓం, ఆం, హ్రీం, క్రోం, ఐం, క్లిం, సౌః శ్రీం, గ్లోం, ద్రాం  
 ఓం నమో భగవతే దత్తాయ, సృరణమాత్ర సంతుష్టాయ,  
 మహాభయ నివారణాయ, మహాజ్ఞానప్రదాయ, సచ్చిదానందాత్మనే,  
 బాలోన్మత్త పిశాచ వేషాయ, మహాయోగినే, అవధూతాయ  
 అనసూయానందవర్ధనాయ, అత్రిపుత్రాయ, సర్వకామఫలప్రదాయ,  
 ఓం భవబంధవిమోచనాయ, ఆం అసాధ్యసాధనాయ, హ్రీం సర్వ  
 విభూతిదాయ, క్రోం అసాధ్యాకర్షణాయ, ఐం వాక్యప్రదాయ, క్లిం  
 జగత్ వశీకరణాయ, సౌః సర్వమనక్షోభణాయ, శ్రీం మహాసంపత్  
 ప్రదాయ, గ్లోం భూమండలాధిపత్యప్రదాయ, ద్రాం చిరంజీవినే

వషట్ వశీకురు వశీకురు, వౌషట్ ఆకర్ష యాకర్షయ, హుం  
విద్వేషయ విద్వేషయ, ఘట్ ఉచ్చాట యోచ్చాటయ, ఠః ఠః  
స్తంభయ స్తంభయ, ఖేం ఖేం మారయ మారయ, నమః సంస  
న్నాయ సంపన్నాయ స్వాహా, పోషయ పోషయ, పరమంత్రపర  
యంత్ర పరతంత్రాణి చింది చింది, గ్రహాన్ నివారయ నివారయ,  
వ్యాధీన్ వినాశయ వినాశయ, దుఃఖం హరయ హరయ, దారిద్ర్యం  
విద్రావయ విద్రావయ, దేహం పోషయ పోషయ, చిత్తం తోషయ  
తోషయ, సర్వమంత్రస్వరూపాయ సర్వయంత్రస్వరూపాయ, సర్వ  
తంత్రస్వరూపాయ, సర్వపల్లవ స్వరూపాయ, ఓం నమో మహా  
సిద్ధాయ స్వాహా॥

### శ్రీ దత్తాత్రేయ వజ్రకవచం

ఒకప్పుడు ఋషులందరూ వేదవ్యాసుడిదగ్గరకు పోయి, “ఓ  
మహర్షి సత్తమా! కలియుగంలో మానవులకు సంకల్పసిద్ధిని కలిగి  
చేది, సుఖశాంతులు వర్షించేది అయిన మహాశక్తివంతమైన  
మహామంత్ర మేదైనా ఉంటే, సెలవీయండి” అని అడిగారు. అప  
తాయన పూర్వం పరమేశ్వరుడు పార్వతీదేవికి తెలిపిన పరః  
రహస్యమైన శ్రీ దత్తాత్రేయ వజ్రకవచమహామంత్రాన్ని వాళ్ళ  
చెప్పాడు.

హిమాలయాల్లో ఉన్న గౌరీశిఖరంపై, కల్పవృక్షం క్రింద  
విరాజిల్లుతున్న దివ్యదీప్త మహాఠత్న హేమమండపం మధ్యగః  
రత్నసింహాసనంపై అసీనుడై ఉన్న పరమేశ్వరుణ్ణి చూచి, పార్వతీ

దరహాస చంద్రికల నొలికిస్తూ “స్వామీ, ఇంతకుపూర్వం మీరు అనేక దత్తాత్రేయ మహామంత్రాలను లోకులకు ప్రసాదించారుగదా! వాటి మహిమ ఎట్లాంటిదో చూడాలని ఉంది!” అని అడిగింది. వెంటనే పరమశివుడు పార్వతీదేవిని వెంటదీసుకొని, నందివాహనా రూఢుడై భూలోకానికి—వింధ్యాచలప్రాంతంలో గల దళాదనమహర్షి ఆశ్రమానికి—వచ్చాడు.

పూర్వం ఈదళాదనమహర్షి దత్తాత్రేయ మంత్రాలు ఉపదేశంపొంది ఉపాసిస్తున్న సమయంలో, ఒకరోజు ఆయనకు “దత్తాత్రేయుడు స్మరణమాత్రసంతుష్టుడు, స్మర్తుగామీ అని అంటారు. ఇదెంతవరకు నిజమో? పరీక్షించి చూద్దా” మనకొని, మనస్సులో “దత్త దత్త” అని దత్తాత్రేయుణ్ణి స్మరించాడు. వెంటనే ఆ స్వామి ఆయనముందు సౌఖ్యతక్కించాడు. అట్లా తనకు దర్శన మిచ్చిన ఆ స్వామిని చూచి, ఆయన ఆశ్చర్య సంతోషాలతో ఆ స్వామికి నమస్కరించి “అజ్ఞానంతో మిమ్మల్ని పరీక్షించా లను కొన్నాను. క్షమించవలసిం”దని ప్రార్థించాడు.

అప్పుడు దత్తప్రభువు “మమప్రకృతి రీదృశీ, స్మర్తుగామీన సందేహో ద్విసప్త భువనే ష్వహం, అభక్త్యై వా సుభక్త్యై వా యత్స్మరే న్మా మనన్యధీః తదానీ మహా మా గమ్య. దదామి తద భీషీతం” నీవు తలచినట్లు నేను స్మర్తుగామినే! అందుకు సందేహం

1. ఈ విశ్వం యావత్తూ శివుని వ్యక్తరూపమే. శివుడే రత్తుడు—అని శాండిల్యోపనిషత్తు. శివుడంటే జ్ఞాన స్వరూపం.

అదే పరబ్రహ్మ

లేదు. భక్తి ఉన్నా లేకపోయినా సరే! ఒక్కసారి నన్ను స్మరిస్తే చాలు. వాళ్ళదగ్గరకు పోయి వాళ్ళకోర్కె లన్నీ తీరుస్తాను. ఇది నా స్వభావం. నా రాక ఎన్నడూ వృథా కాదు. నా వజ్రకవచాన్ని నీకు ఉపదేశిస్తాను.” అని ఆయనకు ఆ కవచాన్ని అనుగ్రహించాడు.

దత్తాత్రేయులవారు ఈ కవచాన్ని ఆ మహర్షికి ఉపదేశిస్తున్న సమయంలో—ఆ అరణ్యంలో తిరుగుతున్న “దూరశ్రవు”డనే ఒక భిల్లుడు ఆ ఆశ్రమం దగ్గరకు రావటం సంభవించింది. స్వామివారు ఆ మహర్షికి చెబుతున్న కవచమంత్రు అతనికి వినిపించింది. ఆ మంత్రాన్ని విన్నమాత్రంచేతనే అతనిశరీరం వజ్ర సదృశమైంది. ఎన్నో అత్యద్భుతశక్తులు అతనికి కలిగాయి. ఇక ఆ కవచాన్ని భక్తిశ్రద్ధలతో నిత్యం పఠించేవారికి ఎంతకీ కలుగుతుందో—ఎన్నిసీద్ధులు సిద్ధిస్తాయో మనం మాటలతో చెప్పలేం.

ఆ దూరశ్రవుడు నివసిస్తున్న వనంలోకి ఈ పార్వతీ పరమేశ్వరులు వచ్చారు. అల్లంతదూరంలోనే దూరశ్రవుణ్ణి చూచి సింహ వ్యాఘ్రాదికూరమృగాలు భయపడి పారిపోవటం పార్వతీదేవి కంట బడింది. ఆమె ఆశ్చర్యపోతూ, ‘ఇదేమి విచిత్రం?’ అని అడిగితే ఆస్పృడు శివుడు ఆమెకు ఈ పూర్వకకథయావత్తూ వివరించి చెప్పాడు. ఈ విషయం వజ్రకవచానికి ఉపోద్ఘాతంగా చెప్పబడింది.







1 సిద్ధా సనస్తో బలవాన్ ఋజుకాయో హసన్ముఖః  
 వామహస్తేన వరదో దక్షిణేనాభయప్రదః॥  
 బాలోన్మత్త పిశాచాభః క్వచిదుక్తం పరీక్షితుం  
 త్యాగీ భోగీ మహాయోగీ నిత్యానందో నిరంజనః॥  
 సర్వరూపీ సర్వదాతా సర్వగః సర్వకాలకః  
 భస్మోద్ధూళితస్ర్వాంగో మహాపాతకనాశనః॥  
 భుక్తిప్రదో ముక్తిదాతా జీవన్ముక్తిప్రదాయకః  
 ఏవం ధ్యాత్వాఽనన్యచిత్తో మద్వజ్రకవచం పఠేత్॥  
 మామేవ పశ్యన్ సర్వత్ర స మయా సహ సంచరేత్

పాఠాంతరము :-

అననూయాసుతం దేవం భోగమోక్షాది దాయకం  
 భక్తానా మిష్టదాతారం దత్తాత్రేయ గురుం భజే॥  
 వారాణసీ పుర స్నాతం కోల్లాపుర సుజాపినం  
 మాహురీపుర భిక్షాశం సహ్యాపర్వత శాయినం॥  
 ఇంద్రనీల సమాకారం చంద్రకాంత సమప్రభం  
 వై డూర్యసదృశస్ఫూర్తిం కించిచ్ఛంచజ్జటాధరం॥  
 స్నిగ్ధధావశ్యయుక్తాక్షం 2 అతినీల కనీనికం  
 భూపక్షు శ్మశ్రు నైల్యాంకం శశాంక సదృశాననం॥  
 హాసనిర్జిత నీహారం కంఠనిర్జిత కంబుకం  
 మాంసలాంసం దీర్ఘ బాహుం పల్లవాది కరద్వయం॥

1) సింహాసనస్తో 2) అతినీలక నీలకం

విశాలపీనవక్షశ్చ సుపృష్ఠం చ సుపార్శ్వకం  
 నిమ్ననాభిం రోమరాజి వశిమత్ పల్లవోదరం॥  
 పృథ్వాల్లసచ్ఛోణితలం విశాలజఘనస్థలం  
 విశంకటకటీభాస్వత్ సువర్ణమణిమేఖలం॥  
 సువర్ణరశనాయుక్తం పీతాంబరవిరాజితం  
 రంభోరుం బిందుకాష్ఠీవ జానుపూర్వికజంఘకం॥  
 గూఢగుల్ఫం కూర్మపృష్ఠోలసత్ పాదోపరిస్థలం  
 రక్తారవిందసదృశం రమణీయపదాధరం॥  
 మందారపాదపవనే మహితే రత్నమంటపే  
 చింతామణి మహాపీఠ మధ్యమకసరోరుహే॥  
 నివసంతం మధుమతీ మోక్షలక్ష్మ్యశ్రితాంకకం  
 సిద్ధాసనసమాసీనం ఋజుకాయం హసన్ముఖం॥  
 వామహస్తేన వరదం దక్షిణే నాభయప్రదం  
 భస్మోద్ధూశితసర్వాంగం మహాపాతకనాశనం॥  
 భుక్తిముక్తిప్రదాతారం దత్తాత్రేయం దళాదనం  
 ఏవం ధ్యాత్వాఽనన్యచిత్తో మద్వజ్రకవచం పఠేత్  
 (పంచపూజలు)

కవచమంత్రం :-

దత్తాత్రేయః శిరః పాతు సహస్రారాజ్ఞ సంస్థితః  
 ఫాలం పాత్వనసూయేయః చంద్రమండల మధ్యగః॥  
<sup>1</sup>కూర్పం మనోమయః పాతు హంక్షం ద్విదశ<sup>2</sup>మధ్యభూ  
 జ్యోతిరూపో<sup>2</sup>క్షిణీ పాతు <sup>3</sup>శబ్దం శబ్దాత్మకః శ్రుతిమ్॥

1) అజ్ఞాం 2) పద్మగః 3) పాతు

నాసికాం పాతు గంధాత్మా ముఖం పాతు రసాత్మకః  
 జహ్వం<sup>1</sup> వేదకరః పాతు దంతోఽహ్నే పాతు ధార్మికః॥  
 కపోలా వత్రిభూ(జ): పాతు<sup>2</sup> పాత్వశేషం సదాత్మభూః  
 సర్వాత్మా షోడశారాజ్జ(జ్జే)<sup>3</sup> స్థితశ్చాత్మావతాన్దళం॥  
 స్కంధా చంద్రానుజః పాతు భుజౌ పాతు కృతా(పా)దిభూః  
 జత్వణీ శత్రు(విశ్వ)జి త్పాతు పాతు వక్షస్థలం హరిః॥  
 కాగితాంత ద్వాదశాగ పద్మగో<sup>4</sup> మరుదాత్మకః  
 యోగీశ్వరేశ్వరః పాతు హృదయం<sup>5</sup> హృదయేశ్వరః॥  
<sup>6</sup> పార్శ్వ దూరః పార్శ్వవర్తి పాతు పార్శ్వస్థితి ర్మమ  
 హఠయోగాదియోగజ్ఞః కుక్షిం పాతు కృపానిధిః॥  
 దూగాది ఫకారాంత(ః) దశార సరసీరుహే(హం)  
 నాభిస్థలే వర్తమానో నాభిం<sup>7</sup> వత్సాత్మకో<sup>8</sup> Zవతాత్ ॥  
<sup>9</sup> బికారాదిలకారాంతం షట్దశాంబుజబోధకః  
 జల(లే)త త్వమయో యోగీ రక్షతాం మణిపూరకం॥  
 సిద్ధాసనసమాసీన ఉరూ సిద్ధేశ్వరో<sup>8</sup> Zవతాత్  
 వాదిసాంత చతుష్పత్ర సరోరుహ నిబోధకః॥

- 
- 1) వేదాత్మకః 2) పాత్వశేషాస్య మాత్మవిత్  
 3) స్థితః కర్మపత్రిగళం 4) మారుతాత్మకః  
 5) హృదయస్థితః 6) పార్శ్వ హరిఃపార్శ్వవర్తి పృష్ఠం పృష్ఠస్థితో  
 Zవతు. 7) వహ్వోత్మకో<sup>8</sup> Zవతు 8) కటిం కటిస్థ బ్రహ్మాంశో  
 వాసుదేవాత్మకో<sup>8</sup> Zవతు.

మూలాధారం మహీరూపో రక్షతాత్ వీర్యనిగ్రహః  
 1 అర్జవ ద్వితయం పాతు జానున్యస్త కరాంబుజః  
 జంఘే పాత్వవధూతేంద్రః పాత్వంఘ్నీ తీర్థపావనః  
 సర్వాంగం పాతు సర్వాత్మా పాతు రోమాణి కేశవః॥  
 చర్మం చర్మాంబరః పాతు రక్తం భక్తప్రియావతాత్  
 మాంసం మాంసకరః పాతు మజ్జాం 2 సారాత్మకోవతాత్ ॥  
 అస్థినీ స్థిరధీః పాయాత్ మేదో 3 వేధాః ప్రపాలయేత్  
 శక్లం సుఖకరః పాయాత్ సంధిం(శిరాం)చ సుదృఢాకృతిః॥  
 మనోబుద్ధి రహంకారం హృషీకేశాత్మకోవతాత్  
 కర్మేంద్రియాణి పాత్వీశః పాతు జ్ఞానేంద్రియాణ్యుజః॥  
 బంధూన్ 4 బంధుతమః పాతు శత్రుభ్యః పాతు శత్రుజిత్  
 గృహరామధనక్షేత్ర పుత్రాదీన్ శంకరోవతాత్  
 భార్యాం ప్రకృతిజిత్ పాతు పశ్వాదీన్ పాతు శార్ఙ్గభృత్  
 ప్రాణాన్ పాతు ప్రధానజ్ఞో 5 భూమ్యాదీన్ భాస్కరో వతు॥  
 సుఖం చంద్రాత్మకః పాతు దుఃఖా త్పాతు పురాంతకః  
 ప్రాచ్యం విషహరః పాతు పాత్వాగ్నేయాం మఖాత్మకః॥  
 యామ్యాం ధర్మాత్మకః పాతు నైర్మత్యాం పాతు వైరిజిత్  
 వా(వ)రాహః పాతు వారుణ్యాం వాయువ్యాం  
 ప్రాణదోవతాత్ ॥  
 కౌశేర్యాం 6 ధనకృత్ పాతు పాత్వీశాన్యాం మహాగురుః  
 ఊర్ధ్వం పాతు మహాసిద్ధః పాత్వధస్తా జ్ఞటాధరః॥

1) అస్థీవ 2) సర్వాత్మకోవతు 3) వేదాత్మకోవతు 4) బంధూ  
 కమః 5) భక్త్యాదీన్ (భక్త్యాదీన్)సాను శాను, సం ది, కుకు.

రక్షాహీనం తు మే స్థానం రక్ష త్వాది మునీశ్వరః  
 దత్తాత్రేయో వజ్రవర్మపంజరేణాభిరక్షతు॥  
 ఏతన్నే వజ్రకవచం యంః పఠే చ్ఛృణుయా దపి  
 వజ్రకాయ శ్చిరంజీవీ దత్తాత్రేయో భవే ద్ధ్రువం॥  
 త్యాగీ భోగీ మహాయోగీ సుఖదుఃఖవివర్జితః  
 సర్వతః సిద్ధసంకల్పో జీవన్ముక్తో భవే త్సమః॥

### కవచమాహాత్యం :-

ధర్మార్థకామమోక్షసాధనకు ఈ కవచంవంటిది మరొకటి లేదు. ఇది జీవన్ముక్తిని ప్రసాదిస్తుంది, సర్వైశ్వర్యాలను ప్రసాదిస్తుంది. పుత్ర మిత్ర కళత్రాది లాభాన్ని కలిగించి సంతోషాన్ని చేకూరుస్తుంది. సంగీతసాహిత్యజ్ఞానాన్ని ప్రసాదిస్తుంది. బుద్ధిని, స్మృతిని, ప్రజ్ఞను వృద్ధిచేస్తుంది, సర్వదుఃఖాలను నివారిస్తుంది. శత్రుసంహారం చేస్తుంది, కుఘ్మమొదలైన దీర్ఘవ్యాధులు ఈ కవచాన్ని పారాయణంచేయటంవల్ల నశిస్తవి. ప్రత్యర్థులు చేసే మంత్రప్రయోగాలను ఇది ఆరికట్టుతుంది. గ్రహబాధలను పోగొడుతుంది. వెయ్యిసార్లు ఈ కవచాన్ని పారాయణం చేస్తే ఎటువంటి రోగాలైనా నశిస్తవి. పదివేలసార్లు చేస్తే గొఢ్రాలు పుత్రవతి అవుతుంది. 20 వేలుచేస్తే అపమృత్యువు తొలగిపోతుంది. 30వేలు చేస్తే అకాశగమనం సిద్ధిస్తుంది. లక్షసార్లు చేస్తే స్మరించినంక మాత్రాన సర్వకార్యాలు సిద్ధిస్తాయి.

### జపవిధానం :-

విషవృక్షం (విషముష్టి)కింద దక్షిణాభిముఖంగా కూచోసి ఒకనెలరోజులు నిత్యం ఈ కవచాన్ని పారాయణంచేస్తే శత్రువులు

నశ్చారు. అభివృద్ధిగాని, లాభాన్నిగాని కోరేవాళ్ళు మేడిచెట్టుక్రింద, ధనంకోరేవాళ్ళు మారేడుచెట్టుక్రింద, శాంతినభిలషించేవాళ్ళు చింత చెట్టుక్రింద, తేజస్సు, ఓజస్సుకోరేవాళ్ళు అశ్వత్థవృక్షంక్రింద, స్త్రీని కోరేవాళ్ళు మామిడిచెట్టుక్రింద, జ్ఞానంకోరేవాళ్ళు తులసిచెట్టుదగ్గర, సంతానంకోరేవాళ్ళు గృహగర్భంలో, ధనంకోరేవాళ్ళు సుక్షేత్రంలో, పశుసంపదకోరేవాళ్ళు గోశాలలో, ఈకవచాన్ని పారాయణంచేస్తే సద్యఃఫలితం కలుగుతుంది. ఏకోరికతో చేయాలనుకొన్నా దేవాలయంలో పారాయణంచేయటం శ్రేష్టం. మొలలోతునీళ్ళలో నిలచి, సూర్యుణ్ణి చూస్తూ ఈ కవచాన్ని పఠిస్తే యుద్ధంలోగాని, శాస్త్రవాదంలోగాని జయం లభిస్తుంది. కుత్తుకబంటినీళ్ళలో నిలచి రాత్రిపూట పఠిస్తే సంకల్పమాత్రంచేత వ్యాధులన్నీ నశిస్తాయి ఎప్పుడు ఏకోరికతో ఈ కవచాన్ని పఠించినా ఆ కోరిక సిద్ధిస్తుంది. ఈకవచం ఇహలోకనుఖాలతోబాటు జీవన్ముక్తిని కలిగిస్తుంది. ఈ కవచాన్ని నిస్వార్థబుద్ధిగల ఉత్తముడికితప్ప వేరొకరికి ఉపదేశించరాదు. దుద్రయామళంలోని మహేశ్వరతంత్రంలో ఉన్న ఉమామహేశ్వర సంవాదంనుంచి ఈ వజ్రకవచం గ్రహించబడింది.

### కొన్ని ఇతర కవచాలు :-

#### 1. శ్రీ దత్తాత్రేయ కవచం :-

అస్యశ్రీదత్తాత్రేయమహామంత్రస్య అంగీరసో భగవాన్ ఋషిః, అనుష్టుప్ ఛందః, శ్రీదత్తాత్రేయ పరమాత్మా దేవతా, ఐం వీజం, క్లీం శక్తిః, స్వాహా కీలకం, మమశ్రీదత్తాత్రేయ ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపేవీనియోగః॥

(ద్రాంబీజషట్కములతో కరహృదయాదిన్యాసములు)

ధ్యానము :-

ధ్యాయేత్ సంయమినేవితాంఘ్రికమలం తత్త్వప్రకాశోజ్జ్వలం  
మాయాకూటవిదారిణం భువిసదామాహిష్మతీవాసినం

(పావనం)

రేవాతీరవిహారిణం యతివరం భక్తార్తినిర్వాహకం  
యోగారూఢమతిం ప్రసన్నవదనం యోగీశ్వరేశం భజే॥

(పంచపూజలు)

పూర్వస్యాం దిశి యోగీశః అగ్నేయ్యాం పాతు మాధవః  
దక్షిణే పాతు సర్వాత్మా నైర్వృత్యాం భక్తవత్సలః॥  
ప్రతీచ్యాం పాతు బ్రహ్మణ్యో వాయువ్యాం చ దిగంబరః  
ఉదీచ్యాం సుద్రతః పాతు ఈశాన్యాం పాతు భద్రదః॥  
ఉర్ధ్వం పాతు మహాసీద్ధః మధ్యే పాతు జటాధరః  
అధస్తా ద్విష్ణుభక్తస్తు(రూపశ్చ) సర్వతః పాతు సర్వగః॥  
దత్తాత్రేయః శిరిః పాతు లలాటం మౌనిశేఖరః  
భ్రూమధ్యం పాతు సర్వజ్ఞో నేత్రం పాతు దయానిధిః॥  
నాసాం పాతు మహాయోగీ శ్రుతిం పాతు శ్రుతిప్రియః  
కంఠే చ సతతం పాతు సామగానస్తుతిప్రియః॥  
కపోలే కర్ణమూలే తు పాతు నేత్రే త్రివిక్రమః  
చుబుకం మే ముఖం పాతు అనసూయాత్మసంభవః॥

1) కూటవిహారిణం; గూఢశరీరిణం

స్కంధౌ మనోజవః పాతు పార్శ్వే చ పురుషోత్తమః  
 కరయ్యగ్మం చ మే పాతు కార్తవీర్యవరప్రదః॥  
 నఖాన్ పాత్యఘసంహారీ కక్షై పాతు భయాపకః  
 నారాయణాత్మకః పాతు వక్షసీ స్తనయో స్తథా॥  
 ఉదరం చాచ్యుతః పాతు నాభిం పాతు మహాత్మకః  
 అత్రిపుత్రః కటిం పాతు సక్తినీ పాతు శాశ్వతః॥  
 గుహ్యం చ మే సదా పాతు నగ్నవేషధరః పరః  
 ఊరూ పాతు త్రికాలజ్ఞో జానునీ పాతు శంకరః॥  
 జంఘే మాయాజితః పాతు పాతు గుల్ఫౌ స్వయంప్రభుః॥  
 పాదౌ పాతు సదాభోగి, సదాయోగి కరాంగుళిః  
 త్రికాలజ్ఞోఽఖిలవపుః పాతు రోమాణి సర్వగః॥

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, సర్వలోకైకసన్నతాయ,  
 సర్వనియామకాయ, సర్వతంత్రాయ, సర్వకామఫలప్రదాయ, సర్వ  
 విద్యాపారంగతాయ, సర్వయోగీంద్ర మునీంద్ర సేవితాయ, సర్వ  
 భక్తలోకరక్షణాయ, సదా బ్రహ్మచర్యవ్రతధరాయ, మాయాగూఢ  
 షహారాయ, జడోన్మత్త మూక బధిరస్వరూపాయ, నగ్నవేషసంచా  
 రాయ, ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, మునిపతియే, సర్వ  
 దేవాభయప్రదాయ, సర్వరాక్షస వినాశకారణాయ, సర్వోపద్రవ  
 నివారణాయ, సర్వ మంత్ర యంత్ర తంత్ర సాధకాయ, సర్వగ్రహో  
 చ్ఛాటనాయ, సర్వరోగ వినాశాయ, ఓం హ్రోంక్రోం క్షైం క్రూం  
 హ్రీం హ్రూం శ్రీం ఓం నమో భగవతే కార్తవీర్యసముద్ధరణాయ,  
 రేవానదీ జలక్రీడా పరాయణాయ, మాహిష్మతీపుర నివాసాయ,



అనసూయాగర్భసంభూతాయ, అత్రినేత్రానందకరాయ, క్షణమాత్ర  
లోకసంచారాయ, శమ దమ యమ నియమసంపన్నాయ, బ్రహ్మ  
రాక్షస, భూత, వేతాల, పైశాచిక, శాకినీ డాకినీ, పూంతనాది  
గ్రహ నివారణాయ, అశ్రీతార్తి నివారణాయ, సంస్మరణమాత్ర  
సన్నిహితాయ, శ్రీ దత్తాత్రేయాయ, యోగీశ్వరాయ, సర్వకార్యాణి  
మే సాధయ సాధయ, సర్వదా రక్ష రక్ష, హుం ఫట్ స్వాహా॥

దత్తాత్రేయస్యకవచం య ఇదం శ్రుణుయాన్నరః  
లిఖే ద్వాధారయే ద్యస్తు పఠేద్వా నియతఃపుమాన్ ।  
సర్వాన్కామా న్నవాప్నోతి సర్వత్రవిజయీభవేత్  
రాజద్వారే మహా ఘోరే సంగ్రామే దేశవిప్లవే ।  
నదీసంక్రమణే చైవ తథా చోరాగ్నిసంకటే  
గజసింహ మహావ్యాఘ్ర వృక భీమమహోరగైః ॥

అరణ్యే దస్యసంకీర్ణే పర్వతే దుర్గమే తథా  
బ్రహ్మరాక్షసగంధర్వ భూతయక్ష గ్రహాదికైః ।  
శాకినీ డాకినీ యాతు ప్రేతేభ్యో న భయం భవేత్  
అపుత్రో లభతే పుత్రాన్ నిర్దనో ధనవాన్ భవేత్  
విద్యార్థీ చాప్పుయాత్ విద్యాం మోక్షార్థీ మోక్ష మాప్పుయాత్  
రోగార్తో ముచ్యతే రోగాత్ బద్ధో ముచ్యేత బంధనాత్  
అపస్మార క్షయవ్యాధి స్ఫోటకాన్ వికలాన్ స్తథా  
ఏకాహికం ద్వాహికం చ త్రాహికం చ చతుర్థికం  
షాక్షికం మాసికం చైవ జ్వరమస్తిగతం తథా  
శీతోష్ణ తాపజ్వరో వా దూరాదేవ వినశ్యతి

సద్యః సారస్వతప్రాప్తిం వివాదే విజయప్రదం  
 సర్వగ్రహానుగ్రహభాక్ సర్వసంపత్ప్రదాయకం  
 దత్తాత్రేయప్రసాదేన సర్వాన్కామా న వాప్నుయాత్॥

శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణే శ్రీ దత్తాత్రేయకవచం సంపూర్ణం

2. దత్త కవచం :-

శ్రీపాదః పాతు మే పాదౌ ఊరూ సిద్ధాసన్స్థితః  
 పాయా ద్దిగంబరో గుహ్యం నృహారిః పాతు మే కటిం॥  
 నాభిం పాతు జగత్స్రష్టా ఉదరం పాతు దలోదరః  
 కృపాళుః పాతు హృదయం షడ్భుజః పాతు మే భుజౌ॥  
 స్రక్కుండి హుల డమరు శంఖ చక్ర ధరః కరాన్  
 పాతు కంఠం కంబుకంఠం సుముఖః పాతు మే ముఖం॥  
 జిహ్వం మే వేదవా క్పాతు నేత్రం మే పాతు దివ్యదృక్  
 నాసికాం పాతు గంధాత్మా పాతు పుణ్యశ్రవాః శృతీ॥  
 లలాటం పాతు హంసాత్మా శిరః పాతు జటాధరః  
 కర్మేంద్రియాణి పాత్వీశః పాతు జ్ఞానేంద్రియాణ్యజః॥  
 సర్వాంతరోంతః కరణం ప్రాణాన్మే పాతు యోగిరాట్  
 ఉపరిష్టా దధస్తాచ్చ పృష్ఠతః పార్శ్వతోఽక్రతః  
 అంతర్పహిశ్చ మాం నిత్యం నానారూపధరోఽవతు  
 వర్జితం కవచేనాన్యాత్ స్థానం మే దివ్యదర్శనః॥  
 రాజతః శత్రుతో హింసాత్ దుష్ప్రయోగాదితో మతః  
 అధివ్యాధి భయార్తిభ్యో దత్తాత్రేయ స్పదాఽవతు॥

ధనధ్యాన్య గృహక్షేత్ర శ్రీపుత్ర పశుకింకరాన్  
 జ్ఞాతీం శ్చ పాతు మే నిత్యం అనసూయానందవర్ధనః॥  
 బాలోన్మత్త పిశాచాభో ద్యునిద్ సంధిషు పాతు మాం  
 భూతభౌతిక మృత్యుభ్యో హరిః పాతు దిగంబరః  
 యోఽపి తద్దత్త కవచం సన్నహ్యత్ భ క్తిభావితః  
 సర్వానర్థవినిర్ముక్తో గ్రహపీడావివర్జితః  
 భూతప్రేతపిశాచాద్యైః దేవై రప్యపరాజితః  
 భుక్త్యాఽత్ర దివ్యాన్భోగాన్ సః దేహంతే తత్పదం ప్రజేత్

ఇతి శ్రీ పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య శ్రీ వాసుదేవానంద  
 సరస్వతీస్వామి సద్గురువీరచితం దత్తకవచం సంపూర్ణం

### 3. శ్రీగురు దత్తాత్రేయ సంక్షిప్తకవచం :-

ఓంద్రాం ఓం నమః, శ్రీగురుదేవాయ, పరమపురుషాయ,  
 సర్వదేవతావశీకరాయ, సర్వారిష్ట వినాశనాయ, సర్వఘంత్ర ఛేద  
 నాయ, తైలోక్యవశమావయస్వాహా ఓం ద్రాం ఓం॥

(అష్టోత్తర శతనామములతో న్యాసము చేసి కవచము  
 ధరించు పద్ధతి ఒకటున్నది. ఆ విధము అష్టోత్తరశతనామస్తోత్రము  
 తరువాత చెప్పబడింది. అక్కడ ఆవిధము తెలియగలదు.)

### శ్రీ దత్తాత్రేయ పంజరం

అస్య శ్రీదత్తాత్రేయ పంజర మహామంత్రస్య శబరరూపమఘ్న  
 రుద్రఋషిః! అనుష్టుప్ ఛందః! శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా! ఆం వీజం!  
 హ్రీం శక్తిః! క్రోం కీలకం! మమసర్వాభీష్టసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥

ద్రాం....మొదలైన వాటితో షడంగన్యాసములు చేయవలెను.

[ హ్రం, హ్రీం, హ్రూం, హ్రౌం, హ్రాం హ్రాః-అనువాటితో షడ చేయుట మరియొక సంప్రదాయముగా నున్నది. చాలామంది మొదటిపద్ధతినే అవలంబించు చున్నారు. "లోకత్రయేణ దిగ్బంధః" అనవలెను. అట్లే ద్విగ్విమోకముగూడా].

ధ్యానము :-

వ్యాఖ్యాముద్రాం కరసరసిజే దక్షిణే సందధానో  
 జానున్యస్తాపరకరసరోజాత్త వామోన్నతాంసః  
 ధ్యానాధ్యానాత్ సుఖవరవశా దర్థమామీలితాక్షో  
 దత్తాత్రేయో భసితధవళః పాతు న కృత్తివాసాః

( పంచపూజః )

ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, మహాగంభీరాయ  
 వైకుంఠవాసాయ, శంఖచక్రగదా త్రిశూలధారిణే, వేణునాదాయ,  
 ధ్వజసంహారకాయ, శిష్యపరిపాలకాయ, నారాయణాస్త్రధారిణే, చిద్రూ  
 పాయ, ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ మహాదాక్యాయ, సకలకర్మ నిర్మితాయ,  
 శబ్దిదానందాయ, సకలలోక సంచారణాయ, సకలదేవతా వశీకర  
 ణాయ, సకలలోక వశీకరణాయ, సకలరాజ జన వశీకర  
 ణాయ, సకలభోగవశీకరణాయ, అక్షిణిశర్వర్య సంపత్కరాయ,  
 మమ మాతృ పితృ పుత్రాదిపితృణాయ, గుఢోదక కలశ  
 పూజాయ, అస్తదశపద్మపీఠాయ, చిందుకుఢ్యే లక్ష్మీనివాసాయ  
 ఓం ఓం ఓం ఓం ఓం ఓం ఓం ఓం ఆష్టదశబంధనాయ,

1 ధ్యానాధ్యానాత్, ధ్యానాధానాత్

హ్రీం హ్రీం హ్రీం హ్రీం చతుష్కోణబంధనాయ, హ్రం హ్రం హ్రం  
 హ్రం చతుర్ద్వార బంధనాయ, ఋగ్యజుస్సామాధర్వణ ప్రణవ సమే  
 తాయ, ఉదాత్తానుదాత్త స్వరితప్రవచనాయ, గ యత్రీ సావిత్రీ  
 సరస్వతీదేవతాయ, అవధూతాశ్రమాయ, అజపాగా యత్రీ సమేతాయ,  
 సకలసంపత్కరాయ, పరమంత్రీ పరయంత్రీ పరతంత్రీ ఉచ్ఛాట  
 నాయ, ఆత్మమంత్ర ఆత్మయంత్ర ఆత్మతంత్ర సంరక్షణాయ, సదో  
 చిత సకలమత స్థాపితాయ, సద్గురు దత్తాత్రేయాయ హుం ఘట్  
 స్వాహా॥

శ్రీదత్తాత్రేయ పంజరం సంపూర్ణం.

### శ్రీదత్తాత్రేయోపనిషత్తు

దత్తాత్రేయబ్రహ్మవిద్యా సంవేద్యానంద వి గహం  
 త్రిపాన్నారాయణాకారం దత్తాత్రేయ ముపాస్మహే॥

[ శ్రీదత్తాత్రేయు డధిష్ఠాన దేవతగా ఉన్న బ్రహ్మవిద్యను  
 బాగుగా తెలుసుకొని బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మకనారాయణ స్వరూపుడైన  
 శ్రీదత్తాత్రేయుని ధ్యానించుచున్నాను ].

ఓం భద్రం కర్తేభిః శ్రుణు యామదేవాః భద్రం వశ్యే మా  
 క్షభిర్యజత్రాః స్థితై రంగై స్తుష్టు వాగ్ం సస్తనూభిః। వ్యశేమ దేవ  
 హేతం యథాయుః। స్వస్తి న ఇంద్రో వృద్ధశ్రవాః। స్వస్తి నః పూషా  
 విశ్వవేదాః స్వస్తి న స్తార్శ్యో అరిష్టనేమిః। స్వస్తి నో బృహస్పతి  
 ర్దదాతు ఓంశాంతిః శాంతిః శాంతిః॥

[ఓ దేవతలారా ! మే మెల్లప్పుడు భగవత్సంబంధమైన మంచిమాటలనే మా చెవులతో విందుము గాక ! మా నేత్రములతో శుభమైన వానినే చూచెదము గాక ! మా జీవితకాలపర్యంతము డేహదారుడ్యము కలిగి భగవంతుని సేవకై జీవించెదము గాక ! ఇంద్రుడు (ఇంద్రియములద్వారా ప్రకాశించువాడు (లేదా) సర్వవ్యాపక వైతన్యము). సర్వజ్ఞుడైన సూర్యుడు, అరిష్టములను నాశనము చేయు గర్భకృతుడు, దేవగురువైన బృహస్పతి మాకు శుభముల నొసంగును గాక ! [ చివరకు మూడుసార్లు చెప్పిన శాంతి ఆధ్యాత్మిక, ఆదిభౌతిక ఆధిదైవికము లనే మూడు రకములైన తాపములను శాంతింప జేయుటకుగా పలుకబడినదని గ్రహించవలెను ].

హరిః ఓమ్॥ సత్యక్షేత్రే బ్రహ్మ నారాయణం మహాసామ్రాజ్యం కిం తారకిం తన్నో బ్రూహీత్యువాచ | భగవన్నిత్యుక్తాః సత్యానన్దచిదాత్మకం సాత్త్వికం మామకం ధామోపాస్వేత్యాహ | సదాత్తోహ మస్మీతి ప్రీత్యేతత్సవదన్తియే వతే సంసాణో భవన్తి | నారాయణేనైవం వివక్షితో బ్రహ్మ విశ్వరూపధరం విష్ణుః నారాయణం దత్తాశ్రయం ధ్యాత్వా సద్వదతి | దమితి హృసః దామితి దీర్ఘం తద్దీజం నామ బీజస్థమ్ | దామిత్యే కాక్షరం భవతి | తదేతతారకం భవతి తదేవో పాసితవ్యం విజ్ఞేయం గర్భాదితారణమ్ | గాయత్రీ ఛందః | సదాశివఋషిః | దత్తాత్రేయో దేవతా | వటవీజస్థ మివదదత్త బీజస్తం సర్వం జగత్ | ఏకదేవై కాక్షరం వ్యాఖ్యాతమ్.

బ్రహ్మదేవుడు సత్యలోకమున గల శ్రీమన్నారాయణుని (పరబ్రహ్మతత్త్వం)గాంచి (సత్యనారాయణ శబ్ద ప్రాముఖ్యము

ఇచ్చట గ్రాహ్యము) “సంసారతారకమైన మోక్షసామ్రాజ్య మేదో చెప్ప?” మని అడిగెను. అప్పుడు శ్రీమన్నారాయణుడు “సాత్త్వికమైన సచ్చిదానంద లక్షణము గల నా అవతారమును ధ్యానింపుము. ఎవరు నిత్యము నేనే దత్తాత్రేయుడనని ప్రీతితో ఉచ్చరించుచుం దురో వారు సంసారసాగరమునుండి తరించెద” రని చెప్పెను. అంతట బ్రహ్మ విశ్వరూపుడును, అంతటా వ్యాపించినవాడును, శ్రీమన్నారాయణుని (నిర్గుణజ్ఞానరూపం) వ్యక్తరూపమును ఐన దత్తాత్రేయుని ధ్యానించెను. తర్వాత బ్రహ్మ ఇట్లు పలుకుచున్నాడు. “దం” అను బీజాక్షరము హంస (దత్తమంత్రములకు ప్రాణమువంటిది). దీర్ఘముతోకూడిన “దాం” అను అక్షరము దత్తనామబీజము (దత్తాత్రేయనామము ఈ అక్షరములో ఇమిడియున్న దని అర్థము. ఈ అక్షరము కొన్ని గ్రంథములలో ‘ద్రం’, ‘ద్రాం’ అని ఉన్నది). ఇది ఏకాక్షర మంత్రము. ఇదే తారకమంత్రము. ఈ మంత్రమునే ఉపాసించవలెను. దీని అర్థమును మన అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనవలెను. ఈ మంత్రోపాసన మోక్షమును ప్రసాదించును. ఈ “దం” లేక “దాం” అను ఏకాక్షరమంత్రమునకు సదాశివుడు ఋషి. దత్తాత్రేయుడు దేవత. గాయత్రి ఛందస్సు. చుట్టివితనమందు మట్టివృక్షమెట్లు సూక్ష్మరూపముగా నుండునో అట్లే ఈ దత్త బీజమందు సమస్త విశ్వము ఇమిడిఉన్నది. ఏకాక్షరమంత్ర వాఙ్మయ మిది !)

వ్యాఖ్యేస్యే షడక్షరమ్, ఓమితి ప్రథమమ్, శ్రీమితి ద్వితీయమ్, హ్రీమితి తృతీయమ్, క్లీమితి చతుర్థమ్, గ్లౌమితి పంచమమ్, ద్రామితి షష్ఠమ్, షడక్షరోఽయం భవతి. యోగానుభవో భవతి, గాయత్రీ ఛందః, సదాశివఋషిః, దత్తాత్రేయోదేవతా,

ద్రమితుక్ష్వాదామితుక్ష్వా వా దత్తాత్రేయాయ నమ ఇత్యష్టాక్షరః, దత్తాత్రేయాయేతి సత్యానందచిదాత్మకమ్, నమ ఇతి పూర్ణానందక విగ్రహమ్, గాయత్రీ ఛందః, సదాశివ ఋషిః, దత్తాత్రేయో దేవతా, దత్తాత్రేయాయేతి కీలకమ్, తదేవ బీజమ్, నమః శక్తిర్భవతి, ఓమితి ప్రథమమ్, అమితి ద్వితీయమ్, హ్రీమితి తృతీయమ్, క్రోమితి చతుర్థమ్, ఏహీతి తథైవ వదేత్, దత్తాత్రేయేతి స్వాహేతి మంత్ర రాజోఽయం ద్వాదశాక్షరః, జగతీ ఛందః, సదాశివ ఋషిః, దత్తాత్రేయో దేవతా, ఓమితి బీజమ్, స్వాహేతి శక్తిః, సంబుద్ధిరితి కీలకమ్, ద్రమితి హృదయే, హ్రీంక్లిమితి శీర్షే, ఏహీతి శిఖాయామ్, దత్తేతి కవచే, అత్రేయేతి చక్షుః, స్వాహేత్యస్త్రే, తన్మయో భవతి, య ఏవం వేద॥

(ఇక షడక్షరమంత్రవ్యాఖ్యానము. ఓం శ్రీం హ్రీం క్లిం గ్లం ద్రాం అను ఆరుఅక్షరములు గల దీ మంత్రము. ఈ మంత్రో పాసనవల్ల యోగానుభవము కలుగును. ఈ మంత్రమునకు సదా శివుడు ఋషి దత్తాత్రేయుడు దేవత. గాయత్రీ ఛందస్సు. “ద్రం” లేక “ద్రాం” దత్తాత్రేయాయ నమః- అనునది అష్టాక్షరీమంత్రము. దీనిని మరియొక విధముగా “ద్రం(లేక)ద్రాం దత్తాత్రేయాయ సత్యానంద చిదాత్మకం. పూర్ణానందై క విగ్రహం నమః” అనికూడా ఉపాసించవచ్చును. ఈ మంత్రమునకు సదాశివుడు ఋషి. దత్తా త్రేయుడు దేవత. ద్రం(లేక)ద్రాం అనునది బీజము. నమః అనునది శక్తి. దత్తాత్రేయాయ అనునది కీలకము.



“ఓం ఆం హ్రీం క్రోం ఏహి దత్తాత్రేయ స్వాహా” అనునది ద్వాదశాక్షర మూలమంత్రము ఇది దత్తమంత్రము లన్నింటిలో శ్రేష్టమైనది. ఈ మంత్రమునకు సదాశివుడు ఋషి. దత్తాత్రేయుడు దేవత. జగతీ ఛందస్సు. ఓం బీజము. స్వాహా శక్తి. దత్తాత్రేయ అనునది కీలకము. ఇక న్యాసము. ‘ద్రం’ అని హృదయమును, “హ్రీం” అని శిరస్సును, “ఏహి” అని శిఖను, “దత్త” అని కంఠము, “అత్రేయ” అని నేత్రములు, “స్వాహా” అని అత్రము- ఈవిధముగా కరహృదయాదిన్యాసములు చేయవలెను. ఇట్లు చేసిన వాడు దత్తాత్రేయు డంతటివా డగును.)

షోడశాక్షరం వ్యాఖ్యాస్యే, ప్రాణం దేయమ్, మానం దేయమ్, చక్షుర్దేయమ్, శ్రోత్రం దేయమ్, పద్దశశిర శ్చినత్తి షోడశాక్షరమంత్రోనదేయోభవతి, అతిసేవాపరభక్తగుణవచ్చిష్యాయ వదేత్ ఓమితి ప్రథమం భవతి, ఐమితి ద్వితీయమ్, క్రోమితి తృతీయమ్, క్లిమితి చతుర్థమ్, క్లూమితి పంచమమ్, హ్రామితిషష్ఠమ్, హ్రీమితి సప్తమమ్, హ్రూమితిష్ఠమమ్, సౌరితి నవమమ్, దత్తాత్రేయాయేతి చతుర్దశమ్, స్వాహేతి షోడశమ్, గాయత్రీ ఛందః సదాశివ ఋషిః, దత్తాత్రేయో దేవతా, ఓం బీజమ్, స్వాహా శక్తిః, చతుర్ద్యంతం కీలకన్, ఓమితి హృదయే, క్లాం, క్లిం క్లూ మితి శిఖాయమ్, సౌరితి కవచే, చతుర్ద్యంతం చక్షుషి, స్వాహేత్యస్త్రే, యో నిత్యమధీయానః సచ్చిదానందసుఖీ మోక్షే భవతి సౌరిత్యస్త్రే శ్రీ వైష్ణవ ఇత్యుచ్యతే, తజ్ఞాపీ విష్ణురూపీ భవతి.

(ఇక షోడశాక్షరి మనము మనప్రాణముగాని, మానముగాని, నేత్రములుగాని, చెవులనుగాని ఎవరికైనను ఈయవచ్చును. పదహారు పర్యాయము లు శిరస్సు ఖండించిననూ ఈ షోడశాక్షరిని ఎవరికి నీయరాదు. ఉత్తముడు, గుణవంతుడు అయిన శిష్యునికి మాత్రమే ఈ మంత్రమును ఉపదేశించవలయును. ఈమంత్రములో “ఓం ఐం క్లాం క్లిం క్లూం క్లూం హ్రీం హ్రీం హ్రూం హ్రూం సౌః దత్తాత్రేయాయ స్వాహా” అను బీజములు 16 ఉన్నవి. దీనికి సదాశివుడు ఋషి. దత్తాత్రేయుడు దేవత, గాయత్రి ఛందస్సు. ఓం బీజము. స్వాహా శక్తిః దత్తాత్రేయాయ అనునది రీలకము. ఓం అని హృదయమును, క్లాం క్లిం క్లూం అని శిఘ్రును తాకివలెను. సౌః అని కవచము. దత్తాత్రేయాయ అని నేత్రములు స్పృశించవలెను. స్వాహా అనునది అత్తము. ఈ మంత్రమును జపించిన వానికి సచ్చిదానంద సుఖము కలిగి మోక్షము లభించును. ఇదిగోళ మరియొకవిధమైన మంత్రము గూడ ఉన్నది. అది వింశత్యక్షరి. షోడశాక్షరీమంత్రమ లో సౌ అను దాని తరువాత శ్రీవిష్ణవే అని చేర్చి జపించినవాడు (ఓం ఐం క్లాం క్లిం క్లూం హ్రీం హ్రీం హ్రూం హ్రూం సౌః శ్రీ విష్ణవేదత్తాత్రేయాయ స్వాహా) విష్ణుపుత్రో సహానమగును. (అనగా సర్వవ్యాపకచైతన్యస్వభవము పొందును).

అనుష్టుప్శబ్దో వ్యాగ్భాస్యే సర్వత్ర సంబుద్ధిరిమానీతు్య  
 శస్యేస్తే, దత్తాత్రేయ హారే కృష్ణ ఉన్మతానన్దదాయక, దిగంబరము.

బాలపిశాచ జ్ఞానసాగర॥ అనుష్టుప్భందః సదాశివ ఋషిః, దత్తాత్రేయో దేవతా, దత్తాత్రేయేతి హృదయే, హరేకృష్ణేతి శీర్షే, ఉన్మత్తానస్తేతి శిఖాయామ్, దాయక మున ఇతి కవచే, దిగంబరేతి చక్షుషి, పిశాచ జ్ఞానసాగరేత్యస్త్రే, అనుష్టుభోఽయం మయాఽధీతః। అబ్రహ్మ జన్మదోషాశ్చ ప్రణశ్యన్తి, సర్వోపకారి మోక్షీ భవతి, య ఏవం వేద ॥1॥ ఇతి ప్రథమః ఖండః॥

(ఇక॥ దత్తాత్రేయ హరేకృష్ణ ఉన్మత్తానందదాయక, దిగంబర మునే బాల పిశాచ జ్ఞానసాగర” అనునది. అనుష్టుప్ మంత్రము. ఇది మిగుల రహస్యమైన మంత్రము. దీనికి సదాశివుడు ఋషి. దత్తాత్రేయుడు దేవత. అనుష్టుప్ ఛందస్సు. దత్తాత్రేయ అను దానితో హృదయము, హరేకృష్ణ అని శీరస్సు తాకవలెను. ఉన్మత్తానంద అని శిఖను తాకవలెను. దాయకమునే—అని కవచము. దిగంబర—అని నేత్రములు తాకవలెను. పిశాచజ్ఞానసాగర—అని అస్త్రము. ఇట్లు అంగన్యాసములు చేయవలెను. ఈ మంత్రము నాచే అనుష్ఠింపబడుచున్నది. దీనివలన బ్రాహ్మణత్వము సిద్ధించును. గురువుద్వారా ఈ మంత్రమును పొంది ఎవరు నిత్యము అనుష్ఠించె దరో వారికి ద్విజత్వము సిద్ధించును. బ్రహ్మజ్ఞానము కలుగును, దీనిని తెలిసినవాడు ఎల్లరకూ ఉపకారము చేయువాడై తుదకు మోక్షము పొందును. (ఇది ప్రథమఖండము)

### ద్వితీయ ఖండము

ఓమతి వ్యాహరేత్, ఓం నమో భగవతే, దత్తాత్రేయాయ. స్మరణమాత్ర సంతుష్టాయ, మహాభయ నివారణాయ, మహాజ్ఞాన

23)

ప్రదాయ, చిదానందాత్మనే, బాలోన్మత్త పిశాచ వేషాయేతి మహా  
 యోగినేఽవధూతాయేతి అనసూయా నందవర్దనా యాత్రిపుత్రాయేతి  
 సర్వకామఫలప్రదాయ ఓమితి వ్యాహారేత్, భవబన్ధమోచనాయేతి  
 హ్రీమితి వ్యాహారేత్, సకలవిభూతిదాయేతి క్రోమితి వ్యాహారేత్,  
 సాధ్యాకర్షణాయేతి సౌరితి వ్యాహారేత్ సర్వమనః క్షోభణాయేతి,  
 శ్రీమితి వ్యాహారేత్, మహాయేతి వ్యాహారేత్ చిరంజీవినే, వషడితి  
 వ్యాహారేత్, వశీకురు వశీకురు, వాషడితి వ్యాహారేత్, ఆకర్ష  
 యాకర్షయ, హుమితి వ్యాహారేత్, విద్వేషయ విద్వేషయ ఫడితి  
 వ్యాహారేత్, ఉచ్చాటయోచ్చాటయ, తరేతి వ్యాహారేత్, స్తంభయ  
 స్తంభయ, ఖఖేతి వ్యాహారేత్, మారయ, మారయ, నమః సంప  
 స్నాయ సంపన్నాయ స్వాహా, పోషయ పోషయ, పరమంత్ర,  
 పరయంత్ర పరతంత్రా శిషిన్చిన్చి, గ్రహన్నివారయ నివారయ  
 వ్యాధీన్నివారయనివారయ, దుఃఖం హరయ హరయ, దారిద్ర్యం  
 విద్రావయ విద్రావయ, దేహం పోషయ పోషయ, చిత్తం తోషయ  
 తోషయేతి సర్వమంత్ర సర్వయంత్ర సర్వతంత్ర సర్వపల్లవస్వరూపా  
 యేతి ఓం నమః శివాయ॥ ఇతి ద్వితీయః ఖండః

ఈ ఖండములో మాలామంత్రము చెప్పబడుచున్నది.  
 ధత్తాత్రేయు డెట్టివాడో మొదట సంస్కరింపబడి, వందనము  
 సమర్పించబడుచున్నది. ఆతర్వాత మంత్రమునకు ఎప్పుడు ఏమి  
 షీర్షవలెనో ఆ చీజపల్లవములు వివరించబడినవి. మోక్షముకొఱకు

ఓం, ఐశ్వర్యము కొఱకు ప్రీం అకర్షణకొఱకు-క్రోం, శత్రుమనఃక్షోభధ  
మునకు-సౌః చిరంజీవియగుటకు-మహా శ్రీం, ఇతరులను వశము  
చేసుకొనుటకు-(వషట్) వశీకురు వశీకురు, అకర్షణ కొరకు-(వౌషట్)  
అకర్షణ కర్షణ, శత్రువులను జయించుటకు-హృం (విద్వేషయ  
విద్వేషయ) శత్రువులు పారిపోవుటకు-ఫట్ (ఉచ్చాటయోచ్చాటయ)  
శత్రుస్తంభనము కొఱకు-ఠః ఠః (స్తంభయ స్తంభయ)! శత్రుమార  
ణముకొరకు- ఖః ఖః ఇష్టకామ్యార్థ సిద్ధికి-నమః సంపన్నాయనమః  
సంపన్నాయస్వాహా అని జపించవలెను, ఈ మంత్రోపాసనవల్ల  
పరమంత్ర, పరయంత్ర, పరతంత్రములు ఛేదించబడును. దుష్ట  
గ్రహబాధ నివారించబడును. వ్యాధులు నశించును. దుఃఖము  
తొలగును. దారిద్ర్యము నాశనమగును. దేహము పోషించబడును.  
చిత్తమునకు సంతోషము కలుగును, ఈ విధముగా, ఇన్నికార్య  
ములు చేయుచున్న సర్వ మంత్రములయొక్కయు, సర్వతంత్రముల  
యొక్కయు, సర్వపల్లవములయొక్కయు, స్వరూపముగలవాడైన  
శివునకు నమస్కార మని ఉపనిషత్తు చెప్పెను. (ఈ మంత్ర  
పారాంతరము-మహాసిద్ధునకు నమస్కార మని ఉన్నది.)

**తృతీయఖండము :-**

య ఏవం వేద, అనుష్టుప్ ఛందః, సదాశివ ఋషిః,  
దత్తాత్రేయో దేవతా, ఓమితి వీజమ్, స్వాహేతి శక్తిః, ద్రామితి  
కీలకమ్, అష్టమూర్త్యష్టమంత్రా భవంతి, యో నిత్య మధీశే  
వాయ్యగ్ని సోమాదిత్య బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రైః పూతోభవతి,  
గాయత్ర్యా శతసహస్రం జప్తం భవతి, మహారుద్రశతజాపీభవతి,

ప్రణవాయుతకోటిజప్తో భవతి, శతపూర్వాన్నతాపరాన్ననాతి, స  
 పంక్తిపావనో భవతి, బ్రహ్మహత్యాదిపాతకైర్ముక్తోభవతి, గోహ  
 త్యాదిపాతకైర్ముక్తోభవతి, తులాపురుషాదిదానైః ప్రపాపానతః  
 పూతోభవతి, భక్ష్యభక్ష్య పాపైర్ముక్తో భవతి సర్వమంత్రయోగ  
 పారీణో భవతి స ఏవ బ్రాహ్మణో భవతి తస్మాచ్ఛిష్యం భక్తం  
 ప్రతిగృహ్ణీయాత్ సోఽనన్త ఫలమశ్నుతే సజీవన్ముక్తో భవతీత్యాహ  
 భగవన్నారాయణోబ్రహ్మోణ మిత్యుపనిషత్ ॥

ఈ మాలామంత్రమునకు సదాశివుడు ఋషి. దత్తాత్రేయుడు  
 దేవత. అనుష్టుప్ ఛందస్సు ఓం బీజము. 'స్వాహాశక్తి. ద్రాం  
 కీలకము. ఈ ఎనిమిది మంత్రములు (ఏకాక్షరి, షడక్షరి, ఆష్టా  
 క్షరి, ద్వాదశాక్షరి, షోడశాక్షరి, వింశత్యక్షరి, అనుష్టుప్, మాలా  
 మంత్రము) అష్టవిధములైన శివస్వరూపములు. వీనిని జపించు  
 వారిని వాయువు, అగ్ని, సోముడు, సూర్యుడు, బ్రహ్మ, విష్ణువు.  
 రుద్రులు కాపాడుదురు. లక్ష పర్యాయములు గాయత్రిని, లక్ష  
 పర్యాయములు మహారుద్రపారాయణము, పదివేలకోట్లు ప్రణవజపము  
 చేసినఫలము ఈ మాలామంత్రమువలన సిద్ధించును. సమస్తపాప  
 ములనుండి విముక్తి కలుగును. తులాపురుషదానము, (ఒకమనిషి  
 బరువుతో తులదూగినధనముయొక్క దానము) గ్రహించుటవలన  
 దోషము తొలగును. భక్షించగూడనివి భక్షించుటవలని పాపము  
 నుండి విముక్తి కలుగును. సర్వమంత్రానుష్ఠానములందు ప్రావీణ్య  
 ముగలుగును, బ్రాహ్మణత్వము (బ్రహ్మజ్ఞానము) సిద్ధించును

కావున ఉత్తముడైన శిష్యున కీ మంత్రము నుపదేశించుట వలన అనంతఫలము లభించును. జీవన్ముక్తు డగును.

ఓం భద్రం కర్ణేభిః .... అను శాంతి ప్రవచనము చదువ వలెను.

### అవధూతోపనిషత్తు

హరిః ఓమ్ అథ హ సాంకృతిర్భగవంత మవధూతం దత్తా  
 Zశ్రేయం పరిసమేత్య పప్రచ్ఛ భగవన్ కోZపధూతస్తస్యకాస్థితిః  
 కిం సంసరణమితి, తం హేనావాచ భగవాన్ దత్తాత్రేయః పరమ  
 కారుణికః ॥

అక్షరత్వా ద్వరేణ్యత్వా ద్భూతసంసారబంధనాత్ ।  
 తత్త్వమస్యాదిలక్ష్మ్యత్వా దవధూత ఇతీర్యతే॥ 1

యో విలంఘ్యాశ్రమా న్వర్ణా నాత్మనేవ స్థితః సదా ।  
 అతివర్ణాశ్రమి యోగీ అవధూతః స కథ్యతే ॥ 2

తస్య శిరః ప్రియః కృత్వా మోదో దక్షిణపక్షకః ।  
 ప్రమోద ఉత్తరః పక్ష అనన్తో గోష్పదాయతే ॥ 3

గోషాలసదృశం శీర్షే నాపి మధ్యేన చాప్యధః ।  
 బ్రహ్మౌపుచ్ఛం ప్రతిషేతి పుచ్ఛాకారేణ కారయేత్ ॥ 4

ఏవం చతుష్పథం కృత్వా తే యాన్తి పరమాం గతిమ్ ।  
 నకర్మాణా నప్రజయా న ధనేన త్యాగేనై కే

అమృతత్త్వమావహః 5

స్వైరం స్వైరవిహరణం తత్సంసరణమ్ | సాంఖ్యారా వా  
 డిగంబరా వా న తేషాం ధర్మాధర్మా స మేధ్యామేధా | సదా  
 సాంగ్రహణ్యేష్ట్యాఽశ్వమేధ మన్తర్యాగం యజతే | సమహాముఖో  
 మహాయోగః | కృత్స్న మేతచ్ఛిత్రం కర్మ | స్వైరం న విగాయే  
 త్తన్మహావతమ్ | న స మూఢవల్లిప్యతే || యథా రవిః సర్వరసాన్  
 ప్రభుంక్తే హుతాశనశ్చాపి హి సర్వభక్షః | తథైవ యోగీ విష  
 యాన్ భుంక్తే నలిప్యతే పుణ్యపాపైశ్చ శుద్ధః ||

- అపూర్వమాణమచలప్రతిష్ఠం  
 సముద్రమాపః ప్రవిశన్తి యద్వత్ ||  
 తద్వాత్కామా ప్రవిశన్తి సర్వే  
 స శాంతి మాప్నోతి న కామకామీ || 6
- న నిరోధో న చోత్పత్తి ర్న చ బద్ధో న చ సాధకః |  
 న ముముక్షుర్నవై ముక్త ఇత్యేషా పరమార్థతా || 7
- ఐహికాముష్మికవ్రాతసిద్ధ్యై ముక్తే శ్చ సిద్ధయే |  
 బహుకృత్యం పురస్యాన్మే తత్సర్వ మధునా కృతమ్ || 9
- తదేవ కృతకృత్యత్వం ప్రతియోగిపురఃసరమ్ |  
 అనుసన్దధ దేవాయమేవం తృప్యతి నిత్యశః || 10
- దుఃఖినోఽఙ్గాః సంసరన్తు కామం పుత్రాద్యపేక్షయా |  
 పరమానన్దపూర్ణోఽహం సంసరామి కిమిచ్ఛయా || 11
- అనుతిష్ఠన్తు కర్మాణి పరలోకయియాసవః |  
 సర్వ బోకాత్మకః కస్మాదనుతిష్ఠామి కిం కథమ్ || 12



- వ్యాచక్షతాం తే శాస్త్రాణి వేదానధ్యాపయస్తువా |  
యేఽతాధికారిణో మేతు నాధికారోఽక్రియత్వతః॥ 13
- నిద్రాభిక్షే స్నానశౌచే నేచ్ఛామి న కరోమిచ |  
దృష్టాగశ్చే త్కల్పయస్తుకిం మే స్యా దన్యకల్పనాత్ ॥ 14
- గుంజాపుంజాది దహ్యేత నాన్యారోపితవహ్నినా |  
నాన్యారోపిత సంసారధర్మా నై వమహం భజే ॥ 15
- శృణ్వం త్వజ్ఞాతత్త్వా స్తే జానన్కస్మా చ్చుణోమ్యహమ్ |  
మన్యంతాం సంశయాపన్నా న మన్యేఽహ మసంశయః ॥ 16
- విపర్యస్తో నిదిధ్యాసే కిం ధ్యాన మవిపర్యయే |  
దేహాత్మత్వవిపర్యాసం న కదాచి ద్భజామ్యహమ్ ॥ 17
- అహం మనుష్య ఇత్యాది వ్యవహారో వినాప్యముమ్ |  
విపర్యాసం చిరాభ్యస్తవాసనాతోఽవకల్పతే ॥ 18
- అరబ్ధకర్మణి క్షిణే వ్యవహారో నివ ర్తతే |  
కర్మక్షయే త్వసౌ నై వ శామ్యే ధ్యానసహస్రతః ॥ 19
- విరలత్వం వ్యవహృతే రిష్టం చే ధ్యాన మస్తుతే |  
బాధికర్మవ్యవహృతిం పశ్యన్ ధ్యాయామ్యహం కుతః ॥ 20
- విక్షేపో నా స్తి యస్మాన్నే న సమాధి స్తతోమమ |  
విక్షేపో వా సమాధిర్వా మనసః స్వా ద్వికారిణః |  
నిత్యానుభవరూపస్య కోమేఽత్రాసుభవః పృథక్ ॥ 21
- కృతం కృత్వం ప్రాపణీయం ప్రాప్తమిత్యేవ నిత్యశః |  
వ్యవహారో లౌకికో వా శాస్త్రీయోవాఽన్యథాఽపివా |  
మమాకర్తురలేపస్య యథాఽఽరబ్ధం ప్రవ ర్తతాప్ ॥ 22

- అథవా కృతకృత్యేఽపి లోకానుగ్రహకామ్యయా।  
శాస్త్రీయేణైవ మార్గేణ వర్తేఽహం మమ కాక్షతిః॥ 23
- దేవార్చనస్నాన శాచవిక్షౌదౌ వర్తతాం వపుః।  
వాక్తత్పఠత్వామ్నాయమస్తకమ్॥ 24
- విష్ణుం ధ్యాయతు ధీర్యద్వా బ్రహ్మానన్దే విలీయతామ్।  
సాక్ష్యహం కించి దప్యత్ర న కుర్వే నాపి కారయే॥ 25
- కృతకృత్యతయా తృప్తః ప్రాప్తప్రాప్యతయా పునః।  
తృప్యన్నేవం స్వ మనసా మన్యతేఽసౌ నిరస్తరమ్॥ 26
- ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం నిత్యం స్వాత్మాన మంజసా వేద్మి।  
ధన్యోఽహం ధన్యోహం బ్రహ్మానందం విభాతిమే స్పష్టమ్॥
- ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం దుఃఖం సాంసారికం న వీక్షేఽద్య।  
ధన్యోఽహం ధన్యోహం స్వస్యాజ్ఞానం పలాయితం క్వాపి॥
- ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం కర్తవ్యం మే న విద్యతే కించిత్।  
ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం ప్రాప్తవ్యం సర్వమత్ర సంపన్నమ్॥
- ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం తృప్తే ర్మే కోపమాలోకే।  
ధన్యోఽహం ధన్యోఽహం ధన్యో ధన్యః పునఃపునర్ధన్యః॥ 30
- అహోపుణ్య మహోపుణ్యం ఫలితం ఫలితం ధృఢమ్।  
అస్య పుణ్యస్య సంపత్తేరహో వయ మహో వయమ్॥ 31
- అహో జ్ఞాన మహో జ్ఞాన మహో సుఖ మహో సుఖమ్।  
అహో శాస్త్ర మహో శాస్త్ర మహో గురురహో గురుః॥ 39

ఇతి య ఇద మధీతే సోఽపి కృతకృత్యో భవతి, సురాపానా  
 త్పూతో భవతి, స్వర్ణస్తేయాత్పూతో భవతి, బ్రహ్మహత్యాత్పూతో  
 భవతి, కృత్యాకృత్యాత్పూతో భవతి, ఏవం విదిత్వా స్వేచ్ఛాచార  
 పరో భూయాదోం సత్యమిత్యపనిషత్ ॥

ఓం సహనా వవతు సహనౌభునక్తు  
 సహవీర్యం కరవావహై  
 తేజస్వినా వధీతమస్తు మావిద్విషావహై  
 ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః

ఇత్యవధూతోపనిషత్ ॥

**అవధూతోపనిషత్తు :-**

ఈ ఉపనిషత్తును దత్తాత్రేయస్వామి సాంకృతియను ఋషికి  
 ఉపదేశించెను. ఇందులో “అవధూత” అనగా ఎవరో, వానిస్థితి  
 ఎటువంటిదో, అవధూతను గుర్తించుటకు చిహ్నము లేవో, అత  
 డెట్లు ప్రవర్తించుచుండునో దత్త ప్రభువు స్వయముగా ఈ ఉపని  
 షత్తులో వివరించెను.

అ-అక్షరుడు (నాశనములేనివాడు), వ-వరేణ్యుడు (బ్రహ్మ  
 వేత్తలలో ఉత్తముడు), ధూ-ధూత (విదలించుకొన్న) సంసార  
 బంధములు గలవాడు, త-తత్తమస్యాది మహావాక్యములకు లక్ష్య  
 మైనవాడు “అవధూత”యని పిలువబడుచున్నాడు.

బ్రహ్మచర్య, గృహస్థ, వానప్రస్థ, సన్న్యాసము లనేడి  
 నాలుగు ఆశ్రమములను అధిగమించి, అనవరతము పరమాత్మయందే

మనస్సు లగ్నము జేసినవాడు, వర్ణాశ్రమాచార ధర్మములకు అతీ  
 క్షయై యున్నవాడు అవదూత. బ్రహ్మజ్ఞానికి కర్మబంధము లుండవు  
 గనుక అతడు “అత్యాశ్రమి” అని పిలువబడును.

అవదూత ఒక గోవు. ఆ గోవునకు ప్రియమైనది శిరోభూత  
 మైనది బ్రహ్మైక్యానుభూతి. మోదము (ఇష్టవస్తుదర్శనము వలన  
 ప్రాప్తి కలిగెడి భావము) ఆ గోవుకుడిభాగము. ప్రమోదము (ఇష్టవస్తు  
 కలనకలిగెడు భావము) ఎడమభాగము. ఆనందము పాదము. అనగా  
 మోదము కర్మయోగముద్వారా, ప్రమోదము భక్తియోగముద్వారా  
 ఆనందము జ్ఞానయోగముద్వారా లభించు నని భావము. పై  
 మూడింటికి ఆధారము రాజయోగము. (అమనస్కయోగము—  
 మనస్సులేని రాజయోగము—తలపులులేని సమాధిస్థితి) ఈవిధముగా  
 కర్మ, భక్తి, జ్ఞాన, రాజయోగము లెచ్చట కలియుచున్నవో అదే  
 చతుష్పథము (యోగము). ‘నేను’ అన్నది విస్మరించి, భగవంతుడే  
 భగవంతునిపని చేసుకొనుచున్నాడనే భావంతో చేస్తే అది యోగం  
 అవుతుంది. అది కర్తకు బంధంకాదు. కర్మను భగవంతునికోసం  
 చేసే కర్మగా చేస్తే అతడు కర్మయోగి అవుతాడు. భగవదర్పితంగా  
 చేస్తే భక్తియోగి అవుతాడు. కర్మచేసే ప్రతివ్యక్తి ఫలితాన్ని  
 అశించక అది ఒకదై వపూజగా భావిస్తూ చేస్తుంటే అతడు కర్మయోగి  
 అవుతాడు.

మోక్షం త్యాగంవల్లనే లభిస్తుంది. మతి దేనిచేత లభించదు.  
 త్యాగమంటే యోగయుక్తుడై ఆచరించిన పమస్త్యకర్మభక్తిజ్ఞానముల  
 త్యాగమే !

అవధూత ఒకరి అదుపులో ఉండడు. స్వేచ్ఛగా సంపరిస్తుంటాడు. అవధూత వస్తుము ధరించినను ధరించకపోయినను ఒక్కటే. అవధూతకు ధర్మాధర్మములు, పవిత్రతాపవిత్రలు లేవు. కర్మవాసనలు వానికి అంటవు. ఎల్లప్పుడు అతడు నిర్లిప్తుడై ఉంటాడు.

ఎడతెగక పాదు నదులచేత ఎల్లప్పుడు నిండుచున్న సముద్రం ఎట్లా గంభీరంగా ఉంటుందో అట్లే సమస్తవిషయములు అనుభవిస్తున్నప్పటికీ యోగి విషయాసక్తుడుగా కనడా శాంతినే పొందుతుంటాడు.

అవధూత దేనిచేతను నిరోధింపబడడు. వానికి పుట్టుక లేదు. బంధనము లేదు. అతడు సాధకుడు గాడు. ముముక్షువు గాడు. ముక్తుడు గాడు - ఎందువల్లనంటే వాస్తవానికి అతడెప్పుడూ ముక్తుడే గనుక.

ఈ విధంగా అవధూతను గురించి కొంత వివరించి చెప్పి ఆ తర్వాత అలక్షణములకు తననే లక్ష్యముగా దత్తప్రభువు నిరూపించి చెప్పాడు.



## శ్రీ దత్తాత్రేయ సహస్రనామస్తోత్రము

యతః ప్రవృత్తి ర్దేవానాం భూతానాంభువనాత్మనాం  
 జ్ఞానవిజ్ఞానప్రాప్తి శ్చ తస్మై శ్రీగురవేనమః॥  
 యతః పరతరం నాన్యత్సర్వం యేన జగత్త్రయం॥  
 యత్ర శ్రుతాని లీయంతే తస్మై శ్రీగురవేనమః  
 యత్ర విశ్వ మిదం పోక్తం యత్ర నాశో న వీక్ష్యతే  
 యేన జ్ఞానం చ మోక్షశ్చ తస్మై శ్రీ గురవేనమః॥

[పూర్వం బ్రహ్మ సనత్కుమారుడికి చెప్పిన అతిరహస్యమైన  
 శ్రీదత్తాత్రేయ సహస్రనామస్తోత్రాన్ని సూతహిరాణికుడు మును  
 లందరికి నైమిశారణ్యంలో వెళ్ళుడించాడని బ్రహ్మాండపురాణం  
 లోని అనుకూలాగమంలో చెప్పబడింది ].

సూతఉవాచ :\_

శృణ్వంతు మునయః సర్వే దత్తాత్రేయపరాయణాః  
 ఆత్రేయస్య పరం గుహ్య మభిధానసహస్రకం॥  
 అథ జ్ఞానం ప్రవక్ష్యామి జ్ఞానానా ముత్తమోత్తమం  
 సర్వసిద్ధికరం చైవ జనానాం దత్తవర్తనాం॥  
 నామ్నాం సహస్రం దివ్యానాం దత్తాత్రేయస్యయోగినః  
 తదహం పరమంపుణ్యం ప్రవక్ష్యే హిపనాశనం॥  
 దత్త దక్షేతి నామ్నైవ ముచ్యతే సర్వకిల్బిషం  
 పరంస్థాన మవాప్నోతి శాశ్వతం సహజం జనః॥

అస్యశ్రీ దత్తాత్రయ సహస్రనామస్తోత్ర మహామంత్రస్య  
 పరమహంస ఋషిః | అనుష్టుప్ ఛందః | శ్రీమద్దత్తాత్రేయపరమాత్మా  
 దేవతా | ఓం ఇతిబీజం | దం ఇతిశక్తిః | తం ఇతికీలకం | యం ఇతి  
 వ్యాపకః | శ్రీదత్తాత్రేయప్రీత్యర్థే జపేవినియోగః ||

[ అస్యశ్రీ దత్తాత్రేయ సహస్రనామస్తోత్రమంత్రస్య బ్రహ్మ  
 ఋషిః | అనుష్టుప్ ఛందః | దత్తాత్రేయో దేవతా | ద్రాం ఇతిబీజం |  
 ద్రీం ఇతిశక్తిః | ద్రాం ఇతికీలకం | శ్రీదత్తాత్రేయప్రసాదసిద్ధ్యర్థే  
 జపే వినియోగః | ద్రాం బీజషట్కముతో కరహృదయాదిన్యాస  
 ములు చేసి “పీతాంబరాలంకృతపృష్ఠభాగం” అను ధ్యానశ్లోకము  
 చదివి సహస్రనామపారాయణము కొందరు చేయుచున్నారు. విశేష  
 పద్ధతి ఇచ్చట చెప్పబడినది ].

అథభూతసిద్ధిః :-

పరిపూర్ణే <sup>1</sup>చిదాకారే <sup>2</sup>నిర్వికల్పే నిరంజనే  
 సర్వభూతలయం దృష్ట్వా భూతశుద్ధిః ప్రజాయతే ||

అథప్రాణప్రతిష్ఠ :-

అహమేవ పరంసారం సారాత్సారతరంపరం  
 సృష్టిసంహారనిర్ముక్తం నిర్వికారం నిరాశ్రయం |  
 సోహం బ్రహ్మాతిదం సర్వం జ్ఞాన మధ్యాత్మచింతనం  
 ప్రాణప్రతిష్ఠనామాఖ్యం యోగినాం జ్ఞానవాదినాం ||

[ పైరెండు శ్లోకాలకు బదులు గా “అహ మీశ మిదం సర్వం  
 సచరాచర మేవ చ, ఇతి జ్ఞాత్వా శరీరస్మిన్ ప్రాణధారణ ముచ్యతే”  
 అనుశ్లోకము కొన్నిగ్రంథాలలో కనిపిస్తున్నది ].

న్యాసము :-

- ఓం శ్రీమద్దత్తాత్రేయాయ మంగళమూర్తయే అంగుష్ఠాభ్యాం నమః  
 ,, ఆనందమూర్తయే తర్జనీభ్యాం నమః  
 ,, ఆదిగురుమూర్తయే మధ్యమాభ్యాం నమః  
 ,, అవధూతమూర్తయే అనామికాభ్యాం నమః  
 ,, దిగంబరమూర్తయే కనిష్ఠకాభ్యాం నమః  
 ,, పరబ్రహ్మమూర్తయే కరతలకరపృష్ఠాభ్యాం  
 నమః  
 ,, పరబ్రహ్మమూర్తయే హృదయాయ నమః  
 ,, ఆదిమూర్తయే శిరసే స్వాహా  
 ,, పరమాత్మనే శిఖాయై వషట్  
 ,, సచ్చిదానందమూర్తయే కవచాయ హుం  
 ,, విశ్వరూపాయ నేత్రత్రయాయ వౌషట్

ఓం భూర్భువస్సువరోమితి దిగ్బంధః

ధ్యానం :-

దిగంబరం భస్మవిలేపితాంగం  
 బోధాత్మకం ముక్తికరం ప్రసన్నం  
 నిర్మానసం శ్యామతనుం భజేహం  
 దత్తాత్ర(త్రే)యం ధ్యానసమాధియుక్తం  
 [ పంచపూజలు ]

ఆతర్వాత సుప్రసిద్ధ దత్తాత్రేయ దళనామాలు ఉచ్చరించాలి.



|                            |                       |
|----------------------------|-----------------------|
| ఓం ద్రాం శ్రీ దత్తాత్రేయాయ | దిగంబరాయ నమః          |
| ”                          | చిదంబరాయ నమః          |
| ”                          | అవధూతాయ నమః           |
| ”                          | అత్రివరదాయ నమః        |
| ”                          | అదిగురవే నమః          |
| ”                          | పరచూత్మనే నమః         |
| ”                          | పరబ్రహ్మణే నమః        |
| ”                          | సచ్చిదానందమూర్తయే నమః |
| ”                          | విశ్వరూపాయ నమః        |
| ”                          | ఆత్మరూపాయ నమః         |

అటుపైని షోడశనామాలు జపించాలి.

|               |                      |
|---------------|----------------------|
| ఓం ద్రాం శ్రీ | యోగిరాజాయ నమః        |
| ”             | అత్రివరదాయనమః        |
| ”             | దత్తాత్రేయాయ నమః     |
| ”             | కాలాగ్నిశమనాయ నమః    |
| ”             | యోగిజనవల్లభాయ నమః    |
| ”             | లీలావిశ్వంభరాయ నమః   |
| ”             | సిద్ధరాజాయ నమః       |
| ”             | జ్ఞానసాగరాయ నమః      |
| ”             | విశ్వంభరావధూతాయ నమః  |
| ”             | మాయాముక్తావధూతాయ నమః |
| ”             | మాయాయుక్తావధూతాయ నమః |
| ”             | అదిగురువే నమః        |

- ఓం ద్రాం శ్రీ శివరూపాయ నమః
- .. దేవదేవాయ నమః
- ,, దిగంబరాయ నమః
- ,, కృష్ణ శ్యామకమల నయనాయ నమః

హరిః ఓం

దత్తాత్రేయో మహాయోగీ యోగీశ శ్యామరప్రభుః  
ముని ర్దిగంబరో బాలో మాయాము (యు)క్తో మదాపహః  
అవధూతో మహానాథ శృంకరోఽమరవల్లభః  
మహాదేవ శ్చాదిదేవః పురాణప్రభు రీశ్వరః ॥

సత్త్వకృత్ సత్త్వభృత్ భావః సత్త్వాత్మా సత్త్వసాగరః  
సత్త్వవిత్ సత్త్వసాక్షి చ సత్త్వసాధోఽమరాధిపః ॥

భూతకృత్ భూతభృచ్చైవ భూతాత్మా భూతసంభవః  
భూతభావశ్చ భావశ్చ భూతవి ద్యూతకారణం ॥

భూతసాక్షి ప్రభూతశ్చ భూతానాం ఋరమాగతిః  
భూతసంగవిహీనాత్మా భూతాత్మా భూతశంకరః ॥

భూతనాథో మహానాథ శ్చాదినాథో మహేశ్వరః  
సర్వభూతనివాసాత్మా భూతసంతాపనాశనః ॥

సర్వాత్మా సర్వభృత్ సర్వః సర్వజ్ఞ స్సర్వనిర్ణయః  
సర్వసాక్షి బృహద్భానుః సర్వవిత్ సర్వమంగళః ॥

శాంత స్సత్య స్సమః పూర్ణో హ్యేకాకీ కమలాపతిః  
రామో రామప్రియశ్చైవ విరామో రామకారణం ॥

శుద్ధాత్మా పావనోఽనంతః ప్రతీతః పరమార్థభృత్  
హంససాక్షీ విభుశ్చైవ <sup>1</sup>ప్రభుః ప్రళయవివచ॥

సిద్ధాత్మా పరమాత్మా చ సిద్ధానాం పరమాగతిః  
సిద్ధిసిద్ధ్యశ్చ సాధ్యశ్చ <sup>2</sup>సాధన శోచ్యత్తమాయనః॥ 10

సులక్షణ స్ఫుమేధావీ విద్యావాన్ విగతాంతరః  
విజ్వరశ్చ మహాబాహుః బహుళానందవర్ధనః॥

<sup>3</sup>అవ్యక్తపురుషః ప్రాజ్ఞః ఋజ్ఞః పరమార్థదృక్  
పరాపరవినిర్ముక్తో యుక్త స్తత్త్వ ప్రకాశవాన్ ।  
దయావాన్ భగవాన్ భావీ భావాత్మా <sup>4</sup>భావకారణం  
భవసంతాపనాశశ్చ పుష్పవాన్ పండితో బుధః ॥

ప్రత్యక్షవస్తు విశ్వాత్మా ప్రత్యగ్రహ్మా సనాతనః  
ప్రమాణవిగతశ్చైవ ప్రత్యాహారనియోజకః॥

ప్రణవః ప్రణవాతీతః ప్రముఖః ప్రళయాత్మకః  
మృత్యుంజయో వివిక్తాత్మా శంకరాత్మా పరంవపుః॥

పరమ స్తనువిజ్ఞేయః పరమాత్మని సంస్థితః  
ప్రబోధకలనాధారః ప్రభావప్రవరోత్తమః॥

చిదంబర శ్చిద్విలాసః చిదాకాశ శ్చిదుత్తమః  
చిత్త చై తన్యచిత్తాత్మా దేవానాం పరమాగతిః॥

అచేత్య శ్చేతనాధారః చేతనాచిత్తవిక్రమః  
చిత్తాత్మా చేతనారూపో లసత్ పంకజలోచనః॥

1. ప్రభవం ప్రళయస్తథా      2. సాధనం చోత్తమాయనం  
3. అవ్యయః      4. భావకారణః

పర(ం)బ్రహ్మ పరంజ్యోతిః పరంధామ పరంతపః  
 పరఁనూతం పరంతంత్రం పవిత్రం <sup>1</sup>పరమోహవాన్॥  
 క్షేత్రజ్ఞః క్షేత్రగః క్షేత్రం క్షేత్రాధారిః పురంజనః  
 క్షేత్రహున్వో లోకసాక్షి క్షేత్రవాన్ బహునాయకః॥ 20  
 యోగీంద్రో యోగపూజ్యశ్చ యోగ్య శ్చాత్మావిదాం శుచిః  
 యోగమాయాధరః స్థాణుః అచలః కమలాపతిః॥  
 యోగేశో యోగనిర్మాతా యోగజ్ఞాన ప్రకాశనః  
 యోగపాలో లోకపాలః సంసారతమనాశనః॥  
 గుహ్యో గుహ్యతమో గుప్తిః ముక్తో యుక్తో సనాతనః  
 గహనో గహనాకారో గంభీరో గణనాయకః॥  
 గోవిందో గోపతి ర్గోష్ఠా <sup>2</sup>గోభాగో భావసంస్థితః  
 గోసాక్షి గోతమారిశ్చ గాంధారో గగనాకృతిః॥  
 యోగయుక్తో భోగయుక్తః <sup>3</sup>శంకాయుక్త సమాధిమాన్  
 సహజః సకలేశానః కార్త వీర్యవరప్రదః ॥  
 పరజో విరజః పుంసో పావనః పాపనాశనః  
 పరాపరవినిర్ముక్తః పరంజ్యోతిః పురాతనః॥  
 నానాజ్యోతి రనేకాత్మా స్వయంజ్యోతి స్పదాశీవః  
 దివ్యజ్యోతిర్మయశ్చైవ సత్యవిజ్ఞానభాస్కరః

---

1) పరమంధ్రువం 2) గోభావో 3) శంకాయుక్తః

నిత్యశుద్ధః <sup>1</sup>పురః పూర్ణః ప్రకాశః ప్రకటోద్భవః  
ప్రమాద <sup>2</sup>విగతశ్చైవ పరేశః పరవిక్రమః॥

<sup>3</sup>యోగాంగో యోగాకాయశః యోగాభ్యాసప్రకాశకః  
యోక్తా <sup>4</sup>భోక్తా విధాతా చ త్రాతా పాతా నిరాయుధః॥

నిత్యముక్తో నిత్యయుక్తః సత్యస్పృత్యపరాక్రమః  
సత్త్వశుద్ధికరశ్చైవ సత్త్వం సత్త్వభృతాంగతిః 30

శ్రీధరః శ్రీవపుః శ్రీమాన్ శ్రీనివాసోఽమరార్చితః  
శ్రీనిధిః శ్రీపతిః శ్రేష్ఠః <sup>5</sup>శ్రేయస్కశ్చరమాశ్రయః॥

త్యాగీ త్యాగార్థసంపన్నః త్యాగాత్మా త్యాగనిగ్రహ  
త్యాగలక్షణ సిద్ధాత్మా త్యాగజ్ఞః త్యాగకారణః॥

భోగో భోక్తా చ భోగ్యశ్చ బోగసాధనకారణః  
భోగీ భోగార్థ సంపన్నో భోగజ్ఞాన ప్రకాశకః॥

కేవలః కేశవః కృష్ణః కంవాసాః కమలాలయః  
కమలాసన పూజ్యశ్చ హరి రజ్ఞానఖండనః॥

మహాత్మా మహదాదిశ్చ మహేశోత్తమవందితః  
మనోబుద్ధి విహీనాత్మ మానాత్మా మానవాధిపః॥

భువనేశో విబూతిశ్చ ధృతి ర్మేధా స్మృతి ర్దయా  
దుఃఖదావనలో బుధః ప్రబుద్ధః పరమేశ్వరః॥

- 
- 1) పరః 2) విగతాశ్చాపి 3) యోగీయోగో యోగపశ్చ  
4) మోక్తా 5) శ్రేయకః శ్రీ రమాశ్రయః (గుచ్ఛివారిప్రతి)

కామహా క్రోధహా చైవ దంభదర్పమదాపహాః  
 అజ్ఞానతిమిరారిశ్చ భవారిః భువనేశ్వరః॥  
 రూపకృత్ రూపభృత్ రూపీ రూపాత్మా రూపకారణః  
 రూపణో రూపసాక్షి చ నామరూపో గుణాంతకః ॥  
 అప్రమేయః ప్రమేయశ్చ ప్రమాణం ప్రణవాశ్రయః  
 ప్రమాణరహితోఽచింత్య శ్చేతనావిగతోఽజఃర ॥  
 అక్షరోఽక్షరముక్తశ్చ విజ్వరో జ్వరనాశనః  
 విశిష్టో విత్తశాస్త్రీ చ దృష్టో దృష్టాంతవర్జితః ॥ 40  
 గుణేశో గుణకాయశ్చ గుణాత్మా గుణభావనః  
 అనంతగుణసంపన్నో గుణగర్భో గుణాధిపః ॥  
 'గణేశో గణనాథశ్చ గణాత్మా గణభావనః  
 గణబంధు ర్వివేకాత్మా గణయుక్తః పరాక్రమః॥  
 అతర్క్యః క్రతుర్గ్నిశ్చ కృతజ్ఞః <sup>2</sup>సఫలాశ్రయ  
 యజ్ఞో యజ్ఞఫలందాతా యజ్ఞ <sup>3</sup>ఇజ్యోఽమరోత్తమః॥  
 హిరణ్యగర్భః శ్రీగర్భః ఋగర్భః <sup>4</sup>కుణపేశ్వరః  
 మాయాగర్భో లోకగర్భః స్వయంభూః భువనాంతకః॥

1) చిదానందాశ్రమం గుబ్బివారికన్నడ ప్రతిననుసరించి ఈ షోఠము గ్రహించబడినది. పోతుకూచివారి ప్రతిలో “గణేశో గుణనాథశ్చ గుణాత్మా గణభావనః గణబంధుర్వివేకాత్మాగుణయుక్తః పరాక్రమి” అని కలదు. గుబ్బివారి ప్రతిలో “వివేకాత్మా” కుబదులు “వివేకాక్షః అని ఉన్నది. 2) కరుణాశ్రయః 3) ఈడ్యో 4) పరమేశ్వరః

నిష్పాపో నివిడో నంది బోధీ బోధసమాశ్రయః  
బోధాత్మా బోధనాత్మా చ భేదవైతండఖండనః ॥

స్వాభావ్యో భావనిర్ముక్తో వ్యక్తోఽవ్యక్తసమాశ్రయః  
నిత్యత్వప్తో నిరాభాసో నిర్వాణ శ్శరణం సుహృత్ ॥

గుహ్యేశో గుణగంభీరో గుణదోషనిదారణః  
గుణసంగ విహీనశ్చ యోగారే ర్దర్పనాశనః ॥

అనన్తః పరమానందః స్వానన్తసుఖవర్ధనః  
సత్యానంద శ్చిదానన్తః సర్వానన్త పరాయణః ॥

సద్రూప స్పహజ స్పత్యః స్వానన్త స్సుమనోహరః  
సర్వ స్సర్వాన్త రశైచివ పూర్వాత్పూర్వతరోఽపి చ ॥

ఖమయః ఖపరః ఖాదిః ఖం బ్రహ్మ ఖతనుః ఖగః  
ఖవాసాః ఖవిహీనశ్చ ఖనిధిః ఖపరాశ్రయః ॥ 50

అనన్త శ్చాదిరూపశ్చ సూర్యమండలమధ్యగః  
అమోఘః పరమామోఘః పరోక్షః చరదః కవిః ॥

విశ్వచక్షు ర్విశ్వపాక్షీ విశ్వబాహు ర్ధనేశ్వరః  
ధనుంజయో మహాతేజః తేజిష్ఠః త్రైజస స్సుభీ ॥

జ్యోతిర్జ్యోతిర్మయో జేతా జ్యోతిషాంజ్యోతిరాత్మజః  
జ్యోతిషామపి జ్యోతిశ్చ జనకో జనమోహనః ॥

జితేంద్రియో జితక్రోధో జితాత్మా జితచూనసః  
జితసంగో జితప్రాణః జితసంసారవాసనః ॥

నిర్వాసనో నిరాలంబో నిర్వోగక్షేమవర్జితః  
నిరీహేనా నిరహంకారో నిరాశీః నిరుపాధికః॥

నిత్యబోధో వివిక్తాత్మా విస<sup>1</sup>ద్బోధోత్తమగౌరవః  
విద్యార్థీ పరమార్థీ చ శ్రద్ధార్థీ సాధనాత్మకః॥

ప్రత్యాహారీ నిరాహారీ సర్వాహారపరాయణః  
నిత్యబద్ధో నిరాకాంక్షీ హిరాయణపరాయణః॥

అణో రణతర స్ఫుక్తుః స్థూలః స్థూలతరో<sup>2</sup>పి చ  
ఏకశ్చానేకరూపశ్చ విశ్వరూప స్సనాతనః॥

నైకరూపో విరూపాత్మా నైకబోధమయో<sup>2</sup>పి చ  
నైకనామమయశ్చైవ నైకవిద్యావివర్ధనః॥

ఏక శ్చైకాన్తికశ్చైవ నానాభావవివర్జితః  
ఏకాక్షరం చ బీజం చ పూర్ణబింబ స్సనాతనః॥

60

మంత్రవీర్యో మంత్ర<sup>2</sup>బీజం శాస్త్రవీర్యో జగత్పతిః  
నానావీర్యధర శ్చైవ శక్రేశః పృథీవీపతిః॥

ప్రాణేశః ప్రాణదః ప్రాణః ప్రాణాయామపరాయణః  
ప్రాణపంచకనిర్ముక్తః కోశపంచకవర్జితః॥

నిశ్చలో నిష్కణ్డో<sup>2</sup>సంగః నిష్పపంచో నిరామయః  
నిరాధారో నిరాకారో నిర్వికారో నిరంజనః॥

నిష్పత్తీతో నిరాభాసో నిరాసక్తో నిరాకులః  
నిష్ఠాసర్వగతశ్చైవ నిరారంభో నిరాశయః॥



నిరన్తర స్పృత్వగోష్టా శాన్తో దాన్తో మహామునిః  
నిశ్శబ్ద మృకృత స్వస్థః సత్యవాదీ సురేశ్వరః॥

జ్ఞానదో జ్ఞానవిజ్ఞానీ జ్ఞానాత్మాZZనస్థపూరితః  
జ్ఞానయజ్ఞవిదాం దక్షో జ్ఞానాగ్ని ర్జ్వలనో బుధః॥

దయావా నృపరోగారిః చికిత్సా చరమాగతిః  
చంద్రమండలమధ్యస్థః చంద్రకోటి సుశీతలః॥

యన్త్రకృ త్పరమో యన్త్రీ యన్త్రారూఢపరాజితః  
యన్త్రవి ద్యన్త్రవాసశ్చ యన్త్రాధారో ధరాధరః॥

తత్త్వజ్ఞ స్తత్త్వభూతాత్మా మహాతత్త్వ ప్రకాశనః  
తత్త్వసంఖ్యానయోగజ్ఞః సాంఖ్యశాస్త్రప్రవర్తకః ॥

అనన్తవిక్రమో దేవో మాధవశ్చ ధనేశ్వరః  
సాధు స్సాధువరిష్ఠాత్మా సావధానోఽమరోత్తమః ॥

నిస్సంకలో నిరాధారో దుర్ధర శ్చాత్మవిత్పతిః  
ఆరోగ్యసుఖదశ్చైవ ప్రవరో వాసవ స్తథా॥

70

పరేశఃపరమోదారో ప్రత్యక్ చైతన్యదుర్గమః  
దురాధర్షో దురావాసో దూరత్వపరినాశనః ॥

వేదవి ద్వేదకృ ద్వేదో వేదాత్మా విమలాశయః  
వివిక్త సేవీ సంసారశ్రమనాశన ఏవ చ ॥

బ్రహ్మయోనిః బృహద్యోనిః విశ్వయోని ర్విదేహవాన్  
విశాలాక్షో విశ్వనాథో హాటకాంగదభూషణః ॥ 74

అబాధ్యో జగదారాధ్యో జగదార్జవపాలనః  
జనవా న్దనవాస్తర్మీ ధర్మగో ధర్మవర్ధనః ॥

అమృత శ్శాశ్వత స్సాధ్యః సిద్ధిద స్సుమనోహరః  
ఖలుబ్రహ్మఖలుస్థానో మునీనాం పరమాగతిః ॥

ఉపద్రష్టా చ <sup>1</sup>శ్రేష్ఠశ్చ షచిర్భూత స్త్వనామయః ॥  
వేదసిద్ధాన్తవేద్యశ్చ మానసాహ్లాదవర్ధనః ॥

దేహదన్యో గుణాదన్యో లోకాదన్యో వివేకవిత్  
దుష్టస్వప్నహర శ్చైవ గురు ర్గురువరోత్తమః ॥  
కర్మీ కర్మవినిర్ముక్తః సంన్యాసీ సాధకేశ్వరః  
సర్వభావవిహీనశ్చ తృష్ణాసంగనివారకః ॥

త్యాగీ త్యాగవపు స్త్యాగః త్యాగదానవివర్జితః  
త్యాగకారణః త్యాగాత్మా సద్గురు స్సుఖదాయకః ॥ 80

దక్షో దక్షాదివంద్యశ్చ జ్ఞానవాదప్రవర్తకః  
శబ్దబ్రహ్మమయాత్మా చ శబ్దబ్రహ్మప్రకాశవాన్ ॥

గ్రసిష్ఠుః ప్రభవిష్ఠుశ్చ సహిష్ఠు ర్ద్విగతా న్తరః  
విద్యత్తమో మహావంద్యో విశాలోత్తమవాఙ్మునిః ॥

బ్రహ్మవి ద్రుప్తహ్మభావశ్చ బ్రహ్మర్షి ర్బ్రాహ్మణప్రియః  
బ్రహ్మ బ్రహ్మ ప్రకాశాత్మా బ్రహ్మవిద్యా ప్రకాశనః ॥

అత్రివంశప్రభూతాత్మా తాపసోత్త మవందితః  
 ఆత్మవాసీ విధేయాత్మా చాత్మవంశవివర్ధనః॥

ప్రవర్తనో నివృత్తాత్మా ప్రశయోదకసన్నిభః  
 నారాయణో మహాగర్భో భార్గవప్రియకృత్తమ॥

సంకల్పదుఃఖదశనః సంసారతమనాశనః  
 త్రివిక్రమి స్త్రీధాకారః త్రిమూర్తి ప్రిగుణాత్మకః॥

భేద త్రయహరశ్చైవ తాపత్రయనివారకః  
 దోషక్రియవిభేదీ చ సంశయార్ణవఖండనః ॥

ఆసంశయో హ్యసమ్మాథో హ్యవాదీ రాజవందితః  
 రాజయోగీ మహాయోగీ స్వభావగలితోఽపి చ॥

పుణ్యశ్లోకః ప్రవిత్రాంఘ్రిః ధ్యానయోగపరాయణః  
 ధ్యానస్తో ధ్యానమృశ్చ విధేయాత్మా పురాతనః॥

అవిజ్ఞేయోఽంతరాత్మా చ ముఖ్యబింబసనాతనః  
 జీవ సంజీవనో జీవః చిద్విలాస శ్చిదాశ్రయః । 90

మహేంద్రోఽమరమాన్యశ్చ యోగీంద్రో యోగవిత్తమః  
 యోగధర్మశ్చ యోగశ్చ తత్త్వం తత్త్వవినిశ్చయః ।

నై కబాహురనంతాత్మా నై కనామపరాక్రమః

నై కాక్షీ నై కపాచశ్చ నాథనాథోత్తమోత్తమః ।  
 సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్షః సహస్రపాత్

సహస్రరూపదృశ్చైవ సహస్రారమయోద్భ(ద)వః । 93

త్రిపాదపురుషశ్చైవ త్రిపాదూర్ధ్వ మథాపి చ  
త్ర్యమ్బకశ్చ మహావీర్యో యోగవీర్యవిశారదః॥

విజయీ వినయీ జేతా వీతరాగీ విరాజితః  
రుద్రో రాద్రో మహాభీమః ప్రాజ్ఞముఖ్య స్సదాశుచిః॥

అంతర్ద్యోతి రనంతాత్మా ప్రత్యగాత్మా నిరంతరః  
అరూప శ్చాత్మరూపశ్చ సర్వభావవినిర్వృతః॥

అంతశ్శూన్యో బహిశ్శూన్యః శూన్యాత్మా శూన్యభావనః  
అంతఃపూర్ణో బహిఃపూర్ణః పూర్ణాత్మా పూర్ణభావనః॥

అంతస్త్యాగీ బహిస్త్యాగీ త్యాగాత్మా సర్వయోగవాన్  
అంతర్యాగీ బహిర్యాగీ సర్వయోగవరాయణః॥

అంతర్భోగీ బహిర్భోగీ సర్వభోగవిదుత్తమః  
అంతర్నిష్ఠో బహిర్నిష్ఠః సర్వనిష్ఠామయోఽపి చ॥

బాహ్యంతరవిముక్తశ్చ బాహ్యంతరవివర్జితః  
శాంత శ్చుద్ధో విశుద్ధశ్చ నిర్వాణః ప్రకృతేః పరః॥

అకాలః కాలనేమీ చ కాలకాలో జనేశ్వరః  
కాలాత్మా కాలకర్తా చ కాలజ్ఞః కాలవాశనః॥

కైవల్యపదదాతా చ కైవల్యసుఖదాయకః  
కైవల్యకలనాధారో నిర్భరో హర్షవర్ధనః ।

హృదయస్తో హృషికేశో గోవిందో గర్భవర్జితః  
సకలాగమపూజ్యశ్చ నిగమో నిగమాశ్రయః॥

పరాశక్తిః పరాకీర్తిః పరావృత్తి ర్నిధి స్మృతిః  
పరావిద్యా పరాక్షాంతిః విభక్తిర్విద్యసద్గతిః॥

స్వప్రకాశః ప్రకాశాత్మా పరసంవేదనాత్మకః  
స్వసేవ్య స్వవిదాంస్వాత్మా స్వసంవేదోఽనఘః క్షమీ

స్వానుసంధానశీలాత్మా స్వానుసంధానగోచరః  
స్వానుసంధానశూన్యాత్మా స్వానుసంధానాశ్రయోఽపి చ॥

సాదోధదర్పణోఽభంగః కందర్పకులనాశనః  
బ్రహ్మచారీ బ్రహ్మవేత్తా బ్రాహ్మణో బ్రహ్మవిత్తమః॥

తత్త్వబోధ స్సుధావర్షః పావనః పాపపాపకః  
బ్రహ్మసూత్రవిధేయాత్మా బ్రహ్మసూత్రార్థనిర్ణయః॥

అత్యంతికో మహాకల్పః సంకల్పావర్తనాశనః  
అధివ్యాధిహరశ్చైవ సంశయార్థవశోషకః॥

తత్త్వాత్మజ్ఞానసందేశో మహానుభావభావితః  
అత్మానుభవసంపన్నః స్వానుభావసుఖాశ్రయః ।

అచింత్యశ్చ బృహద్భానుః ప్రమదోక్తార్థనాశనః  
అనికేతప్రశాంతాత్మా శూన్యవాసా జగద్వపుః॥

చిద్గతి శ్చిన్మయ శ్చక్రీ మాయాచక్రప్రవర్తకః  
సర్వవర్ణవిదారంభీ సర్వారంభపరాయణః॥

పురాణః ప్రవరో దాతా సుందరః కనకాంగదీ  
అనసూయాత్మజో దత్తః సర్వజ్ఞ స్సర్వకామదః॥

కామజి త్కామపాలశ్చ కామీ కామప్రదాగమః  
 కామవా న్కామపో(వే)వశ్చ సర్వకామనివర్తకః॥  
 సర్వకర్మఫలోత్పత్తిః సర్వకామఫలప్రదః  
 సర్వకర్మఫలైః పూజ్యః సర్వకర్మఫలాశ్రయః ।  
 విశ్వకర్మా కృతాత్మాచ కృతజ్ఞః సర్వసాక్షికః  
 సర్వారంభచరిత్యాగీ జడోన్మత్త పిశాచవాన్॥  
 భిక్షు ర్భిక్షాకరశ్చైవ భైక్షాహారీ నిరాశ్రమీ  
 అకూలశాచనుకూలశ్చ వికలశాచలోఽపి చ॥  
 జటిలో వనచారీ చ <sup>1</sup>దండి చ ముండిగండినా  
 దేహధర్మవిహీనాత్మా చైకాకీ సంగవర్జితః॥  
 అశ్రమ్యనాశ్రమారంభోఽనాచారీ కర్మవర్జితః  
 అసందేహీ చ సందేహీ న కించిన్నచ కించనః ।  
 నృదేహీ దేహశూన్యశ్చ నాభావీ భావనిర్గతః  
 నాబ్రహ్మచ పరబ్రహ్మ స్వయమేవ నిరాకులః॥ 20  
 అనఘశాచగురుశ్చైవ నాధనాథోత్తమో గురుః  
 ద్విభుజః ప్రాకృతశ్చైవ జనకశ్చ పితామహః ।  
 అనాత్మా న చ నానాత్మా నీతి ర్నీతిమతాంవరః  
 సహజ స్పదృశ స్సిద్ధశ్చైక శ్చిన్మాత్ర ఏవ చ॥  
 న కర్తా చాపి కర్తా చ భోక్తా భోగవివర్జితః  
 తురీయ స్తురీయాతీత స్స్వచ్ఛ స్సర్వమయోఽపి చ ।

సర్వాధిష్ఠానరూపశ్చ సర్వధ్యేయవివర్జితః  
 సర్వలోకనివాసాత్మా సకలోత్తమవందితః॥

124

దేహభృద్దేహకృచ్చైవ దేహాత్మా దేహభావనః  
 దేహీ దేహవిభక్తశ్చ దేహభావప్రకాశనః ।

లయస్థో లయవిచ్చైవ లయాభావశ్చ బోధవాన్  
 లయాతీతో లయస్యాస్తో లయభావనివారణః

విముఖః ప్రముఖశ్చైవ ప్రత్యజ్ముఖవదాచరన్  
 విశ్వభుగ్విశ్వభృగ్విశ్వో విశ్వక్షేమకరోఽపి చ ।

అవిక్షిప్తోఽప్రమాదీ చ పరర్థిః పరమార్తదృక్  
 స్వానుభావవిహీనశ్చ స్వానుభావప్రకాశనః॥

నిరింద్రియశ్చ నిర్బుద్ధిః నిరాభాసో నిరాకృతః  
 నిరహంకారశ్చ రూపాత్మా నిర్వపుస్సకలాశ్రయః॥

లో(శో)కదుఃఖహరశ్చైవ బోగమోక్షఫలప్రదః  
 సుప్రసన్నశ్చ సూక్ష్మశ్చ శబ్దబ్రహ్మార్తసంగ్రహః ॥ 131

అగమాపాయహన్యశ్చ స్థానదశ్చ సతాంగతిః  
 అకృత స్సుకృతశ్చైవ కృతకర్మ వినిర్మృతః ॥

భేదత్రయహరశ్చైవ దేహత్రయవినిర్గతః  
 సర్వకామమయశ్చైవ సర్వకామనివర్తకః॥

సిద్ధేశ్వరోఽజరః పంచబాణదర్పమృతాశనః  
 చతురక్షరవీజాత్మా స్వభూశ్చైత్కర్తృభూషణః॥

అగాధబుద్ధి రక్షుబ్ధః చంద్రనూర్యాగ్నిలోచనః  
యమదంష్ట్రోఽతిసంహర్తా పరమానందసాగరః ॥

లీలావిశ్వంభరో భానుః భైరవో భీమలోచనః  
బ్రహ్మచర్యాంబరః కాల శాచల శ్చలనాంతకః ॥

ఆదిదేవో జగద్యోనిః వాసవారివిమర్దనః  
వికర్మ కర్మ కర్మజ్ఞశ్చానన్యగమకోఽగమః ॥

అబద్ధకర్మహన్యశ్చ కామరాగకులక్షయః  
యోగాంధకారమథనః పద్మజన్మాదివందితః ॥

భక్తకామోఽగ్రజ శ్చక్రీ భావనిర్భావభావకః  
భేదాన్తకో మహానగ్ర్యో నిగూఘో గోచరాన్తకః ॥

కాలాగ్నిశమన శ్శంఖచక్ర పద్మగదాధరః  
దీప్తో దీనపతి శ్శాస్తా స్వచ్ఛందో ముక్తిదాయకః ॥

వ్యోమచర్యాంబరో భేత్తా భస్మధారీ ధరాధరః  
ధర్మగుప్త శ్చాన్వయాత్మా వ్యతిరేకార్థనిర్ణయః ॥ 140

ఏకోఽనేకగుణాభాసో భాసనిర్భాసవర్జితః  
భావాభావ స్వభావాత్మా భావభావ విభావవిత్ ॥

యోగిహృదయవిశ్రామోఽనన్త విద్యావివర్ధనః  
విఘ్నాన్తకప్రికాలజ్ఞః తత్త్వాత్మాజ్ఞానసాగరః ॥ 142

నామ రూపాత్మకంచైవ అవాఙ్మాసన గోచరం  
సర్వం దత్తాత్మకం విశ్చిం భావాభావోద్భవాత్మకం ॥



ఇతి శ్రీ పరమందివ్యం పవిత్రం పాపనాశనం  
 దత్తాత్రేయసహస్రాఖ్యం నామస్తోత్రం కృతం మయా॥  
 అతీతానాగతం చైవ వర్తమానం తదైవ చ  
 1 తద్విదుర్యే పరం త్యేతత్ గుహ్య ధ్గుహ్యతరం పరం॥  
 2 శృత్వేదం పరమంపుణ్యం మర్త్యో హ్యమృతమశ్నుతే  
 సహస్రనామకం స్తోత్రం శ్రద్ధయా పరయా భువి॥  
 ఇదం స్తోత్ర ముపాశ్రిత్య మర్త్య శ్చాత్మని సంస్థితః  
 పరంస్థాన మవాప్నోతి శంకరం ప్రకృతేః పరం॥  
 ఏకైక మక్షరం పుంసా మణిమూద్యష్టసిద్ధిదం  
 సర్వపాపహరం చైవ బ్రహ్మనిర్వాణదాయకం  
 శివం పూర్ణం పరం చైవ నిత్యం శుద్ధం నిరంజనం  
 నిధానం పరమం దివ్యం 3 దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥  
 నిరీహం ప్రతిమాహున్యం సత్యగం గగనోపమం  
 విశుద్ధ మక్షరం పూర్ణం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥  
 అవాచ్యం ప్రణవాతీతం నిష్పృపంచం నిరాకులం  
 సత్యం సిద్ధం మనోఽగమ్యం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥  
 కారణం కారణానాం చ నామరూపవివర్జితం  
 పరమం పరమానందం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥

---

1 తేవిదుర్యే      2 శ్రుత్వావేదపరంగుహ్యం  
 3 దత్తాత్రేయం గురుం నమః" అని కొన్ని ప్రతులలో ఉన్నది.

శాశ్వతం సహజం శాంతం పవిత్రం చ గుణాతిగం  
 నిత్యం సనాతనం సూక్ష్మం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥

నిరాకారం నిరాభాసం నిష్కలంకం నిరామయం  
 నిరాలంబం నిజానందం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥

దేశకాలార్థనిర్ముక్తం దేశకాలసమాశ్రయం  
 పరాపరవినిర్ముక్తం దత్తాత్రేయం జగద్గురుం॥

1నిగ్రహ్యం నిర్వికారం నిర్మలజ్ఞానరూపిణం  
 2గుణాదన్య మహం వందే దత్తాత్రేయం జగద్గురుం ॥

య ఇదం పఠే నిత్యం పాఠేయే ద్వాసమాహిత  
 సర్వాన్కామా నవాప్నోతి 3దత్తాత్రేయో ప్రసాదతః॥

ఇతిశ్రీ బ్రహ్మాండపురాణే అనుకూలాగమే సనత్కుమార  
 బ్రహ్మఋషిసంవాదే శ్రీదత్తాత్రేయసహస్రనామస్తోత్రం  
 సంపూర్ణం॥

## శ్రీ దత్తాత్రేయాష్టోత్తరశతనామ స్తోత్రము

అస్య శ్రీ మద్దత్తాత్రేయాష్టోత్తరశతనామస్తోత్రస్య బ్రహ్మ  
 ఋషిః, అనుష్టుప్ చందః, శ్రీదత్తాత్రేయో దేవతా, ద్రాం బీజమ్,  
 ద్రీం శక్తిః, ద్రూం కీలకమ్, శ్రీదత్తాత్రేయప్రీత్యర్థే జపే వినియోగః॥

ద్రాం, ద్రీం అను ఆరు బీజములతో న్యాసములు చేయ  
 వలెను. లోకత్రయేణ ఇతి దిగ్బంధః)

---

1 నిరంజనం      2 గుణాన్వితం      3 దత్తాత్రేయ  
 ప్రసాదితః

ధ్యానము :-

“దిగంబరం భస్మవిలేపితాంగం .... ..” అను శ్లోకము  
 “సీతాంబరాలంకృత పృష్ఠభాగము అనుశ్లోకము” పాఠాంతర్గమము  
 (పంచపూజలు)

అనసూయాసుతో దత్తో హ్యత్రిపుత్రో మహామునిః  
 యోగేంద్రః పుణ్యపురుషో దేవేశో జగదీశ్వరః ॥

పరమాత్మా పరబ్రహ్మ సదానందో జగద్గురుః  
 నిత్యతృప్తో నిర్వికారో నిర్వికల్పో నిరంజనః ॥

గుణాత్మకో గుణాతీతో బ్రహ్మ విష్ణు శివాత్మకః  
 నానారూపధరో నిత్యః శాన్తో దాన్తః కృపానిధిః ॥

భక్తప్రియో భవహరో భగవాన్భయనాశనః  
 ఆదిదేవో మహాదేవో స్వర్వేశో భువనేశ్వరః ॥

వేదాంతవేద్యో వరదో విశ్వరూపోఽవ్యయోహరిః  
 సచ్చిదానంద స్వర్వేశో యోగేశో భక్తవత్సలః ॥

దిగంబరో దివ్యమూర్తిః దివ్యభూతి<sup>1</sup>విభూషణః  
 అనాదిస్సిద్ధ స్సులభో భక్తవాంఛితదాయకః ॥

ఏకోఽనేకో హ్యద్వితీయో నిగమాగమవందితః  
 భక్తిముక్తిప్రదాతా చ కార్తవీర్యవరప్రదః ॥

1శాశ్వతాంగో విశుద్ధాత్మా విశ్వాత్మా విశ్వతోముఖః  
సర్వేశ్వర స్సదాతుష్ట స్సర్వమంగళదాయకః ॥

నిమ్కళంకో నిరాభాసో నిర్వికల్పో 1నిరాశ్రయః  
పురుషోత్తమో లోకనాథః పురాణ<sup>2</sup>పురుషో<sup>3</sup>నఘః ॥

అపారమహిమా<sup>2</sup>నంతో హ్యద్యంత<sup>3</sup> రహితాకృతిః  
సంసారవనదావాగ్ని ర్భవసాగరతారకః ॥

శ్రీనివాసో విశాలాక్షః క్షైరాద్భిశయనో<sup>2</sup>చ్యుత  
సర్వపాపక్షయకరో తాపత్రయ నివారణః

లోకేశః సర్వభూతేశో వ్యాపకః కరుణామయః (కరః)  
బ్రహ్మాదివన్దితపదో మునివంద్య స్తుతిప్రియః॥

నామరూపక్రియాతీతో (నిస్సృ)హో నిర్మలాత్మకః  
మాయాధీశో మహాత్మాచ మహాదేవో మహేశ్వరః

వ్యాఘ్రచర్మాంబరధరో నాగకుండలభూషణః  
సర్వలక్షణ<sup>4</sup>సంపూర్ణ స్సర్వసిద్ధిప్రదాయకః॥

సర్వజ్ఞః కరుణాసింధుః సర్పహారః సదాశివః  
సహ్యాద్రివాసః సర్వాత్మా భవబంధ విమోచనః ॥

1) శాశ్వతానామహాత్మాచ

2) పురుషోత్తమః 3) రహితశ్శివః 4) సంపన్నః

విశ్వంభరో విశ్వనాథో జగన్నాథో జగత్ప్రభుః  
 అష్టోత్తర శతనామ్నాం దత్తాత్రేయ మహామునేః ॥  
 నిత్యం పఠతియో భక్త్యా సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే  
 సర్వదుఃఖ ప్రశమనం సర్వారిష్ట నివారణమ్ ॥  
 భోగమోక్షప్రదం నృణాం దత్త సాయుజ్యమాప్పుయాత్  
 పఠంతియే ప్రయత్నేన సత్యం సత్యం వదామహ్యమ్॥  
 ఇతి శ్రీ బ్రహ్మాండ పురాణే బ్రహ్మనారద సంవాదే  
 దత్తాత్రేయాష్టోత్తర శతనామస్తోత్రం సంపూర్ణం॥

శ్రీ. దత్తాత్రేయ అష్టోత్తర శత నామ న్యాయము

బ్రహ్మాండ పురాణంలో అష్టోత్తరశతనామాలను శరీరంపై న్యాయం చేసుకొని కవచంగా ధరించే విధానం చెప్పబడింది. దత్తాత్రేయ అష్టోత్తర శతనామాలకేకాక అష్టోత్తరశతనామాలనన్నింటినీ ఈవిధంగానే న్యాయం చేసుకొని కవచం ధరించవచ్చు అపురాణంలో వేదధర్ముడు ప్రవచించిన ఓం దత్తాత్రేయాయ నమః , ఓం దేవదత్తాయ నమః....” అనే అష్టోత్తరశతనామాలు న్యాయంకోసంగా గ్రహించబడినవి. సాధకులు సహస్రనామస్తోత్రం తర్వాత, అష్టోత్తర శతనామస్తోత్రం చేసి, ఈనామన్యాయం చేయాలి.

అష్టోత్తర శతనామాలు ఒక్కొక్కటి ఓం శబ్దంతో ప్రారంభించినమః శబ్దంతో అంతమయ్యేలా ఉచ్చరిస్తూ, సాధకుడు తన శరీరం

లోని ఒక్కొక్క అంగాన్ని స్పృశించాలి. స్పృశించవలసిన అంగములు శిరము, లలాటము, రెండు కన్నులు, భ్రూమధ్యము, కనుభ్రూమలు, ముక్కు రంధ్రములు, రెండు చెవులు, రెండు పెదవులు, రెండు బుగ్గలు, గొంతు, రెండు భుజములు, భుజముల సందియముకలు, స్తనములు, కనురెప్పలు, గుండె, నాభి, మూలాధారము, పీఠుడులు, తొడలు, మోకాళ్ళు, పిక్కలు, చీలమండలు, మీగాళ్ళు, పాదమూలములు, అరకాళ్ళు, కాలివ్రేళ్ళు, చేతివ్రేళ్ళు, మరలముపులు, భుజమూలములు, భుజసంధులు, చేతుల కీళ్ళు, చేతుల వ్రేళ్ళ చివరలు తాకవలెను. (ఒక్కొక్క నామముతో ఒక్కొక్క అంగమును తాకవలెను.) హృదయము మొదలుకొని, హస్తాగ్రపర్యంతము, హృదయము మొదలుకొని పాదాగ్రపర్యంతము నామములు వచ్చరించుచు నిమిరవలెను. జ్ఞానేంద్రియ కర్మేంద్రియయులందు, మనో, బుద్ధి, చిత్త, అహంకారములయందు స్వామినామములు లంచవలెను. “రోమ స్యేకం చ హృదయంస్పృష్ట్యా నామాని పంచ” అనటంవల్ల రోమములం దొక నామము, హృదయమునందు ఐదు నామములు నిలుపవలెను. ఇట్లు అంగములయందు నామములు నిలిపి దత్తాత్రేయుణ్ణి “పీతాంబరాలంకృత పృష్ఠభాగం...” అను శ్లోకంతో స్మరించవలెను. ఇట్లు చేసిన కవచమగును. ఈ కవచము ధరించినవారికి రాజసభలయందు, వనపర్వతములయందు, శ్రీశైవములయందు శత్రురాజ చోర పిశాచాదుల భయములుండవు.

అష్టోత్తర శత నామాలు-వేదధర్ముడు చెప్పినవి :-

ఆన్ని నామములకు ముందు “ఓంద్రాం” అంత్యమందు “నమః”  
చేర్చి చెప్పవలెను.)

|                 |                       |
|-----------------|-----------------------|
| శ్రీ దత్తాత్రేయ | గురోర్గురుతరాయ        |
| దేవదత్తాయ       | గరిష్ఠాయ              |
| బ్రహ్మదత్తాయ    | వరిష్ఠాయ              |
| విష్ణుదత్తాయ    | మహిష్ఠాయ              |
| శివదత్తాయ       | మహాత్మనే              |
| అత్రిదత్తాయ     | యోగాయ                 |
| అత్రేయాయ        | యోగగమ్యయ              |
| అత్రివరదాయ      | యోగాదేశకరాయ           |
| అనసూయాయై        | యోగపతయే               |
| అనసూయానూనవే 10  | యోగీశాయ 30            |
| అవధూతాయ         | యోగాధీశాయ             |
| ధర్మాయ          | యోగపరాయణాయ            |
| ధర్మపరాయణాయ     | యోగిధ్యేయాంఘ్రిపంకజాయ |
| ధర్మపతయే        | దిగంబరాయ              |
| సిద్ధాయ         | దివ్యాంబరాయ           |
| సిద్ధిదాయ       | సీతాంబరాయ             |
| సిద్ధిపతయే      | శ్వేతాంబరాయ           |
| సిద్ధిసేవిజాయ   | చిత్రాంబరాయ           |
| గురవే           | బాలాయ                 |
| గురుగమ్యాయ      | బాలవీర్యాయ            |

|                      |                   |
|----------------------|-------------------|
| కమారాయ               | కమండలుధారిణి      |
| క్రిశోరాయ            | హులినే            |
| కందర్పమోహనాయ         | డమరుధారిణి        |
| అర్ధాంగాలింగితాంగనాయ | శంఖినే            |
| సురాగాయ              | గదినే             |
| విరాగాయ              | మునయే             |
| వీతరాగాయ             | మాళినే 70         |
| అమృతవర్షిణి          | విరూపాయ           |
| ఉగ్రాయ               | స్వరూపాయ          |
| అనుగ్రూపాయ 50        | సహస్రశిరసే        |
| పవీరాయ               | సహస్రాక్షయ        |
| సప్తవీయసే            | ససాస్రబాహవే       |
| శాంతాయ               | సహస్రాయుధాయ       |
| అఘోరాయ               | సహస్రపాదాయ        |
| మూఢాయ                | సహస్రపద్మార్చితాయ |
| ఊర్వరేతసే            | పడి హస్తాయ        |
| ఏకవక్త్రాయ           | పద్మపాదాయ         |
| అనేకవక్త్రాయ         | పద్మనాభాయ         |
| ద్వినేత్రాయ          | పద్మమాలినే        |
| త్రినేత్రాయ 60       | పద్మగర్భారుణాక్షయ |
| ద్విభుజయ             | పద్మకింజల్కవర్చసే |
| షడ్భుజయ              | జ్ఞానినే          |
| అక్షమాలినే           | జ్ఞానగమ్యయ        |



|                     |                          |     |
|---------------------|--------------------------|-----|
| జ్ఞానవిజ్ఞానమూర్తయే | వరదాయ                    |     |
| ధ్యానినే            | వరీయసే                   | 100 |
| ధ్యాననిష్ఠాయ        | బ్రహ్మణే                 |     |
| ధ్యానస్తిమితమూర్తయే | బ్రహ్మరూపాయ              | 90  |
| ధూళిదూసరితాంగాయ     | విష్ణవే                  |     |
| చందనలిప్తమూర్తయే    | విశ్వరూపిణే              |     |
| భస్మోద్ధూళితదేహాయ   | శంకరాయ                   |     |
| దివ్యగంధానులేపినే   | అత్మనే                   |     |
| ప్రసన్నాయ           | అంతరాత్మనే               |     |
| ప్రమత్తాయ           | పరమాత్మనే                | 108 |
| ప్రకృష్టార్ప్రదాయ   | ఓంద్రాం శ్రీదత్తాత్రేయాయ |     |
| అష్టైశ్వర్యప్రధానాయ | నమోనమః                   |     |

ఇతి బ్రహ్మాండ పురాణాంతర్గత శ్రీదత్తాత్రేయ

“అష్టోత్తర శతనామ మంత్రాః॥

దత్తపురాణంలో సూతపౌరాణికుడు, శౌనకాదిమహర్షులు మనకు కనిపించరు. పైలమహర్షి కుమారుడైన వేదధర్ముడు, అతని శిష్యుడు దీపకుడు మనకు కనిపిస్తారు. వీరి చరిత్ర గురు చరిత్రలో (రెండవ అధ్యాయంలో) మనం చూడవచ్చు.

భృగువిరచిత శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తవరాజము

బాలార్కప్రభ మింద్రనీలజటిలం భస్మాంగరాగోజ్జ్వలం  
 శాంతం నాదవీలీనచిత్తపవనం శార్దూలచర్మాంబరం  
 బ్రహ్మజ్ఞై స్సనకాదిభిః పరివృతం సిద్ధై స్సమారాధితం  
 ఆత్రేయం సముపాస్మహే హృది ముదా ధ్యేయం సదా

యోగిభిః ॥

ఓం నమః శ్రీగురుదత్తం దత్తదేవం జగద్గురుం  
 నిష్కలం నిర్గుణం వందే <sup>1</sup>దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥ 1

బ్రహ్మలోకేశ భూతేశ శంఖచక్రగదాధరం  
 పాణి<sup>2</sup>పాత్రధరం వందే దత్తాత్రేయం నమామ్యహం ॥ 2

సురేశ వందితం దేవం త్రైలోక్యం లోకవందితం  
 హరిహరాత్మకం వందే దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥ 3

నిర్మలం నీలవర్ణం చ నుందరం శ్యామశోభితం  
 సులోచనం విశాలాక్షం దత్తాత్రేయం నమామ్యహం ॥ 4

త్రిశూలం డమరుం మాలాం జటామకుట మండితం  
<sup>4</sup>మండితం(ం) కుండలం కర్ణై దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥ 5

విభూతి భూషితం <sup>3</sup>దేహం హరకేయూర శోభితం  
 అనంత ప్రణవాకారం దత్తాత్రేయం నమామ్యహం ॥ 6

ప్రసన్నవదనం దేవం భుక్తి ముక్తి ప్రదాయకం  
 జనార్ధసం జగత్ప్రాణం(తం) దత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥ 7

1) కొన్ని ప్రతులలో “దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే” అని ఉన్నది. 2) పాశధరం 3) దేవం 4) మండితం

రాజ రాజం మితాచారం కార్తవీర్యవరప్రదం  
సుభద్రం భద్రకల్యాణం దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥ 8

<sup>1</sup>అనసూయా ప్రీయకరం అత్రిపుత్రం సురేశ్వరం  
విఖ్యాత యోగీనాం మోక్షం దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥ 9

<sup>2</sup>దిగంబరం తను శ్రేష్ఠం బ్రహ్మచర్య వ్రతేష్ఠితం  
<sup>3</sup>హంసం, హంసాత్మకం నిత్యందత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥

<sup>4</sup>కదాయోగీ కదాభోగీ బాలలీలావినోదకః  
దశనైః రత్నసంకాఢైః దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥ 11

భూతబాధ భవత్రాతా(ణా) గ్రహపీడా తథైవచ  
దారిద్ర్యవ్యసనధ్వంసి దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥ 12

<sup>6</sup>చతుర్దశ్యాం బుధేవారే జన్మే మార్గశిరే శుభే  
తారకం విమ(పు)లం వందే దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥13

రక్తోత్పలదళం పాదం సర్వతీర్థ సముద్భవం  
వందితం <sup>7</sup>యోగిభిస్సర్వైః దత్తాత్రేయం సమామ్యహం॥ 14

జ్ఞానదాతా ప్రభు స్సాక్షాత్ గతి ర్మోక్షప్రదాయకః  
అత్మభూ రీశ్వరః కృష్ణో దత్తాత్రేయ సమామ్యహం॥ 15

- 
- 1) అనసూయా గర్భరత్నం అత్రిగోత్రసముద్భవం వీర్యం  
త్యాగినాం సర్వం దత్తాత్రేయనమోఽస్తుతే <) దిగంబర తనుం  
శ్రేష్ఠం 3) హంసహంసాత్మకం 4) ఈ శ్లోకము కొన్ని ప్రతులలో  
కనిపించుటలేదు. 5) భయత్రాతా 6) చతుర్దశ్యాం బుధే జన్మే  
మార్గశిరే శుభేదినే 7) త్యాగినాః సర్వం

భృగువిరచితమిదం దత్తాత్రేయ పారాయణాన్వితం  
 1 సాక్షాత్స్వయంబ్రహ్మదత్తాత్రేయం నమామ్యహం॥

ప్రాణినాం సర్వజంతూనాం కర్మపాశ ప్రభంజనం  
 దత్తాత్రేయ 2 స్తుతిస్తోత్రం సర్వకామ 3 ఫలప్రదం॥

అపుత్రీ(త్రి) లభతే పుత్రం ధనధాన్య 4 సమద్భవం  
 5 రాజమాన్యోఽభవేల్లక్ష్మీం 6 అప్రాప్తిః ప్రాప్తిసంభవం॥

త్రిసంధ్యం జపమానస్తు దత్తాత్రేయస్తుతిం సదా  
 తస్య రోగభయం నాస్తి దీర్ఘాయు ర్విజయీ భవేత్ ॥

కూష్మాండ ఠాకినీ యక్ష పిశాచా బ్రహ్మరాక్షసాః  
 8 స్తోత్రస్యశ్రుతిమాత్రేణ గచ్ఛంతి నాత్ర సంశయః ॥

ఏతాన్వింశంతి శ్లోకాన్వై ఆవర్తతం 9 కురువింశతిం  
 10 తస్యావర్త సహస్రేణ దర్శనం నాత్ర సంశయతిం॥

[ ఇతి శ్రీభృగుమహర్షి విరచిత చత్తాత్రేయ స్తవరాజము  
 సర్వము సంపూర్ణము ].

1 సాక్షాత్స్వయం పరంబ్రహ్మ,

సాక్షాత్స్వయం స్వయంబ్రహ్మ 2 స్తవరాజం 3 ప్రదాయకం

సర్వాన్ కామానవాప్పుయాత్ 4 సమన్వితః 5 రాజ్యమన్యో

భేలక్ష్మీః 6 అప్రాప్య 7 ఏతేనస్తోత్రమాత్రేణ 8 కురుతే

సదా 9 తస్యావృత్తి

## మహాదేవపోక్త శ్రీ దత్తస్తవరాజము

శ్రీశుక ఉవాచ :-

మహాదేవ మహాదేవ దేవదేవ మహేశ్వర  
 దత్తాత్రేయస్తవం దివ్యం శ్రోతు మిచ్ఛామ్యహం ప్రభో॥  
 దత్తస్య వర (వద) మహాత్మ్యం దేవదేవ దయానిధే  
 దత్తాత్ పరతరం నాస్తి పురా వ్యాసేన కీర్తితం॥  
 జగద్గురో జగన్నాథో గీయతే నారదాదిభిః  
 తత్సర్వం బ్రూహి మే దేవ కరుణాకర శంకర॥

శ్రీ మహాదేవ ఉవాచ :-

శ్రుణు వ్యాసాత్మజ దివ్యం గుహ్యత్ గుహ్యంతరం మహత్  
 యస్యస్మరణమాత్రేణ ముచ్యతే సర్వబంధనాత్॥  
 దత్తం సనాతనం బ్రహ్మ నిర్వికారం నిరంజనం  
 ఆదిదేవం నిరాకారం వ్యక్తం గుణవివర్జితం॥  
 నామరూపక్రియాతీతం నిస్సంగం దేవవందితం  
 నారాయణం శివం శుద్ధం దృశ్యదర్శనవర్జితం॥  
 పరేశం పార్వతీకాంతం రమాధీశం దిగంబరం  
 నిర్మలో నిత్యతృప్తాత్మా నిత్యానందో మహేశ్వరః॥  
 బ్రహ్మవిష్ణుశివ స్పృక్షాత్ గోవిందో గతిదాయకః  
 పీతాంబరధరో ధ్రువో మాధవ స్ఫురసేవితః॥

మృత్యుంజయో మహారుద్రో కార్తవీర్యవరప్రదః  
ఓం మిత్యేకాక్షరం బీజం క్షరాక్షరపదం హరిం॥

గయా కాశీ కురుక్షేత్ర ప్రయాగ బదరికాశ్రమం  
ఏతత్ సర్వం కృతం తేన దత్త ఇత్యక్షరద్వయం॥

గోమతీ జాహ్నవీ భీమా గండకీ చ సరస్వతీ  
ఏతత్ సర్వం కృతం తేన దత్త ఇత్యక్షరద్వయం॥

సరయా తుంగభద్రా చ యమునా పాపనాశినీ  
ఏతత్సర్వం ...

తామ్రపర్ణీ ప్రణీతా చ గౌతమీ తాపనాశినీ  
ఏతత్సర్వం....

నర్మదా సింధు కావేరీ కృష్ణవేణీ తథైవ చ  
ఏతత్సర్వం....

అవంతీ ద్వారకా మాయా మల్లినాథస్య దర్శనం  
ఏతత్సర్వం....

ద్వాదశం జ్యోతిర్లింగా చ వారాహే పుష్కరే తథా  
ఏతత్సర్వం....

జ్వాలాముఖీ హింగులాం చ సప్తశృంగా స్తదైవ చ  
ఏతత్సర్వం....

అయోధ్యా మధురా కాంచీ రేణుకా సేతుబంధనం  
ఏతత్సర్వం....

అహోబిలిం త్రిపథగాం గంగాసాగర మేవ చ  
ఏతత్సర్వం....

కరవీరం మహాస్థానం రంగనాథం తద్దైవ చ  
ఏతత్సర్వం....

ఏకాదశీవ్రతం చైవ అష్టాంగం యోగసాధనం  
ఏతత్సర్వం....

శాకంభరీ చ మూకాంబా కార్తికస్వామిదర్శనం  
ఏతత్సర్వం....

వ్రతం నిష్ఠా తపో దానం సామగానం తద్దైవ చ  
ఏతత్సర్వం....

ముక్తిక్షేత్రం చ కామాక్షీ తులజా సిద్ధసేవితా (దేవతా)  
ఏతత్సర్వం....

అన్న హోమాదికం దానం మేదినీం చ గజాన్ వృషాన్  
ఏతత్సర్వం....

మాఘ కార్తిక యోః స్నానం సన్న్యాసం బ్రహ్మచర్యకం  
ఏతత్సర్వం....

ఆశ్వమేధ సహస్రాణి మాతాపితృ ప్రపోషణం  
ఏతత్సర్వం....

అమితం పోషణం పుణ్యం ఉపకారం తద్దైవ చ  
ఏతత్సర్వం

జగన్నాథం చ గోకర్ణం పాండురంగం తద్దైవ చ  
ఏతత్సర్వం....

సర్వదేవ నమస్కారః సర్వే యజ్ఞావ్రకీర్తితాః  
ఏతత్సర్వం....

శాస్త్రషట్క పురాణాని అష్టౌ వ్యాకరణాని చ  
ఏతత్సర్వం....

సావిత్రీ ప్రణవం జప్త్వా చతుర్వేదాం చ పారగః  
ఏతత్సర్వం....

కన్యాదానాని పుణ్యాని వానప్రసస్థ (ప్రో) షణం  
ఏతత్సర్వం ...

వాపీ కూప తటాకాని కాననారోపణాని చ  
ఏతత్సర్వం....

అశ్వత్థం తులసీం ధాత్రీం యస్సేవేత నర స్పదా  
ఏతత్సర్వం....

శివక విష్ణుం గణేశం చ శక్తిం సూర్యం చ పూజనం  
ఏతత్సర్వం....

గోహత్యాది సహస్రాణి బ్రహ్మహత్యా తథైవ చ  
ముచ్యతే సర్వపాపేభ్యో దత్త ఇత్యక్షరద్వయం  
స్వర్ణస్తేయం సురాపానం మాతుర్గమనకిల్బిషం  
ముచ్యతే....

స్త్రీహత్యాది కృతం పాపం బాలహత్యా తథైవ చ  
ముచ్యతే....

ప్రాయశ్చిత్తం కృతం తేన సర్వపాప ప్రణాశనం  
బ్రహ్మత్వం లభతే జ్ఞానం దత్త ఇత్యక్షరద్వయం  
కలిదోష వినాశార్థం జపేత్ ఏకాగ్రమానసః  
శ్రీగురుం పరమానందం దత్త ఇత్యక్షరద్వయం



దత్త దత్త ఇదం వాక్యం తారకం సర్వదేహినాం  
 శ్రద్ధాయుక్తో జపేన్నిత్యం దత్త ఇత్యక్షరద్యయం  
 కేశవం మాధవం విష్ణుం గోవిందం గోపతిం హరిం  
 గురూన్ యః పఠతే నిత్యం తత్సర్వం చ శుభావహం  
 నిరంజనం నిరాకారం ఓవదేవం జనార్ధనం  
 మాయాముక్తం జపేన్నిత్యం పావనం సర్వదేహినాం॥

అధినాథం సురశ్రేష్ఠం కృష్ణం శ్యామం జగద్గురుం  
 సిద్ధరాజం గుణాతీతం రామం రాజీవలోచనం॥

నారాయణం పరబ్రహ్మ లక్ష్మీకాంతం పరాత్పరం  
 అప్రమేయం సురానందం నమో దత్తం దిగంబరం॥

యోగిరాజోఽత్రివరదో సురాధ్యక్షో గుణాంతకః  
 అనసూయాత్మజో దేవో దేవతా గతిదాయకః ॥

గోపనీయం ప్రయత్నేన అయం సురమునీశ్వరైః  
 సమస్తఋషిభిః సర్వై ర్భక్త్యా స్తుత్వా మహాత్మభిః ॥

నారదేన సురేంద్రేణ సనాకాద్యై ర్మహాత్మభిః  
 గౌతమేన చ గర్గేణ వ్యాసేన కపిలేన చ  
 వామదేవేన దక్షేణ అత్రి భార్గవ ముద్గలైః  
 వశిష్ఠప్రముఖై స్సర్వైః గీయతే సర్వమాదరాత్ ॥

వినాయకేన రుద్రేణ మహాసేనేనవై స్సదా  
 మార్కండేయేన ధామ్యేన కీర్తితం స్తవ ముత్తమం  
 మరీచ్యాది మునీంద్రైః శ్చ శుక కర్దమసత్తమైః  
 అంగీరసాశ్చ పౌలస్త్య భృగు కశ్యప జైమినీః

గురుస్తవ మధీయానో విజయీ సర్వదా భవేత్  
 గురోః సాయుజ్య మాప్నోతి గురుర్నామ పఠేత్ బుధః  
 (ద్రువం)

తేపి సన్నాపినో జ్ఞేయా ఇతరే వేషధారిణః  
 గంగాద్యాః సరిత స్సర్వే గురుపాదాంబుజే సదా॥

గురోః పఠతరం నాస్తి సత్యం సత్యం న పంశయః  
 గురుపాదోదికం పీత్వా గురునామం సదా జపేత్॥

గురుస్తవం న జానాతి గురునామ ముఖే నహి  
 పశతుశ్చం విజానీయాత్ సత్యం సత్యం మహామునే॥

ఇతి(దం)స్తోత్రం మహద్దివ్యం స్తవరాజం మనోహరం  
 పఠనాత్ శ్రవణా దపి సర్వాన్ కామా నవాప్పుయాత్ ॥

ఇతి రుద్రయామళే శ్రీమన్మహాదేవ శుక సంవాదే శ్రీదత్తా  
 త్రేయ స్తవరాజ స్తోత్రం సంపూర్ణం.

### నారదకృత శ్రీదత్తాత్రేయ స్తవము

శ్రీ దత్తాత్రేయస్తవమహామంత్రస్య, భగవాన్ నారదఋషిః,  
 ఘృష్ఠాఢ్యం, శ్రీదత్తాత్రేయపరమాత్మాదేవతా, అంబీజం, హ్రీం  
 ః, క్రోంకీలకం, శ్రీదత్తాత్రేయ ప్రసాదసిద్ధ్యర్థే జపే వినియోగః॥  
 (ద్రాం బీజషట్కముతో కరాంగన్యాపముః)

### ధ్యానము :-

జటాధరం పాండురంగం శూలహస్తం కృపానిధిమ్  
సర్వరోగహరం దేవం దత్తాత్రేయ మహం భజే॥

(పంచ పూజలు)

- జగ దుత్పత్తి కర్త్రే చ స్థితి సంహారహేతవే  
భవపాశ విముక్తాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 1
- జరాజన్మవినాశాయ దేహశుద్ధికరాయ చ  
దిగంబర దయామూర్తే దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 2
- కర్పూరకాంతిదేహాయ బ్రహ్మమూర్తి ధరాయ చ  
వేదశాస్త్రపరిజ్ఞాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 3
- హ్రాస్వ దీర్ఘ కృశ స్థూల నామ గోత్ర వివర్జితః  
పంచభూతై క దీప్తాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 4
- యజ్ఞబోక్త్రే చ యజ్ఞాయ యజ్ఞరూప ధరాయ చ  
యజ్ఞప్రియాయ సిద్ధాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 5
- ఆదౌబ్రహ్మ హరి ర్మధ్యేప్యంతే దేవ స్సదాశివః  
మూర్తిత్రయస్వరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 6
- భోగాలయాయ భోగాయ యోగ్యయోగాయ ధారిణే  
జితేంద్రియ జితజ్ఞాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 7
- దిగంబరాయ దివ్యాయ దివ్యరూపధరాయ చ  
సదోదిత పరబ్రహ్మ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 8

- జంబూద్వీపే మహాక్షేత్రే మాతాపురనివాసినే  
 1జయమాన సతాం 1దేవ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 9
- భిక్షాటనం గృహే గ్రామే పాత్రం హేమమయం కరే  
 2నానాస్వాద(దు)మయీ భిక్షా దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 10
- బ్రహ్మజ్ఞానమయీముద్రా వస్త్ర మాకాశ భూతలే  
 ప్రజ్ఞానఘనబోధాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 11
- అవధూత సదానంద పరబ్రహ్మస్వరూపిణే  
 విదేహ దేహరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 12
- సత్యరూప సదాచార సత్యధర్మపరాయణ  
 సత్యాశ్రయ పరోక్షాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 13
- శూలహస్త గదాపాణే వనమాలా సుకంఠర  
 యజ్ఞసూత్రధర బ్రహ్మన్ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 14
- క్షరాక్షర స్వరూపాయ పరాత్పర తరాయ చ  
 దత్తముక్తి పరస్తోత్ర దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 15
- దత్త విద్యాయ (ధ్య)లక్ష్మీశ దత్తస్వాత్మస్వరూపిణే  
 గుణనిర్గుణరూపాయ దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే 16
- శత్రునాశకరం స్తోత్రం జ్ఞానవిజ్ఞానదాయకమ్  
 సర్వపాప 3ప్రశమనం దత్తాత్రేయ నమోఽస్తుతే॥ 17

1) జయమానం స్తుతం 2) నానాస్వాద్యమయీ

3) శమంయాతి

ఇదంస్తోత్రం మహద్వివ్యం దత్తప్రత్యక్షకారకమ్  
 దత్తాత్రేయ <sup>1</sup>ప్రసాదాచ్చ నారదేన ప్ర కీర్తితమ్ 18

ఇతి శ్రీ నారదపురాణే దేవర్షిణాం విరచితం శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తవం  
 సంపూర్ణమ్

### శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తోత్రము

దత్తాత్రేయం మహాత్మానం వరదం భక్తవత్సలం  
 ప్రపన్నార్తిహరం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 1

దీనబంధుం కృపాసింధుం సర్వకారణకారణం  
 సర్వరక్షాకరం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 2

శరణాగతదీనార్త పరిత్రాణపరాయణం  
 నారాయణం విభుం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 3

సర్వానర్థహరం దేవం సర్వమంగళమంగళం  
 సర్వక్షేళహరం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు 4

శోషణం పాపపంకస్య దీపనం జ్ఞానతేజసః  
 భక్తాభీష్టప్రదం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 5

సర్వరోగప్రశమనం సర్వపీడానివారణం  
 తాపప్రశమనం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 6

బ్రహ్మణ్యం ధర్మతత్త్వజ్ఞం భక్తకీర్తి వివర్ధనం  
 అపదుద్ధరణం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 7

---

1) ప్రసాదేన

జన్మసంసారబంధఘ్నం స్వరూపానందదాయకం  
నిఃశ్రేయసప్రదం వందే స్మర్తుగామీ స మాఽవతు॥ 8

జయలాభ యశఃకామ దాతు ర్దత్తస్య యః స్తవం  
భోగమోక్షప్రద స్యేమం ప్రపరేత్ స కృతీ భవేత్॥ 9

ఇతి శ్రీ ప.ప. శ్రీ వాసుదేవానందసరస్వతీ విరచిత  
శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తోత్రం సంపూర్ణమ్

### శ్రీ ద త్త స్తో త్ర ము

అనసూయాత్రిసంభూత దత్తాత్రేయ మహామతే  
సర్వదేవాధిదేవ త్వం మమ చిత్తం స్థిరీకురు॥ 1

శరణాగత దీనార్త తారకాఖిలకారక  
సర్వచాలక దేవ త్వం మమ చిత్తం స్థిరీకురు॥ 2

సర్కమాంగళమాంగళ్య సర్వాధివ్యాధిభేషజ  
సర్వసంకటహారిన్ త్వం మమ చిత్తం స్థిరీకురు॥ 3

స్మర్తుగామీ స్వభక్తానాం కామదో రిపునాశనః  
భుక్తిముక్తిప్రదః స త్వం మమ చిత్తం స్థిరీకురు॥ 4

సర్వపాపక్షయకర స్తాపదైన్యనివారణః  
యోఽభీష్టదః ప్రభుః స త్వం మమ చిత్తం స్థిరీకురు॥ 5

య ఏతత్ప్రయతః శ్లోకపంచకం ప్రపరే త్సుధీః  
స్థిరచిత్త స్స భగవత్కృపాపాత్రం భవిష్యతి॥ 6

ఇతి శ్రీ ప.ప. శ్రీవాసుదేవానంద సరస్వతీ విరచితం  
శ్రీ దత్తస్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

## ఘోర కష్టోద్ధరణ స్తోత్రము

- శ్రీపాద శ్రీవల్లభ త్వం సదైవ  
 శ్రీదత్తాస్మాన్ పాహి దేవాధిదేవ ।  
 భావగ్రాహ్య క్లేశహారిన్ సుకీర్తే  
 ఘోరాత్కష్టా దుద్ధరాస్మా న్నమస్తే ॥ 1
- త్వం నో మాతా త్వం పితాఽఽప్తోఽధిప స్త్వం  
 త్రాతా యోగక్షేమకృ త్సద్గురు స్త్వమ్ ।  
 త్వం సర్వస్వం నో ప్రభో విశ్వమూ ర్తే  
 ఘోరాత్కష్టా దుద్ధరాస్మా న్నమస్తే ॥ 2
- పాపం తాపం వ్యాధి మాధిం చ దైన్యం  
 భీతిం క్లేశం త్వం హరాశు త్వదన్యమ్ ।  
 తాత్రారం నో వీక్ష ఈశా స్తజూర్తే  
 ఘోరాత్కష్టా దుద్ధరాస్మా న్నమస్తే ॥ 3
- నాన్యస్రాతా నాపి దాతా న భర్తా  
 త్వతో దేవ త్వం శరణ్యోఽకహర్తా ।  
 కుర్వాత్రేయానుగ్రహం పూర్ణరాతే  
 ఘోరాత్కష్టా దుద్ధరాస్మా న్నమస్తే ॥ 4
- ధర్మే ప్రీతిం సన్మతిం దేవభక్తిం  
 సత్సంగాప్తిం దేహి భుక్తిం చ ముక్తిమ్ ।  
 భావాసక్తిం చాఖిలానందమూర్తే  
 ఘోరాత్కష్టా దుద్ధరాస్మా న్నమస్తే ॥ 5

శ్లోకంపంచక మేతద్యో లోకమంగళవర్ధనం ।  
ప్రపలేన్నియతో భక్త్యా సశ్రీదత్తప్రియో భవేత్ ॥

6

ఇతి శ్రీ ప.ప. శ్రీవాసుదేవానందసరస్వతీ విరచితం  
శ్రీ దత్తాత్రేయ స్తోత్రం సంపూర్ణమ్.

### శ్రీ దత్తాత్రేయ షట్పత్ర స్తోత్రము

- 1 మూలాధారే వారిజపత్ర స(సు)చతుష్కే  
వం, శం, షం, సం వర్ణవిశాలైః(లే) సువిశాలైః(లే)  
రక్తంవర్ణం శ్రీగణనాథం భగవంతం  
దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥
- 2 స్వాధిష్ఠానే షడ్గళపత్ర<sup>1</sup> తనులింగే  
<sup>2</sup>బాలాంతావత్ వర్ణవిశాలైః(లే) సువిశాలైః(లే)  
వీతం వర్ణం వాక్పతిరూపం ద్రుహిణం తం  
దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి
- 3<sup>3</sup>నాభీపత్రే పద్మదశాంతే డఫవర్ణే  
లక్ష్మీకాంతం గరుడారూఢం నరవీరం  
నీలంవర్ణం నిర్గుణరూపం<sup>4</sup> నిగమాఖ్యం  
దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥

- 1) సతులింగే      2) బభమయరల  
3) నాభాపద్మేపత్రదశారే      4) నిగమాంతం, నిగమాద్యం



- 4 హ్యూత్ పద్మాంతే ద్వాదశపత్రే(ద్వే) కఠవర్ణే  
 1శంఖం శేషం హంసవిశేషం శమయంతం  
 సర్గస్తిత్యంతం కుర్వంతం శివకాంతిం (శక్తిం)  
 దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥
- 5 2చక్రస్థానే చక్రవిశుద్ధే కుసుమాంతే (కమలాంతు)  
 చంద్రాకారే షోడశపత్రే స్వరవర్ణే  
 మాయాధీశం జీవ(బీజ)శివంతం నిజమూర్తిం (రూపం)  
 దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥
- 6 అజ్ఞాచక్రే భృకుటిస్థానే ద్విదశాంతే  
 హంక్షం(సం)బీజం 3జ్ఞాననిధిం తం గురుమూర్తిం  
 విద్యుద్వర్ణం జ్ఞానమయంతం 4నిటలాక్షం  
 దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥
- 7 5మూర్తిస్థానే వారిజపత్రే శశిబీజే  
 శుభ్రంవర్ణం పద్మసహస్రం సువిశాలం  
 హంబీజాఖ్యం వర్ణసహస్రం తురీయాంతం  
 దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥
- 8 శాంతాకారం శేషశయా(య)నం సురవంద్యం  
 కాంతానాథం కోమలగాత్రం కమలాక్షం  
 చింతారత్నం చిద్ధనపూర్ణం ద్విజరాజం  
 దత్తాత్రేయం శ్రీగురుమూర్తిం ప్రణతోఽస్మి ॥

1) సాంబంశైవం 2) కంఠస్థానే

3) జ్ఞానసముద్రం 4) జటిలాఖ్యం

5) ఈశోకమువ్రాత ప్రతిలో, గుబ్బి చిదంబరాశ్రమ ప్రచురణలో  
 కనిపించటంలేదు. పోతుకూచి వారి ప్రతిలో ఉన్నది.



శ్రీ దత్తాపరాధ క్షమాపణ స్తోత్రము

- రసజ్ఞావశా త్తారకం స్వాదులభ్యం  
 గృహీతం కదాచిన్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభోక్లిన్నచిత్త 1
- <sup>1</sup>ధియోభ్యంతరే దైవదార్ద్యాద్విభోప్రాక్  
 గృహీతం కదాచిన్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభోక్లిన్నచిత్త 2
- మయా మాతృగర్భ స్థితిప్రాప్త కష్టా  
 ద్గృహీతం కదాచి న్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త ॥ 3
- మాయా జాతమాత్రేణ సంమోహితేన  
 గృహీతం కదాచి న్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభోక్లిన్నచిత్త 4
- మాయాక్రీడనాసక్త చిత్తేన బాల్యే  
 గృహీతం కదా చిన్నతే నామ దత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమాస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త 5

మయా యావనే జ్ఞానతో భోగదో తో)షాత్  
 గృహీతం కదాచి న్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త

6

మయాస్థావిరే నిఘ్న సర్వేంద్రియేణ  
 గృహీతం కదా చిన్నతే నామదత్త  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త

7

హృషీకేశ మే వాఙ్మనః కాయజాతం  
 హరేఽజ్ఞానతో జ్ఞానతో విశ్వసాక్షిన్  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త

8

స్మృతోధ్యాత ఆవాహితోఽస్యర్షితోవా (నో)  
 నగీతస్తుతో వందితోవా(నో)నజప్తః  
 క్షమస్వాపరాధం క్షమస్వాపరాధం  
 క్షమస్వాపరాధం ప్రభో క్లిన్నచిత్త

9

దయాభిర్భవాదృక్ న సాగశ్చమాదృక్  
 భవత్యాప్తకామో భవాన్ మే శరణ్యః  
 యథాలంబనం భూర్ని భూనిస్సృతాంఘ్రే  
 రితి ప్రార్థితం దత్తశిష్యేణసారం

అవాహనం న జానామి న జానామి తవార్చనం  
పూజాం చైవ న జానామి క్షమస్వ పరమేశ్వర॥

అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ  
తస్మాత్కారుణ్యభావేన రక్ష రక్ష దయావ్రత॥

గతం పాపం గతం దుఃఖం గతం దారిద్ర్యమేవ చ  
ఆగతా సుఖసంపత్తిః పుణ్యాచ్చ తవదర్శనాత్॥

మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం మహామతే  
యత్పూజితం మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తు తే॥

యదక్షర పదభ్రష్టం మంత్రాహీనం తు యద్భవేత్  
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ ప్రసీద పరమేశ్వర॥

అపరాధ సహస్రాణి క్రియంతేహర్నిశం మయా  
పుత్రోఽయ మితి మాం మత్వా తత్క్షమస్వ జగత్పతే॥

త్వమసి మమ దైవతం త్వమసి మమ జీవితం  
త్వమసి మమ సకలహితజాత మేతత్॥

త్వమసి మమ చాలక స్త్వమసి మమ పాలక  
స్త్వమసి మమ తారకో దత్తదేవ॥

నాయేన వాచా మనసేందియై ర్వా  
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేః స్వభావాత్  
కరోమి యద్యత్ సకలం పరస్మై  
నారాయణాయేతి సమర్పయామి

అనేన మయాకృతేన పూర్వాంగోత్తరాంగ సహిత శ్రీదత్తా  
 త్రేయ మహామంత్రజపం సర్వం శ్రీ దత్తాత్రేయార్పణమస్తు (అని  
 చెప్పి పశ్చింలో నీళ్ళు వదలాలి.)

అనంద మానందకరం ప్రసన్నం జ్ఞానస్వరూపం నిజబోధయుక్తం  
 యోగీంద్రమిడ్యం భవరోగవైద్యం శ్రీమద్గురుం నిత్య మహం  
 నమామి॥

నగురోరధికం నగురోరధికం నగురోరధికం నగురోరధికం

శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః శివశాసనతః॥

ఇదమేవ శివం త్విదమేవ శివం త్విదమేవ శివం త్విదమేవశివం  
 మమశాసనతో మమశాసనతో మమశాసనతో మమశాసనతః॥

శ్రీ దత్త శ్కరణం మమ

ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

### దత్తాత్రేయ ప్రదక్షిణ ధ్యానశ్లోకములు

అనసూయాత్రిసంభూతో దత్తాత్రేయో దిగంబరః

స్మర్తృగామి స్వభక్తానా ముద్ధర్తా భవసంకటాత్॥

దత్తాత్రేయో హరిః కృష్ణః ఉన్మత్తానందదాయకః

ముని ర్దిగంబరో బాలః పిశాచ జ్ఞానసాగరః॥

దత్తోనామస్మరణ మమలం కుర్వతాం సన్నిధానే

గూఢాకాఠం చరతి సహసా వాంఛితం దాతు కామః

నిత్యాకారం నిరుపమయశ స్సంపదా మాదిహేతుం

దత్తాత్రేయం వరద మనిశం భావయామి ప్రసన్నం॥

# శ్రీ దత్తాత్రేయ సహస్రనామస్తోత్రము

(ప్రతి నామమునకు ముందు “ఓం ద్రాం”, చివర “నమః” చేర్చి పలుకవలెను)

|                   |     |                   |      |
|-------------------|-----|-------------------|------|
| ఓంద్రాం           |     |                   |      |
| శ్రీ దత్తాత్రేయాయ | నమః | సత్వాత్మనే        | నమః  |
| మహాయోగినే         | ”   | సత్త్వసాగరాయ      | ”    |
| యోగేశాయ           | ”   | సత్త్వవిదే        | ”    |
| అత్మసభవే          | ”   | సత్త్వసాక్షిణే    | ”    |
| మునయే             | ”   | సత్త్వసాధ్యాయ     | ”    |
| దిగంబరాయ          | ”   | అమరాధిపాయ         | ”    |
| బాలాయ             | ”   | భూతకృతే           | ”    |
| మాయాముక్తాయ       | ”   | భూతభృతే           | ”    |
| మదాపహాయ           | ”   | భూతాత్మనే         | ”    |
| అవధూతాయ           | 10  | భూతసంభవాయ         | ” 30 |
| మహానాథాయ          | ”   | భూతభావాయ          | ”    |
| శంకరాయ            | ”   | భావాయ             | ”    |
| అదిదేవాయ          | ”   | భూతవిదే           | ”    |
| పురాణప్రభవే       | ”   | భూతకారణాయ         | ”    |
| అమరవల్లభాయ        | ”   | భూతసాక్షిణే       | ”    |
| మహాదేవాయ          | ”   | ప్రభూతయే          | ”    |
| ఈశ్వరాయ           | ”   | భూతానాంపరమాగతయే   | ”    |
| సత్స్వకృతే        | ”   | భూతసంగవిహీనాత్మనే | ”    |
| సత్స్వభృతే        | ”   | భూతాత్మనే         | ”    |
| భావాయ             | ”   | భూత శంకరాయ        | ” 40 |
|                   |     | భూతనాథాయ          | ”    |

| మహానాథాయ           | నమః  | రామాయ                | నమః  |
|--------------------|------|----------------------|------|
| అదినాథాయ           | „    | రామప్రియాయ           | „    |
| మహేశ్వరాయ          | „    | విరామాయ              | „    |
| సర్వభూతనినాసాత్మనే | „    | రామకారణాయ            | „    |
| భూతసంతాపనాశనాయ     | „    | శుద్ధాత్మనే          | „    |
| సర్వాత్మనే         | „    | పావనాయ               | „    |
| సర్వభృతే           | „    | అనంతాయ               | „    |
| సర్వాయ             | „    | ప్రతీతాయ             | „    |
| సర్వజ్ఞాయ          | „ 50 | పరమార్థభృతే          | „ 70 |
| సర్వనిర్ణయాయ       | „    | హంససాక్షిణే          | „    |
| సర్వసాక్షిణే       | „    | విభవే                | „    |
| బృహద్భానవే         | „    | ప్రభవే               | „    |
| సర్వవిదే           | „    | ప్రళయాయ              | „    |
| సర్వమంగళాయ         | „    | సిద్ధాత్మనే          | „    |
| శాంతాయ             | „    | పరమాత్మనే            | „    |
| సత్యాయ             | „    | సిద్ధానాం పరమాగతయే,, |      |
| సమాయ               | „    | సిద్ధిసిద్ధయే        | „    |
| పూర్ణాయ            | „    | సాధ్యాయ              | „    |
| ఏకాకినే            | „ 60 | సాధనాయ               | „ 80 |
| కమలాపతయే           | „    | ఉత్తమాయ              | „    |



|                    |       |                       |       |
|--------------------|-------|-----------------------|-------|
| సుబక్షణాయ          | నమః   | పుష్పవతే              | నమః   |
| సుమేధావినే         | „     | పండితాయ               | „     |
| విద్యావతే          | „     | బుధాయ                 | „     |
| విగతాంతరాయ         | „     | ప్రత్యక్షవస్తువే      | „     |
| విజ్వరాయ           | „     | విశ్వాత్మనే           | „     |
| మహాబాహవే           | „     | ప్రత్యగ్రహస్వనాతనాయ,, |       |
| బహుళానందవర్తనాయ,,  |       | ప్రమాణవిగతాయ          | „     |
| అవ్యక్తపురుషాయ     | „     | ప్రత్యాహారనియోజకాయ,,  |       |
| ప్రాణాయ            | „ 90  | ప్రణవాయ               | „ 110 |
| పరణాయ              | „     | ప్రణవాతీతాయ           | „     |
| పరమార్థదృశేన       | „     | ప్రముఖాయ              | „     |
| పరాపరవినిర్ముక్తాయ | „     | ప్రళయాత్మకాయ          | „     |
| యుక్తాయ            | „     | స్పృత్యంజయాయ          | „     |
| తత్త్వప్రకాశవతే    | „     | వివిక్తాత్మానే        | „     |
| దయావతే             | „     | శంకరాత్మనే            | „     |
| భగవతే              | „     | పరస్మైవపుషే           | „     |
| భావినే             | „     | పరమాయ                 | „     |
| భావాత్మనే          | „     | తనువిజ్ఞేయాయ          | „     |
| భావకారణాయ          | „ 100 | పరమాత్మనిసంస్థితాయ    | „ 120 |
| భవసంతాపనాశనాయ      | „     | ప్రబోధకలనానాధారాయ,,   |       |

| ప్రభావప్రవరోత్తమాయనమః  |        | పరమోహవతే       | నమః    |
|------------------------|--------|----------------|--------|
| విదంబరాయ               | ,,     | క్షేత్రజ్ఞాయ   | ,,     |
| విద్విలాసాయ            | ,,     | క్షేత్రగాయ     | ,,     |
| విదాకాశాయ              | ,,     | క్షేత్రతాయ     | ,,     |
| విదుత్తమాయ             | ,,     | క్షేత్రాధారాయ  | ,,     |
| విత్తవైతస్యచిత్రాత్మనే | ,,     | పురంజనాయ       | ,,     |
| దేవానాంపరమాగతయే        | ,,     | క్షేత్రశూన్యాయ | ,,     |
| అచేత్యాయ               | ,,     | లోకసాక్షిణే    | ,,     |
| వేతనాధారాయ             | ,, 130 | క్షేత్రవతే     | ,, 150 |
| వేతనాచిత్త విక్రయాయ    | ,,     | బహునాయకాయ      | ,,     |
| చిత్రాత్మనే            | ,,     | యోగీంద్రాయ     | ,,     |
| వేతనారూపాయ             | ,,     | యోగపూజ్యాయ     | ,,     |
| అసత్ప్వః జలోచనాయ       | ,,     | యోగ్యాయ        | ,,     |
| పరబ్రహ్మణే             | ,,     | అత్మవిదాంశుచయే | ,,     |
| పరంజ్యోతిషే            | ,,     | యోగమాయాధరాయ    | ,,     |
| పరంధామ్నే              | ,,     | స్థాణువే       | ,,     |
| పరంతపసే                | ,,     | అచలాయ          | ,,     |
| పరంసత్రాయ              | ,,     | కమలాపతయే       | ,,     |
| పరంత్రాయ               | ,, 140 | యోగేశాయ        | ,, 160 |
| పవిత్రాయ               | ,,     | యోగవిర్మాత్రేవ | ,,     |

|                      |       |                    |       |
|----------------------|-------|--------------------|-------|
| యోగజ్ఞానప్రకాశనాయనమః |       | గోతమారయే           | ”     |
| యోగపాలాయ             | ”     | గాంధారాయ           | ”     |
| లోకపాలాయ             | ”     | గగనాకృతే           | ”     |
| సంసారతమనాశనాయ        | ”     | యోగయుక్తాయ         | ”     |
| గుహ్యాయ              | ”     | భోగయుక్తాయ         | ”     |
| గుహ్యతమాయ            | ”     | శంకాముక్తసమాధిమతే  | ”     |
| గుప్తయే              | ”     | సహజాయ              | ”     |
| ముక్తాయ              | ”     | సకలేశాయ            | ”     |
| యుక్తాయ              | ” 170 | కార్తవీర్యవరప్రదాయ | ” 190 |
| సనాతనాయ              | ”     | సరజనే              | ”     |
| గహనాయ                | ”     | విరజనే             | ”     |
| గగనాకారయ             | ”     | పుంసే              | ”     |
| గంభీరాయ              | ”     | పావనాయ             | ”     |
| గణనాయకాయ             | ”     | పాపనాశనాయ          | ”     |
| గోవిందాయ             | ”     | పరాపరవినిర్ముక్తాయ | ”     |
| గోపతయే               | ”     | పరంజ్యోతిషే        | ”     |
| గోప్త్రే             | ”     | పురాతనాయ           | ”     |
| గోభాగాయ              | ”     | నానాజ్యోతిషే       | ”     |
| భావసంస్థితాయ         | ” 180 | అనేకాత్మనే         | ” 200 |
| గోసాక్షిణే           | ”     | స్వయంజ్యోతిషే      | ”     |

|                      | నమః  | సత్యాయ                 | నమః   |
|----------------------|------|------------------------|-------|
| శ్రీవాయు             |      |                        |       |
| శ్రీశ్యోతిర్మయాయ     | "    | నిత్యపరాక్రమాయ         | "     |
| శ్రీవిజ్ఞానభాస్కరాయ  | "    | సత్యశుద్ధికరాయ         | "     |
| శ్రీశుద్ధాయ          | "    | సత్యాయ                 | "     |
| శ్రీశాయ              | "    | సత్యభృతాంగతయే          | "     |
| శ్రీశ్రాయ            | "    | శ్రీధరాయ               | "     |
| శ్రీకళాయ             | "    | శ్రీవపుషే              | " 230 |
| శ్రీకాబోద్భవాయ       | "    | శ్రీమతే                | "     |
| శ్రీమాదవిగతాయ        | "210 | శ్రీనివాసాయ            | "     |
| శ్రీశాయ              | "    | అమరార్చితాయ            | "     |
| శ్రీవిక్రమాయ         | "    | శ్రీనిధయే              | "     |
| శ్రీగాంగాయ           | "    | శ్రీపతయే               | "     |
| శ్రీగకాయాయ           | "    | శ్రీష్టాయ              | "     |
| శ్రీగాభ్యాసప్రకాశనాయ | "    | శ్రీయస్కాయ             | "     |
| శ్రీక్తే             | "    | చరమాశ్రయాయ             | "     |
| శ్రీక్తే             | "    | త్యాగినే               | "     |
| శ్రీధాత్రే           | "    | త్యాగార్థ సంపన్నాయ     | "     |
| శ్రీత్రే             | "    | త్యాగాత్మినే           | "     |
| శ్రీత్రే             | "220 | త్యాగవిగ్రహాయ          | "     |
| శ్రీసాయుధాయ          | "    | త్యాగలక్షణసిద్ధాత్మినే | "     |
| శ్రీత్యముక్తాయ       | "    | త్యాగజ్ఞాయ             | "     |
| శ్రీత్యయుక్తాయనమః    | "    | త్యాగకారణాయ            | "     |

|                      |       |                 |       |
|----------------------|-------|-----------------|-------|
| భోగాయ                | నమః   | విభూతయే         | నమః   |
| భోక్తే               | „     | భృతయే           | „     |
| భోగ్యాయ              | „     | మేధాయై          | „ 271 |
| భోగ్యసాధనకారణాయ      | „     | స్మృతయే         | „     |
| భోగినే               | „ 250 | దయాయై           | „     |
| భోగార్థ సంపన్నాయ     | „     | దుఃఖదావానలాయ    | „     |
| భోగజ్ఞాన ప్రకాశనాయ   | „     | బుధాయ           | „     |
| కేవలాయ               | „     | ప్రబుద్ధాయ      | „     |
| కేశవాయ               | „     | పరమేశ్వరాయ      | „     |
| కృష్ణాయ              | „     | కామఘ్నే         | „     |
| కంవాససే              | „     | క్రోధఘ్నే       | „     |
| కమలాలయాయ             | „     | దంభదర్పమదాపహాయ  | „     |
| కమలాసనపూజ్యాయ        | „     | అజ్ఞానతిమిరారయే | „ 280 |
| హరయే                 | „     | భవారయే          | „     |
| అజ్ఞానఖండనాయ         | „ 260 | భువనేశ్వరాయ     | నమః   |
| మహాత్మనే             | „     | రూపకృతే         | „     |
| మహదాదయే              | „     | రూపభృతే         | „     |
| మహేశోత్త మవస్థితాయ   | „     | రూపిణే          | „     |
| మనోబుద్ధివిహీనాత్మనే | „     | రూపాత్మనే       | „     |
| మానాత్మనే            | „     | రూపకారణాయ       | „     |
| మావవాధిపాయ           | „     | రూపజ్ఞాయ        | „     |
| భువనేశాయ             | „     | రూపసాక్షిణే     | „     |

|                  |         |                    |       |
|------------------|---------|--------------------|-------|
| నామరూపాయ         | నమః 290 | అనంతగుణసంపన్నాయనమః |       |
| గుణాంతకాయ        | „       | గుణగర్భాయ          | „     |
| అప్రమేయాయ        | „       | గుణాధిపాయ          | „     |
| ప్రమేయాయ         | „       | గణేశాయ             | „     |
| ప్రమాణాయ         | „       | గణనాథాయ            | „     |
| ప్రణవాశ్రయాయ     | „       | గణాత్మనే           | „     |
| ప్రమాణరహితాయ     | „       | గణభావనాయ           | „     |
| అచింత్యాయ        | „       | గణబంధవే            | „     |
| వేదనావిగతాయ      | „       | వివేకాత్మనే        | „     |
| అజరాయ            | „       | గణయుక్తాయ          | „ 320 |
| అక్షరాయ          | „ 300   | పరాక్రమిణే         | „     |
| అక్షముక్తాయ      | „       | అతర్క్యాయ          | „     |
| విజ్ఞరాయ         | „       | క్రతవే             | „     |
| ద్వరనాశనాయ       | „       | అగ్నే              | „     |
| విశిష్టాయ        | „       | కృతజ్ఞాయ           | „     |
| విత్రాప్రిణే     | „       | సఫలాశ్రయాయ         | „     |
| దృష్టాయ          | „       | యజ్ఞాయ             | „     |
| దృష్టాంతవర్జితాయ | „       | యజ్ఞఫలాయ           | „     |
| గుణేశాయ          | „       | దాత్రే             | „     |
| గుణకాయ           | „       | యజ్ఞ ఈజ్యాయ        | „ 330 |
| గుణాత్మనే        | „ 310   | అమరోత్తమాయ         | „     |
| గుణభావనాయ        | „       | హిరణ్యగర్భాయ       | „     |

|                  |        |                   |        |
|------------------|--------|-------------------|--------|
| శ్రీగర్భాయ       | నమః    | శరణాయ             | నమః    |
| ఖగర్భాయ          | ,,     | సుహృదే            | ,,     |
| కుణపేశ్వరాయ      | ,,     | గుహ్యేశాయ         | ,,     |
| మాయాగర్భాయ       | ,,     | గుణగంభీరాయ        | ,,     |
| లోకగర్భాయ        | ,,     | గుణదోషనివారణాయ    | ,, 360 |
| స్వయంభువే        | ,,     | గుణసంగవిహీనాయ     | ,,     |
| భువనాంత్రకాయ     | ,,     | యోగారేఖర్పనాశనాయ  | ,,     |
| నిష్పాపాయ        | ,, 340 | అనందాయ            | ,,     |
| నిబిడాయ          | ,,     | పరమానందాయ         | ,,     |
| నందినే           | ,,     | స్వానందసుఖవర్ధనాయ | ,,     |
| బోధినే           | ,,     | సత్యానందాయ        | ,,     |
| బోధనసమాశ్రయాయ    | ,,     | చిదానందాయ         | ,,     |
| బోధాత్మనే        | ,,     | సర్వానందపరాయణాయ,, | ,,     |
| బోధనాత్మనే       | ,,     | సద్రూపాయ          | ,,     |
| భేదవైతండఖండనాయ   | ,,     | సహజాయ             | ,, 370 |
| స్వాభావ్యాయ      | ,,     | సత్యాయ            | ,,     |
| భావనిర్ముక్తాయ   | ,,     | స్వానందాయ         | ,,     |
| వ్యక్తాయ         | ,, 350 | సుమనోహరాయ         | ,,     |
| అవ్యక్తసమాశ్రయాయ | ,,     | సర్వాయ            | ,,     |
| నిత్యతృప్తాయ     | ,,     | సర్వాంతరాయ        | ,,     |
| నిరాభాసాయ        | ,,     | పూర్వాత్సూర్వతరాయ | ,,     |
| నిర్వాణాయ        | ,,     | ఖమయాయ             | ,,     |

|                 |     |                         |         |
|-----------------|-----|-------------------------|---------|
| ఋషరాయ           | నమః | మహాతేజసే                | నమః 400 |
| ఋదయే            | ”   | తేజస్థాయ                | ”       |
| ఋబ్రహ్మణే       | ”   | 380త్తై జసాయ            | ”       |
| ఋతపే            | ”   | సుఖినే                  | ”       |
| ఋగాయ            | ”   | జ్యోతిషే                | ”       |
| ఋవానసే          | ”   | జ్యోతిర్మయాయ            | ”       |
| ఋవిహినాయ        | ”   | జేత్రే                  | ”       |
| ఋనిధయే          | ”   | జ్యోతిషాంజ్యోతిరాత్మకాయ | ”       |
| ఋషరాశ్రయయే      | ”   | జ్యోతిషామపిజ్యోతిషే     | ”       |
| ఋనంతాయ          | ”   | జనకాయ                   | ”       |
| ఋదిరూపాయ        | ”   | జనమోహనాయ                | ” 410   |
| ఋర్యమండలమధ్యగాయ | ”   | జితేంద్రియాయ            | ”       |
| ఋమోఘాయ          | ”   | 390 జితక్రోధాయ          | ”       |
| ఋమామోఘాయ        | ”   | జితాత్మనే               | ”       |
| ఋరోఘాయ          | ”   | జితమానసాయ               | ”       |
| ఋరదాయ           | ”   | జితసంగాయ                | ”       |
| ఋవయే            | ”   | జితప్రాణాయ              | ”       |
| ఋశ్యవక్షుసే     | ”   | జితసంసారవాసనాయ          | ”       |
| ఋశ్యసాక్షిణే    | ”   | నిర్వాసనాయ              | ”       |
| ఋశ్యబాహవే       | ”   | నిరాలంబాయ               | ”       |
| ఋనేశ్వరాయ       | ”   | నిర్వోగక్షేమవర్జితాయ    | ” 420   |
| ఋనుంజయాయ        | ”   | నిరీహాయ                 | ”       |



| నిరహంకారాయ          | నమః    | సనాతనాయ             | సమః    |
|---------------------|--------|---------------------|--------|
| నితాశీర్నిరుపాధికాయ | ,,     | నై కరూపాయ           | ,,     |
| నిత్యబోధాయ          | ,,     | విరూపాత్మనే         | ,,     |
| వివిక్తాత్మనే       | ,,     | నై కబోధమయాయ         | ,,     |
| విశుద్ధోత్తమగౌరవాయ  | ,,     | నై కనామమయాయ         | ,,     |
| విద్యార్థినే        | ,,     | నై కవిద్యావివర్ధనాయ | ,,     |
| పరమార్థినే          | ,,     | ఏకాయ                | , 450  |
| శ్రదానినే           | ,,     | ఏకాంతికాయ           | ,,     |
| సాధనాత్మకాయ         | ,, 430 | నానాభావవివర్జితాయ   | ,,     |
| ప్రత్యాహరిణే        | ,,     | ఏకాక్షరాయ           | ,,     |
| నిరాహరిణే           | ,,     | బీజాయ               | ,,     |
| సర్వాహారపరాయణాయ     | ,,     | పూర్ణబింబాయ         | ,,     |
| నిత్యశుద్ధాయ        | ,,     | సనాతనాయ             | ,,     |
| నిరాకాంక్షిణే       | ,,     | మంత్రవీర్యాయ        | ,,     |
| పారాయణపరాయణాయ       | ,,     | మంత్రబీజాయ          | ,,     |
| ఆణోరణుతరాయ          | ,,     | శాస్త్రవీర్యాయ      | ,,     |
| సూక్ష్మాయ           | ,,     | జగత్పతయే            | ,, 460 |
| స్థూలాయ             | ,,     | నానావీర్యధరాయ       | ,,     |
| స్థూలతరాయ           | ,, 440 | శక్రేశాయ            | ,,     |
| ఏకాయ                | ,,     | పృథివీపతయే          | ,,     |
| అనేకరూపాయ           | ,,     | ప్రాణేశాయ           | ,,     |
| విశ్వరూపాయ          | ,,     | ప్రాణదాయ            | ,, 465 |

| ప్రాణాయ            | నమః   | శాస్త్రాయ            | నమః   |
|--------------------|-------|----------------------|-------|
| ప్రాణాయామపరాయణాయ   |       | దాస్త్రాయ            | „     |
| ప్రాణపంచకనిర్ముకాయ | „     | మహామునయే             | „ 490 |
| కోశపంచకవర్జితాయ    | „     | నిశ్శబ్దాయ           | „     |
| నిశ్చలాయ           | „     | 470సుకృతాయ           | „     |
| నిష్కళాయ           | „     | స్వస్థాయ             | „     |
| అసంగాయ             | „     | సత్యవాదినే           | „     |
| నిష్పపంచాయ         | „     | సురేశ్వరాయ           | „     |
| నిరామయాయ           | „     | జ్ఞానదాయ             | „     |
| నిరాధారాయ          | „     | జ్ఞానవిజ్ఞానినే      | „     |
| నిరాకారాయ          | „     | జ్ఞానాత్మనే          | „     |
| నిర్వికారాయ        | „     | అనందపూరితాయ          | „     |
| నిరంజనాయ           | „     | జ్ఞానయజ్ఞవిదాందక్షాయ | „ 500 |
| నిష్పతీతాయ         | „     | జ్ఞానాన్నయే          | „     |
| నిరాభాసాయ          | „ 480 | జ్వలనాయ              | „     |
| నిరాసక్తాయ         | „     | బుధాయ                | „     |
| నిరాకులాయ          | „     | దయావతే               | „     |
| నిష్ఠానర్వగతాయ     | „     | భవరోగహరయే            | „     |
| నిరారంభాయ          | „     | చికిత్సాచరమాగతయే     | „     |
| నిరాశ్రయాయ         | „     | చంద్రమండఅమధ్యస్థాయ,  | „     |
| నిరంతరాయ           | „     | చంద్రకోటిసుశీతలాయ    | „     |
| సత్యగోప్త్రే       | „     | యంత్రకృతే            | „     |

| పరమాయ                     | సమః 510 | దుర్ఘరాయ                       | సమః |
|---------------------------|---------|--------------------------------|-----|
| యంత్రణే                   | „       | అత్మవిదే                       | „   |
| యంత్రారూఢపరాజితాయ,,       |         | పతయే                           | „   |
| యంత్రవిదే                 | „       | అరోగ్యసుఖదాయ                   | „   |
| యంత్రవాసాయ                | „       | ప్రవరాయ                        | „   |
| యంత్రాధారాయ               | „       | వాసవాయ                         | „   |
| ధరాధరాయ                   | „       | పరేశాయ                         | „   |
| తత్వజ్ఞాయ                 | „       | పరమోదారాయ                      | „   |
| తత్వభూతాత్మనే             | „       | ప్రత్యక్ బై తస్యదుర్ఘరాయ,, 540 |     |
| మహత్త్వప్రకాశనాయ „        |         | దురాధర్షాయ                     | „   |
| తత్వసంఖ్యానయోగజ్ఞాయ,, 520 |         | దురావాసాయ                      | „   |
| సాంఖ్యశాస్త్రప్రవర్తకాయ,, |         | దూరత్వపరినాశనాయ                | „   |
| అనంతవిక్రమాయ              | „       | వేదవిదే                        | „   |
| దేవాయ                     | „       | వేదకృతే                        | „   |
| మాధవాయ                    | „       | వేదాయ                          | „   |
| ధనేశ్వరాయ                 | „       | వేదాత్మనే                      | „   |
| సాధవే                     | „       | విమలాశయా                       | „   |
| సాధువరిష్టాత్మనే          | „       | వివిక్తసేవినే                  | „   |
| సావధానాయ                  | „       | సంసారశ్రమనాశనాయ „ 550          |     |
| అమరోత్తమాయ                | „       | బ్రహ్మయోనయే                    | „   |
| నిస్సంకల్పాయ              | „       | బృహద్యోనయే                     | „   |
| నిరాధారాయ                 | „       | విశ్వయోనయే                     | „   |

|                      |       |                      |       |
|----------------------|-------|----------------------|-------|
| సేహవతే               | నమః   | వేనామయాయ             | నమః   |
| కాలాయ                | ,,    | అదసిద్ధాంతవేద్యాయ    | "     |
| కృష్ణాభాయ            | ,,    | మానసాహ్లాదవర్ధనాయ    | "     |
| కృతకాంగదభూషణాయ       | ,,    | దేహదన్యాయ            | "     |
| కృతాభ్యాయ            | ,,    | గుణాదన్యాయ           | " 580 |
| కృతారాభ్యాయ          | ,,    | లోకాదన్యాయ           | "     |
| కృతాయ                | ,,    | వివేకవిదే            | "     |
| కృతతే                | ,,    | దుష్టస్వప్నహరాయ      | "     |
| కృతతే                | ,,    | గురవే                | "     |
| కృతతే                | ,,    | గురువరోత్తమాయ        | "     |
| కృతగాయ               | ,,    | కర్మిణే              | "     |
| కృతవర్ధనాయ           | ,,    | కర్మవినిర్ముక్తాయ    | "     |
| కృతతాయ               | ,,    | సంన్యాసినేనమః        | "     |
| కృతతాయ               | ,,    | సాధకేశ్వరాయ          | "     |
| కృతాయ                | ,,    | సర్వభావవిహీనాయ       | " 590 |
| కృతినాయ              | ,,    | తృష్టాసంగనివారకాయ    | "     |
| కృతనోహరాయ            | ,,570 | త్యాగినే             | "     |
| కృతబ్రహ్మఖిలుస్థానాయ | ,,    | త్యాగవపుషే           | "     |
| కృతనీనాంపరమాగతయే     | ,,    | త్యాగాయ              | "     |
| కృతద్రష్టే           | ,,    | త్యాగదానవివర్జితాయ   | "     |
| కృతస్థాయ             | ,,    | త్యాగకారణత్యాగాత్మనే | "     |
| కృతవిరూపతాయ          | "575  | సద్గురవే             | "     |

| నుఖదాయకాయ             | నమః   | అత్మవాసినే          | నమః   |
|-----------------------|-------|---------------------|-------|
| దక్షయ                 | „     | విధేయాత్మనే         | „     |
| దక్షాదివంద్యాయ        | „ 600 | అత్రివంశవివర్ధనాయ   | „     |
| జ్ఞానవాదప్రవర్తకాయ    | „     | ప్రవర్తనాయ          | „     |
| శబ్దబ్రహ్మమయాత్మనే    | „     | నివృత్తాత్మనే       | „     |
| శబ్దబ్రహ్మప్రకాశవతే   | „     | ప్ర - యోదకసంనిభాయ   | „     |
| గ్రసిష్టవే            | „     | నారాయణాయ            | „     |
| ప్రభవిష్టవే           | „     | మహాగర్భాయ           | „     |
| సహిష్టవే              | „     | భార్గవప్రియకృత్తమాయ | „     |
| విగతాన్తరాయ           | „     | స కల్పదుఃఖదశనాయ     | „     |
| విద్వత్తమాయ           | „     | సంసారతమనాశనాయ       | „ 600 |
| మహావంద్యాయ            | „     | త్రివిక్రమాయ        | „     |
| విశాలోత్తమవాఙ్మునయే   | „ 610 | త్రిధాకారాయ         | „     |
| బ్రహ్మవిదే            | „     | త్రిమూర్తయే         | „     |
| బ్రహ్మభావాయ           | „     | త్రిగుణాత్మకాయ      | „     |
| బ్రహ్మార్షయే          | „     | భేదత్రయహరాయ         | „     |
| బ్రాహ్మణస్రియాయ       | „     | తాపత్రయనివారకాయ     | „     |
| బ్రహ్మణే              | „     | దోషత్రయవిభేదినే     | „     |
| బ్రహ్మప్రకాశాత్మనే    | „     | సంశయార్ణవఖండనాయ     | „     |
| బ్రహ్మవిద్యాప్రకాశనాయ | „     | అసంశయాయ             | „     |
| అత్రివంశప్రభూతాత్మనే  | „     | అపమ్మాథాయ           | „ 610 |
| తాపసోత్తమవందితాయ      | „     | అవాదినే             | „     |

|                  |        |                    |       |
|------------------|--------|--------------------|-------|
| రాజవందితాయ       | నమః    | యోగధర్మాయ          | నమః   |
| రాజయోగినే        | ”      | యోగాయ              | ”     |
| పూజయోగినే        | ”      | తత్వాయ             | ”     |
| స్వభావగలితాయ     | ”      | తత్వవినిశ్చయాయ     | ”     |
| పుణ్యశ్లోకాయ     | ”      | నైకబాహవే           | ”     |
| పవిత్రాంఘ్రయే    | ”      | అనంతాత్మనే         | ”     |
| ఛానయోగపరాయణాయ,,  | ”      | నైకనామపరాక్రమాయ    | ” 670 |
| ఛానస్థాయ         | ”      | నైకాక్షిణే         | ”     |
| ఛానగమ్యాయ        | ,, 650 | నైకపాదాయ           | ”     |
| విభేయూత్మనే      | ”      | నాథనాథాయ           | ”     |
| పురాతనాయ         | ”      | ఉత్తమోత్తమాయ       | ”     |
| అవిణ్ణేయాయ       | ”      | సహస్రశీరే          | ”     |
| అంతరాత్మనే       | ”      | పురుషాయ            | ”     |
| మృఖ్యబింబసనాతనాయ | ”      | సహస్రసౌఖ్యాయ       | ”     |
| కీవసంజీవనాయ      | ”      | సహస్రపదే           | ”     |
| కీవాయ            | ”      | సహస్రరూపదృశే       | ” 680 |
| చిద్విలాసాయ      | ”      | సహస్రారమయోద్భవాయ,, | ”     |
| చిదాశ్రయాయ       | ”      | త్రిపాదపురుషాయ     | ”     |
| షుభేంద్రాయ       | ,, 660 | త్రిపాదూర్ధ్వాయ    | ”     |
| అమరమాన్యాయ       | ”      | త్ర్యంబకాయ         | ”     |
| యోగీంద్రాయ       | ”      | మహావీర్యాయ         | ”     |
| యోగవిత్తమాయ      | ”      | యోగవీర్యవిశారదాయ   | ”     |

|                      |      |                    |       |
|----------------------|------|--------------------|-------|
| విజయినే              | నమః  | బహిఃపూర్ణాయ        | నమః   |
| వినయితే              | ”    | పూర్ణాత్మనే        | ”     |
| జేత్రే               | “    | పూర్ణభావనాయ        | ” 710 |
| వీతరాగిణే            | “    | అంతస్త్యాగినే      | ”     |
| విరాజతాయ             | “690 | బహిస్త్యాగిన్      | ”     |
| రుద్రాయ              | ”    | త్యాగాత్మనే        | ”     |
| రౌద్రాయ              | ”    | సర్వయోగవతే         | ”     |
| మహాభీమాయ             | “    | అంతర్యా(ర్యో)గినే  | ”     |
| ప్రాజ్ఞముఖ్యాయ       | ”    | బహిర్యా(ర్యో)గిన్  | ”     |
| సదాశుచయే             | ”    | సర్వయోగపరాయణాయ     | ”     |
| అంతర్లోతిషే          | ”    | అంతర్లోగినే        | ”     |
| అంతరాత్మనే           | ”    | బహిర్లోగినే        | ”     |
| ప్రత్యగాత్మనే        | ”    | సర్వభోగవిదుత్తమాయ  | ” 720 |
| నిరంతరాయ             | ”    | అంతర్నిష్ఠాయ       | ”     |
| అరూపాయ               | ”700 | బహిర్నిష్ఠాయ       | ”     |
| అత్మరూపాయ            | ”    | సత్వనిష్ఠామయాయ     | ”     |
| సర్వభావవినిర్వృత్తాయ | ”    | బాహ్యంతరవిముక్తాయ  | ”     |
| అంతఃశూన్యాయ          | ”    | బాహ్యంతరవివర్జితాయ | ”     |
| బహిఃశూన్యాయ          | ”    | శాంతాయ             | ”     |
| శూన్యాత్మనే          | ”    | శుద్ధాయ            | ”     |
| శూన్యభావనాయ          | ”    | విశుద్ధాయ          | ”     |

| నామము           | నమః    | పరావృత్తయే              | నమః    |
|-----------------|--------|-------------------------|--------|
| ప్రకృతేపరాయణాయ  | ,, 730 | పరావృత్తయే              | నమః    |
| కలకలాయ          | ,,     | నిధిస్మృతయే             | ,,     |
| కలకలమినే        | ,,     | పరవిద్యాపరాక్షాంతయే     | ,,     |
| కలకలాలాయ        | ,,     | విభక్తయే                | ,,     |
| కలకలస్వరాయ      | ,,     | యుక్తసద్గతయే            | ,,     |
| కలకలత్మినే      | ,,     | స్వప్రకాశాయ             | ,,     |
| కలకలరై          | ,,     | ప్రకాశాత్మినే           | ,,     |
| కలకలజ్ఞాయ       | ,,     | పరసంవేదనాత్మకాయ         | ,, 760 |
| కలనాశనాయ        | ,,     | స్వసేవ్యాయ              | ,,     |
| కలవల్యపదదాత్తై  | ,,     | స్వవిదాంస్వాత్మినే      | ,,     |
| కలవల్యసుఖదాయకాయ | ,, 740 | స్వసంవేద్యాయ            | ,,     |
| కలవల్యకలనాధారాయ | ,,     | అనూయ                    | ,,     |
| నిర్భరాయ        | ,,     | క్షమిణే                 | ,,     |
| ఘర్షవర్షనాయ     | ,,     | స్వానుసంధానశీలాత్మినే   | ,,     |
| హృదయస్థాయ       | ,,     | స్వానుసంధానగోచరాయ       | ,,     |
| హృషీకేశాయ       | ,,     | స్వానుసంధానశూన్యాత్మినే | ,,     |
| గోవిందాయ        | ,,     | స్వానుసంధానాశ్రయాయ      | ,,     |
| గర్భవర్జితాయ    | ,,     | స్వబోధదర్పణాయ           | ,, 770 |
| సకలాగమపూజ్యాయ   | ,,     | అభంగాయ                  | ,,     |
| నిగమాయ          | ,,     | కందర్పకులనాశనాయ         | ,,     |
| నిగమాశ్రయాయ     | ,, 750 | బ్రహ్మచారిణే            | ,,     |
| పరాశక్తయే       | ,,     | బ్రహ్మవేత్తే            | ,,     |
| పరాకీర్తయే      | ,,     | బ్రాహ్మణాయ              | ,,     |



|                         |        |                      |      |
|-------------------------|--------|----------------------|------|
| బ్రహ్మవిత్తమాయ          | నమః    | చిద్గతయే             | నమః  |
| తత్త్వబోధాయ             | „      | చిన్మయాయ             | „    |
| సుధావర్షాయ              | „      | చక్రిణే              | „    |
| పావనాయ                  | „      | మాయాచక్రప్రవర్తకాయ   | „    |
| పాపపావకాయ               | „, 780 | సర్వవర్ణవిదారంభిణ్ణే | „    |
| బ్రహ్మసూత్రవిధేయాత్మనే  | „      | సర్వారంభపరాయణాయ      | „    |
| బ్రహ్మసూత్రార్ధనిర్ణయాయ | „      | పురాణాయ              | „    |
| ఆత్యంతికాయ              | „      | ప్రపరాయ              | „    |
| మహాకల్పాయ               | „      | దాత్రే               | „    |
| సంకల్పావర్తనాశనాయ       | „      | సుందరాయ              | „    |
| అధివ్యాధిహరాయ           | „      | కనకాంగదినే           | „    |
| సంశయార్హవశోషకాయ         | „      | అనసూయాత్మజాయ         | „    |
| తత్త్వాత్మజ్ఞానసందేశాయ  | „      | దత్తాయ               | „ 81 |
| మహానుభావభావితాయ         | „      | సర్వజ్ఞాయ            | „    |
| అత్మానుభవసంపన్నాయ       | „, 790 | సర్వకామదాయ           | „    |
| స్వానుభావసుఖాశ్రయాయ     | „      | కామజితే              | „    |
| అంచిత్యాయ               | „      | కామపాలాయ             | „    |
| బృహద్భావనే              | „      | కామినే               | „    |
| ప్రమదోత్కర్షణాశనాయ      | „      | కామప్రదాగమాయ         | „    |
| అనికేతప్రశాంతాత్మానే    | „      | కామవతే               | „    |
| శూన్యావాసాయ             | „      | కామషోషాయ             | „    |
| జగద్వపుషే               | „      | సర్వకామనివర్తకాయ     | „    |

|   |     |
|---|-----|
| ఋక్సర్మఫలోత్పత్తయేనమః820 గండినే         | నమః |
| ఋక్సామఫలప్రదాయ ,, దేహధర్మవిహీనాత్మనే ,, |     |
| ఋక్సామఫలైఃపూజ్యాయ,, ఏకాకినే ,,          |     |
| ఋక్సర్మఫలాశ్రయాయ ,, సంగవర్జితాయ ,,      |     |
| ఋక్సర్మిణే ” అశ్రమిణే ,,                |     |
| ఋక్సాత్మనే ,, అనాశ్రమారంభాయ ,,          |     |
| ఋక్సజ్ఞాయ ,, అనాచారిణే ,,               |     |
| ఋక్ససాక్షికాయ ,, కర్మవర్జితాయ ,,        |     |
| ఋక్సారంభపరిత్యాగినే ,, అసందేహినే ,, 850 |     |
| ఋక్సన్మత్తపిశాచవతే ” సందేహినే ,,        |     |
| ఋక్సవే ,, 830నకించినచకించినాయ ,,        |     |
| ఋక్సకరాయ ,, నృదేహినే ,,                 |     |
| ఋక్సహారిణే ” దేహశూన్యాయ ,,              |     |
| విరాశ్రమిణే ,, నాభావినే ,,              |     |
| అకూలాయ ,, భావనిర్గతాయ ,,                |     |
| అనుకూలాయ ” నాబ్రహ్మణే ,,                |     |
| విశాలాయ ,, పరబ్రహ్మణే ,,                |     |
| అకాలాయ ,, స్వయమేవనిరాకులాయ ,,           |     |
| జటిలాయ ,, అనఘాయ ,, 860                  |     |
| వసచారిణే ,, అగురవే ,,                   |     |
| రండినే ,, 840నాథనాథోత్తమాయ ,,           |     |
| ముండినే ,, గురవే ,,                     |     |

|                   |       |                     |       |
|-------------------|-------|---------------------|-------|
| ద్విభుజాయ         | „     | సర్వధ్యేయవివర్జితాయ | „     |
| ప్రాకృతాయ         | ”     | సర్వలోకనివాసాత్మనే  | ”     |
| జనకాయ             | „     | సకలోత్తమవందితాయ     | ”     |
| పితామహాయ          | ”     | దేహభృతే             | ”     |
| అనాత్మనే          | „     | దేహకృతే             | ” 890 |
| నచనానాత్మనే       | ”     | దేహాత్మనే           | ”     |
| సీతయే             | „     | 870 దేహభావాయ        | ”     |
| సీతిమతాంవరాయ      | ”     | దేహినే              | ”     |
| సహజాయ             | „     | దేహవిభక్తాయ         | ”     |
| సదృశాయ            | ”     | దేహభావప్రకాశనాయ     | ”     |
| సిద్ధాయ           | ”     | లయస్థాయ             | ”     |
| ఏకాయ.             | ”     | లయవిదే              | ”     |
| చిన్మాత్రాయ       | ”     | లయాభావాయ            | ”     |
| నకర్తే            | „     | బోధవతే              | ”     |
| కర్తే             | ”     | లయాతీతాయ            | ” 900 |
| భోక్తే            | „     | లయస్యాంతాయ          | ”     |
| భోగవివర్జితాయ     | „ 880 | లయభావనివారణాయ       | ”     |
| తురీయాయ.          | „     | విముఖాయ             | ”     |
| తురీయాతీతాయ       | „     | ప్రముఖాయ            | ”     |
| స్వచ్ఛాయ          | „     | ప్రత్యజ్ఞుఖవదాచరతే  | ”     |
| సర్వమయాయ          | ”     | విశ్వభుజే           | ”     |
| సర్వాధిష్ఠానరూపాయ | „     | విశ్వదృశే           | ”     |

33)

|                      | సమః   | సతాంగతయే              | సమః   |
|----------------------|-------|-----------------------|-------|
| భక్త్యాయ             |       | అకృతాయ                | "     |
| భక్త్యక్షేమకరాయ      | "     | సుకృతాయ               | "     |
| శిష్యీప్తాయ          | " 910 | కృతకర్మచినిర్వృత్తాయ  | "     |
| అప్రమాదినే           | "     | బేదత్రయహరాయ           | "     |
| పరశ్రయే              | "     | దేహక్రయవినిర్గతాయ     | "     |
| పరమార్థదృశే          | "     | సర్వకామమయాయ           | "     |
| స్వానుభావవిహీనాయ     | "     | సర్వకామనివర్తకాయ      | "     |
| స్వానుభావప్రకాశనాయ   | "     | సిద్ధేశ్వరాయ          | "     |
| నిర్విద్రయాయ         | "     | అజరాయ                 | " 940 |
| విద్యుద్ధయే          | "     | పంచబాణదర్పహుతాశనాయ    | "     |
| విరాభాసాయ            | "     | చతురక్షరబీజాత్మనే     | "     |
| సౌకృతాయ              | "     | స్వభువే               | "     |
| విరహంకారాయ           | " 920 | చిత్కిర్తిభూషణాయ      | "     |
| హాసాత్మనే            | "     | అగౌఢబుద్ధయే           | "     |
| నిర్వృప్తయే          | "     | అక్షుబ్దాయ            | "     |
| సకలాశ్రయాయ           | "     | చంద్రసూర్యాగ్నిలోచనాయ | "     |
| లో(శో)కదుఃఖహరాయ      | "     | యమదంష్ట్రాయ           | "     |
| భోగమోక్షఫలప్రదాయ     | "     | అతిసంహార్యే           | "     |
| సుప్రసన్నాయ          | "     | పరమానందసాగరాయ         | " 950 |
| సూక్ష్మాయ            | "     | లీలావిశ్వంభరాయ        | "     |
| శబ్దబహ్మార్థసంగ్రహాయ | "     | భానవే                 | "     |
| అగమాపాయశూన్యాయ       | "     | 930భ రవాయ             | "     |
| సానదాయ               | "     |                       | "     |

|                    |     |                      |     |
|--------------------|-----|----------------------|-----|
| భక్తవత్సలాయ        | నమః | లోకనాథాయ             | నమః |
| దిగంబరాయ           | „   | పురాణపురుషాయ         | „   |
| దివ్యమూర్తయే       | „   | ఆనఘాయ                | „   |
| దివ్యభూతివిభూషణాయ  | „   | అపారమహిమ్నే          | „   |
| ఆనాదిసిద్ధాయ       | „   | అనంతాయ               | „   |
| సులభాయ             | „   | ఆద్యంతరహితాకృతయే     | „   |
| భక్తవాంఛితదాయకాయ   | „   | సంసారవనదావాగ్నయే     | „   |
| ఏకస్మై             | „   | భవసాగరతారకాయ         | „   |
| అనేకాయ             | „   | శ్రీనివాసాయ          | „   |
| అద్వితీయాయ         | „   | విశాలాక్షాయ          | „   |
| నిగమాగమవందితాయ     | „   | క్షీరాబ్జిశయనాయ      | „   |
| భుక్తిముక్తిప్రదాయ | „   | అచ్యుతాయ             | „   |
| కార్తవీర్యవరప్రదాయ | „   | సర్వపాపక్షయకరాయ      | „   |
| శాశ్వతాంగాయ        | „   | తాపత్రయనివారణాయ      | „   |
| విశుద్ధాత్మనే      | „   | లోకేశాయ              | „   |
| విశ్వాత్మనే        | „   | సర్వభూతేశాయ          | „   |
| విశ్వతోముఖాయ       | „   | వ్యాపకాయ             | „   |
| సర్వేశ్వరాయ        | „   | కరుణామయాయ            | „   |
| సదాతుష్టాయ         | „   | బ్రహ్మాదివందితప్రదాయ | „   |
| సర్వమంగళదాయకాయ     | „   | మునివంద్యాయ          | „   |
| నిష్కంశంకాయ        | „   | స్తుతిప్రియాయ        | „   |
| నిరాభాసాయ          | „   | నామరూప్రక్రియాతీతాయ  | „   |
| నిర్వికల్పాయ       | „   | నిస్పృహాయ            | „   |
| నిరాశ్రయాయ         | „   | నిర్మలాత్మకాయ        | „   |
| పురుషోత్తమాయ       | „   | మాయాభీశాయ            | „   |

|                       |    |                |    |     |
|-----------------------|----|----------------|----|-----|
| మహాత్మనే              | ,  | సర్పహారాయ      | ,, | 100 |
| మహాదేవాయ              | ,  | సదాశివాయ       | ,, |     |
| మహేశ్వరాయ             | ,, | సహ్యాద్రివాసాయ | ,, |     |
| వ్యాఘ్రచర్మాంబరధరాయ,, |    | సర్వాత్మనే     | ,, |     |
| నాగకుండఅభూషణాయ        | ,, | భవబంధవిమోచనాయ  | ,, |     |
| సర్వలక్షణసంపూర్ణాయ    | ,, | విశ్వంభరాయ     | ,, |     |
| సర్వసిద్ధిప్రదాయకాయ   | ,, | విశ్వనాథాయ     | ,, |     |
| సర్వజ్ఞాయ             | ,, | జగన్నాథాయ      | ,, |     |
| కరుణాసింధవే           | ,, | జగత్ప్రభవే     | ,, | 108 |

ఓం ద్రాం శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః

ఇతి శ్రీ దత్తాత్రేయాష్టోత్తర శతనామావళిః సంపూర్ణం

శ్రీదత్తాత్రేయ పూజా విధానము

షోడశోపచార పూజ పురుషసూక్తవిధి ననుసరించి చేయాలంటే మొదటి మంత్రంతో అహ్వానం, రెండవమంత్రంతో ఆసనం, మూడవమంత్రంతో పాద్యం సమర్పించాలి. 4వమంత్రంతో అర్ఘ్యం 5వమంత్రంతో ఆచమనం ఇవ్వాలి 6వ మంత్రంతో స్నానం, పంచామృతస్నానం చేయించేటప్పుడు ఒక్కొక్కదానికి ఒక్కొక్క మంత్రం వేరువేరుగా పఠించాలి. స్నానానంతరం, విగ్రహం లేదా యంత్రం లేదా పాదుకలు వీథంపై ఉంచాలి.) 7వ మంత్రంతో వస్త్రద్వయం, 8వ మంత్రంతో యజ్ఞోపవీతం ఇచ్చి మరల ఆచమింపజేసి, 9వ మంత్రంతో సుగంధాన్ని అక్షతలను ఒసగాలి. 10వ మంత్రంతో పుష్పం సమర్పించాలి. 11మంత్రంతో ధూపము, 12వ మంత్రంతో దీపము (ఏకార్తిక) సమర్పించాలి. 13తో నైవేద్యం 14తో తాంబూలం (ఫలసహితంగా) సమర్పించాలి. 15వ మంత్రంతో నీరాజనం 16వ మంత్రంతో పుష్పాంజలి నీయవలెను. ఈషోడశోపచార విధితో శ్రీసూక్తమును జతచేయు టకూడా ఉన్నది.

## శ్రీగురు దత్తాత్రేయ పూజావిధి

పీతాంబరాలకృత పృష్ఠభాగం  
 భస్మావగుంఠామల రుక్మదేహం  
 విద్యుత్ ప్రభాపింగ జటాభరామం  
 శ్రీదత్తయోగీశ మహం భజామి ॥

అచమ్య 1) ఓం కేశవాయస్వాహా, 2) నారాయణాయ  
 స్వాహా, 3) ఓం మాధవాయస్వాహా, 4) ఓం గోవిందాయనమః  
 5) ఓం విష్ణవే నమః 6) ఓం మధుసూదనాయనమః 7) ఓం  
 త్రివిక్రమాయనమః 8) ఓం వామనాయనమః 9) ఓం శ్రీధరాయ  
 నమః 10) ఓం హృషీకేశాయనమః 11) ఓం పద్మనాభాయనమః  
 12) ఓం దామోదరాయనమః 13) ఓం సంకర్షణాయనమః 14)  
 ఓం వాసుదేవాయనమః 15) ఓం ప్రద్యుమ్నాయనమః 16) ఓం  
 అనిరుద్ధాయనమః 17) ఓం పురుషోత్తమాయనమః 18) ఓం అధో  
 క్షజాయనమః 19) ఓం నారసింహాయనమః 20) ఓం అచ్యుతాయ  
 నమః 22) ఓం జనార్దనాయనమః 23) ఓం హరయేనమః 24)  
 ఓం శ్రీ కృష్ణాయనమః

ఉత్తిష్ఠంతు భూతపిశాచాః పితే భూమి భారకాః

ఏతేషాం అవిరోధేన బ్రహ్మచిర్య సహ రిభే॥

(అక్షతలు వాసనచూచి ఎడమచైపు చల్ల వలెను)

ప్రపాణాయామము :-

ఓం భూః ఓం భువః ఓం సువః ఓం విష్ణుః ఓం జనః ఓం తహః  
 ఓం సత్యం ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి ధియోయోన

ప్రచోదయాత్ ఓం ఆపోజ్యోతి రసోఽమృతం బ్రహ్మ భూర్భువ  
స్సువరోమ్॥

తదేవ లగ్నం సుదినం తదేవ తారాబలం చంద్రబలం తదేవ  
విద్యాబలం దైవబలం తదేవ లక్షిపతే తేఽఘ్నియుగం స్యరామి॥

సంకల్పము :-

ఏవం గుణ విశేషణ విశిష్టాయాం శుభతిథౌ శ్రీమాన్ ....  
గోత్రః .... నామధేయం ధర్మపత్నీ సమేతః శ్రీమతః .... గోత్రస్త్వః  
.... నామధేయస్య' ధర్మపత్నీ సమేతస్యః మమ వర్ణాశ్రమోచిత  
కర్మానుష్ఠాన శ్రద్ధా ద్వారక, తదనుష్ఠాన జనిత సంపాదిత సాధనా  
చతుష్టయ సమాసాదిత అత్మవిచారణ సంజాత, ప్రత్యక్ బ్రహ్మైక్యాను  
సంధాన నిష్ఠానిరస్తాశేష ఆనర్థవ్రాతతా సముద్భోదితాఖండానంద  
సాక్షాత్కారరూప బ్రహ్మపాప్త్యర్థం, అత్యంతిక దుఃఖరహిత  
నిఃశ్రేయస పరమపుషార్థసిద్ధ్యర్థం, సర్వారిష్టనివృత్తి పూర్వక సకలా  
భీష్టసిద్ధ్యర్థంచ త్రయస్త్రింశతోఽఽటిదేవతాస్వరూప బ్రహ్మహరిహరా  
త్మక శ్రీపాద శ్రీవల్లభ శ్రీ నరసింహసరస్వతీనామక శ్రీగురు దత్తా  
త్రేయదేవతా ముద్దిశ్య, శ్రీ దత్తాత్రేయదేవతా ప్రీత్యర్థం  
శ్రీగురు దత్తాత్రేయ పూజామహం కరిష్యే (నీళ్ళు తాకాలి.)

అదానిర్విఘ్నేనపరిసమాప్త్యర్థం శ్రీగురుం గణపతిం చ నమేత్  
గురుబ్రహ్మ గురుర్విష్ణుః గురుర్దేవో మహేశ్వరః  
గురుస్సాక్షాత్ పరంబ్రహ్మ తస్మైశ్రీ గురవే నమః



గణానాం త్వా గణపతిగ్ం హవామహే  
 కవీం కవీనా ముపచుశ్రవస్తమమ్  
 జ్యేష్ఠరాజం బ్రహ్మణాం బ్రహ్మణస్సత  
 అనశ్శబ్దాన్ స్నూతిభి స్పీద సాదనమ్ ॥

అగమార్థం తు దేవానాం గమనార్థ తు రక్షసాం  
 కుర్యాత్ ఘంటారవం తత్ర దేవతాహ్వానలాంఛనం ॥

అపక్రామంతు యే భూతా భూమిసంస్థితాః  
 యే భూతా విఘ్నకర్తార స్తే నశ్యంతు శివాజ్ఞయా ॥

(“హుం ఫట్” అని కోపదృక్కులు నాల్గువైపులు ప్రసరింప  
 చెయ్యాలి. “ఫట్” అనివిడమవైపు ఒక చెబ్బ కొట్టాలి. మరల  
 “ఫట్” అంటూ మూడుసార్లు చేత్తో తాళం కొట్టాలి.)

సముద్రమేఖలే దేవి పర్వతస్తనమండలే  
 విష్ణుపత్నీ నమస్తుభ్యం పాదస్పర్శం క్షమస్వ మే॥

(తర్వాత మంత్రకల్పంలో చెప్పిన విధంగా దీపారాధన  
 చెయ్యాలి.)

**కలశారాధన :-**

(కలశాన్ని గంధ పుష్పాలతో పూజించాలి.)  
 కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంఠే రుద్రస్సమాశ్రితః  
 మూలేత్రస్థితో బ్రహ్మ మధ్యే మాతృ గణాస్పృతాః ॥  
 కుక్షౌ తు సాగరా స్సర్వే సప్తద్విదా వసుంధరా  
 ఋగ్వేదోఽథ యజుర్వేద స్సామవేదో హ్యుభర్తణాః  
 అంగైశ్చ నహితా స్సర్వే కలశాంబు సమాశ్రితాః ॥

గంగే చ యుమునే కృష్ణే గోదావరీ సరస్వతీ  
నర్మదే సింధు కావేరీ జలేఽస్మిన్ నన్నిధిం కురు ॥

అయాతు శ్రీ గురు దత్తాత్రేయ దేవతా పూజార్థం మమ  
దురితక్షయ కారకాః కలశోదకేన పూజాద్రవ్యాణి, దేవం  
ఆత్మానాం చ సంప్రోక్ష్య ।

పీఠపూజ :-

|                                 |                    |     |
|---------------------------------|--------------------|-----|
| ప్రాగ్ద్వారే- 1) ద్వారశ్రయై నమః | 6) క్రియాశక్తై     | నమః |
| 2) ధాత్రే                       | 7) దుర్గాయై        | ”   |
| 3) విధాత్రే                     | 8) గణపతియే         | ”   |
| 4) చిచ్ఛక్త్యై                  | 9) క్షేత్రపాలకాయ   | ”   |
| 5) మాయాశక్త్యై                  | 10) తన్మధ్యేవాస్తు | ”   |
|                                 | పురుషాయ            | ”   |

దక్షిణద్వారే-ద్వారశ్రయై నమః .... తన్మధ్యేవాస్తు  
పురుషాయ ”

పశ్చిమద్వారే - ద్వారాశ్రయై నమః .... ” ”

ఉత్తరద్వారే - ద్వారశ్రయై నమః .... ” ”

అని దత్తాత్రేయ విగ్రహముగాని, యంత్రముగాని, పాదుకలు  
గానిపీఠముపై ఉంచవలెను.

ప్రాణప్రతిష్ఠాపనమ్ :-

అనునీ తే పునరస్మాను చక్షుః పునః ప్రాణ మిహ నో దేహి  
భోగమ్ । జ్యోక్పశ్యేమ సూర్యముచ్ఛరంత మనుమతే మృడయాన  
స్స్వస్తి ॥

అమృతం వైప్రాణా అమృత మాపః ప్రాణనేవ యథాస్థాన  
ముపహ్యాయతే ॥

హే దత్తాత్రేయ ! స్థిరోభవ, వరదోభవ, సుప్రసన్నోభవ ।

ఓం భూః శ్రీ దత్తాత్రేయ మావాహయామి

ఓం భువః “ ”

ఓం సువః „ ”

ఓం భూర్భువస్సువః „ ”

**\*1. సహ సశీర్షేతి సింహాసనమ్ :-**

సహస్రశీర్షా పురుషః । సహస్రాక్ష స్పహస్రపాత్ స  
భూమిం విశ్వతో వృత్వా । అత్యతిష్ఠ ద్దశాంగులమ్ ।

హిరణ్యవర్ణాం హరిణీం సువర్ణరజతస్రజాం ।

చంద్రాం హిరణ్మయీం లక్ష్మీం జాతవేదో మమావహా ॥

సౌవర్ణం రత్నజడితం కల్పితం దేవతామయం ।

రమ్యం సింహాసనం దత్త తత్రోపవిశ యంత్రితే ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః సవరత్నఖచిత సింహాసనం  
సమర్పయామి ॥

\* శాస్త్రవిధానాన్ని సుసరించి పురుషసూక్తమంత్రసహితముగా పూజవిధి ప్రకటించబడినది. పురుషసూక్త విధిగా పూజావిధానమెట్లుండదునో గురుచరిత్ర 37వ అధ్యాయమున వివరించబడినది. కొన్ని ఇతరపూజావిధానములలో పారాంతరములు కన్పించుచున్నవి ఇది పోతుకూచివారి దత్తాత్రేయ కల్పముననుసరించిన పూజావిధి.

1. పురుష ఏ వేదమితి స్వాగతమ్ ॥

పురుష ఏ వేద్గం సర్వమ్ । యద్భూతం యచ్ఛభవ్యమ్ ।  
 ఉతామృతత్వస్యేశానః । యదన్నే నాతిరోహతి ॥  
 తాం మ ఆవహ జాతవేదో లక్ష్మీ మనపగామినీం ।  
 యస్యాం హిరణ్యం విందేయం గామశ్యం పురుషానహమ్ ॥  
 దత్తాత్రేయాహ్వాయా మ్యత్ర పరివారై స్పహార్షనే ।  
 శ్రద్ధాభక్త్యేశ్వరాగచ్ఛ ధ్యాతథామ్నాంజసా విభో ॥  
 శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః సుస్వాగతం సమర్పయామి ॥

3. ఏతాదానస్యే త్యర్ఘ్యమ్ :-

ఏతావానస్య మహిమా అతో జ్యాయాగ్శ్చ పురుషః ।  
 పాదోఽస్య విశ్వా భూతాని । త్రిపాదస్యామృతం దివి ॥  
 అశ్వపూర్వాం రథమధ్యాం హస్తినాదప్రబోధినీం ।  
 శ్రియం దేవీ ముపహ్వయే శ్రీర్మా దేవి జుషతామ్ ॥  
 గంధాబ్జ తులసీబిల్వ శమిపత్రాక్షతాన్వితం ।  
 సాంబ్వర్ఘ్యం స్వర్ణపాత్రేణ కల్పితం దత్త గృహ్యతామ్ ॥  
 శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి ॥

4. త్రిపాదూర్ఘ్య ఇతి పాద్యమ్ :-

త్రిపాదూర్ఘ్య ఉదై త్పురుషః పాదోస్యేహాభవాత్పునః ।  
 తతో విష్వజ్జ్యక్రామత్ । సాశనానశనే అభి ॥  
 కాం సోస్మితాం హిరణ్యప్రాకారా మార్ద్రాం  
 జ్వలంతీం తృప్తాం తర్పయంతీం ।

పద్మే స్థితాం పద్మవర్ణాం  
తామిహోపహ్వయే శ్రీయమ్ ॥

పాద్యం చందన కర్పూరసురభి స్వాదువారి తే ।  
గృహాణ కల్పితం తేన దత్తాంఘ్రీ ఘోషయామ్ తే ॥  
శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః పాద్యం సమర్పయామి ॥

**5. తస్మాద్విరాడిత్యాః నమ్ :-**

తస్మాద్విరాడజాయత విరాజో ఆధిపురుషః ॥  
సజాతో అత్యరిచ్యత । పశ్చాత్పూమి మథోపురః ॥  
చంద్రాం ప్రభాసాం యశసాజ్వలంతీం  
శ్రీయం లోకే దేవజుష్టా ముదారామ్ ।  
తాం పద్మినీ మిం శరణమహం ప్రపద్యే  
అలక్ష్మీర్మే నశ్యతాం త్వాం వృణే ॥

సుస్వాద్వాచమనీయాంబు హైమపాత్రేణ కల్పితం ।  
తుభ్య మాచమ్యతాం దత్త దేవదేవ గృహాణ చ ॥  
శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః ఆచమనం సమర్పయామి ॥

**6 యత్పురుషేణేతి మఘపర్కం :-**

యత్పురుషేణ హవిషా । దేవా యజ్ఞ మతన్వతః  
వసంతో అస్యాసీదాజ్యమ్ । గ్రీష్మ ఇభ్యశ్శరద్ధవిః ॥  
ఆదిత్యవర్ణే తపసోఽధీజాతో వనస్పతిస్తవ వృక్షైఃఽథ బిల్వః!  
తస్య ఫలాని తపసా నుదంతు మాయాంతరాయాశ్శ చాహ్య  
అలక్ష్మీః ॥

మధ్యాజ్య దధిసంయుక్తం స్వర్ణపాత్రే ప్రతిష్ఠితం ।  
 మధుపర్కం గృహాణ త్వం దత్తాత్రేయ నమోఽస్తు తే ॥  
 శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః మధుపర్కం సమర్పయామి ॥

• సప్తాస్యాసన్ని త్యాచమనమ్ :-

సప్తాస్యాసన్ పరిధయః । త్రిస్పష్ట సమిధః కృతాః ।  
 దేవా యద్యజ్ఞం తన్వానాః । అబధ్నన్ పురుషం పశుమ్ ॥  
 ఉపైతు మాం దేవసఖః కీర్తిశ్చ మణినా సహ ।  
 ప్రాదుర్భుతోఽస్మిరాష్ట్రేఽస్మిన్ కీర్తిమృద్ధిం దదాతుమే ॥  
 ప్రదాస్యామి పూతాత్మన్ పునరాచమనీయకం ।  
 నమస్తే గురుదత్తాయ యోగిరాజాయ తే నమః ॥  
 శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః ఆచమనం సమర్పయామి ॥

• తం యజ్ఞమితి స్నానమ్ :-

తం యజ్ఞం బర్హిషిహౌక్షన్ । పురుషం జాతమగ్రతః ।  
 కీన దేవా అయజన్త । సాధ్యా ఋషయశ్చ యే ॥  
 క్షుత్పిపాసామలాం జ్యేష్ఠా మలక్షీం నాశయామ్యహం ।  
 అఙ్ఘాతి మసమృద్ధిం చ సర్వాన్నిర్ణుదమే గృహాత్ ॥  
 పుష్పవాసిత సత్తైల మంగేష్వాలిప్య దత్త భోః ।  
 పంచామృతైశ్చ గంగాద్భిః స్నానం తే కల్పయామ్యహమ్ ॥  
 (పంచామృత స్నానం చేయించాలి.)  
 విశ్వరూపస్వరూపాయ పునరాచమనీయకం ।  
 దాస్యా మ్యాచమ్యతాం దేవ ప్రసీద పరమేశ్వర ॥

శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః స్నానానంతరం శుద్ధాచమనం సమర్ప  
 యామి ॥

## 9. తస్మాద్యజ్ఞాదితి వక్షమ్ :-

తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః । సంభృతం పృషదాజ్యమ్ ।  
పశుగ్ స్త్రాగ్ శ్చక్రే వాయవ్యాన్ । అరిణ్యాన్ గ్రామ్యాశ్చయే ॥

గంధద్వారాం దురాధర్షాం నిత్యపుష్టాం కరీషిణీమ్ ।  
ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానాం తామిహోపహ్వాయే శ్రీయమ్ ॥

భక్త్యా దిగంబరాచాంతజలేదం దత్త కల్పితం ।  
కాషాయపరిధాన తద్ గృహణై జేయచర్మ చ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః వస్త్రయుగ్మం సమర్పయామి ॥

ఓంకారపదమధ్యస్థ వాణీరూప యశః ప్రద ।

ప్రదాస్యా మ్యత్రిసూనో పునరాచమనీయకమ్ ॥

వస్త్రయుగ్మానంతరం శుద్ధాచమనం సమర్పయామి ॥

## 10. తస్మాద్యజ్ఞాదితి యజ్ఞోపవీతం :-

తస్మాద్యజ్ఞాత్సర్వహుతః । ఋచ్చస్సాహాని జజ్జిరే ।  
ఛందాగ్ంసి జజ్జిరే తస్మాత్ । యజుస్తస్మాదజాయత ॥

మనసః కామ మాకూతిం వాచ స్సత్య మశీమహి ।

పశునాం రూప మన్నస్య మయి శ్రీః శ్రయతాం యశః॥

యజ్ఞోపవీతం పరమం పవిత్రం ప్రజాపతే ర్యత్సహజం పుర  
స్తాత్ । ఆయుష్య మగ్ర్యం ప్రతిముంచ శుభ్రం యజ్ఞోపవీతం  
బలమస్తు తేజః॥

నానాసూత్రధరైతే తే త్రై బ్రహ్మసూత్రే ప్రకల్పితే ।  
 గృహాణ దైవతమయే శ్రీదత్త నవతంతుకే ॥  
 శ్రీదత్తాత్రేయాయ నమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి ॥  
 ఏలాశీరసుగంధాఢ్యం శుద్ధం చాచమనీయకం ।  
 పునర్దాస్యామి దత్తేశ గృహాణ సుసమాహిత ॥  
 యజ్ఞోపవీతానంతరం శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి ॥

### 11. తస్మాదశ్వా ఇతి గంధమ్ :-

తస్మాదశ్వా అజాయన్త । యేకేచోభయాదతః । గావోహ  
 జ్జిరే తస్మాత్ । జ్ఞాతా అజావయః

కర్దమేన ప్రజా భూతా మయిసంభవ కర్దమ । శ్రియంవాసయ  
 మే కులే మాతరం పద్మమాలినీమ్ ॥

దివ్య శ్రీచందనం దేవ కర్పూరాగరుధూపితం ।  
 సాటీరలేపనం శుభ్రం దాస్యామి పురుషోత్తమ ॥  
 శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః దివ్య శ్రీచందనం సమర్పయామి ॥

### 12. యత్పుష్పమితి పుష్పాణి :-

యత్పురుషం వ్యదధుః । కతిధా వ్యకల్పయన్ । ముఖం  
 కిమస్య కౌబాహౌ కావూరూపాదా వుచ్యే తే ॥

అపః సృజన్తు స్నిగ్ధాని చిక్లిత వసమే గృహే  
 ని చ దేవీం మాతరం శ్రియం వాసయు మే కులే  
 సచ్చమీ బిల్యతులసీపత్త్రైః సౌగంధికైః సుమైః  
 మనసా కల్పితై ర్నానావిధైర్దత్తార్చయా మ్యహమ్ ॥



**శ్రీ దత్త దశనామావళి !-**

|                     |                |     |
|---------------------|----------------|-----|
| ఓం దత్తాత్రేయాయ నమః | ఓం మునయే       | నమః |
| ,, హరయే             | ,, దిగంబరాయ    | ,,  |
| ,, కృష్ణాయ          | ,, చాలాయ       | ,,  |
| ,, ఉన్నతాయ          | ,, పిశాచాయ     | ,,  |
| ,, ఆనందచాయ          | ,, జ్ఞానసాగరాయ | ,,  |

**శ్రీదత్త నామాష్టకం !-**

|                           |     |
|---------------------------|-----|
| ఓం భక్తవాంఛిత సంధాత్రే    | నమః |
| ,, భవసాగరతారకాయ           | ,,  |
| ,, ఆద్యంతరహితాయ           | ,,  |
| ,, దేవాయ                  | ,,  |
| ,, బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మకాయ | ,,  |
| ,, అనసూయాత్రి సంభూతాయ     | ,,  |
| ,, సర్వమంగళదాయ            | ,,  |
| ,, శ్రీగురు ప్రభుదత్తేశాయ | ,,  |

తదుపరి శ్రీ దత్తాత్రేయ సహస్రనామావళి లేదా అష్టోత్తర శతనామావళి చెప్పవలెను.)

**ఆవరణదేవతా పూజనమ్ !-**

|               |     |           |     |
|---------------|-----|-----------|-----|
| ఓం శిఖాయై     | నమః | ఓం ఛందసే  | నమః |
| ,, కల్పాయ     | ,,  | ,, వహ్నయే | ,,  |
| ,, వ్యాకరణాయ  | ,,  | ,, ఉశాయ   | ,,  |
| ,, నిర్ఝక్తాయ | ,,  | ,, రక్షసే | ,,  |
| ,, జ్యోతిషాయ  | ,,  | ,, వాయువే | ,,  |

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం  
భక్త్యా సమర్పయే తుభ్యం ప్రథమావరణార్చనమ్ ॥

ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

|               |     |                     |     |
|---------------|-----|---------------------|-----|
| ఓం ఋగ్వేదాయ   | నమః | ఓం ఇతిహాసపురాణేభ్యో | నమః |
| ,, యజుర్వేదాయ | ,,  | ,, మీమాంసాయై        | ,,  |
| ,, సామవేదాయ   | ,,  | ,, న్యాయాయ          | ,,  |
| ,, అధర్వణాయ   | .,  |                     |     |

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం  
భక్త్యా సమర్పయే తుభ్యం ద్వితీయావరణార్చనమ్ ॥

ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

|              |     |            |     |
|--------------|-----|------------|-----|
| ఓం సరస్వత్యై | నమః | ఓం జైమినయే | నమః |
| ,, గణపతయే    | .,  | ,, వైశంపాయ | ,,  |
| ,, శుకాయ     | ,,  | ,, పైలాయ   | ,,  |
| ,, సుమంతవే   | ,,  | ,, గోభిలాయ | ”   |

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం ।  
భక్త్యాసమర్పయే తుభ్యం తృతీయావరణార్చనమ్ ॥  
ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

|                   |     |             |     |
|-------------------|-----|-------------|-----|
| ఓం కశ్యపాయ        | నమః | ఓం గౌతమాయ   | నమః |
| ,, అత్రయే         | ,,  | ,, జమదగ్నయే | ,,  |
| ,, భారద్వాజాయ     | ,,  | ,, వసిష్ఠాయ | ”   |
| ” విశ్వామిత్రాయ ” |     | ” వ్యాసాయ   | ”   |

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం ।

భక్త్యాసమర్పయే తుభ్యం చతుర్థావరణార్చనమ్ ॥

ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

ఓం అణిమాయై నమః ఓం ప్రాప్త్యై ”

మహిమాయై ” ప్రాకామ్యాయ ”

” గరిమాయై ” ఈశిత్యాయ ”

” లఘిమాయై ” వశిత్యాయ ”

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం ।

భక్త్యా సమర్పయే తుభ్యం పంచమావరణార్చనమ్ ॥

ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

ఓం నందనాథాయ నమః ఓం నాగార్జునాయ నమః

” మత్స్యేంద్రాయ ” మేఘనాదాయ ”

” దలేంద్రాయ ” భుజంగాయ ”

” గోరక్షాయ ” కురునాయకాయ ”

” గోగణేశ్వరాయ ” భైరవాయ ”

దయాభే త్రాహి సంసారసర్పా న్మాం శరణాగతం ।

భక్త్యా సమర్పయే తుభ్యం షష్ఠావరణార్చనమ్ ॥

ఇతి సాక్షతం జల ముత్సృజేత్ ॥

ఓం ఇంద్రాయ నమః ఓం వరుణాయ నమః

” అగ్నయే ” వాయవే ”

” యమాయ ” సోమాయ ”

” నిర్ఋతుయే ” ఈశానాయ ”

దయాభే త్రాహి సంసారస్పాన్మాం శరణాగతం ।  
 భక్త్యా సమర్పయే తుభ్యం సప్తమావరణార్చనమ్ ॥  
 అనేన ఆవరణదేవతాపూజానేన శ్రీదత్తాత్రేయః ప్రీయతామ్ ॥

13 బ్రాహ్మణోఽస్యైతి ధూపః :-

బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖ మాసీత్ । బాహూ రాజన్యః కృతః ।  
 ఈరూ తదస్య యద్వైశ్యః । పద్భ్యాగ్ం శూద్రో అజాయతః ॥  
 ఆర్ద్రాం సుష్కరిణీం పుష్టిం సువర్ణాం హేమమాలినీం ।  
 సూర్యాం హిరణ్మయాం లక్ష్మీం జాతవేదో మ ఆవహ ॥  
 లాక్షాసితాభ శ్రీవాస శ్రీఖండగురు గుగ్గులైః ।  
 యుక్తోఽగ్ని యోజితో ధూపో హృదా స్వీకురు దత్తతమ్ ॥  
 వనస్పతిరసోత్పన్నో గంధాడ్యో ధూప ఉత్తమః ।  
 అప్నేయస్సర్వదేవానాం ధూపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్ ॥  
 ఇతి దత్తాత్రేయాయ నమః ధూప మాఘూపయూమి ॥

14. చంద్రమా మనసోజాత ఇతి దీపః :-

చంద్రమా మనసోజాతః । చక్షో స్సూర్యో అజాయత । ముఖా  
 దింద్రశ్చాగ్నిశ్చ । ప్రాణద్వాయు రజాయత ।  
 ఆర్ద్రాం యఃకరిణీం యష్టిం పింగలాయ పద్మమాలినీం ।  
 చంద్రా హిరణ్మయాం లక్ష్మీం జాతవేదో మ ఆవహ ॥  
 స్వర్ణపాత్రే గోఘృతాక్తవర్తి ప్రజ్వలితం హృదా ।  
 దీపం దత్త సకర్పూరం గృహాణ స్వప్రకాశక ॥

సుప్రకాశో మహాదీప స్పర్వత తిమిరాపహా ।  
 సబాహ్యంభ్యంతరం జ్యోతిర్దిపోఽయం ప్రతిగృహ్యతామ్॥  
 శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః దీపం సమర్పయామి ॥  
 ధూపదీపానంతరం శుద్ధాచమనం సమర్పయామి ॥

### 15. నాభ్యాఅసీదితి నైవేద్యం :-

నాభ్యా అసీదంతరింక్షం । శీర్షో ద్యౌస్సమవర్తత । పద్భ్యాం  
 భూమి ర్దిశ శ్రోత్రాత్ । తథా లోకాగ్ం అకల్పయన్ ।

తాం మ అవహ జాతవేదో లక్ష్మీ మనపగామినీం । యస్యాం  
 హిరణ్యం ప్రభూతంగావో దాస్యోఽశ్వాన్ విందేయం  
 పురుషానహమ్ ॥

ఓం భూర్భువస్సువః । తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య  
 ధీమహి । ధియో యోనః ప్రచోదయాత్ ।

సత్యం త్వరేన పరిషించామి । అమృతమస్తు । అమృ  
 తోపస్త రణమసి ।

సషడ్రసం షడ్విధాన్నం నైవేద్యం గవ్యసంయుతం ।

కల్పితం హైమపాత్రే తే భుంక్ష్వ దత్తాంబ్వదః పిబ॥

అనర్హపాత్రభరితం సూపాపూపసమన్వితం ।

లేహ్యా చోష్యాదినంయుక్తం నైవేద్యం ప్రతిగృహ్యతామ్॥

సౌవర్ణస్థాలీమధ్యే మణిగణఖచితే గోఘృతాక్తాన్ సుపక్వాన్

భక్ష్యాన్ భోజ్యాంశ్చ లేహ్యా నపరిమితరసాన్ చోష్యమన్నం

నిధాయ ।

నానాశాక్తై రుపేతం దధిమధుసగుడక్షీరపానీయయుక్తం  
తాంబూలం చాపి విష్ణో స్రతిదివస మహం మానసే

కల్పయామి ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః అమృత నైవేద్యం సమర్పయామి ॥

ఓం ప్రాణాయస్వాహా । ఓం ఆపానాయ స్వాహా । ఓం  
వ్యానాయ స్వాహా । ఓం ఉదానాయ స్వాహా । ఓం సమానాయ  
స్వాహా ॥

మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి । అమృతాపిఢాన  
మసీత్సుత్ర రాపోశనం సమర్పయామి । హస్తా ప్రక్షాళయామి ।  
పాదౌ ప్రక్షాళయామి । శుద్ధాచమనీయం సమర్పయామి ॥

**తాంబూలం :-**

కస్తూరీమోదితం పూగం నకర్పూరం సచూర్ణకం ।  
నాగవల్లీ దళోపేతం తాంబూలం స్రతిగృహ్యతామ్ ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయనమః తాంబూలం సమర్పయామి ॥

**16. వేదోహమేతి మితి ఆనంద కర్పూరనీరాజనమ్ :-**

వేదాహమేతం పురుషం మహాంతమ్ । ఆదిత్యవర్ణం  
తమసస్తుపారే । సర్వాణి రూపాణి విచిత్ర్య ధీరః । నామాని కృత్వాఽ  
భివదన్ యదాస్తే ॥

యశ్శుచిః ప్రయతో భూత్వా జుహుయా దాజ్యమన్వహం ।

శ్రీయః పంచదశర్పం చ శ్రీకామః సతతం జపేత్ ॥

నీరాజ్య రత్నదీపై స్త్రావం ప్రణమ్య మనసా చ తే ।

పరిత స్వత్కథోద్ఘాతైఃకుర్వే ద త్తప్రదక్షిణాః ॥

నర్యప్రజాం మే గోపాయః .... మాసగ్ం సృజామసి ॥

హిరణ్యపాత్రం .... సతతం దీర్ఘమాయుః ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయనమః ఆనంద కర్పూర నీరాజనం  
సమర్పయామి ॥

“త్రిగుణాత్మక త్రైమూర్తి, దత్తహాజాణ”, - హారతిపాట  
పాడవలెను.

**మంత్రపుష్పం :-**

సహస్రశీర్షం దేవం .... శివో మే అస్తు సదాశివోమ్ ॥

ధిగంఠాయ విద్మహే అవధూతాయ ధీమహి తన్నో దత్త ప్రచో  
దయాత్

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః సువర్ణ మంత్రపుష్పం  
సమర్పయామి ॥

యాని కాని చ పాపాని జన్మాంతరకృతానిచ ।

తాని తాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణపదే పదే ॥

పాపోఽహం పాపకర్మాఽహం పాపాత్మా పాపసంభవః ।

త్రాహి మాం కృపాయా దేవ శరణాగత వత్సల ॥

అన్యథా శరణం నాస్తి త్వమేవ శరణం మమ ।

తస్మాత్కరుణ్యభావేన రక్ష రక్ష మహేశ్వర ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః ఆత్మప్రదక్షిణ సమస్కారాన్  
సమర్పయామి ॥

ఛత్రం సమర్పయామి, చామరం వీజయామి, గీతం శ్రావ  
యామి, నృత్యం దర్శయామి, నాట్యం సమర్పయామి, ఆందోళికాది  
సమస్త రాజోపచారాన్, సకల దేవోపచారాన్ భక్తోపచారాన్,  
సర్వోపచారాన్ సమర్పయామి ॥

(అక్షతలు, పూలు చల్లాలి.)

అనయాభ్యాన ఆవాహనాది షోడశోపచార పూజాయచ,  
నహస్రనామ, అష్టోతర శతనామ పూజాయచ సర్వం శ్రీ గురుదత్తా  
త్రేయ చరణారవిందార్పణమస్తు ॥

(అక్షతలు నీతో కలిపి పళ్లెంలో వదలాలి.)

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ దేవతా ప్రసాదం శిరసా గృహ్ణామి.

గచ్ఛ గచ్ఛ దత్త వేద స్వస్థానం పరమేశ్వర,

యక్ర బ్రహ్మాదయో దేవా న విదుః పరమం ప్రదమ్ ॥

శ్రీ దత్తాత్రేయాయనమః ఉద్వాసనం సమర్పయామి

హృదయం పై చెయ్యిపెట్టి ఇలా చెప్పాలి.

త్రిషు తిష్ఠ పరస్థానే స్వస్థానే వదతాంవర

యత్ర బ్రహ్మాదయ స్సర్వే సుదాస్తిష్ఠంతు మే హృది ॥

దేవనాథ గురో స్వామిన్ దేశిక స్వాత్మనాయక

త్రాహి త్రాహి కృపాసింధో పూజాం పూర్ణతరాం కురు ॥

న గురో రధికం న గురో రధికం

న గురో రధికం న గురో రధికం ।

శివశాసనత శ్శివశాసనత

శ్శివశాసనత శ్శివశాసనతః ॥

అవధూత చింతన శ్రీ గురుదేవ దత్త



## శ్రీగురు దత్త వ్రాజ

ఇప్పటికీ చాలా ఏళ్ళక్రితం శ్రీ బ్రహ్మానందసరస్వతీస్వామిగా ప్రసిద్ధికెక్కిన శ్రీ గోవిందరాజు రామప్ప సోదరులైన శ్రీ గోవిందరాజు శ్రీనివాసరావు (గుంటూరు) గారి నుండి దత్త భక్తులు శ్రీ మారేశ్వ సూర్యనారాయణరావుగారు (రిటైర్డ్ జిల్లా ఎంప్లాయిమెంటు ఆఫీసరు, గుంటూరు) సేకరించిన అమూల్యమైన, విలక్షణమైన రెండు పూజా విధానములను ఇచ్చట ప్రకటించటమైనది ఈ పూజా విధానములు రెండు శ్రీ బ్రహ్మానంద సరస్వతీస్వామివారినుండి శ్రీనివాసరావుగారికి లభించినవని తెలియవచ్చినది పురుషసూక్త సహిత పూజావిధానములో షోడశపూజకు గాను స్వీకరించిన ఆయా మంత్రములో పోతుకూచివారు స్వీకరించిన ఆయా మంత్రములతో, షోడశపూజా క్రమముతో భేదించుచున్నవి. ఈ భేదమును పాఠకులు గమనించగలరు. ఈ పూజా విధానము లోని మంత్ర క్రమము అన్ని పూజా విధానములతో సరిపోవుచున్నది.

సూచన :- ఈ పూజావిధి ననుసరించువారు పై పూజావిధి ప్రకారము కలశస్థాపన వరకు చేసి తదుపరి పీఠపూజ నుండి ఈ విధానమునవలంబించవలెను.

**పీఠపూజ :-**

|              |     |
|--------------|-----|
| ఆధార శక్తై   | నమః |
| మూలప్రకృత్యై | ”   |
| మత్స్యాయ     | ”   |
| కూర్మాయ      | ”   |

|          |     |
|----------|-----|
| అనంతాయ   | నమః |
| శేషాయ    | ”   |
| గరుడాయ   | ”   |
| పృథివ్యై | ”   |

|              |             |             |           |             |
|--------------|-------------|-------------|-----------|-------------|
| ప్రాగ్ద్యారే | ద్వారాశ్రయై | నమః         | ధాత్రేనమః | విధాత్రేనమః |
| దక్షిణద్వారే | ”           | ”           | చండాయనమః  | ప్రచండాయనమః |
| పశ్చిమద్వారే | ”           | ”           | జయాయ      | ” విజయాయ ”  |
| ఉత్తరద్వారే  | ”           | ”           | బలాయ      | ” ప్రబలాయ ” |
| చిచ్ఛక్త్యై  | నమః         | మాయాశక్త్యై | నమః       | గంగాయై ”    |
| యమునాయై      | ”           | దిగ్గజేభ్యో | ”         | కేసరేభ్యో ” |

|                         |                  |     |
|-------------------------|------------------|-----|
| తన్మధ్యే                | శ్వేత ద్వీపాయ    | నమః |
| శ్వేతద్వీపమధ్యే         | వేదికాయై         | ”   |
| వేదికామధ్యే             | బౌదుంబర వృక్షాయై | ”   |
| బౌదుంబరవృక్షస్యాధస్తాత్ | రత్నసింహాసనాయే   | ”   |

తస్యోపరి త్రయస్త్రింశత్కోటి దేవతాస్వరూప బ్రహ్మ  
 హరిహరాత్మక శ్రీపాద శ్రీవల్లభ శ్రీ నృసింహసరస్వతీ నామక  
 శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామినే నమః

ఇతి పీఠే పుష్పాంజలిం సమర్ప్య ॥

శ్లో॥ సహ్యాద్రేః శిఖరే హ్యుదుంబరతలే హైమే మహామణ్డపే  
 తన్మధ్యే సువర్ణరత్నఖచితే పీఠేఽత్ర పద్మాసనే

అసీనం నవనాథసిద్ధమునిభిర్దేవైః సమారాధితం

వ్యాఖ్యానై ర్భజితా మభీష్ట వరదం ధ్యాయేత్రిదత్తం విభుం  
 ఇతి మంటప ధ్యానమ్

ధ్యానం :-

శ్లో॥ మాలా కమండలు రథః కరపద్మయుగ్మే  
మధ్యస్థ పాణియుగళే డమరు త్రిశూలే  
యస్యస్త ఉర్ద్వకరయోః శుభశంఖచక్రే  
వందే త మత్రివరదం భుజషట్కయుక్తం

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః ధ్యానం సమర్పయామి

1. ఆవాహనం :-

ఓం సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్రపాత్  
సభూమి విశ్వతో వృత్వా అత్యతిష్ఠద్దశాంగులం

శ్లో॥ మాహురీపుర భిక్షాశీ మందారార్చిత పాదుక  
మనసావాహయామి త్వాం మహామండూకరూపధృత్  
శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః ఆవాహనం సమర్పయామి

2. ఆసనం :-

పురుష యే వేదగ్ం సర్వమ్ యద్భూతం యచ్ఛభవ్యం  
ఉతామృతత్వస్యేశానః యదన్నేనాతిరోహతి  
దత్తాత్రేయ మహాయోగిన్ దత్తస్వాత్మ ప్రకాశక  
దత్తవిద్యాయ లక్ష్మీశ స్వామిన్ తిష్ఠ సుఖాసనే ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయాయనమః ఆసనం సమర్పయామి

3. పాద్యం :-

ఏతవానస్య మహిమా అతో జ్యాయాగ్శ్చ పురుషః  
పాదోఽస్య విశ్వభూతాని త్రిపాదస్యామృతం దివి

శ్లో॥ పరాశర వివిర్ముక్త పరాపర సుఖపద  
పాద్యం శ్రీకురు దేవేశ పాదయోః కుసుమాన్వితం  
శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః పాద్యం సమర్పయామి

#### 4. అర్ఘ్యం :-

త్రిపాదూర్ధ్వ ఉదై త్పురుషః పాదో స్వేహాభావా త్పునః  
తతో విష్యజ్య్విక్రామాత్ సాశనానశనే అభి॥

శ్లో॥ అత్రినందన యోగీశ । అనసూయాత్మ సంభవ  
అవధూత సదానంద । అర్ఘ్యం త్వమురరీ కురు

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః అర్ఘ్యం సమర్పయామి-

#### 5. ఆచమనము :-

తస్మా ద్వీరాడ జాయత విరాజో అధిపురుషః  
సజాతో అత్యరిచ్యత పశ్చాద్భూమి మథోపురః

శ్లో॥ సూర్యప్రచండ సౌందర్య వీరతంత్ర సుధోదక  
విమలై స్త్వంజలై ర్దేవ కురుష్వాచమనం హర్షే ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః ఆచమనీయం సమర్పయామి-

#### మధుపర్కమ్ :-

యత్పురుషేణ హవిషా దేవయజ్ఞమతన్వత ।

వసంతో అస్యాఽసీదాజ్యం గ్రీష్మ ఇద్మశ్శర ధ్రువిః ।

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః - మధుపర్కం సమర్పయామి

స్నానమ్ :-

సప్తాస్యాసన్ పరిధయః త్రిస్పత్త సమిధః కృతాః  
దేవాయ ద్యజ్ఞం తన్వానాః ఆబధ్నం పురుషం పశుం

శ్లో॥ వేదాదిరూప వేదజ్ఞ వేదపర్వత వాసక

వేగేన స్నాపయామ్యద్భిః వేదమంత్రాభిమంత్రితై ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః - స్నానం సమర్పయామి-

పంచామృత స్నానమ్ :-

అస్యాయ స్త్వసమేతు తే విశ్వత స్సోమవృష్టి(య)తుం  
భవావాజుస్య సంగధే ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః - క్షీరేణ స్నాపయామి-

ఓం దధి ద్రావ్ణో అకారిషం । జిష్టో రశ్వస్య వాజినః  
సురభినో ముఖా కరత్రృణ ఆయుగ్షితారిషిత్

శ్రీగురు దత్తాత్రేయాయ స్వామినే నమః - దధినా స్నాపయామి-

శుక్రమసి జ్యోతి రసి తేజోసి దేవోవస్సవితోత్పనా

త్వచ్ఛిద్రేణ పవిత్రేణ వసో మ్సూర్య స్సరశ్శిభిః ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః - ఆజ్యేన పూజయామి-

మధువాతా ఋతాయ తే మధుక్షరంతి సింధవః మాద్వీర్ష  
స్సంత్యోషధీః మధునక్తముతోషసిమధుమత్పార్థివగీరజః  
మధుద్యౌరస్తు పితౌ

మధుమాన్నోవనస్పతి ర్మధుమాగ్ ఆస్తు సూర్యంమాధ్వీర్గావో  
భవంతునః

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః - మధునాస్నాపయామి-  
తాశ్శర్కరా అభవన్ తచ్ఛర్కరోణాన్ శర్కరత్వం వజ్రోవై  
శర్కరాః

పశురగ్నిర్యచ్ఛర్కరాభిరగ్నిం పరిమినోతి వజ్రేషైనోపీవశూ  
న్పరిగృహ్లాతి తసాన్వజ్రేణవశవః పరిగ్రహీతాస్తస్మాత్  
స్థేయేన స్థేయసానోపహరతే త్రిసప్తాభిః పశుకామస్య॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః - శర్కరేణ స్నాపయామి-

యాః ఫలినీర్యా అరఫలా అపుష్పాయశ్చ పుష్పిణీః  
బృహస్పతి ప్రసూతా స్తానో ముఞ్చస్తగ్ం హసః ॥

శ్రీగురు దత్తా త్రేయస్వామినే నమః - ఫలోదకేన స్నాపయామి-  
ఓం ఆపోహిష్ఠా మయోభువ స్తాన ఊర్ణే దధాతన మహేరణాయ  
చక్షసే

యోవ శ్శివతమో రస స్తస్య భాజయతే హనః ఉశతీరవ  
మాతరః

తస్మా అరంగ మామవో యస్య క్షయాయజిన్వధ ఆపో  
జన యధాచనః

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః — శుద్ధోదక స్నానం  
సమర్పయామి

(నమకచమక పురుషసూక్తములతో అభిషేకం చేయదలచినవారు  
చేసుకొనవచ్చును.)

## 7. వస్తుం :-

తం యజ్ఞం బర్హిషి ప్రొక్షన్ పురుషం జాతమగ్రతః  
తేన దేవా అయజంత సాధ్యాఋషయశ్చ యే ॥

శ్లో॥ ద్యుతిమా న్మృదులం దివ్యం దుకూలం హేమనిర్మితం  
తుభ్యం మయార్పితం దేవ ధారయ స్వగుణోన్నత ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినేనమః — వస్తుయుగ్మం సమర్పయామి

## 8. యజ్ఞోపవీతం :-

తస్మా ద్యజ్ఞా త్వర్వహుతః సంభృతం పృషదాజ్యం  
వహుగ్ స్తాగ్ శ్చక్రేవాయవ్యాన్ అరణ్యాన్ గామ్ర్యాశ్చయే॥

శ్లో॥ తాపసోత్తమ సౌవర్ణతంతుభిః పరికల్పితం  
ముక్తాగ్రంధి సమాయక్తం యజ్ఞసూత్రం తు ధారయ

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః యజ్ఞోపవీతం సమర్పయామి

## 9. శ్రీగంధం :-

తసా ద్యజ్ఞా త్వర్వ హుతః ఋచస్సామాని జజ్ఞిరే  
ఛందాగ్ంసి జజ్ఞిరే తస్మాత్ యజుస్తస్మాద జాయత ॥

శ్లో॥ సనకాదికృతస్తే త్య సర్వనామస్వరూపక  
సౌరభ్యగంధసారేణ త్వాం విలేపయామి ప్రభో

శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామినే నమః - శ్రీ గంధం సమర్పయామి

అక్షతాం :-

తపోమూర్తే తపోవర్షో తపోమయ తపోఘన  
 మోక్తికైః మణిభిశ్చైవ సాక్షతైః పూజాయామ్యహం

శ్రీగురుదత్తాత్రేయ స్వామినే నమః - అక్షతాం సమర్పయామి

10 పుష్పం :-

తులసీ పద్మబిల్వాద్యై రర్కచంపక కేసరైః  
 భక్త్యై శక్త్యై చ యా దేవర్పయామి సనాతన॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయాయ నమః పుష్పాణి పూజాయామి

అధాంగపూజ :-

|                   |     |              |
|-------------------|-----|--------------|
| ఓం శ్రీ యోగిరాజాయ | నమః | పాదౌ పూజయామి |
| అత్రివరదాయ        | ”   | జంఘే ”       |
| దత్తాత్రేయాయ      | ”   | ఉరూ ”        |
| కాలాగ్నిశమనాయన    | ”   | కటిం ”       |
| యోగిజన వల్లభాయ    | ”   | నాభిం ”      |
| శ్రీలావిశ్వంభరాయ  | ”   | హృదయం ”      |
| సిద్ధరాజయ         | ”   | బాహున్ ”     |
| జ్ఞానసాగరాయ       | ”   | హస్తాన్ ”    |
| విశ్వంభరాయ        | ”   | కంఠాన్ ”     |
| మాయాముక్తావధూతాయ  | ”   | ముఖం ”       |
| మాయాయుక్తావధూతాయ  | ”   | నాసికాం ”    |
| అదిగురవే          | ”   | నేత్రాణి ”   |



|                    |    |             |    |
|--------------------|----|-------------|----|
| శివరూపాయ           | ,, | శ్రోత్రాణి  | ,, |
| దేవదేవాయ           | ,, | లలాటం       | ,, |
| దిగంబరాయ           | ,, | శిరం        | ,, |
| కృష్ణశ్యామకమలనయనాయ | ,, | సర్వాంగాణి, |    |

అథ శ్రీ గురుదత్తాత్రేయాష్టోత్తర శతనామావళి :-

(ప్రతి నామమునకు ముందు “ఓం” చివర “నమః” చేర్చి పలుకవలెను.)

|  |      |
|--|------|
| ఓం శ్రీ మూర్తిత్రయ తేజస్వినే             | నమః  |
| అత్రిపత్నీ తపః ఫలాయ                      | ”    |
| సనకాదిమునిస్తోమ విశ్వరూప ప్రదర్శకాయ      | ”    |
| త్రిశక్తిప్రేరిత త్రీశాయ                 | ”    |
| ప్రాప్తాత్రి సదానాతిథయే                  | ” 5  |
| త్యక్తాంశుకానసూయాన్నగ్రహణాత్మప్రతిజ్ఞకాయ | ”    |
| పాతిప్రత్యప్రభాశ్రీమదననసూయాకృతార్చకాయ    | ”    |
| అనసూయాపయఃపాన తృప్త సత్య సమన్వితాయ        | ”    |
| అనసూయాకృతప్రేంఖత్సుఖశాయినే               | ”    |
| గానలోలుపాయ                               | ” 10 |
| అత్మదత్తాయ                               | ”    |
| అత్రివరదాయ                               | ”    |
| అనసూయాంతఃప్రకాశకాయ                       | ”    |
| మార్గశుక్ల దలోద్భూతాయ                    | ”    |
| పూర్ణిమాబుధవారజాయ                        | ” 15 |

|                                    |      |
|------------------------------------|------|
| ఉచ్చస్థగ్రహసంయుక్తమృగనక్షత్రసంభవాయ | నమః  |
| అనసూయాత్మసంభూతాయ                   | ”    |
| మూర్తిత్రయావతారకాయ                 | ”    |
| శ్రీమదత్రిపయఃపారావారరాకాసుధాకరాయ   | ”    |
| కృతయుగాది కాలీనాయ                  | ” 20 |
| పరమేష్ఠ్యాత్మహేత్రకాయ              | ”    |
| దత్తాత్రేయాభద్రానాయ                | ”    |
| అత్రిపరమానందవర్ధనాయ                | ”    |
| శ్రీదేవహూతీదోహిత్రాయ               | ”    |
| యోగసిద్ధిప్రదాయకాయ                 | ” 25 |
| తప్తకార్తస్వరాకారాయ                | ”    |
| ఇంద్రనీలమణి ప్రభాయ                 | “    |
| ఇందుకాంతిసమస్ఫూర్తయే               | ”    |
| చలత్కించిజ్ఞహిదారాయ                | ”    |
| మాలాకరకహస్తాబ్జయుగళాయ              | ” 30 |
| త్రిశీర్షకాయ                       | ”    |
| త్రిహులడమరుద్యుంధ్వహస్తాబ్జాయ      | ”    |
| షడ్భుజాన్వితాయ                     | ”    |
| స్మితేందువదనాయ                     | ”    |
| శంఖచక్రకరద్యుయాయ                   | ”    |
| రత్నపాదుకాంచితపాదకాయ               | ”    |
| బాలోన్మత్తపిశాచాభాయ                | ”    |
| బ్రహ్మసూత్రోపశోభితాయ               | ”    |
| అత్రేయమధ్యమాయ                      | ”    |

|   |      |
|---|------|
| చంద్రవరజాయ                              | నమః  |
| శ్వానవేష్టితాయ                          | ”    |
| దుర్వాసపూర్వజాయ                         | ”    |
| పశ్చాత్కామధేనువిభూషితాయ                 | ”    |
| కాశీగంగాకృత స్నానాయ                     | ”    |
| సహ్యాద్రిశిఖరస్థితాయ                    | ”    |
| స్మర్తృగామినే                           | ”    |
| కురుక్షేత్రకృతాచమనవై భవాయ               | ”    |
| ధూతపాపేశ్వరక్షేత్రేభస్మోద్ధూశితవిగ్రహాయ | ”    |
| కరహాటపురీనిత్యసంధ్యావందనకర్తృరాయ        | ”    |
| విఠలాఖ్యపురే గంధద్రవ్యభూషణభూషితాయ       | ”    |
| రమాపత్తనభై షాశినే                       | ”    |
| సారపత్తనభోజనాయ                          | ”    |
| పశ్చిమోదధిసాయాహ్నసంధ్యావందననైష్ఠికాయ    | ”    |
| మాహురీపురశాయినే                         | ”    |
| యోగనిద్రావిలాసకాయ                       | ”    |
| క్షణత్రిలోకసంచారిణే                     | ”    |
| యోగిరాజావతారకాయ                         | ”    |
| అనసూయాత్రివరదాయ                         | ”    |
| దత్తాత్రేయస్వరూపకాయ                     | ”    |
| కాలాగ్నిశమనాభిఖ్యాయ                     | ” 60 |
| శ్రీ యోగిజనవల్లభాయ                      | ”    |
| లీలావిశ్వంభరాకారాయ                      | ”    |
| సీద్ధరాజావతారకాయ                        | ”    |
|   | ”    |

|                      |      |
|----------------------|------|
| శ్రీజ్ఞానసాగరాకారాయ  | నమః  |
| విశ్వంభరసమాహ్వయ      | ”    |
| మాయాముక్తావధూతాయ     | ”    |
| మాయాయుక్తావధూతాయ     | ”    |
| అదిగురవే             | ”    |
| శివాభిఖ్యాయ          | ” 70 |
| దేవదేవాయ             | ”    |
| దిగంబరాయ             | ”    |
| కృష్ణశ్యామాబ్జనయనాయ  | ”    |
| దలాదలమునిస్తుతాయ     | ”    |
| కావేరీతీరసంచారిణే    | ”    |
| ప్రహ్లాదజ్ఞానదేశికాయ | ”    |
| బహుదేశికతత్వజ్ఞాయ    | ”    |
| రేవాజలవిహారకాయ       | ”    |
| ఋతుధ్వజార్చితాయ      | ”    |
| సోమకీర్తిభూపతితారకాయ | ”    |
| మదాలసాలలశయప్రీతాయ    | ”    |
| రేణుకాభీష్టపూరకాయ    | ”    |
| శ్రీమన్మధుమతీయుక్తాయ | ”    |
| ఋషిపుత్రవివర్ధితాయ   | ”    |
| శాండిల్యరుచికాదేశాయ  | ”    |
| దేవశర్మసుతప్రదాయ     | ”    |
| శ్రీసాంకృత్యుపదేశ్చే | ”    |
| యజ్ఞాంగతలసంస్థితాయ   | ”    |

|   |       |
|---|-------|
| కృష్ణామలకవద్రామవాసివే                     | ”     |
| పద్మాసనస్థితాయ                            | ” 90  |
| అలర్కనందనప్రీతాయ                          | ”     |
| విష్ణుదత్తాంఘ్రీసేవితాయ                   | ”     |
| యదురాజార్చనప్రీతాయ                        | ”     |
| దీపకశ్రవణప్రియాయ                          | ”     |
| కార్తవీర్యార్జునస్మారమాత్రాభీష్టప్రదాయకాయ | ”     |
| శ్రీమత్పరశురామాత్మమిత్రాయ                 | ”     |
| శ్రీరామదేశికాయ                            | ”     |
| వేదధర్మమహాపుణ్యకీర్తనశ్రవణప్రియాయ         | ”     |
| ఆయుర్దాస్యత్వసుప్రీతాయ                    | ”     |
| కీ తవీర్యవరప్రదాయ                         | ” 100 |
| ఏకనాదిభాసంసేవ్యాయ                         | ”     |
| శ్రీజనార్దనతారకాయ                         | ”     |
| శ్రీకురుద్వీపనివాసాయ                      | ”     |
| శ్రీపాదశ్రీవల్లభాయ                        | ”     |
| కరంజానగరోత్పన్నాయ                         | ”     |
| శ్రీనృశింహసరస్వత్యై                       | ”     |
| అవ్యాజకరుణామూర్తయే                        | ”     |
| భక్తసామ్రాజ్యదాయకాయ                       | ”     |

శ్రీశ్రీశ్రీ గురుదత్తాత్రేయ పరబ్రహ్మణేనమః అష్టోత్తర  
శతనామపూజాం సమర్పయామి

13. ధూపం :-

యత్పురుషంవ్యదధుః కతిధా వ్యకల్పయన్  
ముఖం కిమస్యకౌ బాహు కాఊరూ పాద ఉచ్యేతే

శ్లో॥ అప్రమాణతృప్తిదాశధాదశాంతాశైస్సువాసితమ్  
ధూపం గృహాణమానాత్మన్ యోగాభ్యాసప్రకాశిక॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః - ధూపం సమర్పయామి

12. దీపం :-

బాహ్మణోఽస్యముఖమాసీత్ బాహూ రాజన్యః కృతః  
ఊరూ తచిస్యయద్వైశ్యః పద్భాగ్ం శూద్రోఅజాయత ।

శ్లో॥ నిరామయసిరాకార దర్శయామి తిమిరాపహ  
పంచవర్తిసమాముక్తం భక్తిజ్ఞానప్రదీపకం ॥

శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః - దీపం సమర్పయామి-

13 నైవేద్యం :-

చంద్రమీ మనసోజాతఃచక్షోసూర్యో అజాయత  
ముఖాదింద్రశ్చాగ్నిశ్చ ప్రాణాద్వాయు రజాయత ॥

శ్లో॥ అనంతాత్మన్మహాభీరు యోగవిద్యావిశారద  
నివేదయామి శాల్యన్నం శాకాద్వైర్వ్యంజ నైర్మృతమ్ ॥

ఓం భూర్భువస్సువః ఓం తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్యధీమహి  
ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

సత్యంత్యరే నపరిషించామి అమృతమస్తు

(రాత్రి సమయమందు “ఋతంత్యాసత్యేన పరిషించామి,  
అమృతమస్తు” అని చెప్పవలెను.)

దేవాస్వత్వాసవితుప్రసవేశ్వినోర్బాహుభ్యాం-పూష్ణోహస్తాభ్యాం  
 శ్రీగురు దత్తాత్రేయ స్వామినే నమః జుష్టించరుం - నివేదయామి-

**మహానై వేద్యం :-**

ఓం ప్రాణాయస్వాహా; ఓం అపానాయస్వాహా; ఓంవ్యానాయ  
 స్వాహా; ఓం ఉదానాయ స్వాహా; ఓం సమానాయస్వాహా —  
 మంత్రమూర్తయే స్వాహా; మంగళమూర్తయే స్వాహా;  
 సజ్జనప్రియాయ స్వాహా సాధూనాంపతయే స్వాహా;  
 పరబ్రహ్మమూర్తయే శ్రీదత్తాత్రేయాయ స్వాహా ॥

మధ్యే మధ్యే ఉదకపానీయం సమర్పయామి  
 హస్తే ప్రక్షాళయామి - ముఖం ప్రక్షాళయామి, పాదా  
 ప్రక్షాళయామి; తదుపరి ఆచమనం సమర్పయామి --

**14. తాంబూలం :-**

నాభ్యాఅసీదంతరిక్షం శీర్ష్ణోద్వ్యా స్సమవర్తత  
 పద్భ్యం భూమి ర్దిశ శ్రోత్రాత్ తథా లోకాగ్ం అకల్పయన్॥  
 శ్లో॥ ఏలాలవంగ స్వర్ణాక్త తముకైః స్కర్ణపర్ణకైః  
 గృహోణయక్తం తాంబూలం సర్వద్రష్టమయప్రభో  
 శ్రీగురు దత్తాత్రేయస్వామినే నమః తాంబూలం సమర్పయామి -

**15 కర్పూరసీరాజనమ్ :-**

వేదాహ మేతం పురుషం మహాన్తం ఆదిత్యవర్ణం తమస  
 సర్వాణి రూపాణి విచింత్య ధీరః నామాని కృత్వాభివదన్  
 స్తుపారే  
 యదాస్తే!

శ్లో॥ నిరస్తా సర్వదోషాయ మఖండ జ్యోతిషేసతే  
స్వాత్మజ్యోతి ప్రకాశాయం నీరాజాన మిదం ప్రభో॥

శ్రీగురుదత్తాత్రేయ స్వామినే నమః-నీరాజనం సమర్పయామి-

16. మంత్రపుష్పం :-

సహస్రశీర్షం దేవం, .... శివోమేఅస్తునదాశివోం  
అవదూతాయవిద్యుహే దిగంబరాయ ధీమహి తన్నోదత్త  
ప్రచోదయాత్

శ్లో॥ సంకల్పదుఃఖదశన । భార్గవప్రియకృత్తమ  
కల్పితం మంత్రపుష్పం రత్నమౌక్తిక సంయుత ।

శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామి నమః మంత్రపుష్పం సమర్పయామి

ఆత్మ ప్రదక్షిణ నమస్కారం -

స్వపదార్పితసంసేవా పాపసంభిన్నతోషణం  
నమస్కారం సదాకుర్యాం కృపయా స్వీకురు ప్రభో॥

శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామినే నమః-నమస్కారం సమర్పయామి  
అదిమధ్యాంతరహితం అప్రమేయం సనాతనం  
దత్తాత్రేయం గురుం వందే జ్ఞానాత్మకమయం శివం

శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామినే నమః-ఆత్మప్రదక్షిణనమస్కారం  
సమర్పయామి-

యస్యస్మృత్యాచనామోక్త్యా తపఃపూజాక్రియాదిషు  
న్యాయనం సంపూర్ణతాంయాతి సద్యో వందే తమచ్యుతం

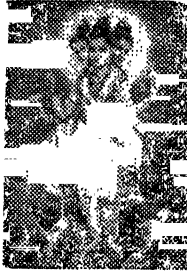


మంత్రహీనం క్రియాహీనం భక్తిహీనం జనార్దనా  
 యత్పాజితమయాదేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే-  
 అనయాధ్యానఅవాహనాది షోడశోపచారపూజాయాచ  
 మహానైవేద్యయాచ భగవాన్ సర్వాత్మకః సర్వం  
 శ్రీగురుదత్తాత్రేయార్పితమస్తు-

**ఉద్వాసనము :-**

యజ్ఞేన యజ్ఞమయదన్త దేవాః తాని ధర్మాణి ప్రథమాన్యా  
 సక తేహనాకస్యచంతే యత్రపూర్వేసాధ్యాస్సన్తి దేవాః

శ్రీగురుదత్తాత్రేయస్వామినే నమః ఉద్వాసనం సమర్పయామి  
 అవధూతచింతన శ్రీగురుదేవదత్త



శ్రీదత్తశ్కరణం మమ  
 ఓం తత్సత్

## మంగళహారతులు

- 1) త్రిగుణాత్మక త్రైమూర్తి దత్తహజాణా  
 త్రిగుణఅవతార్ త్రైలోక్యరాణా  
 నేతినేతి శబ్ద నయే అనుమానా సురవరముని  
 జనయోగి సమాధినయే ధ్యానా  
 జయదేవ జయదేవ జయ సద్గురుదత్తా  
 హారతి ఓ వాళితా హారతి భయ చింతా ॥
- 2) జయజయ గురుదేవాస్వామి జయజయ గురుదేవా !  
 బ్రహ్మవిష్ణు పరమేశ్వరూపా ! అనందనిలయా !  
 ఓం జయ జయ గురుదేవా  
 లోపల నీవే వెలుపల నీవే అంతయు నీవేలే  
 జగమంతయు నీవేలే  
 అండపిండ బ్రహ్మాండములోన ఉన్నది నీవేలే  
 నిండిఉన్నది నీవేలే ॥ జయ ।  
 వేదము నీవే నాదము నీవే జ్ఞానము నీవేలే  
 బ్రహ్మజ్ఞానము నీవేలే  
 అందరిలోన వెలుగుచునున్న ఆత్మవు నీవేలే  
 పరమాత్మవు నీవేలే  
 జయజయ గురుదేవా ! స్వామి జయజయ గురుదేవా  
 బ్రహ్మవిష్ణుపరమేశ్వర రూపా ! అనందానిలయా  
 ఓం జయ జయ గురుదేవా (3)  
 ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః  
 ఓం శ్రీ సాయిరాం గురుదేవదత్త

# శుద్ధపత్రిక

(ముందుగా ఈ పుస్తకంలోని తప్పులు సవరించుకొని ఆ తర్వాత

121

గంభం చదువవలసినదిగా విజ్ఞప్తి.)

135

| పేజీ | పంక్తి    | దోషము           | సవరణ            |     |
|------|-----------|-----------------|-----------------|-----|
| viii | 1         | సరడు            | సర్వ            | 137 |
| viii | 2         | గుర్ముడు        | గురుడు          | 140 |
| viii | 8         | మమద             | మమకా            | 144 |
| xiv  | 15        | శక్తియుకులను    | శక్తియుక్తులను  | 144 |
| xiv  | చివరితైను | దత్తత్రేయులు    | దత్తాత్రేయులు   | 147 |
| 7    | 19        | 75 కోట్లు       | 175 కోట్లు      | 181 |
| 10   | 21        | అవతఁచింది       | అవతరించింది     | "   |
| 39   | 13        | రత్తాత్రేయులు   | దత్తాత్రేయులు   | 192 |
| 42   | 10        | 17              | 16              | 195 |
| 43   | 21        | ప్రదువు         | ప్రభువు         | 200 |
| 49   | 11        | ఏకైక            | ఏకైక            | 200 |
| 49   | 12        | ర్పరిస్తే       | ఏర్పరిస్తే      | 200 |
| 50   | 7         | రత్తాత్రేయుణ్ణి | దత్తాత్రేయుణ్ణి | 200 |
| 52   | 21        | యెనయజ్ఞతా       | యెనయజ్ఞం        | 200 |
| 57   | 16        | మై శక్తి        | మైనశక్తి        | 201 |
| 57   | 20        | అచుతిమో         | అనుచితమో        | 202 |
| 57   | 21        | సామవాది         | సామ్యవాది       | 202 |
| 58   | 11        | సెప్టన్         | సెప్టూన్        | 202 |
| 70   | 11        | అమృతవల్లి       | అమృతవల్లి       | 202 |
| 72   | 5         | యతోధారం         | యంతోధారం        | 203 |
|      |           |                 |                 | 204 |

|     |    |  |                                    |
|-----|----|--|------------------------------------|
| 87  | 13 | షట్కణాష్టక్రం  | షట్కణాష్టక్రం                      |
| 121 | 2  | ద్రం   | ద్రః                               |
| 135 | 9  | పసిద్ధ   | ప్రసిద్ధ                           |
| 136 | 13 | యాశ్చత్పష్టాది   | యాశ్చత్పష్టాది                     |
| 137 | 10 | దత్తాయ   | దత్తాత్రేయ                         |
| 140 | 7  | వసిష   | వసిస్థ                             |
| 144 | 14 | ధ్యానములు  | ధ్యానము                            |
| 144 | 14 | గారూఢం   | యోగారూఢం                           |
| 147 | 1  | ప్రన్నో  | ప్రసన్నో                           |
| 181 | 1  | సాంబారా  | సాంబరా                             |
| "   | 10 | ప్రవిశన్తి   | ప్రవిశన్తి                         |
| 192 | 4  | స్వాధ్యశ్చ   | సాధ్యశ్చ                           |
| 195 | 6  | జఃర  | జరః                                |
| 200 | 11 | ప్రవిత్రాంఘ్రి   | పవిత్రాంఘ్రి                       |
| 200 | 12 | ధ్యానమ్యశ్చ  | ధ్యానగమ్యశ్చ                       |
| 200 | 13 | యోఽంతరాత్మద  | యోఽంతరాత్మవ                        |
| 200 | 17 | నైకబాహు  | నైకబాహు                            |
| 200 | 20 | (ద)  | (ద్ధ)                              |
| 201 | 19 | అంతర్యాగీబహిర్యాగీ   | అంతర్యా(ర్యో)గీ<br>బహిర్యా(ర్యో)గీ |
| 202 | 4  | సంవేదోఽనఘః   | సంవేద్యోఽనఘః                       |
| 202 | 4  | ప్యాను   | స్యాను                             |
| 202 | 14 | 10   | 110                                |
| 203 | 14 | 20   | 120                                |
| 204 | 8వ | లైనుకు "విశ్వభూఃవిశ్వభృత్యైచైవ విశ్వక్షేమ<br>కరస్తథా" అని గుచ్ఛివారి ప్రతిలోని పారాంతరము |                                    |

|     |     |                               |                                   |
|-----|-----|-------------------------------|-----------------------------------|
| 205 | 15వ | లైనుకు “ఏకోఽనేక               | గుణాబాసాభాసనిర్భాస                |
|     |     | వర్జితః” అని                  | నాకు లభించిన వ్రాతప్రతిలో ఉన్నది. |
|     |     | మిగతావ్రతులన్నింటిలో          | “గుణాభాసో” అని ఉన్నది.            |
| 209 | 11  | బ్రాకెట్టు ఉన్నది             | బ్రాకెట్టులేదు                    |
| 217 | 11  | అవర్తతం                       | అవర్తం                            |
| 225 | 2   | జయమాన                         | జయమానః                            |
| 241 | 2   | నిత్యాపరాక్రమము               | సత్యపరాక్రమము                     |
| 241 | 14  | ప్రకావనాయ                     | ప్రకాశనాయ                         |
| 242 | 4   | భోగ్య                         | భోగ                               |
| 242 | 7   | ప్రకాశనాయ                     | ప్రకాశకాయ                         |
| 249 | 1   | వేనామయాయ                      | అనామయాయ                           |
| 249 | 2   | అదసిద్ధాంత                    | వేదసిద్ధాంత                       |
| 268 | 6   | త్యాచనమ్                      | త్యాచమనమ్                         |
| 280 | 6   | రెండవపూజావిధానములకు           | బదులు                             |
|     |     | అనివార్యకారణములవల్ల ఒక        | పూజావిధా                          |
|     |     | నమే ఇందు ప్రకటించబడినది       | మిగిలిన                           |
|     |     | లఘుపూజావిధానము - ఈ            | గ్రంథమునకు                        |
|     |     | రెండవభాగముగా రాబోవు           | శ్రీ దత్తస్తోత్ర                  |
|     |     | సుధార్థవమునందు ప్రకటించబడును. |                                   |
| 284 | 1   | స్నానమ్                       | స్నానమ్                           |
| 292 | 13  | ఏకనాదిథా                      | ఏకనాథాది                          |
| 293 | 1   | 13 ధూపం                       | 11 ధూపం                           |
| 294 | 1   | సవిత్ర గృహ                    | - సవిత్రుర్పన                     |

(న, నలు, వ, పలు, వత్తులు మొదలగు అక్షరదోషములను పాఠకులే సవరించుకొనగలరు.)

